

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2000-2001

16 maart 2001

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden	1107
Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	1109
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	1115
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking	1120
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	1123
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	1135
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	1142
Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport	1172
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media	1188
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden	1205
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	1238
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	1252

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden	1254
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking	1255

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

REGISTER	1257
----------------	------

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de re-
glementaire termijn**

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN,
BEGROTING, BUITENLANDS BELEID
EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 26
van 9 januari 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Domeinnaam.vl – Initiatieven (2)

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 15 van 20 december 2000 aangaande de domeinnaam Vlaanderen verwijst de minister-president naar de weigering van DNS.be om het topleveldomein (TLD) ".vl" toe te kennen, omdat Vlaanderen niet is opgenomen in de lijst ISO-3166-1 met landcodes (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 2 februari 2001, blz. 884 – red.*).

Worden er, mogelijk in samenspraak met andere constitutionele regio's, initiatieven genomen om er alsnog voor te zorgen dat onder meer Vlaanderen een eigen TLD verkrijgt?

Antwoord

Zoals reeds eerder vermeld in mijn antwoord op de vorige vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger, kan een topleveldomeinnaam enkel worden toegekend aan landen. Met andere woorden, als het om een landcode gaat die is opgenomen in de ISO-3166-1 lijst. Dit is een vaste regel voor Icann (Internet Corporation for Assigned Names and Numbers), waarvan niet wordt afgeweken.

Icann is geheel onafhankelijk ten opzichte van regeringen, bedrijven, internationale organisaties, etcetera, en kan derhalve niet onder druk worden gezet.

Daarom lijkt het me weinig opportuun om – al dan niet samen met andere constitutionele regio's – initiatieven te gaan ontplooiën om Vlaanderen als regio een eigen TLD te bezorgen, aangezien dit geen resultaat zal opleveren.

(De lijst van landcodes kan worden geraadpleegd op de volgende site : <http://www.din.de/gremien/nas/nabd/iso3166ma/codlstp1/en/listp1.html>).

**Vraag nr. 33
van 12 januari 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Buitenlands beleid – Schotland

Vorige maand bleek uit een artikel in de Financial Times dat de Schotse regering zich na het overlijden van eersteminister Ronald Dewar meer dan voorheen in het buitenland profileert. Schotse ministers zouden nu ook, zoals dat soms al het geval is met de Vlaamse ministers, deelnemen aan vergaderingen van de Europese Ministerraad.

Minister McConnell heeft ook het voornemen om de banden met andere naties en regio's in de Europese Unie (EU) aan te halen. Hij vermeldt onder meer Catalonië, Beieren, Noordrijn-Westfalen, Galicië en Tsjechië.

Vlaanderen ontbreekt in het lijstje. Dat verwondert enigszins. Er zijn heel wat gelijkenissen en gemeenschappelijke belangen tussen Schotland en Vlaanderen.

1. Kan de minister-president meedelen of er sedert het overlijden van de Schotse eersteminister Dewar bijzondere contacten zijn geweest met de Schotse regering?
2. Is er sprake van geregeld overleg met de Schotse regering, of beperkt dit zich tot het Comité van de Regio's?
3. Zijn er naast de Belgische deelstaten en Schotland nog andere constitutionele regio's die op de Europese Ministerraad vertegenwoordigd zijn?
4. Is er buiten het Comité van de Regio's sprake van een geregeld overleg tussen die constitutionele regio's ter voorbereiding van Europese Ministerraden?

Antwoord

- Op 11 oktober 1999 had ik een persoonlijke ontmoeting met de First Minister van Schotland op mijn kabinet. Precies een jaar later, op 11 oktober 2000, is Donald Dewar overleden. Ik heb in naam van de regering toen een rouwtelegram gestuurd, gericht aan zijn familie en de Schotse regering.

Ik heb sindsdien nog geen gelegenheid gehad om een gesprek te voeren met de nieuwe First Minister McLeish. Ik wil wel onderstrepen dat de heer McLeish bij ons geen onbekende is. Als regeringsverantwoordelijke voor de bouw van het nieuwe Schotse parlement in Holyrood (Edinburgh) bracht hij aan het hoofd van een omvangrijke delegatie een bezoek aan het Vlaams Parlement en aan Vlaanderen tussen 15 en 18 maart 1999.

- Tijdens het afgelopen jaar zijn er vanuit Vlaanderen op diverse niveaus contacten geweest met leden van de Schotse regering of administratie.

Zo had ik ter gelegenheid van de viering van de Vlaamse feestdag in Brugge een ontmoeting met Jack McConnel, huidig minister van Onderwijs, Europese Zaken en Externe Betrekkingen.

Op dit ogenblik wordt door Export Vlaanderen een multisectorale zakenreis voorbereid, waarbij onder leiding van collega Sauwens tussen 22 en 25 maart eerstkomende een bezoek zal worden gebracht aan Schotland. Export Vlaanderen beschikt in Edinburgh ook over een handelssecretaris.

Ter gelegenheid van "het colloquium van de constitutionele regio's", dat plaatsvindt op 22 februari eerstkomende, wordt nauw samengewerkt met een aantal belangrijke Europese regio's. Schotland is er één van. Het colloquium wordt voorbereid met de diensten van de Schotse regering, zowel in Edinburgh als in Brussel. In Edinburgh gebeurt dit met Barbara Doig, hoofd Buitenlands Beleid van de Schotse regering, en in Brussel zelf zijn er intensieve contacten met George Calder, de chief executive van het Schotse bureau dat de relaties met de Europese Unie verzorgt.

Op 1 december jongstleden vond een ontmoeting plaats tussen vertegenwoordigers van mijn kabinet en de administratie Buitenlands Beleid met de heer Robert Gordon, hoofd van het secretariaat van de Schotse regering.

Ook tussen de beide parlementen blijft samenwerking bestaan. Op de dag van het overlijden van de heer Dewar, op 11 oktober jongstleden, bezocht een delegatie Schotse ambtenaren zowel het Vlaams Parlement als de Vlaamse administratie.

- Met het Verdrag van Maastricht (in werking sinds 1993) is in het Verdrag de mogelijkheid opgenomen dat de lidstaten zich door deelstaatsministers in de Ministerraad laten vertegenwoordigen.

Enkel België maakt vooralsnog ten volle gebruik van deze optie : van alle regionale overheden in de EU kunnen enkel de Belgische deelstaten als woordvoerder optreden tijdens Europese Ministerraden.

Geen van de min of meer federaal gestructureerde EU-lidstaten (naast België, Duitsland, Oostenrijk, Spanje en het Verenigd Koninkrijk) hebben tot op heden de nodige interne afspraken gemaakt om het Belgische voorbeeld te volgen.

Zelfs de Duitse Länder, die terzake het verst gevorderd zijn, kunnen geen Europese Ministerraden voorzitten. De Duitse Länder kunnen hoogstens als waarnemer tot de werkzaamheden in het kader van de Raad van Ministers worden toegelaten. Het woordvoederschap voor de Duitse delegatie wordt echter steeds uitgeoefend door een federaal minister. Indien het aan gelegenheden betreft die tot de bevoegdheden van de Duitse Länder behoren (zo bijvoorbeeld zijn de Länder volstrekt bevoegd voor Cultuur), dient de Duitse woordvoerder evenwel het gezamenlijk standpunt van alle Duitse Länder terzake te vertolken.

- Behoudens het Comité van de Regio's bestaan er geen permanente formele structuren voor interregionaal overleg ter voorbereiding van Europese Ministerraden.

Wel zijn er doorgaans, zowel op ambtelijk niveau als op ministerieel niveau, diverse bilaterale informele contacten. Ook worden er voor bepaalde onderwerpen soms formele bijeenkomsten georganiseerd. Zo kwam in het kader van de Intergouvernementele Conferentie 2000, op initiatief van Vlaanderen, op 20 september 2000 een ministeriële conferentie bijeen in Brussel met politieke vertegenwoordigers van meer dan twintig regio's uit Duitsland, Oostenrijk, Spanje en België. Voor verdere informatie hieromtrent

verwijs ik graag naar mijn antwoord op schriftelijke vraag nr. 20 van 1 december 2000 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 16 februari 2001, blz. 988 – red.*)

Uit dit overzicht kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger besluiten dat er inderdaad heel wat contacten zijn tussen Vlaanderen en Schotland. Het feit dat Vlaanderen niet werd vermeld in de opsomming van een aantal partners van Schotland kan moeilijk tot de conclusie leiden dat Schotland zijn contacten met Vlaanderen niet belangrijk acht, of ze niet verder zou willen ontwikkelen.

In het kader van de initiatieven rond de constitutionele regio's zal ik zeker de komende maanden nog de gelegenheid hebben om met mijn nieuwe Schotse collega rond de tafel te zitten om onze samenwerking te versterken.

STEVE STEVAERT

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
OPENBARE WERKEN EN ENERGIE

Vraag nr. 77
van 21 december 2000
van de heer CARL DECALUWE

Verwijlintresten – Overzicht

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden

Vraag nr. 24

van 21 december 2000

van de heer Carl Decaluwe

Blz. 1234

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 78
van 21 december 2000
van de heer ROLAND VAN GOETHEM

Windturbines – Investerings- en energiekosten

Uit diverse persberichten blijkt dat er plannen bestaan om Vlaanderen van een tamelijk indrukwekkend windmolenpark te voorzien, met een totaal van 1.630 stuks. Deze windmolens zouden een productiecapaciteit van 1.522.620 MWh (megawattuur) moeten halen.

1. Worden bouw, onderhoud en uitbating van deze windmolens toevertrouwd aan de traditionele energieproducenten, of wordt er gedacht aan nieuwe intercommunales, bestaande intercommunales of een andere vorm van ad hoc maatschappijen ?
2. Wat is de kostprijs van een windmolen van 600 kW (kilowatt) en de kostprijs van een windmolen van 1.500 kW ?
3. Wat is de respectieve afschrijvingstermijn voor die windmolens ?
4. Wat is de reële levensduur van dergelijke windmolens ?
5. Hoeveel bedraagt de reële kostprijs van de opgewekte kWh (kilowattuur), rekening houdende met alle kostprijbepalende elementen ?
6. Wat is het verschil tussen de kostprijs van de kWh opgewekt met windenergie en de kostprijs van de kWh opgewekt door een klassieke centrale en een kerncentrale ?
7. Wordt de prijs van de kWh opgewekt met windenergie voor de kleine verbruiker lager, hoger, of blijft hij ongewijzigd ?

Deze verschillen dienen natuurlijk rekening te houden met de toekomstige liberalisering van de energiemarkt.

Antwoord

1. Het elektriciteitsdecreet van 17 juli 2000 wil een sterke impuls geven aan de productie van milieuvriendelijke "groene stroom" in Vlaanderen.

Tegen 2004 moet 3 % van de elektriciteitsleveringen in Vlaanderen uit dergelijke groene

stroom bestaan. Deze verplichting wordt ingevoerd op het niveau van de elektriciteitsleveranciers, die zelf moeten zorgen dat er, op straffe van zware boetes, genoeg groene stroom aan de Vlaamse eindafnemers wordt bezorgd. De controlemechanismen die in het decreet werden ingebouwd, zijn zo opgevat dat het aan de markt zelf wordt overgelaten waar en met welke technologie welk type groene stroom zal worden opgewekt.

De elektriciteitsleveranciers kunnen dus ofwel zelf investeren in de bouw, het onderhoud en de exploitatie van groenestroominstallaties, ofwel kunnen de groenestroomcertificaten komen van andere initiatiefnemers. Mits het verkrijgen van de benodigde bouw- en milieuvergunningen, kunnen zowel privé-personen, vennootschappen als coöperatieve windturbines plaatsen.

2. Het samenvattend eindrapport van het Windplan Vlaanderen, dat werd uitgevoerd door de VUB en VZW ODE Vlaanderen, met steun van het Vlaams Gewest, vermeldt als totale investeringskosten de som van de kostprijzen van respectievelijk de turbine, de fundering, de oprichting en het transport en ten slotte de netaansluiting (geraamd op 10 % van machine- en funderingskosten). Deze investeringskosten werden omgerekend naar kostprijs per vierkante meter rotoroppervlak. Voor een windturbine met een vermogen van 600 kW bedraagt dit 16.500 fr./m², voor 1.500 kW 19.000 fr./m². (*VUB : Vrije Universiteit Brussel ; ODE : Organisatie voor Duurzame Energie – red.*)

Voor een turbine van 600 kW met een wiek-lengte van 24 meter komt men aldus tot totale investeringskosten van ± 30 miljoen frank. Voor een turbine van 1.500 kW met een wieklengte van 35 meter bedragen de totale investeringskosten ± 70 miljoen frank.

3. De simulatieberekeningen bij het Windplan Vlaanderen veronderstellen een afschrijvings-termijn van maximum vijftien jaar.
4. Bij het ontwerpen van windturbines wordt gerekend met een levensduur van minstens twintig jaar. In werkelijkheid kan de levensduur langer zijn. Momenteel bestaan daar geen concrete gegevens over, omdat het hier een zeer jonge sector betreft.
5. De belangrijkste factor voor de netto kostprijs-berekening is de windsnelheid en dus de energieopbrengst op de locatie. De specifieke ener-

giedichtheid (hoeveelheid energie die per vierkante meter rotoroppervlak kan worden gehaald op een bepaalde site) wordt daarbij als basis gebruikt.

Daarnaast heeft men de investeringskosten (16.500 fr./m² tot 19.000 fr./m² rotoroppervlak), de onderhoudskosten (2 % per jaar van de initiële investering voor de eerste 10 jaar en stijgend met 10 % vanaf het elfde jaar) en diversen zoals opstelrechten en verzekeringen (500.000 fr./jr voor een 600 kW en 1.000.000 fr./jr voor een 1.500 kW).

Op basis van deze gegevens, een levensduur van twintig jaar van een turbine en een intrestvoet van 6 %, werd een kostprijs berekend voor de geleverde energie, en dit voor het volledige grondgebied. Hierbij werd geen rekening gehouden met eventuele investeringssubsidies (bron : samenvattend eindrapport van het Windplan Vlaanderen).

Afhankelijk van de locatie varieert de kostprijs van 1,82 fr./kWh voor gebieden met een specifieke energiedichtheid van 1.200 kWh/m²/jr tot 3,60 fr./kWh voor gebieden met een specifieke energiedichtheid van 600 kWh/m²/jr.

6. Een vergelijking van de productiekosten (brandstoffen, investeringen, operaties, enz.) van elektriciteit uit vier verschillende technologieën levert volgende resultaten op, zonder rekening te houden met externe kosten.

Technologie

STEG	1,31
Kernenergie	Tussen 1,18 en 1,67 – afhankelijk van type en levensduur van de reactor
Steenkool	Tussen 1,37 en 1,67 – afhankelijk van de technologie
Windenergie	Variërend tussen 1,81 – 2,62 en 3,14 – afhankelijk van de locatie, respectievelijk aan de kust, in de polders en in het binnenland

Bron : Commissie Ampère, Rapport oktober 2000, Executive Summary

(*STEG : stoom- en gasturbine ; Commissie Ampère : Commissie voor de Analyse van de Middelen voor Productie van Elektriciteit en de Re-evaluatie van de Energievectoren – red.*)

7. De Vlaamse regering verwacht dat de injectie van elektriciteit uit windenergie in het distributienet een neerwaartse druk op de vrijemarkttarieven van groene stroom zal uitoefenen. Het elektriciteitsdecreet bepaalt immers dat een verbruiker van groene stroom, ongeacht of dit nu een kleine of grote verbruiker is, onmiddellijk vrij zal zijn om zijn groenestroomleverancier te kiezen. Hij zal dus op zoek kunnen gaan naar de groenestroomleveranciers met de laagste tarieven.

Naast het concurrentieaspect worden die lagere tarieven verder nog bewerkstelligd doordat de Vlaamse overheid specifieke financiële (en technische) voordelen toekent aan de groenestroomproducenten en/of -leveranciers die actief zijn in een vrije markt. De producenten zullen vooral een financieel voordeel halen uit het Vlaamse systeem van groenestroomcertificaten (cfr. supra). Daarnaast bepaalt het elektriciteitsdecreet bijvoorbeeld ook nog dat er geen kosten voor de distributie van groene stroom mogen worden aangerekend door de netbeheerders.

Vraag nr. 79
van 11 januari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Reclame langs gewestwegen – Infrastructuur van openbaar nut

Het besluit van de Vlaamse regering van 4 april 2000 tot bepaling van de vergunningplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, bepaalt dat zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning geen publiciteitsinrichtingen of uithangborden mogen worden geplaatst.

Langs gewestwegen gelden er bovendien vrij strenge regels, zeker wat het plaatsen van reclamepanelen betreft. De regels worden blijkbaar niet altijd even consequent opgevolgd : in praktijk staan er heel wat reclamepanelen, vaak zelfs verlicht, langs een gewestweg in combinatie met een bushalte, een stratenplan, ... terwijl datzelfde reclamepaneel alleenstaand niet is toegelaten. De visuele vervuiling is hier toch net hetzelfde.

1. Is al dan niet verlichte reclame langs gewestwegen toegelaten wanneer die gekoppeld is aan een infrastructuur van openbaar nut (bushokje,

infobord, ...) ? Wat zijn de regels en wat is de procedure terzake ?

2. Krijgt het gewest een vergoeding voor deze reclameborden ?

Antwoord

Door de administratie Wegen en Verkeer en vanuit de vigerende onderrichtingen worden nooit vergunningen afgeleverd voor het plaatsen van publiciteits- of aankondigingsborden op openbaar gewestdomein, uitgezonderd voor tijdelijke aanplakborden en andere visuele reclame of publiciteitsmiddelen naar aanleiding van occasionele en tijdelijke manifestaties van culturele, caritatieve, godsdienstige, sportieve of recreatieve aard. Voor deze laatste wordt voor een beperkte tijdsduur en voor maximaal twee borden per invalsweg door de administratie Wegen en Verkeer een vergunning afgeleverd, zoals bepaald in artikel 6 en 8 van het koninklijk besluit van 14 december 1959.

Meer specifiek naar de constructieve elementen toe die behoren bij het wegmeubilair, worden wel vergunningen afgeleverd via het dubbel vergunningstelsel (gemeente en wegbeheerder), zoals bepaald in de ministeriële circulaire van 31 juli 1966. Aangezien deze elementen echter worden geplaatst en onderhouden door openbare instanties (gemeente, De Lijn, enz.), wordt geen retributie (cijns) aangerekend voor de bezetting van het openbaar gewestdomein.

In de vergunningen die door de administratie Wegen en Verkeer voor dergelijke elementen worden afgeleverd, zijn algemene en bijzondere voorwaarden bijgevoegd die voorschrijven dat aan deze elementen :

- aankondigingen (niet publicitair of commercieel) altijd toegelaten zijn,
- publiciteit enkel mag worden geplaatst indien dit toegelaten is in het koninklijk besluit van 14 december 1959, dus buiten de beschermde landschappen en de beschermde toeristische en niet-toeristische wegen en voorzover die publiciteit gericht is naar binnen (schuilhuisje) of tegengesteld aan het aankomende verkeer ;
- verlichting kan worden toegestaan, maar dat ter bestrijding van de lichtvervuiling en uit veiligheidsoogpunt de luminantie wordt beperkt tot 400 cd/m² (cd : *candela* = eenheid van lichtsterkte – red.).

Vraag nr. 80
van 11 januari 2001
van de heer BRUNO TOBBACK

Telecominfrastructuur – Controle

De (federale) wet van 21 maart 1991 laat aan iedere exploitant van publieke telecommunicatienetwerken toe om gebruik te maken van openbare en ten dele zelfs private grond voor de aanleg van zijn netwerk. Slechts in zeer beperkte mate kunnen de overheden hieraan beperkingen opleggen, bijvoorbeeld in de vorm van tijdelijke moratoria.

Dit laat aan de verschillende "nieuwkomers" op de markt toe om gemakkelijk in deze markt te treden en betrekkelijk ongehinderd hun netwerk aan te leggen. Voor de plaatselijke overheden en inwoners heeft het wel een vervelend effect, namelijk een schijnbaar onophoudelijke opeenvolging van werken op het openbaar domein.

Bovendien lijkt het zo te zijn dat overheden maar in zeer beperkte mate zicht hebben op wat er concreet in de ondergrond wordt aangelegd. Vooral het aantal leidingen en al dan niet lege wachtbuizen dat door iedere operator wordt aangelegd, is naar verluidt slechts de operator zelf bekend.

Vermits deze leidingen in vele gevallen worden aangelegd langs wegen die in beheer zijn van het Vlaams Gewest, is deze overheid uiteraard een belangrijke betrokken partij.

1. Is het Vlaams Gewest op de hoogte van de concrete omvang van de telecominfrastructuur die wordt aangelegd langs de wegen waarvan het de beheerder is (aantal leidingen in eigendom van de verschillende operatoren, aantal gebruikte en aantal lege "ducts", ...) ?
2. Wordt deze infrastructuur gedetailleerd in kaart gebracht door het gewest, al dan niet in combinatie met de gegevens van de gemeenten, bijvoorbeeld in het kader van GIS-Vlaanderen (Geografisch Informatiesysteem) ?
3. Gebeurt op deze werken een effectieve controle door de diensten van het gewest ?

Antwoord

1. Het Vlaams Gewest, in casu de administratie Wegen en Verkeer, is op de hoogte van de omvang van de telecominfrastructuur die wordt aangelegd langs de wegen waarvan het de beheerder is. Alle telecomoperatoren dienen een vergunning aan de administratie Wegen en Verkeer aan te vragen alvorens zij leidingen kunnen leggen. De administratie hanteert een uniforme procedure inzake het leggen van leidingen.

Inzake de hinder voor de omwonenden ben ik van mening dat een belangrijke vermindering van de hinder kan worden bereikt door een betere coördinatie van de werken uitgevoerd door de verschillende nutsmaatschappijen, telecomoperatoren en opdrachtgevende besturen.

De coördinatie is een complex gegeven gelet op het groot aantal betrokken partijen, maar de ontwikkeling van een softwaretoepassing op basis van de mogelijkheden geboden door het Internet biedt zeker interessante perspectieven. Ik zal aan de nutsbedrijven vragen om een dergelijke toepassing in onderling overleg te ontwikkelen en te implementeren.

Indien nodig zal het Vlaams Gewest de aflevering van vergunningen voor werken koppelen aan het ontwikkelen en implementeren van een dergelijke toepassing.

2. Deze infrastructuur is niet in kaart gebracht in het kader van GIS-Vlaanderen. De opmaak van een zogenaamd "kadastrer van de ondergrond" wordt wel overwogen door het Ondersteunend Centrum GIS-Vlaanderen (OC GIS Vlaanderen), maar stuit op een aantal praktische en juridische bezwaren. Een decretale regeling kan noodzakelijk zijn. Deze aangelegenheid behoort evenwel tot de bevoegdheid van minister Sauwens.

De administratie Wegen en Verkeer beschikt wel over gedetailleerde plannen. Na het beëindigen van de werkzaamheden bezorgt de operator aan de administratie een plan met aanduiding van de werkelijk uitgevoerde werken.

3. Het is evident dat door de diensten van het Vlaams Gewest de afgeleverde vergunningen ook effectief worden gecontroleerd op het terrein.

Vraag nr. 81
van 11 januari 2001
van de heer CARL DECALUWE

Zuidoostelijke randweg Tielt – Planning

In het investeringsprogramma 2001-2003, dat informatief werd rondgedeeld in de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie, werd het project van de zuidoostelijke randweg van Tielt verschoven naar "na 2003". In het vorige investeringsprogramma stond dit project echter voor realisatie in 2003.

De Tieltsse mobiliteitsproblematiek met de talrijke schoolgaande jeugd is de minister vice-president ondertussen genoegzaam bekend. In het ontwerp-mobiliteitsplan van Tielt werd de dringende noodzaak van de zuidoostelijke randweg aangetoond.

1. Wat is de reden voor de verschuiving van de geplande middelen tot "na 2003" voor de realisatie van de zuidoostelijke randweg van Tielt ?
2. In welke mate heeft de administratie Wegen en Verkeer reeds studies uitgewerkt naar bijvoorbeeld het tracé en profiel voor deze weg ?
3. Wanneer en onder welke modaliteiten wordt er een definitieve beslissing genomen over het al dan niet uitvoeren van de zuidoostelijke randweg van Tielt ?

Antwoord

1. De zuidoostelijke randweg zoals die in de auditcommissie is goedgekeurd, komt niet volledig overeen met het tracé dat op het gewestplan is opgenomen.

Daarom moet het gewestplan eerst worden gewijzigd, vooraleer tot de uitvoering kan worden overgegaan.

2. Het project is convenantgebonden. De administratie Wegen en Verkeer heeft reeds contact opgenomen met de afdeling Ruimtelijke Planning, de stad Tielt en de NMBS (er dient een spoorwegbrug te worden gebouwd) en reeds het nodige voorbereidend werk geleverd, zodat de zogenaamde "startnota" voor het project kan worden opgemaakt.

Op basis daarvan wordt het project dan verder ontwikkeld in de schoot van de zogenaamde "gemeentelijke begeleidingscommissie", zoals de convenantsprocedure het voorschrijft. Deze commissie kan eerlang worden geïnstalleerd.

3. De zuidoostelijke randweg is opgenomen in het gewestplan Roeselare-Tielt (onlangs herzien) en zal worden opgenomen in het mobiliteitsplan voor Tielt (dit laatste werd reeds formeel beslist in de auditcommissie).

De realisatie van dit project wordt bijgevolg niet meer in vraag gesteld.

Vraag nr. 82
van 11 januari 2001
van de heer JAN LOONES

Vensterslachtoffers – Maatregelen

Zie :
 Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw
 Vraag nr. 60
 van 11 januari 2001
 van de heer Jan Loones
 Blz. 1160

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Vraag nr. 83
van 12 januari 2001
van de heer CARL DECALUWE

Kanaal Roeselare-Ooigem – Uitdieping

Tijdens de laatste gemeenteraadszitting in Ingelmunster werd, naar aanleiding van het advies over het ruimtelijk structuurplan West-Vlaanderen, gesteld dat er studies in de maak zijn om het kanaal Roeselare-Ooigem uit te diepen, om duwvaart tot 10.000 ton mogelijk te maken.

1. Welke concrete plannen bestaan er om het kanaal Roeselare-Ooigem uit te diepen naar een capaciteit van 10.000 ton ?
2. Welke termijn wordt voor dit project vooropgesteld ?

3. Wat is de geraamde kostprijs ?

Antwoord

Er bestaan helemaal geen plannen om het kanaal Roeselare-Leie om te bouwen voor duwvaart tot 10.000 ton.

Wel dient de brug van Ingelmunster nog te worden aangepast om te voldoen aan het gabariet van 1.350 ton waarvoor dit kanaal werd gebouwd. Deze brug heeft immers slechts een vrije hoogte van 4,80 meter, terwijl alle andere bruggen tussen Ooigem en Roeselare op minstens 6,20 meter liggen.

In de praktijk worden op het kanaal ook binnenschepen van 2.000 ton (11,40 m x 105 m x 2,50 m) toegelaten. Dit zijn de grootste die door de sluis van Ooigem kunnen varen.

Vraag nr. 84 van 12 januari 2001 van de heer BRUNO TOBACK

Zenne – Waterkwaliteit

De Zenne is één van de sterkst vervuilde waterlopen van Vlaanderen. De rivier voert belangrijke vrachten vervuilende stoffen af naar de Schelde. In de jaren tachtig werd gestart met de uitbouw van de zuiveringsinfrastructuur binnen het Zennebekken in het Vlaamse gewest. Langzaam komt de zuivering van de rivier op gang.

Beoordeeld echter op basis van de PIO (Prati-index voor opgeloste zuurstof of zuurstofverzadiging) is de Zenne globaal genomen in 1999 stroomopwaarts het Brusselse Hoofdstedelijke gewest "verontreinigd", en afwaarts ervan "zwaar verontreinigd". De biologische kwaliteit gaat van "slecht" naar "zeer slecht" ("Waterkwaliteit – Lozingen in het water 1999", blz. 128, Vlaamse Milieu-maatschappij, 2000).

Grootse infrastructuurwerken zullen de waterkwaliteit na de eeuwwisseling drastisch verbeteren ("De Vlaamse Milieu-maatschappij – Activiteiten-verslag 1998", blz. 14, 1999).

1. a) Welke zijn deze "grootse" infrastructuurwerken ?
- b) Welke van deze geplande infrastructuurwerken zijn reeds gestart of uitgevoerd ?

2. a) Wat is de kwaliteitsverbetering of kwaliteits-verslechtering (fysico-chemische en biologische kwaliteit) van het water van de Zenne voor de jaren 1998 en 1999 ?

b) Welke vooruitgang verwacht men de komende jaren en wanneer wordt een optimaal niveau van de waterkwaliteit verwacht ?

c) Zijn er reeds plaatsen in de Zenne waar er vissen worden waargenomen en zo ja, waar ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Antwoord

Als minister van Openbare Werken ben ik bevoegd voor de Zenne tussen het Zennegat te Mechelen en de grens van het Brusselse gewest. De infrastructuurwerken die op dit gedeelte van de Zenne worden uitgevoerd, zijn waterkeringswerken in het kader van het Sigmaplan tegen overstromingen vanuit de Noordzee, en de overwelving Vilvoorde.

De Zenne tussen het Brusselse gewest en het Waalse gewest en de infrastructuurwerken die de waterkwaliteit van de Zenne moeten verbeteren, vallen volledig onder de bevoegdheid van de minister van Leefmilieu.

In verband met de gestelde vragen verwijs ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger dan ook naar het antwoord van vermelde minister.

(Antwoord Vera Dua : blz. 1162 – red.)

Vraag nr. 87 van 17 januari 2001 van de heer MARINO KEULEN

Bruggen Albertkanaal – Geplande werken (2)

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 53 van 29 november 2000 over de geplande werken aan de bruggen over het Albertkanaal op het grondgebied van Limburg, deelt de minister vice-president het volgende mee :

"Brug Kanne (gemeente Riemst)
Aanbesteding gepland voor 2002
Kostprijs voorlopig geraamd op 200 mln. fr.

Brug Vroenhoven (gemeente Riemst)
Aanbesteding gepland voor 2004
Kostprijs voorlopig geraamd op 300 mln. fr.

Brug Briegden (gemeente Lanaken)
Aanbesteding gepland voor 2002
Kostprijs voorlopig geraamd op 210 mln. fr.

(Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 16 februari 2001, blz. 993 – red.)

1. Gaat het om de bouw van nieuwe bruggen of om het renoveren van de bestaande constructies ?
2. In het geval van nieuwbouw, worden de nieuwe bruggen dan gebouwd op de plaats van de bestaande ?
3. Deze regering voert respect voor het subsidiariteitsprincipe hoog in het vaandel. Vanuit die optiek lijkt mij voorafgaandelijk overleg vanzelfsprekend.

Is er reeds overleg geweest met de betrokken gemeentebesturen, of is dergelijk overleg in de nabije toekomst gepland ?

Antwoord

1. In de drie gevallen gaat het om een nieuwe brug.
2. Locatie van de nieuwe bruggen

Kanne : naast de huidige brug aan de stroomopwaartse kant (kant Luik).

Vroenhoven : er wordt getracht de brug te bouwen op de plaats van de huidige brug, mits het bouwen van een tijdelijke brug.

Briegden : de juiste locatie moet nog worden bepaald in overleg met de gemeente Lanaken en de afdeling Wegen en Verkeer Limburg.

3. Overleg met gemeentebesturen

Kanne : er is overleg met het gemeentebestuur van Riemst en de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm). In het kader van dit overleg wordt een voorafgaande landschaps- en architectuurstudie uitgevoerd.

Vroenhoven : de opheffing van de bescherming als monument van de brug en bijbehorende

bunker werd aangevraagd bij Arohm. Hierna zal verder overleg met het gemeentebestuur van Riemst plaatsvinden.

Briegden : het overleg met het gemeentebestuur van Lanaken is opgestart en wordt voortgezet.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 41
van 8 december 2000
van mevrouw SONJA BECQ

Kindeffectenraad – Adviezen

Bij de bespreking van de begroting 2001 werd gerefereerd aan de werking van een "kindeffectenraad".

1. Met betrekking tot welke decreten werden terzake reeds adviezen gevraagd en verleend ?
2. Aan wie werden/worden deze adviezen meegeedeeld en hoe werden/worden parlementsleden hiervan op de hoogte gebracht ?

Antwoord

De zogenaamde "kindereffectenraad", waarnaar werd verwezen bij de bespreking van de begroting 2001, werd opgericht bij besluit van de Vlaamse regering van 14 juli 1998 (besluit van de Vlaamse regering van 14 juli 1998 tot oprichting van de deskundige commissie, bedoeld in artikel 4, tweede lid, van het decreet van 15 juli 1997, houdende instelling van het kindeffectrapport en de toetsing van het regeringsbeleid aan de naleving van de rechten van het kind, zoals gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 27 oktober 1998).

Hiermee gaf de regering uitvoering aan artikel 4, tweede lid, van het decreet van 15 juli 1997, houdende instelling van het kindeffectrapport en de toetsing van het regeringsbeleid aan de naleving van de rechten van het kind, verder "het decreet" genoemd.

Het eerste en tweede lid van artikel 4 van het decreet luiden als volgt :

"Elk ontwerp van decreet wordt op het ogenblik van indiening bij het Vlaams Parlement vergezeld van een kindeffectrapport, voorzover de voorgenomen beslissing kennelijk het belang van het kind rechtstreeks raakt.

De regering kan hiervan afwijken na advies van een door haar aan te wijzen terzake deskundige commissie."

1. Er werd met betrekking tot het afwijken van de verplichting tot een kindeffectrapport (KER) nog nooit een advies gevraagd aan of verleend door de deskundige commissie. Dit betekent geenszins dat de KER-verplichting niet zou worden toegepast. Immers, de commissie dient maar te worden geraadpleegd indien men wenst af te wijken van de verplichting.

Overeenkomstig het reeds vermelde besluit van 14 juli 1998 is het de bevoegde minister die oordeelt of de voorgenomen beslissing kennelijk het belang van het kind rechtstreeks raakt. Indien dit het geval is, geldt er een verplichting tot kindeffectrapport en kan de bevoegde minister beslissen hiervan af te wijken. In dit geval wordt de commissie om advies gevraagd.

Artikel 2, tweede en derde lid van het besluit van 14 juli 1998 luidt als volgt :

"De commissie heeft de opdracht de bevoegde minister te adviseren als hij wenst af te wijken van de verplichting bedoeld in artikel 4, eerste lid.

In het kader van deze opdracht vraagt de bevoegde minister het advies van de commissie voor elk ontwerp van decreet waarvan de bevoegde minister van oordeel is dat het ontwerp het rechtstreeks belang van het kind raakt en hij een afwijking van de verplichting, bedoeld in artikel 4, eerste lid, van het decreet, aangewezen acht."

De commissie heeft de mogelijkheid om op eigen initiatief samen te komen.

Artikel 2, tweede lid van het huishoudelijk reglement van de commissie bepaalt :

"Op vraag van de voorzitter, ondervoorzitter of twee vaste leden van de commissie kan de commissie samenkomen zonder dat er een vraag om advies voorligt."

Tot op heden maakte de commissie van deze mogelijkheid eenmaal gebruik.

Zoals door mij op 30 november 2000 werd aangekondigd in de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen bij de bespreking van het regeringsverslag kinderrechten 29 september 2000, is een werkgroep "KER" van start gegaan. Bedoeling van de werkgroep is om het KER verder toepassing te laten vinden. Daartoe wensen we te putten uit de bestaande ervaring inzake effectrapportages (onderzoek jeugdeffectrapportage VUB, Jeugdparagraaf Antwerpen, toetsing kinderrechten VLOR, ervaring CBGS, LEER-lokaal emancipatie-effectrapport). (*VUB : Vrije Universiteit Brussel ; VLOR : Vlaamse Onderwijsraad ; CBGS : Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudies – red.*).

Zo geef ik uitvoering aan één van de beleidsconclusies van het regeringsverslag kinderrechten 29 september 2000. Met name heeft de regering er zich toe verbonden te onderzoeken hoe het KER op een efficiënte en niet-bureaucratische manier in het wetgevend en besluitvormingsproces kan worden ingeschoven. De werkgroep werkt weliswaar los van de deskundige commissie, maar aan de leden van de commissie wordt de mogelijkheid geboden om aan de werkzaamheden van de werkgroep deel te nemen. Verder werd met de voorzitter van de commissie afgesproken dat de resultaten van de werkgroep zullen worden teruggekoppeld naar de commissie.

2. Het decreet bepaalt dat het kindeffectrapport het betrokken ontwerp van decreet dient te vergezellen bij indiening bij het Vlaams Parlement. Het advies van de commissie is daarentegen bestemd voor de regering, en in het bijzonder voor de bevoegde minister. Het lijkt me evenwel wenselijk dat, wanneer er wordt afgeweken van de KER-verplichting, het ontwerp van decreet bij indiening bij het Vlaams Parlement wordt vergezeld door het advies van de commissie.

Artikel 7 van het decreet bepaalt dat het jaarlijks verslag van de Vlaamse regering aan het Vlaams Parlement en de Kinderrechtencommissaris omtrent de implementatie van het VN-verdrag inzake de rechten van het kind een evaluatie bevat van het instrument van de effectrapportage en de verhouding van de kindeffectrapportage ten aanzien van de emancipatie-effectrapportage (*VN : Verenigde Naties – red.*). Deze gegevens komen voor in het verslag van 29 september 2000.

Vraag nr. 50
van 15 december 2000
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Krant voor werkende ouders – Financiering en verspreiding

Samen met HR-Magazine, Kind en Gezin, de Nationale Loterij, Libelle en Vacature gaf de minister een eenmalige informatiekraant voor werkende ouders uit in het kader van de campagne "Kwaliteit van werk, kwaliteit van leven".

1. Wat is de begroting van deze kraant ?
2. Aan wie werd deze kraant bezorgd ? Langs welke kanalen ?
3. Wat was de (financiële) inbreng van de verschillende partners ?

Antwoord

1. In de begroting van de campagne "Kwaliteit van werk, kwaliteit van leven" werd een bedrag van 724.548 frank (inclusief 21 % BTW) ingeschreven voor 30.000 exemplaren van de "Kraant voor werkende ouders".
2. De "Kraant voor werkende ouders" werd bezorgd aan :
 - ouders van jonge kinderen via een mailing door Kind en Gezin en aan alle Vlaamse onthaalmoeders en kinderdagverblijven. Zij konden bijkomende exemplaren aanvragen bij Gelijke Kansen in Vlaanderen ;
 - geïnteresseerden die de kraant aanvroegen bij Gelijke Kansen in Vlaanderen. Redactionele aandacht in De Bond en in Libelle zorgde voor een ruimere bekendmaking van de kraant.
3. Gelijke Kansen in Vlaanderen heeft het grootste deel van de campagne gefinancierd.

De verzending van de "Kraant voor werkende ouders" aan de kinderdagverblijven en onthaalmoeders (in oktober) werd gefinancierd door Kind en Gezin. De kosten voor de verzending van de nieuwsbrief aan ondernemingen (in oktober 2000 en februari 2001) worden gedragen door HR-Magazine. Vacature sponsorde de wedstrijd door de hoofdprijs aan te bieden, na-

melijk advertentieruimte voor de winnaar ter waarde van 500.000 frank.

Zowel HR-Magazine als Vacature besteedden reeds (gratis) redactionele aandacht aan het thema. Ook De Bond plaatste dit thema in de kijker en organiseerde tegelijkertijd ook een informele bevraging van de leden ; de resultaten van die bevraging werden ter beschikking gesteld van de minister.

Vraag nr. 54
van 21 december 2000
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Vrijwilligerswerk – Zelfhulpgroepen

In uitvoering van het decreet van 23 maart 1994 betreffende het georganiseerd vrijwilligerswerk in de welzijns- en gezondheidssector kunnen vrijwilligersorganisaties een beroep doen op een zekere subsidiëring.

Blijkbaar komen de diverse zelfhulpgroepen niet in aanmerking om te worden erkend en gesubsidieerd als vrijwilligersorganisatie. Het hoeft geen betoog dat het vele en waardevolle werk dat daar wordt gepresteerd, voor een belangrijk deel op vrijwilligers draait.

1. Waarom worden zelfhulpgroepen niet erkend als vrijwilligersorganisatie ?
2. Op welk artikel van het decreet van 23 maart 1994 baseert de administratie zich om deze erkenning en subsidiëring te weigeren ?

Antwoord

1. In de aanvangsperiode van de inwerkingtreding van de regelgeving betreffende het georganiseerd vrijwilligerswerk (1995 – 1996) bestond er inderdaad een zeker spanningsveld tussen enerzijds de visie van het toenmalig beleid, dat het decreet en het besluit van de Vlaamse regering niet toepasselijk vond op de zelfhulpgroepen, en anderzijds de zelfhulpgroepen, die zich als echte vrijwilligersorganisaties beschouwden.

De achterliggende motivering voor deze beleidsvisie was tweërlei.

- Men ging ervan uit dat zelfhulpgroepen organisaties zijn die meestal rond één thema of

problematiek werken en waarbij dienstverlening vaak beperkt blijft tot de eigen leden.

- De overheid wenste zo min mogelijk tussen te komen in de organisatie van een zo specifiek werkveld als de zelfhulp, die dikwijls gegroeid is in specifieke lokale of supraregionale omstandigheden. Erkenning en subsidiëring zouden in deze beleidsvisie het risico inhouden de dynamiek en de creativiteit van zelfhulpgroepen te verstikken.

Om dit werkveld de nodige ondersteuning te geven zonder aan haar specificiteit en autonomie te raken werd dan ook het Trefpunt Zelfhulp opgericht, dat als opdracht heeft de zelfhulp logistiek en technisch te ondersteunen.

Het is dan ook mogelijk dat deze beleidsvisie het aantal erkenningsaanvragen van zelfhulpgroepen heeft afgeremd. Ik kan evenwel formeel bevestigen dat het criterium zelfhulpgroep niet als uitsluitingscriterium wordt gehanteerd bij de evaluatie van de erkenningsaanvragen. In dit verband kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger trouwens meedelen dat diverse zelfhulpgroepen effectief erkend zijn en worden gesubsidieerd als vrijwilligersorganisatie.

2. In de toepasselijke regelgeving is geen enkele rechtsgrond voor de uitsluiting van zelfhulpgroepen voorhanden.

Vraag nr. 59
van 21 december 2000
van de heer CARL DECALUWE

Verwijlintresten – Overzicht

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden

Vraag nr. 24

van 21 december 2000

van de heer Carl Decaluwe

Blz. 1234

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 61
van 5 januari 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Filmkeuringscommissie – Werking

Het samenwerkingsakkoord van 27 december 1990 tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad had de oprichting van een filmkeuringscommissie tot doel. De Filmkeuringscommissie heeft als opdracht machtiging te verlenen om een film te vertonen voor minderjarigen jonger dan 16 jaar.

1. Wat is het budget dat voor 1999, 2000 en 2001 vanuit Vlaanderen werd/wordt besteed aan de Filmkeuringscommissie ?
2. Hoeveel keer kwam de Filmkeuringscommissie samen in het jaar 2000 ?
3. Hoeveel films werden afgekeurd door de Filmkeuringscommissie ? Hoeveel kregen een machtiging ?

Antwoord

De werking van de Filmkeuringscommissie is gebaseerd op het samenwerkingsakkoord van 17 december 1990 tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad.

1. Er is geen specifiek budget uitgetrokken vanuit Vlaanderen dat jaarlijks aan de Filmkeuringscommissie wordt toegekend. Er zijn wel jaarlijkse opbrengsten van de Filmkeuringscommissie waarvoor momenteel nog geen bestemming is vastgesteld, omdat deze tussen de gemeenschappen moeten worden verdeeld en nadien toegewezen aan de rechthebbenden. Het gaat hier om de samengevoegde bedragen die na elke gedraaide film worden betaald, namelijk 1 frank per meter film (een langspeelfilm meet ± 3000 m).

De verdeling kan slechts worden vastgesteld wanneer vooraf de gedragen kosten door de gemeenschappen in rekening worden gebracht.

Het secretariaat van de Filmkeuringscommissie wordt waargenomen door een ambtenaar werkzaam bij de Vlaamse Gemeenschap.

2. In 1999 kwam de Filmkeuringscommissie 273 maal samen. De cijfers voor het jaar 2000 worden eerstdaags bekendgemaakt.
3. In 1999 werden 47 films afgekeurd en 280 films kregen een machtiging.

De cijfers voor het jaar 2000 worden eerstdaags bekendgemaakt.

Vraag nr. 62
van 5 januari 2001
van de heer LUDWIG CALUWE

Visueel gehandicapten – Invoering euro

Op 1 januari 2002 wordt de euro als betaalmiddel ingevoerd. Deze stap vergt heel wat aanpassingsvermogen van onze burgers en ondernemers, maar des te meer van blinden en slechtzienden.

Opdat de invoering van de euro als betaalmiddel geen uitsluitingsfactor zou zijn voor visueel gehandicapten en opdat hun kansen op sociale integratie en de vrije uitoefening van hun burgerrechten gewaarborgd zouden blijven, dienen een aantal verenigingen over voldoende middelen te beschikken om intensieve voorlichtingscursussen te kunnen organiseren.

1. Werden in de begroting 2001 middelen vrijgemaakt voor de medefinanciering van voorlichtingswerkzaamheden die bestemd zijn voor doelgroepen die een bijzondere aanpak vergen ?

Werden visueel gehandicapten als specifieke doelgroep in aanmerking genomen ?

2. Hebben de diensten van de minister hierover reeds contact gehad met de betrokken sector ? Zo ja, wat waren de conclusies van deze contacten ?

Antwoord

1. In antwoord op de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger of in de begroting 2001 financiële middelen zijn opgenomen voor initiatieven die bijzondere doelgroepen moeten voorbereiden op het invoeren van de euro als munteenheid, verwijs ik naar de bijzondere subsidies die tot op heden konden worden aangevraagd bij het Vlaams fonds voor de Sociale Integratie

van Personen met een Handicap (Vlaams Fonds).

Specifiek voor de doelgroep personen met een visuele handicap kan ik melden dat het Vlaams Fonds voor het begrotingsjaar 2000 een projectvoorstel honoreerde van de VZW Vigin (wat staat voor "Visueel Gehandicapten Integre- ren") in Waregem. Dit projectvoorstel heeft een tweeledig doel :

- enerzijds visueel gehandicapten actief en zelfstandig leren bankieren ;
- anderzijds een vormingspakket ontwikkelen om informatie- en vormingssessies te organiseren voor deze doelgroep met het oog op de nakende invoering van de euro als munteenheid.

De VZW Vigin vroeg 300.000 frank aan het Vlaams Fonds ter ondersteuning van dit project. De raad van bestuur stemde in met het volledige bedrag en erkende het project voor een periode van één jaar (01.01.2000 tot 31.12.2000). De raad gaf hiermee een belangrijke incentive om de meerkosten voor het ontwikkelen van vormingsmateriaal specifiek voor blinden en slechtzienden te helpen dragen.

In de begroting voor 2001 heb ik het budget niet-gereguleerde subsidies gealloceerd rond thema's die gericht zijn op het beter management van vraag en aanbod in de residentiële opvang van personen met een handicap.

2. In het kader van recent overleg met de confederatie van verenigingen voor blinden en mensen met een visuele handicap van 6 december 2000 is dit thema niet aan bod gekomen.

Vraag nr. 66
van 11 januari 2001
van de heer JAN LOONES

Vensterslactoffers – Maatregelen

Zie :

Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

Vraag nr. 60

van 11 januari 2001

van de heer Jan Loones

Blz. 1160

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, JEUGD,
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN
EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 17
van 15 december 2000
van de heer FILIP DEWINTER

"Nachten van de Ramadan" – Subsidiëring

In de loop van december vinden in Berchem de zogenaamde "Nachten van de Ramadan" plaats. Hierrond werd een tweetalige campagne gevoerd, die onder meer werd gesteund door de Vlaamse overheid.

Tijdens het vragenuurtje antwoordde de minister hierop : "Ik vind het echter niet aangewezen om een promotiecampagne die in het Nederlands en het Arabisch wordt gevoerd, te subsidiëren. Antwerpen is een Nederlandstalig gebied, en ik zie niet in waarom de communicatie met eventuele nieuwkomers in het Arabisch moet gebeuren. (...) Waarom zouden we anders geen Franstalige campagnes in Antwerpen toelaten ?" (Beknopt Verslag nr. 13 van 29 november 2000, blz. 10).

De woordvoerder van de minister verklaarde in de pers echter zeer duidelijk dat de minister helemaal niet zinnens is om de subsidies aan de Nachten van de Ramadan in te trekken.

1. Worden de subsidies alsnog teruggevorderd, zoals uit het antwoord van de minister tijdens het vragenuurtje bleek, of staat hij niet meer achter zijn antwoord op de vraag die hem toen werd gesteld ?
2. Overweegt de minister maatregelen om in de toekomst nog andere meertalige projecten te subsidiëren ?

De verantwoordelijke voor de buurtwerking van het cultureel centrum in Berchem verklaarde in de pers dat sommige Franstalige voorstellingen in deSingel wel worden gesubsidieerd.

3. Worden er Franstalige voorstellingen in deSingel gesubsidieerd ?
4. Zo ja, wat is het totale bedrag van die subsidie ?
5. Overweegt de minister de subsidies aan deze voorstellingen af te schaffen, zoals hij tijdens het vragenuurtje van 29 november verklaarde ?

Antwoord

De Nachten van de Ramadan in Berchem waren een initiatief van een landelijke vereniging voor migranten in samenwerking met het Cultureel Centrum van Berchem. Een landelijke migrantenvereniging kan geen subsidies aanvragen voor specifieke activiteiten, een cultureel centrum evenmin. Voor de Nachten van de Ramadan als geheel werden dus geen subsidies aangevraagd. Voor enkele specifieke onderdelen werden subsidies aangevraagd door lokale verenigingen van migranten (afdelingen van de landelijke federaties). De promotiecampagne werd gevoerd door het Cultureel Centrum als verantwoordelijke uitgever in samenwerking met de landelijke vereniging. Voor deze promotiecampagne werden geen subsidies aangevraagd, noch uitbetaald.

Ik herhaal mijn standpunt dat het goed is om een promotiecampagne in het Nederlands en het Arabisch te werven. Het betrokken decreet vermeldt de verplichting het Nederlands als voertaal te hantieren. De promotie moet dus Nederlandstalig zijn. Let wel, ik bedoel de subsidiëring van de promotie, niet van de activiteit zelf. Net zoals er een tegemoetkoming kan zijn bij het inhuren van een Ierse folkgroep die in de eigen taal zingt, kan er een tegemoetkoming zijn bij een Marokkaanse groep die in de eigen taal zingt.

Ik zal in de toekomst dergelijke projecten blijven ondersteunen, weliswaar voorzover de promotie exclusief gebeurt in het Nederlands. Een omzendbrief hierover werd reeds aan de verenigingen van migranten verstuurd. Deze brief vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger als **bijlage**.

Voor anderstalige voorstellingen in deSingel geldt hetzelfde. deSingel is een internationaal erkend cultureel centrum, dat onder andere als taak heeft om elke Vlaming te laten kennismaken met de belangrijkste en belangwekkendste culturele producties van eigen bodem en uit het buitenland. In dit kader programmeert deSingel voorstellingen en concerten in meerdere talen.

deSingel ontvangt een nominatim subsidie van 85,6 miljoen frank. Daarnaast ontvangt het voor zijn internationale werking een bijkomende subsidie van 21,5 miljoen frank. Het is onmogelijk om te bepalen hoeveel subsidies deSingel ontvangt voor Franstalige voorstellingen. Bovendien is dit in bovengeschetst kader niet relevant.

Tot slot wil ik nogmaals bevestigen dat anderstalige activiteiten in het kader van de werking van een cultureel centrum, kunstencentrum, vereniging en dergelijke, ook in de toekomst gesubsidieerd kunnen worden. Als de promotie hiervoor gericht is op Vlamingen – en ik beschouw iedereen die in Vlaanderen woont als Vlaming – moet dat dan ook uitsluitend in het Nederlands gebeuren. Subsidieaanvragen voor promotie in andere talen dan het Nederlands zullen worden geweigerd, en subsidies voor activiteiten van verenigingen van migranten die een meertalige promotie voeren, zullen niet worden toegekend.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 20
van 9 januari 2001
van de heer JAN LOONES

Vlaamse film – Leefbaarheid

Zie :

Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media

Vraag nr. 53

van 9 januari 2001

van de heer Jan Loones

Blz. 1194

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media.

Vraag nr. 21
van 11 januari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Sociaal-culturele verenigingen – Concurrentie SIF-projecten

De minister is bevoegd voor het beleid betreffende sociaal-culturele verenigingen. Gelukkig heeft Vlaanderen hiervan een breed gamma, zodat zowel jong als oud, man en vrouw, ... aan bod komen.

Om heel wat problemen te voorkomen en aan te pakken, is een ondersteuning van de verenigingen essentieel : door de vrijwillige inzet blijft deze werking niet alleen dynamisch en betaalbaar (ook voor de overheid), maar daarenboven garandeert dit een soepel inspelen op maatschappelijke evoluties. De overheid – zowel gemeentelijk als bovenlokaal – moet dus vermijden deze vrijwilligersverenigingen te beconcurreren en moet ze integendeel ondersteunen, zeker in het Internationaal Jaar van de Vrijwilliger.

Toch gebeurt het frequent dat de overheid deze organisaties fnuikt door concurrerende bijna gratis of gratis activiteiten op te zetten.

Zo zijn er SIF-projecten (Sociaal Impulsfonds) die voor ouderen – en hier is geen sprake van kansarmen – gratis of erg goedkoop uitstappen doen, activiteiten organiseren in gemeentelijke gebouwen, ... waardoor normale verenigingen voor ouderen geen deelnemers meer hebben voor activiteiten, uitstappen, lessenreeksen.

1. Is de minister op de hoogte van deze problemen ?
2. Zo ja, wat heeft hij hiertegen ondernomen of welke initiatieven worden in het vooruitzicht gesteld om een anti-emancipatieaanpak door de lokale overheid te vermijden ?
3. Kunnen betrokken verenigingen, ouderen, andere personen een klacht indienen bij de minister wanneer dergelijke zaken gebeuren ?

Antwoord

1. De thematiek is mij totaal onbekend.
2. De lokale overheid is autonoom bevoegd voor het eigen SIF-beleid. Ik zie niet hoe ik zou kunnen ingrijpen, want het Impulsfonds is daarenboven een materie waarvoor ik niet bevoegd ben.
3. Verenigingen uit de culturele sfeer kunnen een klacht indienen bij de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie en zich beroepen op het Cultuurpact.

Daarin wordt gestipuleerd dat er geen onrechtmatige voordelen mogen worden toegekend aan één organisatie/vereniging, maar dat iedere organisatie gelijkberechtigd moet worden.

Vraag nr. 22
van 11 januari 2001
van de heer JAN LOONES

Vensterslachtoffers – Maatregelen

Zie :

Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw
 Vraag nr. 60
 van 11 januari 2001
 van de heer Jan Loones
 Blz. 1160

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Vraag nr. 24
van 18 januari 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Studie basisindicatoren jeugdbeleid – Voortzetting

In het kader van het Programma Beleidsgericht Onderzoek werden recentelijk de resultaten meegedeeld van de studie "Basisindicatoren voor een coherent jeugdbeleid in Vlaanderen : een geïntegreerde wetenschappelijke aanpak". Deze indrukwekkende studie genoot heel wat weerklank in de pers.

Wil men als overheid werkelijk informatie kunnen halen uit deze studie, dan is een vervolg noodzakelijk. De vaststellingen van dit onderzoek leggen eigenlijk een jaarlijks nul vast. Om te kunnen inschatten hoe onze maatschappij op het vlak van jongeren verandert, moet deze studie een vervolg krijgen met het oog op vergelijkingsmateriaal. Gelet op het feit dat deze studie een aanvang nam in 1998 en dus een weergave is van de situatie in 1998, moet de politieke beslissing om een vervolg aan deze studie te geven vrij snel worden genomen.

Een studie die vijfduizend jongeren bevraagt, is uiteraard niet goedkoop. Evenwel moet erop worden gewezen dat de grootste kosten bestaan in het opzetten van het onderzoeksproject (het selecteren

van een representatief staal, het opstellen van vragen die een wetenschappelijke relevantie hebben,...).

1. Is een regelmatige herhaling van deze studie volgens de minister wenselijk ?
2. Werd over een voortzetting van deze studie reeds een beslissing genomen en zo ja, welke ?
3. Wordt eraan gedacht om op het Programma Beleidsgericht Onderzoek in de toekomst nog middelen vrij te maken voor een vervolg op deze studie ?

Antwoord

Ik ben het met de Vlaamse volksvertegenwoordiger eens dat voornoemde studie een interessant document is, dat veel interessante informatie bevat, over de leefwereld van de jeugd. In het Vlaams jeugdwerkbeleidsplan, dat in december 2000 door de Vlaamse regering werd goedgekeurd, wordt onder meer gewezen op de nood aan meer en beter onderzoek over de jeugd.

Hieraan zal meer dan in het verleden aandacht worden besteed (cfr. doelstelling 3 van het Vlaams jeugdwerkbeleidsplan). In de loop van dit jaar dient hieraan verdere invulling te worden gegeven.

Omdat ik dit wens te doen in overleg, en omdat ik bovendien rekening wens te houden met de besprekingen die momenteel worden gevoerd ter voorbereiding van het Vlaams jeugdbeleidsplan, wens ik heden geen engagement aan te gaan m.b.t. een eventuele herhaling van de studie "Basisindicatoren voor een coherent jeugdbeleid in Vlaanderen".

Vraag nr. 30
van 1 februari 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Nederlands-Vlaams Huis – Stand van zaken

In zijn nota inzake het internationaal cultuurbeleid van Vlaanderen deelt de minister mee dat er in Brussel een Europees Nederlands-Vlaams Huis komt, dat een gezamenlijk programma zal aanbieden en waarbij het accent onder meer zal liggen op de uitstraling van het Nederlands.

In hoeverre bestaan er terzake reeds concrete afspraken en wat is eventueel de vooropgestelde termijn waarbinnen dit project wordt verwezenlijkt ?

Antwoord

Met betrekking tot het tot stand brengen van een Europees Nederlands-Vlaams Huis zijn we in de fase van de voorbereidende gesprekken met de Nederlandse bewindslieden.

Ik breng het Vlaams Parlement op de hoogte zodra er concrete initiatieven worden genomen.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 38
van 14 december 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Alternatieve geneeskunde – Opleidingen

Alternatieve geneeskunde is een sector in ontwikkeling. Reeds vroeger werd op studiedagen over homeopathie, acupunctuur, chiropraxis en osteopathie onderzocht hoe deze beroepen kunnen worden ingeschreven in de wetgeving betreffende de uitoefening van de geneeskunde. Voor de toekomst van de gezondheidszorg zijn dit dus belangrijke evoluties.

Vandaar dat deze thema's op een kwaliteitsvolle manier in de diverse opleidingen aan bod moeten komen.

1. Bestaan er inmiddels opleidingen voor deze verschillende vormen van alternatieve geneeskunde in Vlaanderen in het reguliere onderwijs, het onderwijs voor sociale promotie of in andere onderwijsvormen ?

Waar worden deze opleidingen gegeven ?

2. Hoe worden deze opleidingen dan door de Vlaamse Gemeenschap ondersteund (leerkrachten, werkingskosten, gebouwen, ...) ?
3. Leiden deze opleidingen tot een officiële erkenning door de Vlaamse Gemeenschap ?

4. Is er reeds een overleg geweest met de federaal verantwoordelijke minister betreffende de afstemming tussen onderwijs en toegang tot het beroep ?

Antwoord

1. In het hoger regulier onderwijs of in het hoger onderwijs voor sociale promotie zijn er geen erkende opleidingen voor de verschillende vormen van alternatieve geneeskunde.
2. In het programma van de traditionele medische opleidingen wordt er wel aandacht besteed aan alternatieve genees- en behandelingswijzen, meestal als onderdeel van het "studium generale" of van cursussen als Medische Antropologie of Klinische Farmacologie.

Hiermee wordt beoogd aan de studenten de informatie te verstrekken op grond waarvan ze zelf een persoonlijke en wetenschappelijk onderbouwde opinie kunnen vormen over kwesties met betrekking tot de alternatieve genees- en behandelingswijzen.

3. Er is nog geen overleg geweest met de federaal bevoegde minister over een mogelijke afstemming van opleiding en niet-conventionele beroepspraktijken.

De wet van 29 april 1999 betreffende de niet-conventionele praktijken inzake de geneeskunde, de artseneerbereidkunde, de kinesitherapie, de verpleegkunde en de paramedische beroepen voorziet in de oprichting van een paritaire commissie die een advies moet formuleren betreffende de algemene voorwaarden die gelden voor de uitoefening van alle niet-conventionele praktijken.

Die voorwaarden kunnen ook betrekking hebben op de vereisten inzake de opleiding en een getuigschrift waaruit blijkt dat de betrokkene met succes de opleiding heeft afgerond.

Die paritaire commissie is nog niet operationeel. Recentelijk zijn er wel preliminaire contacten geweest met het kabinet van minister van Volksgezondheid Aelvoet m.b.t. de opstarting ervan. Concreet overleg lijkt mij pas zinvol nadat die paritaire commissie een advies heeft gegeven.

De helft van de leden van die paritaire commissie wordt voorgesteld door de faculteiten geneeskunde. Op die manier zullen dan ook uni-

versiteiten kunnen participeren aan de formulering van de kwestieuze opleidingsvereisten.

Vraag nr. 39
van 14 december 2000
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Thesisjaar – Sensibilisering

Volgens de Universiteit Gent kiezen almaar meer studenten voor een zogenaamd thesisjaar. In bepaalde faculteiten bedraagt het aantal thesisjaarstudenten tussen de 20 % en de 33 %.

Volgens een woordvoerder van de onderwijsraad van de Universiteit Gent is een thesisjaar bedoeld als uitzondering, en niet als regel. Volgens de onderwijsraad bestaat zelfs het gevaar dat bepaalde studenten nooit hun diploma behalen, vermits één op tien studenten tijdens het thesisjaar begint te werken en geen proefschrift meer aflevert.

Heeft de minister reeds maatregelen genomen om bijvoorbeeld via een sensibiliseringscampagne studenten duidelijk te maken dat een thesisjaar enkel dient voor uitzonderlijke situaties ?

Antwoord

Uit de antwoorden die de universiteiten mij hebben gegeven als reactie op de vraag om uitleg van de collega van de Vlaamse volksvertegenwoordiger Dirk De Cock, blijkt dat alle universiteiten maatregelen nemen om het afwerken van de eindverhandeling vóór het einde van het laatste studiejaar te bevorderen. In veel gevallen begint de voorbereiding van de thesis al in het voorlaatste studiejaar. Er worden ook contractuele afspraken gemaakt tussen student en promotor over de opmaak en de voortgang van de eindverhandeling, en er is vaak al een tussentijdse evaluatie op het einde van het voorlaatste jaar.

Ik heb er alle vertrouwen in dat de maatregelen van de universiteiten positieve effecten zullen hebben.

Voor een meer uitgebreide reactie op deze problematiek verwijs ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger graag naar mijn antwoord op de vraag om uitleg van de heer Dirk De Cock (Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid, Handelingen Commissievergadering nr. 41 van 7 december 2000, blz. 4-6).

Vraag nr. 40
van 15 december 2000
van de heer ANDRE MOREAU

Drugspreventie – Basisonderwijs

Het gebruik van drugs is naar mijn bescheiden mening een kwaad dat in alle sectoren van onze samenleving – op een gepaste wijze – moet worden bestreden, ook in het onderwijs.

Algemeen kan worden gesteld dat het de dwingende plicht is van de beleidsvoerders om op alle niveaus van de maatschappij – ook op alle onderwijsniveaus – zonder uitstel een efficiënt voorkomingsbeleid te voeren en daarbij alle mogelijke actoren te betrekken.

In de drugsbestrijding dient de samenwerking tussen de politiediensten, de gemeentelijke preventiediensten en de onderwijsverantwoordelijken meer en meer te worden aangemoedigd, geïntensifieerd en verfijnd (geprofessionaliseerd).

1. Is het waar dat de ziektekiemen van het drugsverschijnsel ook al zijn opgerukt tot in de basisscholen ? Heeft de minister hierover reeds signalen opgevangen ?
2. Zo ja, wat is in het basisonderwijs het (ervarings)kennismiveau over dit fenomeen ?

Met welke personen of centra voor drugsbestrijding wordt er samengewerkt ?

3. In hoeverre is het drugsvoorkomingsbeleid al dan niet gestructureerd in het onderwijs en in welke mate worden de onderwijsverantwoordelijken uit het basisonderwijs erbij betrokken ?

Antwoord

1. Hoewel de problematiek van drugs zich uiteraard sterker voordoet in het secundair onderwijs, blijkt uit recent onderzoek van de Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen (VAD) dat inderdaad ook kinderen uit het basisonderwijs er al mee in aanraking komen.

Voor dit onderzoek (waarvan de resultaten bekendgemaakt zijn in september 2000) heeft de VAD in het schooljaar 1999-2000 een 82.000 leerlingen tussen de 11 en 18 jaar bevroegd. Vooral legale drugs (alcohol, tabak en medicatie) blijken reeds op vroege leeftijd ingang te vinden. Zo blijkt van 12-jarigen één op tien al

sterke drank of zogenaamde "alcoholpops" (coctails van sterke drank en frisdrank) te drinken. Vanaf 12 jaar wordt ook geëxperimenteerd met het nemen van kalmerings-, slaap-, opwek-, en vermageringsmiddelen. Op hun dertiende heeft eenderde van de jongeren al een eerste sigaret gerookt.

De volledige resultaten van het onderzoek zijn te verkrijgen bij de VAD, E. Tollenaerstraat 15, 1020 Brussel, tel. 02/423.03.33 - fax 02/423.03.05.

2. Via de eindtermen "wereldoriëntatie" (meer bepaald eindterm 1.14 binnen gezondheidseducatie) leren kinderen in de basisschool gezonde levensgewoonten in verband brengen met hun kennis over het functioneren van het eigen lichaam. Het behoort tot de bevoegdheid van elk schoolbestuur om de eindterm te verwerken in concrete leerplannen.

Daarnaast wordt vanuit het departement Onderwijs ook geregeld aanvullende informatie rond de drugsproblematiek op school verspreid, bijvoorbeeld via de DynaMo2-catalogus van de Canon-cultuurcel en via het onderwijstijdschrift Klasse.

In de DynaMo2-catalogus (die jaarlijks gratis aan alle scholen wordt bezorgd) zijn diverse organisaties opgenomen waarop scholen een beroep kunnen doen om rond dit thema te werken (bv. het Centrum voor Alcohol- en andere Drugproblemen, De Kiem, De Sleutel, Leef-sleutels, het Vlaams Instituut voor Gezondheids promotie,...). Elke leerkracht heeft rond drugs ook het eerstelijnsdossier van Klasse ontvangen.

Uiteraard hebben ook de Centra voor Leerlingenbegeleiding een rol in deze problematiek te spelen.

3. Voor de initiatieven vanuit mijn eigen departement verwijs ik naar punt 2.

Het uittekenen van een drugsbeleid voor scholen behoort tot de bevoegdheid van mijn collega Mieke Vogels. Op basis van het genoemde rapport van de VAD heeft zij de krachtlijnen voor dergelijk beleid bepaald.

Voor meer informatie hierover verwijs ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger dan ook door naar mijn collega Vogels.

Vraag nr. 41
van 15 december 2000
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

A2-verpleegkundigen – Brugopleiding A1

Verschillende scholen voor verpleegkunde organiseren een brugcursus om de verpleegkundigen met een A2-diploma de mogelijkheid te geven een A1-diploma te verwerven.

Verpleegkundigen met minder dan tien jaar ervaring kunnen door twee jaar voltijds onderwijs te volgen A1-verpleegkundige worden. Hierbij moeten zij ook bijkomende stages hebben voltooid van circa 400 uren. Verpleegkundigen met meer dan tien jaar ervaring kunnen door één jaar voltijds onderwijs te volgen A1-verpleegkundige worden. Hiertoe dienen zij ook 300 à 400 stage-uren te hebben voltooid. Verpleegkundigen met meer dan twintig jaar ervaring dienen 200 à 400 uren stage te doorlopen, willen zij een A1-diploma verwerven.

1. Meent de minister niet dat deze overbruggingsjaren erg zwaar uitvallen voor de A2-verpleegkundigen – die in de meeste gevallen reeds fulltime werken – om een A1-diploma te kunnen verwerven ?
2. Is het aantal vooropgestelde stage-uren ook niet erg hoog wanneer rekening wordt gehouden met de zware werklast waarmee de verpleegkundigen reeds worden geconfronteerd ?
3. Moet in het kader van een betere harmonisatie tussen gezin en arbeid niet worden overwogen het aantal stage-uren te reduceren ?
4. Is het opportuun aan de A2-verpleegkundigen met meer dan twintig jaar ervaring een stageperiode op te leggen van 200 à 400 uren ?
5. Heeft de minister reeds overleg gepleegd met haar collega van Welzijn en Gezondheid met betrekking tot deze problematiek ?
6. Wordt er overwogen om deze stage-uren af te schaffen of te reduceren voor A2-verpleegkundigen die een A1-diploma wensen te verwerven ?

Wordt ten minste voor de A2-verpleegkundigen met meer dan twintig jaar ervaring het aantal stage-uren herzien ?

Antwoord

Op 24 juni 2000 heb ik het convenant over de opleiding van verpleegkundigen ondertekend, samen met de federale minister bevoegd voor de volksgezondheid en de ministers van de andere gemeenschappen bevoegd voor het onderwijs.

Doel van dit convenant is het engagement om een brugopleiding te organiseren voor de gebrevetteerde verpleegkundigen (gediplomeerd in het vroegere ASBO = aanvullend secundair beroepsonderwijs) en de gediplomeerde verpleegkundigen (gediplomeerd in de huidige vierde graad van het beroepssecundair onderwijs), om hen de mogelijkheid te bieden het diploma van gegradueerde verpleegkundige (hogescholenonderwijs van één cyclus) te behalen. De bedoeling daarvan was natuurlijk niet het aantal verpleegkundigen op te drijven, maar wel de mogelijkheid tot upgrading te bewerkstelligen voor de beoogde doelgroep.

In de toekomst zullen de bijzondere beroepsbekwaamheden in de betrokken sector immers voorbehouden zijn voor de gegradueerde verpleegkundigen. Het kan ook een eerste stap zijn naar de leidinggevende functies en vormt zeker een onderdeel van de mogelijke functiedifferentiatie. Geheel in deze optiek steun ik mijn federale collega van Volksgezondheid wanneer zij heel duidelijk stelt dat het er niet op aankomt zoveel mogelijk gebrevetteerde of gediplomeerde verpleegkundigen voor deze brugopleiding te rekruteren. Veeleer wensen wij de kwaliteit van de nieuwe gegradueerden gewaarborgd te zien. Vandaar ook de eisen om de verkorting van het driejarig traject afhankelijk te maken van een recente nuttige beroepservaring.

Op één na hebben alle hogescholen zich bereid verklaard om op zeer korte termijn en zonder enige tegemoetkoming deze brugopleiding te organiseren. Er was absoluut geen tijd om nog een groot overleg te starten om tot een mogelijke consensus te komen over de opvatting van de brugopleiding. De autonomie waarover de hogescholen decretaal beschikken, laat overigens geen overheidsingreep hierop toe. De relatie tussen de hogescholen en de overheid, als representant van de maatschappij, concretiseert zich in een post factum publieke verantwoording en in een stelsel van interne en externe kwaliteitszorg door de instellingen zelf, waarbij de overheid vooral in de rol van de meta-evaluator optreedt.

Een en ander heeft wel tot gevolg dat de verschillende hogescholen, naar eigen inzicht en vermogen gestoeld op hun jarenlange ervaring, ook verschil-

lend opgevatte brugopleidingen hebben opgebouwd. Wij hebben daarvoor gekozen om de afspraken van het convenant onmiddellijk na te komen. Wel heb ik ten aanzien van de hogescholen de nodige stappen ondernomen om tot een eenvoudige interpretatie van de bepalingen inzake de erkenning van de nuttige ervaring te komen. Ook is de afspraak gemaakt dat wij na één jaar een eerste evaluatie zouden maken.

Alle vragen die de Vlaamse volksvertegenwoordiger stelt, hebben betrekking op het belangrijke opleidingsonderdeel "stage". Bij elke vraag zou ik genoeg dezelfde commentaar moeten geven. Ik verkies daarom een algemene benadering.

Zoals ik reeds stelde, heeft minister Aelvoet heel sterk de nadruk gelegd op de kwaliteit van de opleiding. Uit haar onderzoek is in ieder geval gebleken dat het voor de vroegere opleiding van, en het actueel fungeren als gebrevetteerde of gediplomeerde verpleegkundige niet als een evidentie kan worden beschouwd dat het al dan niet volledig weglaten van het praktische deel van de opleiding voldoende garanties biedt om te komen tot het statuut van gegradueerde verpleegkundige. Ik respecteer dan ook het oordeel van de verantwoordelijken van de sector.

De hogescholen kunnen uiteraard in elk individueel geval vaststellen in welke mate de opgedane ervaring verantwoordt de kandidaten van een groot deel van de stage vrij te stellen. De meeste hogescholen houden daar ook rekening mee.

Tegen het einde van het lopende academiejaar zal ik met de hogescholen een evaluatieronde houden om vast te stellen welke resultaten de brugopleiding heeft opgebracht, en vooral of bijsturing nodig is. In het licht van de bekommernis die de Vlaamse volksvertegenwoordiger uitdrukt – en die ook de mijne is – wil ik daarbij extra aandacht geven aan de stageproblematiek. Ook zal ik de hogescholen uitnodigen na te kijken op welke wijze zij de grootst mogelijke faciliteiten aan hun wellicht toch sterk gemotiveerde brugkandidaten kunnen bieden.

Vraag nr. 42
van 21 december 2000
van de heer DIRK DE COCK

Schoolcomputers – Tweedehands

Het onderwijs heeft een grote nood aan pc's indien het jongeren wil klaarstomen en afleveren die de

kennismaatschappij van morgen mee vorm geven. De vraag naar middelen om computers en informatie-technologie aan te schaffen is enorm, zeker als men weet dat de Vlaamse overheid tegen het einde van 2001 één pc per tien leerlingen wil.

We weten dat in de bedrijven een groot potentieel aan pc's aanwezig is. Bij afdanking van deze pc's en na een kleine upgrading zijn deze perfect inzetbaar in het onderwijs. Deze pc's kunnen door bepaalde firma's aan het onderwijs tegen de helft van de prijs worden aangeboden, waardoor de norm voor het aantal pc's per aantal leerlingen sneller kan worden gehaald en de beschikbare budgetten kunnen worden herverdeeld.

1. Heeft de minister weet van dergelijke projecten ?
2. Worden dergelijke projecten ondersteund ?
3. Wordt de 1/10-norm gehaald ?

Antwoord

1. Mijn administratie werkt sinds een vijftal jaar samen met tussenvoegbedrijven. Sinds 1998 is dat in het kader van het actieprogramma PC/KD.
2. Hier kan ik mijn antwoord op vraag nr. 37 van de heer Pieter Huybrechts herhalen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 16 februari 2001, blz. 1032 – red.*). Via PC/KD stimuleert de Vlaamse regering het gebruik van computers en educatieve software op school.

Verschillende bedrijven werken mee aan dit actieprogramma. Deze bedrijven ondertekenden een protocol tot samenwerking waarmee zij het engagement aangaan om speciaal aan scholen kortingen toe te staan. De deelnemende bedrijven worden bekendgemaakt op de PC/KD-website en opgenomen in de PC/KD-brochure, waarvan elke in aanmerking komende school een aantal exemplaren ontvangt. De ondernemingen mogen ook het PC/KD-logo gebruiken.

Bij de participerende bedrijven zijn er minstens twee die tweedehands computers upgraden en aanbieden : Device Automation Belgium NV en Eco PC-Frazier Belgium NV.

Ook in haar algemeen communicatie over computerinfrastructuur voor het onderwijs besteedt het departement Onderwijs geregeld aandacht

aan *refurbished* computers. Zo wijdt de meest recente brochure van december 2000, *ict. onderwijs@vlaanderen* met tips voor de uitvoering en het gebruik van ICT in het onderwijs, meer dan een pagina aandacht aan tweedehands PC's. (*ICT : informatie- en communicatietechnologie – red.*)

3. Bij het afronden van het in 1998 gestart PC/KD-project in 2002, zal de Vlaamse gemeenschap in totaal 2,65 miljard frank (65,69 miljoen euro) in de introductie van ICT in het onderwijs hebben geïnvesteerd. Dan zal de norm van één bijkomende pc per tien leerlingen in de beoogde doelgroep worden gehaald : de drie hoogste leerjaren van het lager onderwijs en het volledig secundair onderwijs.

Hier past volgende opmerking : scholen kunnen niet alleen pc's aankopen met de PC/KD-subsidies. Tijdens het schooljaar 1998-1999 ging 67 % van het geld in de lagere scholen naar de aankoop van multimediacomputers. Daarnaast werden randapparatuur, educatieve en andere software, netwerken, modems, ISDN-kaarten, internetaansluitingen en nascholing gekocht/gehuurd. De norm "1 pc per 10 leerlingen" is dus symbolisch. (*ISDN : Integrated Services Digital Network – red.*)

Vraag nr. 43 van 21 december 2000 van de heer JOS DE MEYER

Onderwijspersoneel – Wedde-afhouding bij staking

Een personeelslid dat gedurende één dag een opdracht uitoefent van één uur (1/20) ontvangt hiervoor een bezoldiging van 1/20 van 1/360 van zijn jaarwedde. Dat is dus 5 % van zijn dagwedde (de jaarwedde gedeeld door 360).

Wanneer datzelfde personeelslid gedurende één uur staakt, wordt volgens de omzendbrief van 10 januari 1996 op zijn wedde een bedrag afgehouden dat gelijk is aan 12 % van 1/360 van zijn jaarwedde. Dat komt neer op een afhouding van 12 % van de dagwedde.

1. Waarom is de afhouding op de wedde 2,4 maal zo groot als de wedde die voor deze opdracht wordt uitgekeerd ?
2. Op welke wettelijke bepalingen steunt de omzendbrief van 10 januari 1996 ?

Antwoord

Inzake de reglementaire grondslag verwijs ik naar artikel 43 van het koninklijk besluit van 15 januari 1974 genomen ter toepassing van artikel 160 van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 tot vaststelling van het statuut van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel, van het paramedisch personeel der inrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs van de Staat, alsmede der internaten die van deze inrichtingen afhangen en van de leden van de inspectiedienst die belast is met het toezicht op deze inrichtingen.

Dit artikel bepaalt dat, onverminderd de eventuele oplegging van een tuchtstraf of het nemen van een administratieve maatregel, het personeelslid dat zonder machtiging afwezig blijft, of dat zonder geldige reden de termijn van het verlof overschrijdt, zijn recht op wedde voor de duur van die afwezigheid verliest. Luidens artikel 29 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, is de weddetoelage gelijk aan de met de verschillende vergoedingen verhoogde wedde waarop betrokkene recht zou hebben indien hij tot het personeel van het rijksonderwijs behoorde.

De omzendbrief van 10 januari 1996 bevat de maatregelen die dienen te worden getroffen in geval van staking, evenals m.b.t. de wedde/weddetoelage van de personeelsleden die aan de staking deelnemen. De wijze waarop het af te houden bedrag wordt vastgesteld, werd reeds meegedeeld bij de omzendbrief van 31 maart 1981.

Een personeelslid uit het onderwijs ontvangt een maandwedde (geen dagwedde) gelijk aan $1/12 \times$ brutojaarwedde (naargelang weddeschaal, anciënniteit en indexverhogingscoëfficiënt) \times opdrachtbreuk ($O/B =$ wekelijkse prestaties / wekelijkse prestaties voor een FT-ambt. (FT : fulltime – red.)

Indien de maandwedde niet geheel is verschuldigd, bijvoorbeeld bij staking, wordt ze verdeeld in dertigsten. In dat geval is de dagwedde voor elke verschuldigde dag gelijk aan $1/30$ van de maandwedde en dus onafhankelijk van de op die dag(en) normaal te presteren uren.

In geval van staking wordt de aldus bepaalde dagwedde verminderd met 100 % / 50 % / 12 % (*) naargelang de aangezegde stakingsduur. De afhou-

ding wegens staking op een bepaalde dag kan dus nooit meer bedragen dan de voor die dag verschuldigde wedde. (*) De 12 %-inhouding op het dagloon vindt zijn oorsprong in het vroegere ambtenarenstatuut waarbij in geval van één uur staking $1/1.976$ van de jaarwedde werd ingehouden. De noemer 1.976 is het product van de vermenigvuldiging 52 (weken) \times 38 (uren). Vermits de wekelijkse prestaties van het onderwijspersoneel, uitgezonderd het AMVD-personeel, worden uitgedrukt in breuken waarvan de noemer kleiner is dan 38, is deze regeling in feite gunstiger voor het onderwijspersoneel. (AMVD : administratief, meesters-, vak- en dienstpersoneel – red.)

In het vermelde voorbeeld bedraagt de dagwedde $1/360 \times 1/20 \times$ bruto jaarwedde, dit is niet 5 % van de dagwedde doch de volledige (= 100 %) dagwedde (en weliswaar slechts 5 % van de dagwedde die zou verschuldigd zijn ingeval het personeelslid zijn prestaties zou hebben geleverd in het kader van een FT (= 20/20) opdracht).

Een afhouding wegens een 1 uur-aangezegde staking bedraagt dan ook slechts 12 % van de volledige dagwedde, met andere woorden niet $12/5 = 2,4 \times$ doch slechts $12/100 = 0,12 \times$ de dagwedde die voor deze opdracht werd uitgekeerd.

Vraag nr. 44
van 21 december 2000
van de heer CARL DECALUWE

Verwijlintresten – Overzicht

Zie :
 Minister-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden
 Vraag nr. 24
 van 21 december 2000
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 1234

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 45
van 5 januari 2001
van de heer JOS DE MEYER

Cumulatie onderwijs-privé – Bezoldigingsregeling

Personen werkzaam in de privé-sector maken soms de overstap naar een onderwijsloopbaan. Wanneer deze overstap volledig en in één keer gebeurt, rijst er geen probleem. Er is dan immers geen sprake meer van een cumulatie, en de cumulatiewetgeving dient dan ook niet meer te worden toegepast.

Er zijn echter ook personen die hun volledige betrekking in de privé-sector verminderen tot bijvoorbeeld een halftijdse betrekking en een vervangende (bv. halftijdse) betrekking opnemen in het onderwijs. Op dat ogenblik hebben zij dus één FT-betrekking (fulltime) : deels privé-sector, deels onderwijs. Het zou dan logisch zijn dat voor de bezoldiging van hun onderwijsopdracht onmiddellijk rekening wordt gehouden met de vermindering van hun opdracht in de privé-sector. Blijkbaar is dit niet het geval.

Om voor een bepaald schooljaar uit te maken of een personeelslid dat een betrekking in het onderwijs cumuleert met een betrekking in de privé-sector, in hoofdamt moet worden bezoldigd of in bijbetrekking, wordt gekeken naar de inkomsten voortspruitend uit de privé-activiteit van het burgerlijk jaar voorafgaand aan het betrokken schooljaar, dus naar de inkomsten verbonden aan de FT-tewerkstelling in de privé-sector, en dit niettegenstaande deze tewerkstelling gedeeltelijk werd afgebouwd en deze inkomsten dus niet meer relevant zijn.

1. Is de werkwijze zoals hierboven beschreven reglementair verankerd ?

Zo ja, is het dan niet logischer dat men ook onmiddellijk rekening houdt met de inmiddels afgebouwde tewerkstelling in de privé-sector ?

Zo neen, waarom wordt deze manier van bezoldiging dan zo toegepast ?

2. Waarom wordt voor de bezoldiging van de personeelsleden die deels in het onderwijs werken en deels in de privé-sector, en dit zonder dat de FT-betrekking wordt overschreden, rekening gehouden met de inkomsten uit de privé-sector om uit te maken of de onderwijsopdracht in hoofdamt of in bijbetrekking moet worden bezoldigd ?

Antwoord

Het besluit van de Vlaamse regering van 22 december 1993 tot regeling van de cumulatie van een andere bezigheid of een pensioen, met uitzondering van een overlevingspensioen, met een ambt in het onderwijs (Belgisch Staatsblad van 30 maart 1994) is de reglementaire grondslag in deze materie. Het lijkt inderdaad logisch dat bij personeelsleden die naast hun opdracht in het onderwijs een opdracht uitoefenen in de privé-sector, onmiddellijk rekening zou worden gehouden met de inkomsten in de privé-sector. Om praktische redenen is dit evenwel niet haalbaar. Deze inkomsten zijn immers pas volledig bekend nadat de belastingaangifte door het Ministerie van Financiën is verwerkt. Aangezien dit meestal pas halverwege het jaar volgend op het verwerven van deze inkomsten gebeurt, werd om pragmatische redenen ervoor geopteerd om de inkomsten te beschouwen uit het burgerlijk jaar dat het schooljaar waarin deze inkomsten zijn verworven, voorafgaat.

Het waarom van deze regelgeving is te vinden in de arbeidsherverdelende maatregelen die in de jaren tachtig werden genomen om de hoge werkloosheid te bestrijden. De regeling hoofdamt of bijbetrekking stamde toen nog uit 1958 (artikel 5 van het KB van 15 april 1958 houdende de bezoldigingsregeling van het onderwijzend, wetenschappelijk en daarmee gelijkgesteld personeel van het Ministerie van Openbaar Onderwijs) en was nog zeer soepel, waardoor leerkrachten bijna onbepakt een hoofdamt in het onderwijs konden cumuleren met een andere betrekking. Met de hoge werkloosheid van toen was dit niet langer verantwoord en werden deze regels in 1982 stroever gemaakt, met het oog op een bredere bezetting van deze arbeidsmarkt.

Het debat of dit in de huidige tijdsgeest nog nodig is, zal opnieuw moeten worden gevoerd.

Vraag nr. 46
van 9 januari 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Franstalige faciliteitenscholen – Nationaliteiten (2)

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 21 van 20 november 2000 deelt de minister mij gegevens mee inzake het aantal kinderen van buitenlanders dat les volgt in het Franstalig faciliteitenonderwijs in Vlaanderen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 2 februari 2001, blz. 923 – red.*).

De taalwetgeving bepaalt dat uitsluitend kinderen die het Frans als huistaal gebruiken tot de faciliteitenscholen mogen worden toegelaten.

Kan de minister in dat verband voor de verschillende betrokken gemeenten meedelen hoeveel van de buitenlandse kinderen over de Franse nationaliteit beschikken ?

Antwoord

Hierna vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een tabel met het aantal kinderen van Belgische nationaliteit, van Franse nationaliteit en van vreemde niet-Franse nationaliteit in het Franstalig onderwijs in de Vlaamse faciliteitengemeenten op basis van de teldag van 1 februari 2000.

Gemeente	Belgische nationaliteit	Vreemde nationaliteit	
		Frans	Niet-Frans
Drogenbos	171	0	19
Kraainem	226	27	83
Linkebeek	207	4	15
Ronse	173	20	102
Sint-Genesius-Rode	563	35	119
Wemmel	471	5	32
Wezembeek-Oppem	672	32	108

Vraag nr. 47 van 9 januari 2001 van de heer JOHAN MALCORPS

Klasse – Reclame voor wegwerpverpakkingen

In het onderwijsblad Klasse wordt geregeld reclame gemaakt voor Tetra Pak en drankkartons. Deze wegwerpverpakkingen worden voorgesteld als de milieuvriendelijke oplossing en gepromoot bij ouders en leerkrachten.

Daarmee wordt ingegaan tegen inspanningen die veel scholen willen leveren om herbruikbare drankverpakkingen te bevorderen. Dit onder meer met materiaal aangeleverd door de Vlaamse milieubeweging.

1. Vindt de minister het normaal dat dit onderwijsblad wordt gebruikt om op dergelijke schaal campagne te voeren ten bate van de verpakkingindustrie en tegen het beleid van haar collega bevoegd voor Leefmilieu ?

Reacties van boze leerkrachten werden door de redactie afgescheept, omdat de inhoud van het blad en de reclame losstaan van mekaar.

2. Is alle mogelijke reclame dan toegelaten en geldt er geen enkele beperking terzake ?
3. Heeft de minister ten aanzien van de redactie reeds uiting gegeven van haar bezorgdheid, of acht zij een dergelijke tussenkomst niet aangewezen ?

Antwoord

1. De redactie won het advies in van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) om te antwoorden op enkele boze lezersbrieven en om te overleggen of ze dergelijke reclame in de toekomst nog kan opnemen.

Van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest kreeg ze volgend antwoord : "Ondanks reserves ten aanzien van de Tetra Pak-advertentie kan OVAM dergelijke advertentie niet verbieden, alhoewel de Openbare Afvalstoffenmaatschappij ze zeker nooit zal aanmoedigen. Immers, Tetra Pak is een privé-firma die, volgens de informatie die ons momenteel ter beschikking staat, tot nu toe steeds in orde was met de milieuvoorschriften zoals ze in het Vlaamse gewest van kracht zijn".

2. Volgens het statuut van de redactie van Klasse berust de werving van publiciteit bij de redactie zelf, om maximale controle te kunnen houden over de opportuniteit ervan. In Klasse (voor leerkrachten) is een ruime waaier van reclame mogelijk. Geweerd worden ideologische en politieke vormen van publiciteit. Voor het overige is de redactie niet verantwoordelijk voor de inhoud van betaalde publiciteit. Dit wordt duidelijk gemaakt door de vermelding "advertentie". Zo neemt de redactie geen reclame op die tegenstrijdig is met het preventiebeleid in de Vlaamse Gemeenschap. De redactie weigerde bijvoorbeeld mee te werken aan een campagne van de tabakslobby. In het geval Tetra Pak legde ze de zaak voor aan OVAM, die bij Tetra Pak geen inbreuken op de milieuvoorschriften kon vaststellen.
3. Volgens het statuut voor de redactie van Klasse garandeert de minister van Onderwijs de redactionele en organisatorische autonomie van de redactie. Concreet betekent dit dat de redactie

– onder leiding van de hoofdredacteur – autonoom en in de geest van de algemene doelstellingen beslist over inhoud, planning en werking van Klasse, zonder inmenging van anderen.

Klasse beoogt door doel- en publiekgerichte informatie de betrokkenheid te verhogen van de verschillende participanten in onderwijs – onderwijsverstrekkers, ouders, leerlingen en de brede maatschappij. Maar zoals in elk blad, zijn reclame en redactionele inhoud strikt gescheiden. In het andere geval zou dat immers ook betekenen dat een redactie garant staat voor de kwaliteit van elk geadverteerd product of elke geadverteerde dienst.

Vraag nr. 48
van 9 januari 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Leerlingentellingen – Illegalen

Het Rekenhof heeft de diskettes met de resultaten van de leerlingentellingen door de Franse Gemeenschap vernietigd. Blijkbaar was dit omdat de diskettes gegevens bevatten over kinderen van illegalen die les volgen in Franstalige scholen.

1. Heeft de minister de consequenties van die handelwijze al geëvalueerd ?
2. Aangezien we ervan kunnen uitgaan dat de diensten van de minister op zijn minst de gegevens van de Franse Gemeenschap hebben bestudeerd, had ik graag vernomen hoeveel kinderen van illegalen er in de onderwijsinstellingen van de Franse Gemeenschap zijn ingeschreven.
3. Werden die aantallen ook vermeld in de gegevens die werden verstrekt door de Vlaamse Gemeenschap ?

Over hoeveel kinderen gaat het hier ?

Antwoord

Op basis van een persbericht verschenen in de Financieel Economische Tijd van 20 december 2000 heb ik vernomen dat het Rekenhof de cd-roms met de gegevens van de leerlingentelling van de Franse én van de Vlaamse Gemeenschap heeft vernietigd. Vlaams volksvertegenwoordiger Ludwig Caluwé heeft dit kunnen vaststellen bij een bezoek aan het

Rekenhof om het dossier van de leerlingencijfers in te kijken.

1. De beslissing de cd-roms te vernietigen, laat ik voor rekening van het Rekenhof.

Zoals bepaald in de wet van 23 mei 2000 tot bepaling van de criteria bedoeld in artikel 39, § 2 van de Bijzondere Wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, heeft het Rekenhof de nodige controles op de gegevens uitgevoerd en hierover gerapporteerd. Met de vernietiging van de bestanden zijn de basisgegevens evenwel niet meer beschikbaar.

Het departement zelf beschikt nog over haar gegevensbestand.

- 2 en 3. Het aantal kinderen van illegalen die in de onderwijsinstellingen van de gemeenschappen zijn ingeschreven, is op basis van de gegevens niet eenduidig af te leiden, omdat dit soort van informatie niet is opgevraagd. Kinderen van illegalen zullen zich bevinden in de groep leerlingen zonder rijksregisternummer.

Wat onze eigen gegevens betreft, kunnen we vaststellen dat 3.738 leerlingen geen rijksregisternummer hebben. 2.053 van hen wonen in het buitenland (buurlanden) en beschikken om die reden niet over een nummer. 1.685 leerlingen zonder rijksregisternummer wonen wel in België. 330 hebben de Belgische nationaliteit, 1.355 een vreemde nationaliteit. Tot deze laatste groep zullen kinderen van illegalen behoren, doch er kan niet uit worden afgeleid dat het allemaal dergelijke leerlingen betreft.

Uit de gegevens die ons door de Franse Gemeenschap ter beschikking werden gesteld, kunnen volgende vergelijkbare cijfergegevens worden afgeleid : 13.507 leerlingen zonder rijksregisternummer, waarvan 8.771 wonend in buurlanden en 4.736 in België. Van deze laatsten hebben 205 de Belgische nationaliteit en 4.531 een vreemde nationaliteit.

Vraag nr. 49
van 11 januari 2001
van de heer JOS DE MEYER

Vervangingspools – VDAB-opdracht

Het decreet houdende dringende maatregelen betreffende het lerarenambt bepaalt dat de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) wordt belast met de oprichting en de werking van de vervangingspool. Hierbij dient de VDAB bepaalde decretaal vastgelegde principes in acht te nemen. Het decreet bepaalt echter dat de nadere regels met betrekking tot de uitoefening van de aan de VDAB toegewezen opdracht, door een besluit van de Vlaamse regering worden bepaald.

Heeft de regering reeds een dergelijk besluit genomen? Zo neen, op welke basis oefent de VDAB dan haar opdracht uit?

Antwoord

De VDAB heeft deze opdracht gekregen op basis van artikel 15 van het decreet van 8 juni 2000 houdende dringende maatregelen betreffende het lerarenambt.

"De Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding wordt belast met de oprichting en de werking van de vervangingspool ten behoeve van de scholen en instellingen die er een beroep op doen en neemt daarbij de principes van de artikelen 16 tot en met 18 en van artikel 30, § 2, in acht. De *nadere regels* met betrekking tot de uitoefening van de aan de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemid-

deling en Beroepsopleiding toegewezen opdracht, worden bij besluit van de Vlaamse regering bepaald."

Met andere woorden, in het decreet wordt het Vlaams Gewest gemachtigd om in het besluit van de Vlaamse regering van 21 december 1988 houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding een uitdrukkelijke opdracht inzake de oprichting en de werking van de vervangingspool in te bouwen.

De VDAB stelt dat hij volledig kan werken volgens :

- enerzijds de principes en richtlijnen van het decreet van 8 juni 2000,
- anderzijds het besluit van 21 december 1988 van de Vlaamse regering houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding,

en dat derhalve *geen nadere regels in een besluit van de Vlaamse regering moeten worden vastgelegd*.

Een meer gedetailleerde verantwoording vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger hieronder, waarbij voor elke activiteit van de VDAB de rechtsgrond wordt vermeld.

Taken van de VDAB	Rechtsgrond
<p>Het verzamelen van de kandidaturen</p> <p>De leerkrachten die kandideren voor de vervangingspool stellen zich kandidaat bij de VDAB. Er wordt van hen een dossier van werkzoekende opgemaakt.</p>	<p>Besluit van 21 december 1988 van de Vlaamse regering houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding – hoofdstuk I De arbeidsbemiddeling georganiseerd door de VDAB – afdeling 1 Algemene arbeidsbemiddeling</p>
<p>Het selecteren van de poolleden</p> <p>Door de VDAB werd een computerprogramma ontwikkeld dat op een 100 % objectieve manier de kandidaten aanwijst die poollid kunnen worden.</p>	<p>Decreet van 8 juni 2000 houdende dringende maatregelen betreffende het lerarenambt – art. 16 De criteria van inzetbaarheid werden, conform het decreet, in samenspraak met de begeleidingscommissie verder uitgewerkt. Deze werden gepubliceerd in het Staatsblad van 14.09.00 onder "Modaliteiten tot indiening van een bezwaarschrift tegen de niet-opname in de vervangingspool van het onderwijs".</p>
<p>Het toewijzen van een ankerschool</p> <p>De toewijzing van de ankerschool gebeurt door een computerprogramma aangevuld met een manuele toewijzing. Telkens wordt de keuze van de kandidaten, binnen de beperkingen opgelegd door de begeleidingscommissie (bv. iedere basisschool min. één leerkracht), maximaal gerespecteerd.</p>	<p>Decreet van 8 juni 2000 houdende dringende maatregelen betreffende het lerarenambt – art. 18. Besluit van 21 december 1988 van de Vlaamse regering houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding – hoofdstuk I De arbeidsbemiddeling georganiseerd door de VDAB – afdeling 1 Algemene arbeidsbemiddeling</p>
<p>Opzetten van een databank van de poolleden</p> <p>De scholen die aan de pool deelnemen, kunnen de leerkrachten via Internet opzoeken. Deze mogelijkheid bestaat nu reeds voor alle werkgevers.</p>	<p>Besluit van 21 december 1988 van de Vlaamse regering houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding – hoofdstuk I De arbeidsbemiddeling georganiseerd door de VDAB – afdeling 1 Algemene arbeidsbemiddeling</p>

Vraag nr. 50
van 11 januari 2001
van de heer JAN LOONES

Vensterslachtoffers – Maatregelen

Zie :
 Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw
 Vraag nr. 60
 van 11 januari 2001
 van de heer Jan Loones
 Blz. 1160

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Vraag nr. 51
van 12 januari 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Franstalige leerlingen West-Vlaanderen – Onderzoek

In het Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 28 mei 1998 alludeerde toenmalig minister van Onderwijs Luc Van den Bossche, in antwoord op een schriftelijke vraag over Franstalige leerlingen in West-Vlaanderen, op wetenschappelijk onderzoek omtrent de keuze van ouders in het basisonderwijs dat op dat ogenblik liep (vraag nr. 162 van 27 maart 1998 van de heer Marc Olivier).

Werd dit onderzoek intussen al afgerond ?

Beschikt de minister over meer gegevens m.b.t. de redenen waarom anderstaligen voor een Vlaamse onderwijsinstelling opteren ?

Antwoord

Het wetenschappelijk onderzoek omtrent de schoolkeuze in het basis- en secundair onderwijs werd inderdaad afgerond. De redenen waarom anderstaligen voor een Vlaamse onderwijsinstelling kiezen, waren echter niet het voorwerp van deze studie.

Ik beschik dan ook niet over gegevens m.b.t. de redenen waarom een aantal Franstalige leerlingen opteert voor West-Vlaamse scholen.

Vraag nr. 52
van 12 januari 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Gezondheidseducatie – Gratis-fruitacties

De Britse regering vatte in de loop van de maand november 2000 een project aan in een aantal steden waarbij aan vier- tot zesjarige kinderen op school gratis fruit ter beschikking wordt gesteld.

Uitgangspunt is dat gezonde kinderjaren de basis vormen voor een goede gezondheid in het latere leven.

Voor heel wat gezinnen is de toegang tot vers fruit beperkt. Vandaar dit initiatief.

Is de minister op de hoogte van het project ?

Bestaan er in het Vlaams onderwijsveld ook dergelijke initiatieven ?

Hoe staat de minister daartegenover ?

Antwoord

Het project waar de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar verwijst, is mij onbekend. Mijn administratie heeft ook geen zicht op eventuele initiatieven in die zin binnen het Vlaams onderwijsveld.

Dit wil niet zeggen dat er momenteel geen projecten lopen of worden uitgewerkt rond gezonde voeding. Het is immers zo dat in de eindtermen "wereldoriëntatie" een onderdeel "gezondheidseducatie" is opgenomen. Hierbij is het de bedoeling dat kinderen inzicht krijgen in het functioneren van het eigen lichaam en de natuurlijke omgeving die hen omringt, waarbij de relatie kan worden gelegd met de eigen gezondheid en gezonde leefgewoonten.

Vraag nr. 53
van 18 januari 2001
van de heer CARL DECALUWE

Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken

Op voorstel van de minister van Buitenlandse Zaken en de bevoegde regeringscommissarissen nam de ministerraad kennis van het derde opvolgingsrapport m.b.t. de omzetting en toepassing van het Europees recht in België. Dit verslag bespreekt meer bepaald de uitvoering van het "Actieplan omzetting".

Op 15 december 2000 waren er nog slechts 106 openstaande dossiers voor de omzetting van Europees recht. Bij de start van het actieplan in december 1999 ging het om 181 dossiers. Dit betekent dat het aantal openstaande dossiers met 41 % gedaald is. In dezelfde periode daalde het aantal termijnoverschrijdingen van 93 naar 48. Dit betekent een daling van 49 %. Het aantal betwistingen werd teruggebracht van 88 naar 58 (- 33 %).

1. Welke richtlijnen betreffende materies onder de bevoegdheid van de minister dienen nog te worden omgezet ? Bij welke omzettingen werden de door Europa opgelegde termijnen overschreden ?
2. Zijn er betwistingen in de departementen waarvoor de minister bevoegd is ? Zo ja, hoeveel en welke ?
3. Welke maatregelen worden genomen teneinde betwistingen en/of laattijdige omzettingen tegen te gaan ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Na ruggespraak met de administratie Buitenlands Beleid (departement Coördinatie) werd beslist dat vandaaruit een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt. Daarin zal de omzetting van Europese regelgeving in de verschillende beleidsdomeinen waarover een identieke vraag werd gesteld, worden beantwoord in zijn globaliteit, aan de hand van het opvolgingssysteem dat deze administratie bijhoudt.

Ter informatie kan ik wel meedelen dat de Europese regelgeving inzake onderwijs sedert geruime tijd

in overeenstemming is met de bestaande EU-regelgeving.

(Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden – red.)

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 12
van 14 december 2000
van de heer JAN LOONES

Campings – Flexibiliteit arbeidsvoorwaarden

In de openluchtrecreatieve sector is zeker nog plaats voor bijkomende tewerkstelling (zie "state of the union" van de Federatie Toeristische Industrie – FTI op 18 mei 1999) (Campingfederatie CKVB – Jaarboek 2000).

Voorwaarde is evenwel dat de arbeidsvoorwaarden worden versoepeld.

De toeristische sector – en de kampeersector bij uitstek – is namelijk seizoensgebonden en dus in grote mate afhankelijk van allerlei factoren, waaronder de weersomstandigheden. Het personeel moet zich bijgevolg steeds aanpassen aan wisselende omstandigheden, zoals drukke periodes, dode periodes, weekendwerk, werkuren buiten de normale diensturen, enzovoort.

De huidige wetgeving haakt echter niet altijd even vlot in op deze specifieke noden binnen de toeristische bedrijven. Daarom zien veel uitbaters af van permanente aanwervingen.

De kampeersector is dan ook vragende partij voor meer flexibele arbeidsvoorwaarden voor personeel in de toeristische sector in het algemeen en in de openluchtrecreatieve sector in het bijzonder.

1. Onderkent de minister de specifieke noden rond tewerkstelling in de toeristische sector, vooral in de kampeersector ?

2. Werd de vraag van de Campingfederatie naar een regeling voor flexibele werkvoorwaarden reeds geëvalueerd ? Met welke conclusies ?

3. Op welke manier wordt hieraan eventueel tegemoetgekomen ?

Antwoord

1. De specifieke noden rond tewerkstelling in de toeristische sector werden uitvoerig geschetst in de Beleidsnota Toerisme 1999-2004 en de Beleidsbrief Toerisme 2001 (*resp. Stuk 156 (1999-2000) – Nr. 1 en Stuk 453 (2000-2001) – red.*).

De toeristische sector – en de kampeersector maakt daarop geen uitzondering – is een belangrijke en groeiende arbeidsmarkt, met als belangrijkste kenmerken de veelheid van kleine ondernemingen, het grote aandeel werkgelegenheid voor laaggeschoolden, het seizoensgebonden karakter van de werkgelegenheid en de flexibele werkuren, met een groot aandeel atypische arbeidscontracten.

2. In het onderzoek naar de mogelijkheden voor een regeling van de flexibele arbeidsvoorwaarden in de sector werden volgende lacunes vastgesteld.

– De federale reglementering oefent een belangrijke invloed uit op de noden van de werkgelegenheid in de sector. Het toerismebeleid is in hoofdzaak een gemeenschapsmaterie. De verdeling van bevoegdheden tussen Vlaamse en federale overheid houdt het gevaar in dat onvoldoende op de specifieke noden van de sector en van de arbeidsmarkt van elk gewest wordt ingespeeld.

Het bestaan van een sectorcommissie Toerisme in de schoot van de Sociaal-Economische Raad voor Vlaanderen (SERV) is prioritair, wil men een overleg- en programmaplatform hebben op Vlaams niveau dat een geïntegreerde aanpak kan garanderen en de nodige adviezen en signalen kan geven over het voorwaardenscheppend beleid. Goede afspraken met de sociale partners zijn essentieel, maar het platform ontbreekt totnogtoe.

– Naast tewerkstelling behoren nog diverse andere materies die de toeristische sector aanbelangen, zoals verkeer, arbeidswetge-

ving, sociale zekerheid, financiën en fiscaliteit, tot de federale besluitvormingsbevoegdheden. Aangezien daardoor ook heel wat elementen van het voorwaardenscheppend beleid van belang voor toerisme federale bevoegdheid zijn gebleven, doet zich de nood voor aan een gestructureerd overlegorgaan tussen de gemeenschappen en gewesten enerzijds en de federale staat anderzijds.

Ik bepleit hier het instrument van het overleg via de instelling van een interministeriële conferentie voor toerisme. Om binnen dit overleg de sociaal-economische belangen van de Vlaamse toeristische sector te behartigen en voor te bereiden, kunnen de adviezen van een sectorcommissie van de SERV van groot belang zijn.

3. Om de hierboven aangegeven lacunes te verhelpen, heb ik reeds volgende stappen ondernomen.

- De vraag tot oprichting van een sectorcommissie Toerisme binnen de SERV : aan de SERV heb ik via een argumentatienota de oprichting van een sectorcommissie Toerisme gevraagd. Als reactie hierop heeft het dagelijks bestuur van de SERV zich principieel positief uitgesproken over de oprichting ervan.

Via een interne bevraging zal op korte termijn de afbakening van de sector worden gefinaliseerd, zodanig dat de nodige afspraken tot operationalisering kunnen worden gemaakt.

- De interministeriële conferentie voor toerisme : de oprichting van zulk een conferentie die het overleg en de samenwerking moet bevorderen tussen de federale staat en de gewesten en gemeenschappen, dient te gebeuren door het Overlegcomité, conform de bepalingen van artikel 31 en 31bis van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

In overleg met zijn collega-ministers van Toerisme zal elkeen aan zijn respectieve minister-president vragen om de oprichting van een interministeriële conferentie te agenderen op de vergadering van het Overlegcomité Federale Staat / Gewesten en Gemeenschappen.

Vraag nr. 14
van 21 december 2000
van de heer JAN LOONES

Campings – Sectoronderzoek

De openluchtrecreatieve sector beklagt zich over het gebrek aan onderzoek van de sector (Campingfederatie CKVB – Jaarboek 2000). Het tekort aan financiële middelen bij de uitbaters en bij de beroepsorganisatie zou aan de basis daarvan liggen.

Een diepgaand onderzoek naar de eisen van de markt is nochtans noodzakelijk, met het oog op de ontwikkeling van de sector in al zijn aspecten : de beeldvorming over de totale economische impact van de sector, de opleiding en vorming van bedrijfsleiders, het vergelijkend onderzoek van bedrijven in binnen- en buitenland, het vergelijkend onderzoek met andere bedrijfstakken, de kennis van markt en de consumentennoden, ...

De sector is dan ook vragende partij voor financiële steun vanuit Toerisme Vlaanderen voor onderzoeksprojecten.

Verder wil de sector worden betrokken bij onderhandelingen terzake.

1. Is de minister op de hoogte van het gebrek aan onderzoek in de sector ?
2. Wordt eraan gedacht om vanuit Toerisme Vlaanderen onderzoeksprojecten financieel te ondersteunen ?
3. Wordt er terzake overleg met de sector in het vooruitzicht gesteld ?

Antwoord

1. Ik wens de stelling van de Campingfederatie CKVB die wordt aangebracht door de Vlaamse volksvertegenwoordiger te nuanceren.

Toerisme Vlaanderen heeft bijvoorbeeld in de loop van het jaar 2000 een grootschalig marktonderzoek uitgevoerd bij de in Vlaanderen aanwezige vakantiegangers. Het onderzoek werd gestructureerd naar macroproduct en per marktland en logiesvorm. Ook kampeertoeristen werden in het onderzoek opgenomen. Vragen inzake marktkennis en consumentennoden zullen door dit onderzoek worden ingevuld.

Toerisme Vlaanderen voltooide in maart 1998 de "Inventaris omtrent ruimtelijke spreiding, stedenbouwkundige situatie en permanente bewoning" van terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven in Vlaanderen. Deze basisstudie bezorgde de nodige gegevens om de soms moeilijke situatie van kampeerterreinen inzake ruimtelijke ordening en permanente bewoning, op te lossen.

Binnen het onderzoek "Impact van het toerisme op de economie en de werkgelegenheid" (UFSIA, 1999) van het Programma Beleidsgericht Onderzoek, werd eveneens rekening gehouden met de bestedingen van de kampeersders.

2. Het marktonderzoek van Toerisme Vlaanderen zit vervat in een cyclus waarin achtereenvolgens de vakantiemarkt, de MICE-markt en de individuele zakenmarkt aanbod komen. (*MICE : Meetings, Incentives, Conferences and Events – red.*)

Campings worden steeds opgenomen bij het onderzoek naar de vakantiemarkt. Op deze wijze zal ten minste om de drie jaar de marktinformatie worden geactualiseerd.

3. Inzake marktonderzoek worden individuele ondernemers betrokken.

De resultaten van het marktonderzoek zullen op gepaste wijze worden meegedeeld aan de verschillende partners in het toeristisch landschap.

**Vraag nr. 15
van 21 december 2000
van de heer JAN LOONES**

Campings – Bewegwijzering

Naar verluidt, klagen de bezoekers van kampeerterreinen geregeld over de slechte bewegwijzering, waardoor ze onnodig lang moeten zoeken en verkeerd rijden met hun caravan (Campingfederatie CKVB – Jaarboek 2000).

Een en ander is het gevolg van een zeer strikte maatregel die de plaatsing van slechts twee wegwijzers toelaat. Amper twee borden, op enkele kilometers van elkaar, is niet voldoende om een kampeerterrein gemakkelijk te vinden. Dit is niet meteen een goede start voor een gastvrij onthaal in Vlaanderen.

Meer wegwijzers – waarvan alleszins één aan de invalswegen – zijn onontbeerlijk om de toeristen letterlijk wegwijz te maken naar de vaak afgelegen kampeerterreinen. Het spreekt vanzelf dat de bewegwijzering op een esthetisch verantwoorde manier én in samenspraak met de lokale besturen moet gebeuren.

Het zou nog gemakkelijker zijn, mocht de sector in dit verband een beroep kunnen doen op één loket per provincie, of op een dienst bevoegd voor het hele Vlaamse grondgebied.

1. Werd de karige bewegwijzering naar de kampeerterreinen reeds geëvalueerd? Met welk resultaat?
2. Welke beleidsvisie wordt gehanteerd m.b.t. de toepassing van de regelgeving rond de bewegwijzering voor de kampeersector? Is terzake enige soepelheid niet aangewezen?
3. Werd reeds gedacht aan het oprichten van één loket per provincie of zelfs voor het Vlaamse gewest, zoals voorgesteld door de sector?

Antwoord

1. Er gebeurde recentelijk nog geen evaluatie van dit soort bewegwijzering. De reglementering terzake is bovendien een federale bevoegdheid en is geïncorporeerd in enerzijds het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en anderzijds het uitvoerend ministerieel besluit van 11 oktober 1976 over de plaatsingsvoorwaarden van de verkeerstekens.

Recentelijk gaf de Vlaamse regering, op voorstel van minister Stevaert en mezelf, gunstig advies, in het kader van de betrokkenheid van de gewesten bij de verkeersreglementering, aan een voorstel van belangrijke wijziging van deze besluiten waarbij de toeristische bewegwijzering wordt verbeterd. Dit houdt echter geen verband met de bewegwijzering naar logiesinfrastructuur zoals hotels of campings.

2. Ik onderken het probleem van een gebrekkige signalisatie naar kampeerterreinen en heb dit ook kenbaar gemaakt tijdens een werkbezoek met de sector, op de vergadering van 21 augustus 2000 met de VZW Kempen Campings.

Ten gevolge daarvan gaf ik de instructie aan Toerisme Vlaanderen om een opdracht te gunnen voor een grondige evaluatie van de toeristi-

sche bewegwijzering in Vlaanderen. Op de begroting van 2001 werd een bedrag ingeschreven voor deze studie.

Opzet van de studie is een evaluatie van de huidige toeristische bewegwijzering en een inventaris van de knelpunten terzake. De studie dient ter zelfdertijd ook concrete voorstellen uit te werken voor een optimalisering van de toeristische bewegwijzering, in de vorm van een voorstel van aanpassing van de reglementering van het koninklijk besluit en het ministerieel besluit.

Bewegwijzering van campings vanaf autosnelwegen is zeker een van de punten die worden onderzocht.

3. Wat de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermelde loketfunctie betreft, wacht ik op de resultaten van de studie vooraleer verdere stappen te ondernemen.

**Vraag nr. 16
van 21 december 2000
van de heer JAN LOONES**

Campings – Verblijfsstatistieken

Eén van de elementen van het kwantitatief onderzoek in de openlucht recreatieve sector is de verzameling van verblijfsstatistieken (Campingfederatie CKVB – Jaarboek 2000). Momenteel worden, naast de toeristische statistiekopbouw door het NIS (Nationaal Instituut voor de Statistiek), ook gegevens verzameld door allerlei regionale instanties.

Om de ondernemer te ontlasten van de stijgende bureaucratische beslommingen, pleit de sector ervoor alle statistische opnames te reduceren tot één model, dat rekening houdt met alle verblijfsvormen binnen de sector.

Het verzamelen van kwantitatieve en kwalitatieve gegevens vraagt uiteraard de nodige verantwoordelijkheid van alle betrokken partijen en kan het best op vrijwillige basis gebeuren, en in het kader van een breder opgezette inzameling van gegevens.

Daartegenover staat dat de ondernemer exclusieve toegang tot de verzamelde gegevens zou moeten krijgen, ofwel via een geïnformatiseerd bestand, ofwel via rapportering.

1. Werd de vraag om statistische registraties te reduceren tot één model reeds geëvalueerd? Met welk resultaat?
2. Wordt eraan gedacht om de ondernemer toegang te verlenen tot deze gegevens, hetzij via een geïnformatiseerd bestand, hetzij via rapportering?

Antwoord

1. Het is inderdaad opportuun dat de logiesverstrekkers zo min mogelijk worden gestoord met administratieve taken. Anderzijds zal er steeds een vorm van bevraging nodig zijn, willen we een sector adequaat kunnen volgen.

De wettelijke basis inzake het inwinnen van verblijfsstatistieken rust momenteel bij het Nationaal Instituut voor de Statistiek. Ook binnen het NIS is men zich ervan bewust dat de kwaliteit van het ingezamelde materiaal toeneemt indien de belasting voor de ondernemer afneemt. Met het oog op een aanpassing van de huidige regelgeving werd vorig jaar binnen de Hoge Raad voor de Statistiek een werkgroep Toerisme opgericht. Ook de campingsector is uitgenodigd om aan deze werkgroep deel te nemen. De werkgroep zal verbeteringen formuleren inzake het verzamelen, verwerken en terugkoppelen van verblijfsstatistieken.

Op Vlaams niveau wordt eveneens nagedacht over het optimaliseren van toerismestatistieken. Binnen het Programma Beleidsgericht Onderzoek (PBO) werkt het RUCA samen met de Vlaamse hogescholen voor toerisme aan de ontwikkeling van een toeristisch informatiesysteem (*RUCA : Rijksuniversitair Centrum Antwerpen – red.*). Ook uit dit onderzoek zullen voorstellen komen die een kwaliteitsverbetering beogen inzake verblijfsstatistieken.

Op de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger van 4 september jongstleden betreffende het Toeristisch-Recreatief Informatiecentrum (vraag nr. 104) heb ik geantwoord dat beide genoemde projecten worden opgevat als voorbereidende fases voor de oprichting van een toeristisch-recreatief informatieplatform (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 1 december 2000, blz. 508 – red.*). De voorbije maanden heb ik in dit dossier belangrijke stappen kunnen zetten, met als resultaat dat de Vlaamse regering op 1 december 2000 de op-

richting van het Steunpunt Toerisme en Recreatie heeft goedgekeurd.

2. Het Steunpunt Toerisme en Recreatie zal vooral met betrekking tot de terugkoppeling van gegevens en analyses een meerwaarde betekenen voor de sector. In het PBO-onderzoeksproject wordt aan het aspect van de terugkoppeling van gegevens aan individuele ondernemers ruim aandacht besteed. Er zal worden gezocht naar een digitale uitwisseling van gegevens.

Daarnaast verspreidt Toerisme Vlaanderen sinds vorig jaar "Toerisme in Cijfers". Deze publicatie schetst omstandig de korte- en langetermijntrends van het verblijfstoerisme in Vlaanderen en België. De talrijke tabellen verschaffen de lezer gedetailleerde informatie over de evoluties qua regio, macropduct, marktland en logiesvorm. Dit is een nieuw product dat door de studiedienst van Toerisme Vlaanderen wordt samengesteld.

De terugkoppeling van informatie aan individuele ondernemers wordt zowel binnen de Werkgroep van de Hoge Raad voor de Statistiek als binnen het PBO-onderzoeksproject overwogen.

Vraag nr. 17
van 21 december 2000
van de heer MARINO KEULEN

Hengelhoef Houthalen-Helchteren – Subsidiëring

Vrijdag jongstleden raakte bekend dat de Christelijke Mutualiteiten (CM) het vakantiepark Hengelhoef hebben verkocht aan de federale overheid, die er 750 asielzoekers wil in onderbrengen. De verkoop heeft betrekking op de vakantiehuisjes, het congrescentrum en de cafetaria in het recreatiedomein.

De vroegere eigenaar van Hengelhoef, in casu de Limburgse CM, heeft voor de uitbouw en exploitatie van het vakantiepark blijkbaar premies/subsidies van de Vlaamse regering ontvangen in het raam van sociaal toerisme.

1. Wat zijn de uitgekeerde bedragen ?
2. Zijn alle premie- en/of subsidievoorwaarden (bv. inzake termijnen) nageleefd op het ogenblik van de onverwachte verkoop aan de federale overheid ?

Antwoord

1. Voor het volledige domein van het vakantiehuis Hengelhoef werden voor 196.166.225 frank subsidies toegekend. Hierna een overzicht.

Jaar	Omschrijving	Bedrag
Subsidies toegekend door het Commissariaat-Generaal voor Toerisme		
1983	Moderniseren kampeerterrein	4.650.000
1982	Domein Hengelhoef – modernisering	7.117.000
1981	Uitbouw van het domein	8.890.000
1978	Moderniseren van het oorspronkelijk gebouw Hengelhoef I	12.000.000
1976	Bouw nieuw vakantiehuis Hengelhoef II	82.150.000
1964	Bouw van de vakantie-inrichting	2.435.700
1963	Bouw van de vakantie-inrichting	15.960.300
1962	Oprichten van de vakantie-inrichting	15.000.000
Totaal		148.203.000

Subsidies toegekend door het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme

1991	Verbouwingswerken fase 1	3.000.000
1992	Verbouwingswerken fase 1	20.000.000
1993	Verbouwen hotelstudio's	24.963.225
Totaal		47.963.225

Voor het jaar 2000 werd een toelage van 9 miljoen frank in het vooruitzicht gesteld door Toerisme Vlaanderen. Deze werd in extremis ingehouden.

2. De toelagen toegekend vóór 1980 werden belast met een instandhouding gedurende vijftien jaar. De toelagen die vanaf 1980 werden toegekend op basis van het koninklijk besluit van 24 de-

cember 1980 werden belast met een instandhouding van dertig jaar.

Toerisme Vlaanderen doet het nodige om de subsidies dienovereenkomstig terug te verdienen.

Ik wens er ook de aandacht op te vestigen dat de federale regering via de Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie leningen heeft toegekend aan het vakantiecentrum Hengelhoef. Het betreft leningen die tegen een rentetarief van 1 of 3 % werden toegekend.

Vraag nr. 18
van 21 december 2000
van de heer CARL DECALUWE

Verwijlintresten – Overzicht

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden

Vraag nr. 24

van 21 december 2000

van de heer Carl Decaluwe

Blz. 1234

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 19
van 21 december 2000
van de heer JAN LOONES

Vlaamse Kust – Benaming

Imagovorming is een essentieel element bij de promotie van elk product. Dit geldt vooral voor een toeristisch product zoals Vlaanderen in het algemeen en de Vlaamse toeristische regio bij uitstek : de Kust.

Sinds lange tijd bestaat er grote verwarring rond de "merknaam" van onze kust. Met name over de vraag of het nu de Vlaamse Kust, dan wel de Belgische Kust betreft.

De minister verklaarde in zijn antwoord op mijn actuele vraag dienaangaande zich daarbij te willen laten leiden door de zuivere principes van de marketing : "toerisme mag niet het vehikel zijn van politieke propaganda" (*Handelingen nr. 9 van 9 november 1999, blz. 1-2 – red.*).

Intussen hebben de marketingspecialisten zich over het thema gebogen, met een advies aan Toerisme Vlaanderen over de "officiële benamingen van de macroproducten" (DOC.2000/28.06/DOC.070).

Dit heeft, op toelichting van de administrateur-generaal van Toerisme Vlaanderen, geleid tot volgende beslissing :

"De raad van bestuur hecht zijn goedkeuring aan de hierna vermelde benamingen :

voor de Kust :

- Nederlands : de Vlaamse Kust – op de Nederlandse markt : Vlaanderen aan Zee ;
- Frans : le littoral – op de Franse markt : le littoral belge ;
- Engels : the Belgian coast ;
- Duits : die Flämische Küste ;

voor Groen Vlaanderen :

- wordt een wervende en geschikte benaming onderzocht ;

voor de kunststeden :

- wordt een onderzoek verricht, alsook naar het gebruik van de benaming "Flanders Art Valley".

1. Onderschrijft de minister de beslissing van de raad van bestuur van Toerisme Vlaanderen omtrent de benamingen voor de Kust ?

Wordt derhalve in de toekomst, bij gebruik in het Nederlands, consequent de term "de Vlaamse Kust" aangewend ?

2. Is voor de promotie in het Engels niet veeleer een verwijzing naar "Flanders" aangewezen, in connectie met "Flanders Fields" ?
3. Werd er reeds een "wervende en geschikte benaming" gevonden voor Groen Vlaanderen ?

4. Heeft het onderzoek naar een geschikte benaming voor de kunststeden reeds tot enig resultaat geleid ?

Antwoord

1. Ik onderschrijf de beslissing van de raad van bestuur van Toerisme Vlaanderen omtrent de benamingen voor de Kust.

In de toekomst, bij gebruik in het Nederlands op de binnenlandse markt, wordt consequent de term "de Vlaamse Kust" aangewend.

In het geval van brochures die zowel in Vlaanderen als in Nederland worden verspreid, wordt op de cover melding gemaakt van "Vlaanderen aan Zee". De hoofdtitel van de betrokken brochure – zoals bijvoorbeeld "Vlaanderen Vakantieland" – domineert hier echter. In de brochure is tevens sprake van "de Vlaamse kust", en in alle communicatie op de binnenlandse markt wordt altijd "de Vlaamse Kust" als "merknaam" gehanteerd.

2. Bij de promotie in het Engels wordt over "the Belgian coast" gesproken, maar er is altijd een verwijzing naar "Flanders", zowel op de cover van brochures als in alle communicatie.
3. Er werd nog geen wervende en geschikte benaming gevonden voor Groen Vlaanderen.

Dit macroproduct wordt nu aangeduid als "Vlaamse regio's". In de communicatie worden de Vlaamse regio's uiteraard wervend vermarkt naargelang de markt en de doelgroep.

4. De benaming "Flanders Art Valley" voor de kunststeden werd geregistreerd bij het Benelux-merkenbureau, maar onder de huidige omstandigheden niet ingevoerd.

De Vlaamse kunststeden worden ook individueel als "merk" in de communicatie vermeld, gezien hun (autonome) aantrekkingskracht en bekendheid en volgens de markt.

De titels van de covers voor de wervende brochures voor 2001 voor het macroproduct "kunststeden" luiden als volgt :

- Nederlands : Vlaamse kunststeden – bourgondisch genieten in Antwerpen, Brugge, Brussel, Gent, Leuven, Mechelen ;

- Frans : Villes d'art en Flandre – découverte d'Anvers, Bruges, Bruxelles, Gand, Louvain et Malines ; Duits : Flanderns Kunststädte – Antwerpen, Brügge, Brüssel, Gent, Löwen, Mecheln geniessen ;

- Engels : Cities for all seasons – Antwerp, Bruges, Brussels, Ghent, Leuven, Mechelen – Flanders ;

- Italiaans : Le città d'arte fiamminghe – Anversa, Brugge, Bruxelles, Gent, Lovanio, Mechelen – l'arte di vivere ;

- Spaans : Flandes – un sueño romántico.

Vraag nr. 20

van 11 januari 2001

van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Reïntegratie na loopbaanonderbreking – Kinderopvang

Naar aanleiding van een discussie in het parlement over de problemen die rijzen als gehuwde vrouwen met kinderen zich na loopbaanonderbreking opnieuw in de vroegere werkkring willen inschakelen, antwoordde de minister dat kinderopvang een probleem blijft en dat nieuwe experimenten en initiatieven aan de gang zijn (vraag om uitleg van de heer Dirk De Cock over loopbaanonderbreking voor gehuwde vrouwen met kinderen ; *Handelingen C34 van 9 november 2000, blz. 5-6 – red.*).

Welke experimenten en initiatieven betreft het hier en wanneer worden ze geëvalueerd ?

Antwoord

In het Enkelvoudig Programmeringsdocument van het Europees Sociaal Fonds (ESF) – doelstelling 3, wordt de problematiek van de gelijke kansen man-vrouw uitgebreid beschreven.

In zwaartepunt 5 van ESF-doelstelling 3 (gekoppeld aan Vesoc-middelen inzake gelijke kansen man-vrouw) kunnen projecten worden ingediend die zich richten naar de man-vrouwproblematiek (*Vesoc : Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité – red.*). Binnen dit zwaartepunt is het evenwel de bedoeling om door middel van wetenschappelijke studies, experimenten en proefprojecten bij te dragen tot de ontwikkeling van een efficiënt arbeidsmarktgericht gelijkheidsbeleid in Vlaanderen.

Concreet met betrekking tot kinderopvang kunnen binnen maatregel 4 van zwaartepunt 5 projecten worden opgestart die flexibele arbeidssystemen willen ontwikkelen vanuit een genderperspectief en de voorzieningen in de vraag naar kinderopvang willen verbeteren.

Het betreft hier uiteraard projectmatige werkingen die via Europese middelen mee worden gehonoreerd. Het is echter duidelijk dat er structurele oplossingen inzake de beschikbaarheid van voldoende, betaalbare en voldoende flexibele kinderopvang moeten worden uitgewerkt. Kinderopvang is een essentieel instrument voor werkzoekenden om werk te vinden en te houden. De uitbouw en betaalbaarheid van de kinderopvang is een bevoegdheid van Kind en Gezin en de minister van Welzijn.

Inzake de betaalbaarheid van de opvang dienen er vooral naar de eenoudergezinnen met een laag inkomen specifieke inspanningen te gebeuren. Op korte termijn heeft de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding reeds in juli 2000 de uitbetaling van de opvangpremies die werkzoekenden ontvangen wanneer ze een beroepsopleiding volgen, versoepeld en versneld. Er dient echter dringend een structurele oplossing te worden uitgewerkt door een aanpassing van de reguliere ouderbijdragenstelsels in het voordeel van de gezinnen met lage inkomens, waaronder vele eenoudergezinnen.

Bovendien dient er samen met de lokale werkwinkels een contingent aan flexibele opvangplaatsen voor werkzoekenden te worden uitgewerkt. Ik zal inzake deze punten dan ook verder overleg plegen met de minister bevoegd voor Welzijn.

In 2000 is er met betrekking tot zwaartepunt 5 een beperkte oproep gelanceerd om projecten in te dienen. Binnen zwaartepunt 5, maatregel 4, is er momenteel nog maar één project van start gegaan, namelijk het project "Family and Business audit" dat door de Vakgroep Management, Faculteit Toegepaste Economische Wetenschappen, Ufsia-RUCA, Universiteit Antwerpen, is ingediend. (*Ufsia : Universitaire Faculteiten Sint-Ignatius Antwerpen ; RUCA : Rijksuniversitair Centrum Antwerpen – red.*)

Het project past binnen de ontwikkeling van een geïntegreerd beleid inzake de combinatie van het gezins- en beroepsleven en de maatschappelijke gelijkheid van mannen en vrouwen. De "Family and Business audit" is gericht op de diagnose van de emancipatie- en gezinsgerichtheid van een (meer) emancipatorische en gezinsvriendelijke arbeidsorganisatie. De basisconditie is dat gezinnen en bedrijven inspanningen leveren en er op termijn

beide een voordeel aan hebben. Via deze audit wil men er dus toe komen dat er voor gezinnen en bedrijven een win-winsituatie wordt gecreëerd, zodat beide actoren erop vooruitgaan. Flexibele kinderopvang vormt maar een klein onderdeel van deze audit, maar zal zeker aan bod komen.

De promotor is met betrekking tot ESF-zwaartepunt 5 en Vesoc pas in december 2000 van start gegaan. Het project loopt tot maart 2002 en een tussentijdse rapportage wordt maar verwacht begin september 2001. Er is dus nog geen evaluatie van het project geweest.

Op 6 februari zal zwaartepunt 5 van ESF-doelstelling 3 pas officieel worden gelanceerd (omdat in 2000 slechts een zeer beperkte oproep is gedaan).

Het ligt dan ook binnen de verwachtingen dat in het kader van zwaartepunt 5, maatregel 4, projecten worden opgestart die concrete experimenten of proefprojecten zullen ontwikkelen inzake flexibele kinderopvang.

**Vraag nr. 21
van 11 januari 2001
van de heer JAN LOONES**

Vensterslachtoffers – Maatregelen

Zie :
Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw
Vraag nr. 60
van 11 januari 2001
van de heer Jan Loones
Blz. 1160

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

**Vraag nr. 42
van 6 december 2000
van de heer JOS STASSEN**

Barbierbeek Kruibeke – Stand van zaken

Na de zware overstromingen van september '98 werd beslist om de "zwarte punten" van de Barbierbeek in Sint-Niklaas, Kruibeke en Temse aan te pakken. Ondertussen zijn we meer dan twee jaar verder en is er op het terrein nog niets gebeurd.

Blijkbaar wacht hier iedereen op iedereen.

- Het provinciebestuur is bevoegd voor het grootste deel van het traject van de Barbierbeek.

Volgens persberichten heeft het provinciebestuur pas in november 2000 beslist om een studie over de Barbierbeek te laten uitvoeren. Deze studie zal vijftien maanden in beslag nemen en moet leiden tot de opmaak van een knelpuntennota, daarna tot een visievorming en dan tot een uitvoeringsprogramma. De provincie wijt deze late beslissing over de Barbierbeek aan de discussie over het gecontroleerd oversstromingsgebied Kruibeke Bazel -Rupelmonde (GOG KBR).

- De administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ) is op dit moment enkel klaar met het traject van de ringdijken voor het GOG KBR.

Wat de inrichting en de functie en plaats van de Barbierbeek in dit GOG betreft, werden er – voorzover ik weet – nog geen beslissingen genomen.

- De Barbierbeek kruist vlak voor de polder de gewestweg Temse – Kruibeke – Zwijndrecht. Bij de jongste overstromingen werd het duidelijk dat de duiker onder de gewestweg het debiet van de Barbierbeek niet aankan. Hier moet de administratie Wegen en Verkeer (AWV) worden betrokken.

Vorzover ik weet, werd hier nog niets structureel ondernomen.

- Gezien het verzet van het Kruibeekse gemeentebestuur tegen het GOG, zal er op een samenwerking met het gemeentebestuur omtrent de problematiek van de Barbierbeek niet moeten worden gerekend.
- De enige "betrokkene" die niet wacht, is de overvloedige neerslag. Sinds september '98 is de toestand al meermaals kritiek geweest en konden overstromingen slechts op het nippertje worden vermeden.

Aangezien de minister bevoegd is voor de waterproblematiek voor de niet-bevaarbare waterlopen, wil ik volgende vragen stellen.

1. Wat is de precieze stand van zaken van het "dossier Barbierbeek" ?
2. Op welke manier coördineren de diensten van de minister dit dossier ?
3. Op welke manier wordt de gemeente Kruibeke bij dit dossier betrokken ?
4. Wat is de verklaring voor de nutteloze vertraging ?
5. Op welke manier kan de minister dit dossier eventueel versnellen ? Volgens de huidige timing moeten we wachten tot 2003 vooraleer er iets gebeurt !

N.B. Een vraag over deze problematiek werd ook gesteld aan de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Antwoord

- 1, 3 en 4. Ik ben enkel bevoegd voor de onbevaarbare waterlopen van eerste categorie en ik kan in het beheer van de andere categorieën (zoals de Barbierbeek) enkel in welbepaalde – wettelijk voorgeschreven – gevallen tussenkomen.

Dit dossier is dus voornamelijk de bevoegdheid van enerzijds het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen en anderzijds AWZ. Er is samenwerking en overleg tussen de provincie, die de Barbierbeek beheert, en de afdeling Zeeschelde, die verantwoordelijk wordt bij het uitmonden in de Schelde. Gelet op de directe betrokkenheid en bevoegdheid van de administratie AWZ in dit dossier, zullen de antwoorden worden gegeven door de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, die over deze aangelegenheid een gelijkaardige vraag kreeg.

- 2 en 5. Mijn diensten, in het bijzonder de afdeling Water van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal), kunnen dus geen coördinerende rol vervullen.

Mijn administratie Aminoal participeert vanuit haar diverse bevoegdheden wel in het project, overeenkomstig de beslissing van de Vlaamse regering van 17 december 1999, waarbij een gezamenlijke coördinatie werd opgelegd tussen de administraties van Openbare Werken en Leefmilieu. Op die manier worden ook de aspecten van natuurontwikkeling en van integraal waterbeheer opgevolgd.

Concreet is er een ambtelijke werkgroep opgericht voor de problematiek van de Barbierbeek, die terugkoppelt naar een stuurgroep met bestuurlijke verantwoordelijken. Verder is er ook een algemene stuurgroep van het project GOG Kruikeke-Bazel-Rupelmonde.

De administraties (en wetenschappelijke instellingen) die onder mijn bevoegdheid ressorteren, zijn als volgt vertegenwoordigd in deze structuren :

- ambtelijke werkgroep in verband met de Barbierbeek : afdeling Natuur ;
- stuurgroep in verband met de Barbierbeek : Vlaamse Milieumaatschappij, Vlaams Landmaatschappij.

De afdeling Water heeft aan het provinciebestuur gevraagd om ook deel uit te maken van de werk- en stuurgroep rond de Barbierbeek ;

- algemene stuurgroep van het project GOG Kruikeke-Bazel-Rupelmonde : afdeling Natuur, Instituut voor Natuurbehoud, administratie Land- en Tuinbouw.

Voor de volgende vergadering van de algemene stuurgroep werden ook de Vlaamse Landmaatschappij en de afdeling Bos en Groen uitgenodigd.

(Antwoord Steve Stevaert : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 16 februari 2001, blz. 1000 – red.)

Vraag nr. 45
van 6 december 2000
van de heer CARL DECALUWE

Rioolwaterzuiveringsinstallaties – Kikkerplannen

Aquafin stelt jaarlijks vast dat amfibieën (kikkers, padden en salamanders) aanspoelen op de rioolwa-

terzuiveringsinstallaties (RWZI) of pompinstallaties.

Dit is een vreemde vaststelling en het wijst op knelpunten in de rioleringsstelsels.

De verklaring voor dit fenomeen wordt gezocht in de grachten en poelen in landelijk gebied die aansluiten op de collectoren via rioolinlaten, en in het hemelwater in het rioolwater. Die vermenging leidt tot een vermindering van het zuiveringsrendement.

In 1998 werd in het zuiveringsgebied rond Brugge van start gegaan met een onderzoek naar de relatie tussen het aantal kikkeraanspoelingen en het aantal rioolinlaten. De resultaten van dit onderzoek leidden tot een "kikkerplan", waarin oplossingen naar voren werden geschoven om de knelpunten in dit zuiveringsgebied aan te pakken.

1. Kan de minister een overzicht geven van de gemeenten waar dergelijk onderzoek van start is gegaan ?
2. In welke fase bevindt dit onderzoek zich en wat zijn de resultaten ?
3. In welke mate moeten de gemeenten opdraaien voor deze aanpassingswerken ?

Antwoord

1. In het verleden werd onze waterzuiveringsinfrastructuur op een zodanige wijze ontworpen dat te veel zuiver water naar het zuiveringsstation wordt vervoerd.

Door het concept van de gemengde stelsels worden zowel afvalwater als regenwater gravitair naar het laagste punt afgevoerd. Het gevolg is dat veel RWZI's sterk biologisch onderbelast zijn en dat bij piekdebieten (hevige regenval) de rioleringen het vele water niet meer kunnen verwerken en hierdoor de aanleiding zijn van overstromingen.

De heroriëntering van het waterzuiveringsbeleid dat momenteel op stapel staat, heeft als doel dergelijke problemen in de toekomst te vermijden en een oplossing te geven aan de huidige situatie.

Projectmatig worden door de NV Aquafin kikkerplannen voor een RWZI opgemaakt om de negatieve gevolgen van de verdunning van het afvalwater recht te zetten. Verder heeft de NV

Aquafin in samenwerking met de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) onderzoeksprocedures lopende om de oorzaken van de sterke verdunning en onderbelasting van bepaalde RWZI's na te gaan.

De publiciteit die door de N.V. Aquafin aan de kikkerplannen werd gegeven had de bedoeling om de bevolking te informeren over het grote ecologische belang van de voorgestelde projecten en om het maatschappelijk draagvlak voor de noodzakelijke investeringen te vergroten. Dit duwtje in de rug voor de betrokken gemeentebesturen kan de uitvoering van de projecten bespoedigen. Daarnaast kunnen dergelijke sensibiliseringscampagnes ook de versnelde uitvoering ten goede komen van de actieprogramma's die voortvloeien uit de bovenvermelde "onderzoeksprocedures naar verdunning en onderbelasting". In de zuiveringsgebieden De Klinge en Brugge spoelen de meeste amfibieën aan. Beide kikkerplannen van de NV Aquafin zijn gekenmerkt door de aandacht voor het kleinste detail. Hierdoor hebben ze een grotere kans op slagen.

De inhoud van een kikkerplan en een onderzoeksprocedure is vrijwel identiek, met die uitzondering dat in een onderzoeksprocedure ook aandacht wordt besteed aan de oorzaken van onderbelasting, en niet enkel aan de oorzaken van verdunning. Bij beide initiatieven wordt er gespeurd naar de aansluiting van "zuiver" water op het rioleringsstelsel en worden er besprekingen met de betrokken instanties gevoerd om dit te verhelpen. Via de aansluiting van grachten (één van de belangrijke oorzaken van de verdunning) worden in een aantal gevallen amfibieën aangevoerd naar de RWZI, vandaar de benaming "kikkerplan" van de NV Aquafin.

Een dergelijke onderzoeksprocedure wordt opgestart indien bij de influentbemonsteringen in het kader van de oplevering van nieuwe of vernieuwde installaties of in het kader van de routinematige bemonsteringen, blijkt dat de BZV-concentratie (biologisch afbreekbare fractie) van het influent lager is dan 100 O₂/l (O₂: zuurstof – red.). Voor de volgende RWZI's is reeds een dergelijke procedure uitgevoerd of is deze lopende :

- RWZI Nevele-Landegem ; RWZI Maldegem ; RWZI Neerijse ; RWZI Erps-Kwerps ;
- RWZI Galmaarden ; RWZI Peer ; RWZI Stekene ; RWZI Vleteren ; RWZI Aalbeke ;

RWZI Houthalen-centrum ; RWZI Blaasveld ; RWZI Lede ; RWZI Wimmertingen ; RWZI Wommelgem ; RWZI Lier ;

- RWZI Achel ; RWZI Hoegaarden ; RWZI Houthalen-Oost ; RWZI Kermt ; RWZI Berlaar ;
- RWZI Helkijn ;
- RWZI Overschelde ; RWZI Geraardsbergen ; RWZI Roesbrugge ; RWZI Eksel ; RWZI Kortemark ;
- RWZI Wetteren ; RWZI Zolder ; RWZI Kluisbergen ; RWZI Riksingem ; RWZI Neervelp ;
- RWZI Sint-Maria-Lierde ; RWZI Eke.

Het moge duidelijk zijn dat de verdunning en onderbelasting van RWZI's geen zeldzaam fenomeen is in Vlaanderen.

De oorzaak hiervan is dat de bestaande rioeringsinfrastructuur (van vóór 1991) tot doel had zowel de vuilvracht als het regenwater, oppervlaktewater en grondwater zo snel mogelijk te evacueren (gemengde stelsels) en dat in veel gevallen grachten en beken zijn ingebuisd, waarna ze als "riool" zijn gaan fungeren, niettegenstaande zij nog een heel belangrijke afvoerfunctie voor hemel-, grond- en oppervlaktewater behouden hebben. Bij de inhaaloperatie gestart in 1991 (oprichting Aquafin) werden de aldus ontstane gecentraliseerde lozingspunten opgenomen door de nieuwe collectoren en naar de (te bouwen) RWZI getransporteerd.

Gezien de dwingende termijnen in de Europese richtlijn "stedelijk afvalwater" heeft men deze lozingspunten opgenomen. Anders zouden ook meer pollutanten in het milieu terechtkomen.

Gebreken aan de zuiveringsinfrastructuur worden via terreinbezoeken door de VMM en via studies geïnventariseerd. Deze vormen de basis voor overleg met de betrokken actoren en voor de definiëring van nieuwe projecten of acties.

2. Wat de onderzoeksprocedures betreft, zou het te ver leiden om voor elk van de hierboven vermelde RWZI's een stand van zaken weer te geven. Indien gewenst, kan deze wel worden opgegeven.

Algemeen kan wel worden gesteld dat een onderzoeksprocedure start met een rioolbemonsteringscampagne. Op basis van de resultaten van deze campagnes worden de meest verdunde strengen bepaald waarop het veldonderzoek zich zal concentreren. Uit dit veldonderzoek komen een aantal pijnpunten naar voor, waarna de te ondernemen acties en de actoren worden bepaald. Na de omschrijving van de projecten en de duiding van de verantwoordelijke actoren worden de onderzoeksprocedures opgeschort tot na de uitvoering van de projecten. Na de uitvoering van de projecten wordt er een evaluatievergadering gehouden waarbij wordt nagegaan of de uitgevoerde werken een voldoende oplossing bieden voor de problematiek.

Het resultaat van een onderzoeksprocedure is een lijst van punten waar niet-verontreinigd water in de riolering terechtkomt (de zogenaamde parasitaire debieten) en een inventaris van de oorzaken van onderbelasting.

In grote lijnen kunnen de vaststellingen als volgt worden onderverdeeld :

oorzaken van biologische onderbelasting

- aanwezigheid van septische putten in zuiveringszone A ;
- ontoereikende aansluiting van de woningen op de bestaande riolering ;
- bezinking en afbraak in het rioleringsstelsel ;
- gebreken in het rioleringsstelsel (verstoppingen, obstructies, niet-verwijderde voorlopige afsluitmuurtjes) ;
- verkeerde werking van overstorten ;

bronnen van permanente hydraulische verdunning

- aansluiting van waterlopen op de riolering ;
- aansluiting van drainages op de riolering ;
- aansluiting van industrieel verdund en/of gezuiverd afvalwater ;
- verkeerd werkende overstorten ;

bronnen van tijdelijke hydraulische verdunning

- aansluiting van baangrachten ;

- aansluiting van grote verharde oppervlakten ;
- verkeerde werking van overstorten.

Stand van zaken en specifieke vaststellingen kikkerplan Brugge

Vastgesteld werd dat niet enkel op de RWZI van Brugge amfibieën toestromen, maar eveneens op het pompstation Rijselsestraat in Sint-Michiels. Daarom werd het ganse riolerings- en collectorstelsel van de deelgemeenten Loppem, Veldegem en Zedelgem van de gemeente Zedelgem geïnspecteerd op aangesloten grachten en andere knelpunten.

Een rapport met een zeer gedetailleerde inventarisatie van knelpunten en mogelijke technische oplossingen werd bezorgd aan de gemeente Zedelgem. Het rapport werd toegelicht op 16 maart 2000. In een opvolgingsvergadering van 4 mei 2000 werden de knelpunten vertaald naar een dertigtal actiepunten, waarvoor meestal een concrete timing werd afgesproken.

Het belangrijkste probleem bestaat uit de noodzaak tot onteigeningen bij de herwaardering van het deels gedempte grachtenstelsel. De inventarisatie resulteerde ook in de definiëring van zes actiepunten met betrekking tot de exploitatie door de NV Aquafin. Bovendien werd hierdoor de frequentie van de controles door haar mobiele onderhoudsploegen gewijzigd.

In navolging van de studie in Zedelgem, werd inmiddels een soortgelijke inventarisatie in Sijsele en Damme afgerond. Deze studie dient echter nog te worden besproken met de gemeente Damme.

Stand van zaken en specifieke vaststellingen kikkerplan De Klinge

In het zuiveringsgebied De Klinge (gemeente Sint-Gillis-Waas) werden naast kleinere knelpunten een tiental problemen vastgesteld, waaronder drie belangrijke inlaten van grachten op de riolering. Bovendien kan 's winters een waterloop in de riolering stromen via overstorten.

Een aantal inlaten kon onmiddellijk door de gemeente worden afgedicht, maar voor andere gevallen is de oplossing niet voor de hand liggend en zijn meer omvangrijke werken noodzakelijk.

Na overleg tussen de NV Aquafin, de gemeente en het polderbestuur werden saneringsprojec-

ten gedefinieerd en afspraken gemaakt rond de timing en financieringsmogelijkheden ervan. Ook hier bestaat het grootste probleem in de heraanleg van gedempte delen van het grachtenstelsel.

3. In grote lijnen wordt het principe gehuldigd dat de beheerder van de leiding waarop een parasitair debiet is vastgesteld, de kosten voor de aanpassing van de leiding op zich dient te nemen.

In de praktijk betekent dit dat de gemeente, als beheerder van het gemeentelijk rioleringsstelsel, meestal wordt verzocht een aantal aanpassingswerken uit te voeren. De VMM definieert in dit geval, met prioriteit, een optimalisatieproject voor de betrokken gemeente op het subsidiëringsprogramma voor gemeentelijke rioleering (subsidie tot 75 % van het rioleringsdeel). De gemeente wordt dan verzocht dit project te ondertekenen en uit te voeren.

Anderzijds zijn er in een aantal gevallen ingrepen noodzakelijk aan het bovengemeentelijk stelsel (voornamelijk plaatsen van terugslagkleppen op bovengemeentelijke overstorten). Deze ingrepen worden door de NV Aquafin uitgevoerd.

Grotere ingrepen, waaronder afkoppelen van waterlopen van categorie 2, zijn in een aantal gevallen opgenomen in het investeringsprogramma.

Tot slot worden in enkele gevallen ook acties verwacht van derden. Het kan hier gaan over particulieren (bv. aansluiten overlopen van privé-vijvers) en andere overheden (AWV, provinciebesturen, AWZ, polderbesturen,...

Vraag nr. 50
van 15 december 2000
van de heer JOHAN DE ROO

Waterzuivering – Samenwerking met Nederland

Verscheidene Vlaamse steden en gemeenten grenzen aan Nederland. Met betrekking tot het aansluiten van rioleering wordt er vaak gedacht aan grensoverschrijdende samenwerking met Nederland omdat het meer nabijgelegen is, er vaak geen onderdoorboringen nodig zijn en deze bijkomende capaciteit bespreekbaar is, wat inzake aanleg een grote besparing zou inhouden.

Uit gesprekken met Nederlandse steden en gemeenten kwam de problematiek van de financie-

ring ter tafel. Momenteel wordt in Nederland een systeem van heffingen gehanteerd waarbij particulieren als onderhoudskosten jaarlijks een bepaald bedrag betalen. In Vlaanderen bestaat er ook een systeem van heffingen die door VMM (Vlaamse Milieumaatschappij) worden geïnd.

Werd de mogelijkheid reeds onderzocht om een regeling met Nederland uit te werken waarbij de zuivering van afvalwater voor Vlaamse woningen door hen wordt uitgevoerd en door ons wordt gefinancierd ?

Antwoord

Overeenkomstig de bestaande wetgeving terzake vestigt en int de Vlaamse Milieumaatschappij de afvalwaterheffing bij elke natuurlijke of rechtspersoon die op het grondgebied van het Vlaamse gewest water heeft afgenomen van het waterdistributienet, over een eigen waterwinning beschikt, of water heeft geloosd, ongeacht de herkomst van het water en de plaats waar het afvalwater wordt gezuiverd. Hierop zijn geen uitzonderingen.

Momenteel bestaan er een tweetal overeenkomsten tussen de NV Aquafin en de Nederlandse waterstaten in verband met de financiering van de zuivering van afvalwater afkomstig uit België.

Het betreft volgende projecten :

1. Het afvalwater van Kanne, een deelgemeente van Riemst, wordt in Maastricht gezuiverd en de zuivering wordt betaald door het Vlaams Gewest volgens de overeenkomst afgesloten met het Zuiveringschap Limburg.

De financiering van de persleiding naar Maastricht gebeurde door het Vlaams Gewest en werd gedeeltelijk gesubsidieerd door Interreg (Europese Gemeenschap).

2. Het afvalwater van woningen in Baarle-Hertog wordt afgevoerd naar Baarle-Nassau. De zuivering wordt betaald aan het Hoogheemraadschap West-Brabant door tussenkomst van de NV Aquafin, die optreedt als rechtsopvolger van de Vlaamse Milieumaatschappij.

Vraag nr. 51
van 15 december 2000
van de heer PATRICK LACHAERT

Natuurreservaten – Erkenning en subsidiëring

In uitvoering van het decreet van 27 oktober 1997 op het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, inzonderheid in uitvoering van de artikelen 36 en 44, werd op 29 juni 1999 het besluit van de Vlaamse regering goedgekeurd houdende de vaststelling van de voorwaarden voor de erkenning van natuurreservaten en van terreinbeherende natuurverenigingen en houdende de toekenning van subsidies.

Hoofdstuk III, afdeling 2 van dit besluit regelt de subsidiëring van de huur, het beheer en het toezicht, de eerste inrichting, de monitoring, de uitzonderlijk éénmalige inrichtingen en de openstelling in erkende natuurreservaten voor private personen en privaatrechtelijke rechtspersonen.

Hoofdstuk II, afdeling 2 van dit besluit voorziet in een subsidiëring van de aankoop van gebieden.

1. Voor welke natuurdoeltypes en oppervlakten per reservaat werden tot op heden subsidies aangevraagd en uitgekeerd volgens de bepalingen van dit besluit ?
2. Hoeveel natuurreservaten en voor welke oppervlakten werden reeds erkend volgens de bepalingen van dit besluit ?

Waar zijn ze gelegen en wat is de perimeter die is afgebakend ?

Antwoord

1. Het beheer van de erkende natuurreservaten wordt, conform artikel 17 van het besluit van de Vlaamse regering van 29 juni 1999, gesubsidieerd op basis van de actuele aanwezige natuurtypes die passen binnen een vooropgesteld natuurstreefbeeld, en zeker niet op basis van de natuurdoeltypes.

Deze actuele natuurtypes worden in vier verschillende subsidieklassen ingedeeld, namelijk :

- een klasse A van 20.000 fr./ha/jaar,
- een klasse B van 13.000 fr./ha/jaar,
- een klasse C van 6.000 fr./ha/jaar,
- een klasse D van 2.000 fr./ha/jaar.

De natuurtypes die in deze subsidieklassen voorkomen, staan vermeld in het besluit. Natuurtypes die niet voorkomen in het besluit worden bijgevolg niet gesubsidieerd. De beheerssubsidies zoals vermeld in dit besluit zullen een eerste maal worden uitbetaald in het voorjaar 2001 voor het beheer van het voorbije werkjaar 2000.

Van de momenteel 5.151 ha erkend natuurreservaat

- komt 3.911 ha in aanmerking om te worden gesubsidieerd op basis van de actuele natuurtypes :

361 ha in klasse A, 2.473 ha in klasse B, 637 ha in klasse C, 261 ha in klasse D ;

- bezit 179 ha erkend natuurreservaat een actueel natuurtype dat niet wordt gesubsidieerd ;

- wordt de overblijvende 1.240 ha erkend natuurreservaat momenteel nog steeds forfaitair gesubsidieerd, conform artikel 27, § 2 van het besluit, op basis van het vroegere besluit (koninklijk besluit van 3 februari 1981) tegen 6.000 fr./ha/jaar.

2. Na het van kracht worden van het besluit van de Vlaamse regering van 29 juni 1999 werden 63 dossiers voor de erkenning, de uitbreiding en de hernieuwing van de erkenning van private natuurreservaten afgehandeld.

Hiervan werden 46 dossiers op basis van de oude procedure voor erkenning (cf. het KB van 3 februari 1981 en artikel 27, § 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 29 juni 1999) goedgekeurd (4 in de provincie Antwerpen, 6 in Limburg, 3 in Oost-Vlaanderen, 12 in Vlaams-Brabant, en 3 in West-Vlaanderen) omdat ze reeds waren ingediend voor het van kracht worden van de nieuwe erkenningsprocedure. Deze dossiers bestonden onder andere uit de erkenning van 28 nieuwe natuurreservaten met een totale oppervlakte van 286 ha en een voorkoopperimeter van 1.464 ha, en 15 uitbreidingen van bestaande natuurreservaten met een oppervlakte van 152 ha.

De overige 17 dossiers werden goedgekeurd volgens de nieuwe erkenningsprocedure van het besluit van 29 juni 1999. Van deze 17 dossiers werden 3 nieuwe natuurreservaten erkend (gelegen in de provincie Oost-Vlaanderen) met een oppervlakte van 10 ha en een voorkoopperimeter van 96 ha, en werden 12 reeds erkende natuurreservaten uitgebreid met een oppervlakte van 95 ha.

Vraag nr. 52
van 21 december 2000
van de heer CARL DECALUWE

Individuele waterzuivering – Stand van zaken

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 198 van 11 mei 2000 in verband met het beleid inzake waterzuivering zou ik de minister graag volgende vragen stellen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 30 juni 2000, blz. 160 – red.*).

1. Gemeenten die de optie 10 van het milieuconvenant 2000-2001 hebben ondertekend, verbinden zich ertoe om op hun grondgebied een premiestelsel uit te werken voor de installatie van individuele waterzuivering. Deze optie van het gemeentelijk milieuconvenant 2000-2001 kon tot begin november worden onderschreven.

Hoeveel en welke gemeenten hebben deze optie 10 uiteindelijk onderschreven ?

2. Een studieopdracht werd uitbesteed om de haalbaarheid van de afkoppeling van regenwater bij privé-woningen na te gaan.

Aan wie werd deze studieopdracht gegund, voor welk bedrag en wat is de stand van zaken in het onderzoek ?

3. De minister kondigde ook een aantal proefprojecten aan voor dit najaar.

Waar zijn deze proefprojecten gesitueerd en welke vormen van individuele waterzuiveringsinstallatie worden er getest ?

Antwoord

1. Op 31 december 2000 hebben 230 gemeenten de optie 10 van het gemeentelijk milieuconvenant 2000-2001 onderschreven. De lijst met de gemeenten die optie 10 ondertekenden, kan worden opgevraagd bij de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer.

Door 79 van deze gemeenten werd een aanvraagdossier ingediend dat een gunstig advies kreeg. Op basis van de goedgekeurde aanvragen werd in totaal 12.809.334 frank gereserveerd voor optie 10 voor het jaar 2000.

Indien dit totaalbedrag wordt verdeeld, betekent dit een kredietreservering van 10.868.197 frank voor het deel A (regenwaterputten) en een kredietreservering van het resterende gedeelte, of 1.941.137 frank, voor het deel B (KWZI's) van optie 10. (*KWZI : kleinschalige waterzuiveringsinstallatie – red.*)

2. De studieopdracht met betrekking tot de haalbaarheid van afkoppeling van hemelwater bij privé-woningen werd om budgettaire redenen pas begin januari 2001 door de Vlaamse Milieu-maatschappij gegund, en wel aan de Groep Planning, voor een bedrag van 1,7 miljoen frank.

Momenteel bevindt het project zich dus in de opstartfase. Het heeft een looptijd van 150 kalenderdagen.

3. Eind 2000 werd door de afdeling Water en de NV Aquafin in samenwerking met de stad Geel een proefproject opgestart met betrekking tot het afkoppelen van regenwater bij privé-woningen ("Afkoppelen van regenwater uit de private riolering bij 160 woningen in de Borgeleien en Mosselgoren te Geel met specifieke aandacht voor infiltratie ter plaatse"). Het project wordt gefinancierd in het kader van de uitvoering van actie 72 van het Vlaams Milieubeleidsplan 1997-2001.

De opening van offertes (openbare aanbesteding) had plaats op 31 oktober 2000. De laagste regelmatige bieding door Wegenbouw Sterckx uit Geel, voor een bedrag van 12.111.010 frank (incl. BTW), werd inmiddels goedgekeurd.

Tijdens de eerste maanden van 2001 zullen een aantal informatievergaderingen plaatsvinden en zal een stuurgroep worden samengesteld voor de begeleiding van het project. De eigenlijke werken zullen vermoedelijk aanvangen rond mei-juni 2001.

Het proefproject past in het onderzoek naar de scheiding tussen hemelwater en afvalwater op huishoogte, in combinatie met een project van kleinschalige zuivering. Voor het project Geel – Mosselgoren is daarom ook een kleinschalige waterzuivering opgenomen op het investeringsprogramma van het gewest. De gemeente plant de aanleg van riolering.

Vraag nr. 53 van 21 december 2000 van de heer CARL DECALUWE

Kleinschalige waterzuivering – Kortrijk-Roeselare-Tielt

Het arrondissement Tielt heeft een landelijk karakter, in tegenstelling tot de andere delen van het arrondissement Kortrijk-Roeselare. Uit vorige schriftelijke vragen en interpellaties is gebleken dat de zuiveringsgraad in het plattelandsgebied rond Tielt

veel lager scoort dan de zuiveringsgraad in de rest van het arrondissement.

Aquafin gaat ervan uit dat in zeer landelijke gebieden grootschalige waterzuiveringsprojecten financieel niet realiseerbaar zijn en ook geen rendement zouden halen. Vandaar dat voor deze landelijke gebieden veeleer de kaart van de kleinschalige waterzuivering wordt getrokken.

1. Welke kleinschalige waterzuiveringsprojecten werden voor de volgende jaren geprogrammeerd in het arrondissement Tielt ?
2. Welke middelen werden hiervoor ingeschreven ?
3. Werden door bepaalde gemeenten in dit arrondissement KWZI-subsidiedossiers (kleinschalige waterzuiveringsinstallatie) ingediend bij de VMM (Vlaamse Milieumaatschappij) ?

Antwoord

Ik ben van plan de komende jaren een nieuwe impuls aan het waterzuiveringsbeleid in Vlaanderen te geven.

Afgelopen jaren heeft het gros van de bovengenoemde investeringen, met andere woorden de Aquafin-projecten, zich vooral op het stedelijk gebied toegespitst. Dit was noodzakelijk, gezien de dwingende termijnen die Europa aan Vlaanderen oplegt met betrekking tot de naleving van de Europese richtlijn "zuivering stedelijk afvalwater". De komende jaren zal de aandacht vooral naar het buitengebied dienen uit te gaan. Wegens de verspreide bebouwing in het landelijke gebied is het vanuit technisch en financieel oogpunt dikwijls niet aangewezen om de afvalwaters via de grootschalige aanpak te collecteren en centraal in een RWZI te zuiveren (*RWZI : rioolwaterzuiveringsinstallatie – red.*). Andere oplossingen zijn hier noodzakelijk.

Daarom zal er in deze gebieden onder andere een sterke klemtoon komen te liggen op de scheiding van afval- en hemelwater. Het gescheiden opvangen en afvoeren van beide waterstromen moet er in de toekomst voor zorgen dat de zuiveringsinfrastructuur kleiner kan worden gedimensioneerd. Hierdoor zal het mogelijk worden om in deze gebieden waar de collecterings- en zuiveringskosten per inwoner volgens de klassieke aanpak te hoog oplopen, te kiezen voor decentrale oftewel kleinschalige waterzuivering.

1. In het arrondissement Tielt werden door het Vlaams Gewest (Aquafin) naast de grootschalige RWZI's volgende kleinschalige installaties op het investeringsprogramma geprogrammeerd : de RWZI Oeselgem en de RWZI Dentergem.

Door de Vlaamse Landmaatschappij werd door middel van een ruilverkavelingsproject in een KWZI van 420 IE voorzien in Markegem (Dentergem).

2. De RWZI Oeselgem werd ingeschreven op het programma 2001 met een capaciteit van 1.200 inwonersequivalenten (IE). Samen met de noodzakelijke verbindingsriolerings werd hiervoor 31,9 miljoen frank uitgetrokken.

De RWZI Dentergem werd ingeschreven op het programma 2004-2006 met een capaciteit van 1.600 inwonersequivalenten.

Samen met de noodzakelijke verbindingsriolerings werd hiervoor 31,6 miljoen frank uitgetrokken.

3. Er werd bij de VMM geen subsidiedossier met betrekking tot kleinschalige waterzuiveringsprojecten ingediend afkomstig van een gemeente in het arrondissement Tielt.

Vraag nr. 54

van 21 december 2000

van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Kalmthoutse Heide – Werken

Momenteel voert de Vlaamse Gemeenschap werken uit op de Kalmthoutse Heide om de oorspronkelijke vegetatie te vrijwaren en om het landschap in zijn oorspronkelijke staat te herstellen. Deze werken gaan gepaard met het afplaggen van grote grasgebieden, het rooien van bossen, het uitbaggeren van vennen en het dempen van grachten.

Het gevolg van al deze werkzaamheden is dat de zandwegen kapotgereden zijn, de wandelpaden herschapen in slijk en grote plassen, er her en der stapels afgeplagde grond en boomresten liggen en het water niet meer weg kan. De Kalmthoutse Heide is langzaam herschapen in een echte bouwwerf en deze toestand is onaanvaardbaar aan het worden.

1. Wat is de juiste bedoeling van de werken ? Wat houden ze in ? Welke werken dienen voor dat doel in concreto te worden uitgevoerd ? Wanneer wordt bij benadering het vooropgestelde

resultaat (zoals het herkrijgen van de oorspronkelijke vegetatie) bereikt ?

2. Wanneer zijn de werken afgerond ? Wanneer zijn alle werkmachines uit de Heide verdwenen ? Wanneer keert de rust opnieuw terug ?
3. Wat is de kostprijs van deze werkzaamheden ?
4. Waar worden de afgeplagde grond en de boomresten gestort ? Wordt er gezorgd voor de verwijdering van de afgeplagde grond en de boomresten die momenteel nog over heel de Heide verspreid liggen ? Zo ja, wanneer ?
5. Talrijke wegen zijn stukgereden door de voertuigen die voornoemde werken dienen uit te voeren.

Worden de wegen hersteld, de plassen gedempt en het slijk weggehaald ? Zo ja, wanneer ?

6. In de verlenging van de Korte Heuvelstraat wonen nog een handvol mensen in de Kalmthoutse Heide zelf. De toegangsweg tot hun woningen bestaat uit een zandweg. Door het gebruik van die weg door voornoemde werkvoertuigen is die zandbaan herschapen in slijk en grote plassen. Het gevolg hiervan is dat die bewoners momenteel hun wagen in de verharde Korte Heuvelstraat moeten laten staan en 500 meter te voet naar huis dienen te gaan.

Wordt de onverharde verlenging van de Korte Heuvelstraat tot aan de huizen van deze bewoners verhard ? Zo neen, waarom niet ?

7. Momenteel geldt er een verbod voor fietsers op het nieuwe blauwe pad tussen de rasters. Aangezien deze route vroeger wel degelijk openstond voor fietsers en ook nu nog aansluiting geeft op een fietsroute op Nederlands grondgebied, rijst de vraag of dit blauwe pad over een lengte van ongeveer 800 meter niet opnieuw kan worden opgesteld voor fietsers.

Wordt dit in het vooruitzicht gesteld ? Zo neen, waarom niet ?

8. Bovendien werden ook de mogelijkheden tot wandelen met de hond aan de leiband beperkt. Zo is dat niet langer toegelaten op de stukken waar schapen, runderen en paarden grazen.

Het wandelen met hond aan de leiband veroorzaakt evenwel weinig overlast of nervositeit bij de grazers, zodat de vraag kan worden gesteld of het verbod niet kan worden opgeheven. Te meer omdat in vergelijking met één jaar geleden de mogelijkheden om te wandelen met hond al enorm zijn beperkt.

Antwoord

De werken in het Vlaams natuurreservaat De Kalmthoutse Heide die aanleiding gaven tot de vraag, werden uitgevoerd door het secretariaat-generaal van de Benelux Economische Unie als Interregproject "Grenspark De Zoom – Kalmthoutse Heide" met nummer B/95/TH3/01, en niet door de Vlaamse Gemeenschap.

Het zijn uitvoeringsprojecten van het Beleidsplan Beheer en Inrichting Grenspark De Zoom – Kalmthoutse Heide 1999-2014. Het beleidsplan is zowel door de Nederlandse als de Vlaamse overheid goedgekeurd.

De uitvoeringsprojecten zijn in hun concrete vorm overlegd en uitgewerkt binnen de beslissingsorganen van het Grenspark en de adviescommissie van het Vlaams natuurreservaat De Kalmthoutse Heide. Waar nodig werden bouwvergunningen en natuurvergunningen aangevraagd en verleend.

1. De juiste bedoeling van de werken is de invulling van de bepalingen van de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn en van de Conventie van Ramsar, zijnde de internationale overeenkomsten waarvoor het Vlaams natuurreservaat is aangewezen.

Het besluit van de Vlaamse regering van 17 oktober 1988 (Belgisch Staatsblad van 29.10.88) wijst 2.183 hectare van de Kalmthoutse Heide aan als integraal beschermd gebied overeenkomstig de richtlijn 79/409/EEG inzake het behoud van de vogelstand, beter bekend als de Vogelrichtlijn.

Bij beslissing van de Vlaamse regering van 14 februari 1996 werd een oppervlakte van 2.061 hectare van de Kalmthoutse Heide aangemeld bij de Europese Commissie in uitvoering van de Europese richtlijn 92/43/EEG inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna, beter bekend als de Habitatrichtlijn.

Via het koninklijk besluit van 27 september 1984 (BS 31.10.84) werd 2.183 hectare van de Kalmthoutse Heide aangeduid als waterrijk gebied overeenkomstig de Ramsar-conventie van 1975 voor het behoud van het ecologisch karakter.

De werken houden het volgende in.

- a) Het herstel van de biotopen waarvoor het gebied is aangewezen overeenkomstig de Habitatrictlijn : 64.1 x 31.223 – psammofiele heide met calluna- en genista-soorten ; 64.1 x 35.2 – open grasland met corynephorus- en agrostis-soorten op landduinen ; 22.11 x 22.31 – mineraalarme oligotrofe wateren van de Atlantische zandvlakten met amphibische vegetatie : lobelia, littorellia en isoëtes ; 22.12 x 22.31 & 22.32 – littorellia- of isoëtes-vegetatie of met eenjarige vegetatie op drooggevalen oevers (nanocyperetalia) ; 33.11 – Noord-Atlantische vochtige heide met erica tetralix ; 31.2 – droge heide (alle subtypen) ; 54.6 – slenken in veengronden (rhynchosporion).
- b) De optimalisatie van de biotopen voor de vogelsoorten opgenomen in de bijlage 1 van de Vogelrichtlijn : wespandief, bruine kiekendief, nachtzwaluw, zwarte specht, boomleeuwerik, blauwborst.
- c) Het tegengaan van verdroging om het ecologische karakter van het "wetland" veilig te stellen.

De deelprojecten "natuur" bestaan uit het plagen van vergraste heide, heideherstel door het verwijderen van boomopslag en uitbreiding van het begrazingsbeheer, ingrepen die essentieel zijn om de beoogde biotopen duurzaam in stand te houden. Het deelproject "bos" hield een bestrijding van Amerikaanse vogelkers in. Met de deelprojecten "water" werden enkele stuwen geplaatst, grachten gedempt en vennen en poelen lokaal uitgeschoond en geherprofileerd, om de verdroging van het gebied tegen te gaan.

De pioniersstadia kunnen zich herstellen onmiddellijk na de uitvoering van de werken, de volle ontwikkeling van de doelvegetaties kan over een periode van vijf tot vijftien jaar lopen, afhankelijk van het type en externe factoren. Voor het behoud van de gewenste broedvogelsoorten is de zonering van de recreatie eveneens een belangrijke factor.

2. De werken zijn afgerond eind december 2000, met uitzondering van de afvoer van plagsel.

Alle werkmachines zijn uit de Heide verdwenen sedert 15 december 2000. De rust is dus sedert 15 december 2000 teruggekeerd.

3. De werken voor de percelen "natuur", "bos" en "water" werden gegund voor een totaalbedrag van 704.172 euro.

Aangezien de aanbesteding van toepassing is op heel het Grenspark en de werken voor een deel buiten het Vlaams reservaat plaatsvonden, is het niet mogelijk een aparte prijs op te geven voor de werken in het reservaat.

4. Overeenkomstig het bestek staat de aannemer in voor de verwijdering van deze materialen. Ook wordt er gezorgd voor de verwijdering van de afgeplagde grond en de boomresten die momenteel nog over de hele heide verspreid liggen, dit wanneer de weersomstandigheden en de toestand van het terrein het toelaten.

Vanwege de grote hoeveelheden neerslag is het niet mogelijk om nu af te voeren zonder schade aan te richten. Tijdens het broedseizoen (15.3 tot 30.6) zijn werken in het terrein evenmin aangewezen, zodat de verdere afvoer van het plagsel vermoedelijk vanaf juli-augustus 2001 zal starten.

5. Door de hoge waterstanden van de voorbije twee jaar liggen vele wegen er inderdaad nat en slijkerig bij. Deze toestand doet zich ook voor op dienstwegen en wandelwegen die niet werden gebruikt tijdens de werken.

De schade aan wegen ten gevolge van de werken is redelijk beperkt. Overeenkomstig het bestek staat de aannemer in voor het herstel van tijdens de werken aangerichte schade wanneer de weersomstandigheden het toelaten. Vanwege de grote hoeveelheden neerslag is het niet mogelijk om nu het herstel uit te voeren zonder verdere schade aan te richten. Ook voor het reguliere onderhoud van de zandwegen moet worden gewacht op een voldoende droge periode.

6. Er is geen verharding om volgende redenen.

– De slechte berijdbaarheid momenteel is een gevolg van de grote neerslaghoeveelheden die in 2000 vielen.

- Niettegenstaande de aanwezigheid van een aantal plassen, is de weg nog steeds berijdbaar met een personenwagen.
- Deze weg is nooit verhard geweest en er is geen wijziging van functie opgetreden.
- De weg is gelegen in het Vlaams natuurreserveaat, waar onverharde zandwegen een specifieke biotoop vormen.
- De weg is gelegen in beschermd landschap waarvan onverharde wegen deel uitmaken.
- Zodra de weersomstandigheden het toelaten, zal de weg worden hersteld overeenkomstig punt 5.

7. De openstelling is niet opgenomen in het Beleidsplan Beheer- en Inrichting Grenspark De Zoom – Kalmthoutse Heide, om volgende redenen.

- Eén van de centrale elementen in het Beleidsplan is de zonering van de recreatiedruk.

In heel het Grenspark is recreatief medegebruik gericht op wandelen, met een rustgebied voor fauna en flora dat zich over Vlaanderen en Nederland uitstrekt, en een zone voor extensief recreatief medegebruik in de randzone. Het blauwe pad is één van de wandelpaden die het rustgebied doorkruisen. Er werd geopteerd voor een maximale openstelling van het reserveaat voor de natuurgerichte wandelaar en een herlokalisatie van actieve recreatie.

Het instellen van een fietsroute in dit rustgebied staat hier haaks op.

- De aansluiting naar de fietsroute op Nederlands grondgebied is wordt gerealiseerd door de Grensparkroute voor fietsers, die buiten de centrale rustzone ligt, deels in het reserveaat in de zone voor extensief recreatief medegebruik.
- De voorgestelde route komt langs de Putse Moer, één van de kwetsbare vennen met broedvogels zoals dodaars en geoorde fuut, en loopt verder naar de Paalberg, waar nachtzwaluw, kleine bonte specht, boompieper, gekraagde roodstaart en boomleeuwerik broeden.

Deze soorten zijn hetzij opgenomen in de Rode Lijst van broedvogels in Vlaanderen, hetzij in de Europese Vogelrichtlijn.

- De voorgestelde route loopt over landduinen met bestaande en te ontwikkelen droge en natte heide en de overgangszone naar de vennen van de Putse Moer.

Dit zijn de biotopen waarvoor het reserveaat is aangewezen als Europees Habitatrictlijngebied.

- Naast de fietsers zijn er nog andere recreatieve sporters die aanspraak maken op een uitbreiding van de huidige voorzieningen : de ruitervereniging heeft eveneens een aanvraag ingediend om een doorsteek naar de Paalberg te verkrijgen. Wandelaars met honden en jeugdgroepen zullen ongetwijfeld volgen, als ze merken dat het principe van het centrale rustgebied voor het Grenspark niet langer wordt gehanteerd.

We kunnen één element niet uit het geheel lichten zonder het bestaande evenwicht te verstoren.

- Bijkomende recreatiemogelijkheden voor een verhoging van de recreatiedruk : een fietspad leidt tot een nieuwe recreatiestroom in en door het reserveaat, in een zone waar dat niet gewenst is.

Bovendien is het dan noodzakelijk de fietsers te scheiden van de wandelaars, wat de aanleg van een afzonderlijk fietspad vereist : vanaf de Putsesteenweg tot aan de grens van het begrazings- en rustgebied gaat het hier om ongeveer 1500 meter bijkomend aan te leggen fietspad.

8. De aanwezigheid van honden heeft een sterk versturend effect op de fauna en vooral op vogelsoorten zoals nachtzwaluw, roodborsttapuit, wulp, boomleeuwerik, boompieper, tapuit,... die op de grond broeden. Het optimaliseren van een natuurreserveaat voor vogelsoorten van Europees belang (zie Vogelrichtlijn) gaat niet samen met het toelaten van honden. Vele zowel Belgische als buitenlandse natuurreserveaten en nationale parken zijn overigens volledig verboden voor honden.

Daarnaast blijkt in de praktijk dat steeds loslopende honden aanwezig zijn, terwijl ze aan de leiband moeten gehouden worden.

Jaarlijks worden tientallen schapen gebeten, jaarlijks sterven er een wisselend aantal aan hun verwondingen of aan stress. De beelden die onlangs circuleerden van de slachtoffers van de "wolf" van het Waasland zijn goed bekend bij onze medewerkers op de Kalmthoutse Heide. Vanwege deze traumatische ervaringen kan zelfs het voorkomen van honden aan de leiband voldoende zijn om de schaapskudde in paniek te doen slaan. Indien dergelijke problemen zich met de runderen of de paarden voordoen, zouden gevaarlijke situaties voor wandelaars kunnen ontstaan.

Dit willen we als beheerder te allen prijze vermijden.

Vraag nr. 55
van 21 december 2000
van de heer CARL DECALUWE

Verwijlintresten – Overzicht

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden

Vraag nr. 24

van 21 december 2000

van de heer Carl Decaluwe

Blz. 1234

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 56
van 5 januari 2001
van de heer JAN LOONES

Natuurherstel IJzermonding – Stand van zaken

Vanaf september 2000 loopt de tweede fase van het natuurherstel in het Vlaams natuurreservaat De IJzermonding, bij de havengeul in Nieuwpoort.

Nadat in een eerste fase de oude gebouwen werden afgebroken, worden in deze tweede fase de dokken en kaaien ontmanteld. Acht aanlegsteigers en 1,3 kilometer harde oeverbeschoeiingen worden afgebroken. 178.000 m³ zand van de opgehoogde terreinen wordt afgegraven.

Door de ontmanteling van dokken en kaaien zal de oppervlakte van bij hoogtij door zout water overstroombare slikken en schorren vergroten met ongeveer 16 hectare.

Terecht wordt de volledige afbraak van deze oude marinebasis bestempeld als "het meest ambitieuze natuurherstelproject dat tot op heden in Vlaanderen werd uitgevoerd" (zie Nieuwsbrief afdeling Natuur – nummer 3 – herfstnummer 2000).

1. Welke werken moeten, in het kader van het natuurherstel, nog worden uitgevoerd in het natuurreservaat De IJzermonding? Binnen welke termijn? Voor welke bedragen?
2. Hoever staat de ontwikkeling van het natuurbeheersplan voor De IJzermonding?
3. In welke mate wordt het natuurreservaat De IJzermonding opengesteld voor het publiek?

Antwoord

1. Het voornaamste in de derde fase van het natuurherstelproject "IJzermonding" uit te voeren werk bestaat uit de afgraving van de opgehoogde terreinen tussen de reeds verwijderde slipway van de oude marinebasis en de kreek van Lombardsijde.

De aanbesteding van dit werk moet nog plaatsvinden. Mijn administratie is dit aan het voorbereiden, maar ik wacht nog op de resultaten van deze aanbesteding om mij vast te pinnen op een concrete datum en ik zal pas na de gunning concrete bedragen kunnen bekendmaken.

2. Het complex van strand, duin, slik en schor langs de oostelijke oever van de IJzermonding werd bij ministerieel besluit van 3 maart 1999 aangeduid als Vlaams natuurreservaat.

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 34 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, moet bijgevolg een beheersplan voor dit natuurreservaat worden opgemaakt en goedgekeurd. Het fysisch programma van het TWOL (Toege-

past Wetenschappelijk Onderzoek voor het Leefmilieu) voorziet een project van wetenschappelijke monitoring van de evolutie van het gebied na de ontmanteling van de oude marinebasis.

De uitvoering van deze studie zal drie jaar in beslag nemen. Uit de conclusies en aanbevelingen van dat onderzoeksproject zal dan een beheersplan kunnen worden afgeleid.

3. De werfzone van de oude marinebasis is op heden om veiligheidsredenen voor de duur van de werken ontoegankelijk voor het publiek.

Na beëindiging van de grootschalige natuurherstelwerken zal een permanent toegankelijk wandelpad worden uitgestippeld. Op enkele plaatsen zullen vogelkijkhutten worden opgericht, van waaruit de op slik en schor pleisterende vogels zullen kunnen worden gadeslagen. De meer kwetsbare terreingedeelten zullen enkel via geleide wandelingen toegankelijk zijn.

Vraag nr. 57
van 11 januari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Wateroverlast Sluizen Tongeren – Maatregelen

Het probleem van de wateroverlast voor de inwoners van Sluizen (Tongeren) sinds de heraanleg van de N618 Tongeren-Visé is bekend. Zowel de administratie Wegen en Verkeer (afdeling Limburg) als de ruilverkaveling richting Millen en de stad Tongeren zijn hier betrokken partij. De bewoners vragen resultaat en dus in de eerste plaats een concreet plan. Nu wordt de bal van de ene partij naar de andere teruggekaatst. En bij elke hevige regenbui blijven de bewoners zitten met de schrik en de wateroverlast.

In de zomerperiode bracht de minister een bezoek aan Zuid-Limburg in het kader van de problematiek van de wateroverlast en engageerde zich om hiervoor financiële steun uit te trekken.

1. Welke stappen zette zij – of de diensten onder haar bevoegdheid – reeds om het concrete probleem langs de N618 in dit steunprogramma op te nemen ?
2. Werden reeds andere stappen gezet naar onder andere het ruilverkavelingscomité, de afdeling Wegen en Verkeer, de stad Tongeren, om hiervoor een planning op te maken ?

Antwoord

1. Het Vlaams Parlement keurde op 22 december 2000 het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2001 goed. Dit decreet bevat de rechtsgrond voor een subsidieregeling van het Vlaams Gewest waarbij gemeenten worden aangemoedigd om kleinschalige erosiebestrijdingsmiddelen uit te voeren.

Dit zijn brongerichte maatregelen met het oog op de beheersing van bodemerosie en de daarmee gepaard gaande modderoverlast. Het is hierbij de bedoeling het oppervlakkig afstromend water op de percelen zo snel mogelijk na het verlaten van de percelen af te remmen of op te vangen, zodat bodemerosie wordt voorkomen en de sedimentlast van het afstromende water wordt beperkt.

De maatregelen zullen zowel het opmaken van een gemeentelijk erosiebestrijdingsplan, als het uitvoeren van erosiebestrijdingswerken kunnen omvatten. De gemeente zal zich hierbij niet moeten beperken tot het eigen openbaar of privaat domein. Mits hun akkoord, kunnen de werken ook worden uitgevoerd op gronden van publiek- en privaatrechtelijke rechtspersonen en natuurlijke personen.

Momenteel wordt door de afdeling Land van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer het uitvoeringsbesluit voorbereid waarin de procedure voor het toekennen van de subsidie wordt uitgewerkt. Het ontwerpbesluit zal eerstdaags ter goedkeuring worden voorgelegd aan de Vlaamse regering. Het bepaalt dat er jaarlijks een investeringsprogramma wordt goedgekeurd.

In 2001 zal er geen investeringsprogramma worden opgemaakt. Om in 2001 in aanmerking te komen voor een subsidie van het Vlaams Gewest zal de gemeente, op basis van het ontwerp-dossier en een verantwoording van de voorgenomen werken, een subsidieaanvraag moeten indienen bij de afdeling Land.

Op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor 2001 werd een bedrag van 75 miljoen frank opgenomen voor de subsidiëring van de kleinschalige erosiebestrijdingsmaatregelen.

2. Zoals ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger reeds in antwoord op haar vorige vraag van 10 december 1999 mededeelde, werd de ruilverkaveling Mal beëindigd op 30 augustus 1983 (*vraag*

nr. 58 van 10 december 1999 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 18 februari 2000, blz. 624 – red.).

Alhoewel het ruilverkavelingscomité nog steeds bestaat, beperken de mogelijkheden voor het uitvoeren van werken zich, na het verlijden van de ruilverkavelingsakte, tot werken op het openbaar domein van de gemeente of de provincie. Werken op privaat domein kunnen enkel worden uitgevoerd na onteigening door de gemeente of de provincie, of mits akkoord van de betrokken eigenaars of gebruikers.

Voor de uitvoering van werken kan het ruilverkavelingscomité een subsidie van het Vlaams Gewest krijgen. Het resterende deel van de kosten komt ten laste van de gemeente of de provincie.

Aangezien er, zoals ik reeds vermeldde, specifiek voor het uitvoeren van kleinschalige erosiebestrijdingsmaatregelen door de gemeenten eerstdaags een subsidieregeling zal worden goedgekeurd, vind ik het beter om eerst het resultaat van dit nieuw specifiek instrument af te wachten, vooraleer het probleem van de wateroverlast in Sluizen aan te pakken via het ruilverkavelingscomité Mal.

**Vraag nr. 58
van 11 januari 2001
van de heer BRUNO TOBBACK**

Zeekanaal Brussel-Schelde – Waterkwaliteit

In 1999 heeft het Zeekanaal Brussel-Schelde globaal genomen een "matige" biologische waterkwaliteit en het zuurstofgehalte wijst op een "verontreinigde toestand" (Waterkwaliteit – Lozingen in het water 1999, blz. 129, Vlaamse Milieumaatschappij, 2000). Het Zeekanaal is een van de drukst beviste waters in de provincie Vlaams-Brabant.

Mijn vragen betreffen onder meer de waterkwaliteit van het Zeekanaal Brussel-Schelde voor het gedeelte tussen Vilvoorde en Kapelle-op-den-Bos (eventueel tot Willebroek).

1. Wat zijn de oorzaken van de "matige" biologische kwaliteit en van de "verontreinigde toestand" van het water op basis van het zuurstofgehalte en wat overwegen de diensten van de minister te doen om dat te verhelpen ?

2. Kan de fysico-chemische en biologische kwaliteitsverbetering of kwaliteitsverslechtering van het water voor de jaren 1998 en 1999 worden meegedeeld voor het gedeelte tussen Vilvoorde, Humbeek, Nieuwenrode en Kapelle-op-den-Bos ?
3. Wordt daar een verbetering van de waterkwaliteit verwacht voor de komende jaren ?
4. Werden er de jongste jaren vissterftes waargenomen en zo ja, wat waren de oorzaken en hoe werden deze problemen toen opgelost ?
5. Behalve de jaarlijkse uitzetting van aanzienlijke hoeveelheden pootvis, wordt in de eerste plaats gestreefd naar een visstand die zich in de mate van het mogelijke op een natuurlijke wijze in stand kan houden.

Wordt overwogen om (nieuwe) paaiplaatsen te creëren tussen Vilvoorde en Kapelle-op-den-Bos en zo ja, waar ?

Antwoord

1. De verontreiniging van het Zeekanaal Brussel-Schelde wordt veroorzaakt door verschillende factoren, waaronder :
 - overstorten van (zwaar) verontreinigd Zenewater op verschillende plaatsen, met name in Lembeek (capaciteit : 66 m³/s), Anderlecht (24 m³/s) en Molenbeek (15 m³/s) ;
 - ter hoogte van de Verbrande Brug in Grimbergen mondt de verontreinigde Maalbeek, een waterloop van tweede categorie, in het kanaal uit ; andere, minder belangrijke beken die in Humbeek in het kanaal uitmonden zijn de Lintbeek, de Driesbosbeek en de Sasbeek in Humbeek ;
 - eveneens ter hoogte van de Verbrande Brug is er een overstort (capaciteit : 23 m³/s) van de Tangebeek, waarvan het water van slechte kwaliteit is ;
 - in Ruisbroek wordt het verontreinigde water van de Zielbeek (voor naar schatting 30 à 40 %) en de Vliet (voor 100 %) naar het kanaal overgepompt ; op deze twee beken lozen heel wat bedrijven, waaronder Prayon Rupel als belangrijke verontreiniger ; tevens is het slibbezinkingsbekken van de Vliet der-

mate verzadigd dat ook slib mee wordt opgepompt ;

- in Bornem kan door de NV Zeekanaal verontreinigd Scheldewater in het kanaal worden opgenomen ;
 - mogelijke lozingen van (bedrijfs)afvalwaters op het grondgebied van het Brusselse Hoofdstedelijke gewest ;
 - op het Brussels grondgebied zouden ook een aantal (ingebuisde) beken in het kanaal uitmonden, met name de Molenbeek, de Drootbeek, de Parucq, de Beysegembeek, de Driegotenbeek, de Broekbeek en de Neerpedebeek ;
 - ten slotte is het de vraag welke invloed de drukke en overigens toenemende scheepvaart op de waterkwaliteit van het Zeekanaal heeft (een positieve invloed is de betere beluchting).
2. De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) heeft geen meetgegevens over de waterkwaliteit van het Zeekanaal Brussel-Schelde tussen Vilvoorde en Kapelle-op-den-Bos. Een precies antwoord kan dus niet worden gegeven.

Op basis van meetgegevens in Brussel/Vilvoorde en Willebroek is evenwel af te leiden dat de kwaliteit van het kanaal vrij stabiel is in de tijd en in de ruimte. Verondersteld wordt dat de biologische kwaliteit er eveneens "matig" is en de zuurstofhuishouding er wijst op een matig verontreinigde tot verontreinigde toestand.

VMM zal onderzoeken of het opportuun is om tussen Willebroek en Vilvoorde een bijkomende meetplaats in het meetnet in te lassen.

3. Een significante verbetering van de waterkwaliteit van het kanaal zal slechts kunnen optreden bij een verbetering van de waterkwaliteit van de Zenne. Ik kan hiervoor verwijzen naar mijn antwoord op de parlementaire vraag nr. 62 van 12 januari 2001 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger (*zie blz. 1162 – red.*).

Op termijn zou ook de kwaliteit van de beken die in het kanaal uitmonden, moeten verbeter-

ren, onder meer bij de opstart van de RWZI Grimbergen-Zemst. (*RWZI : rioolwaterzuiveringsinstallatie – red.*)

Daarnaast zal de verbetering van de kwaliteit van de Schelde – als resultante van de waterzuiveringsinspanningen in een groot deel van het Vlaamse gewest – ook voor het kanaal een positieve impact hebben in Bornem.

4. Vissterfte wordt af en toe waargenomen, vooral bij warmer weer ; in dat verband dient aangestipt te worden dat de centrales van Electrabel in Schaarbeek en Vilvoorde en Prayon Rupel in Willebroek in het kanaal koelwater lozen, met een zekere opwarming tot gevolg.

Een drietal jaar geleden was er een aanzienlijke vissterfte op het Zeekanaal tussen Humbeek en de sluis van Zemst. De NV Zeekanaal, de Civiele Bescherming en de Provinciale Visserijcommissie van Vlaams-Brabant kwamen ter plaatse. Er werd ongeveer 1.200 kilogram vis opgescheept en afgevoerd. De oorzaak is onbekend, het vermoeden bestaat dat er een lozing door een schip gebeurde.

De vorige vissterfte (op de Darse, insteedok Vilvoorde) gebeurde meer dan tien jaar geleden.

5. De Provinciale Visserijcommissie van Vlaams-Brabant, het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer (IBW) en de afdeling Bos en Groen zijn vragende partij voor het aanleggen van paaiplaatsen langs het Zeekanaal.

In 1993 reeds werden enkele potentiële paaiplaatsen voorgesteld aan de beheerder van het kanaal (*zie IBW-verslag IBW.Adv.93.023*). Enerzijds werd een paaiplaats in Zemst gelegen achter de aanlegplaats voor binnenschepen stroomopwaarts de sluis van Zemst op de linkeroever voorgesteld, en anderzijds een paaiplaats aan de gemeentegrens Zemst-Grimbergen langs de rechteroever van het kanaal.

Tot op heden werden de projecten echter nog niet opgestart. De NV Zeekanaal als beheerder van dit kanaal zal hierover meer inlichtingen kunnen verschaffen.

Vraag nr. 59
van 11 januari 2001
van de heer BRUNO TOBBACK

Vaalbeek-Molenbeek Oud-Heverlee – Waterkwaliteit

Een van de opmerkelijke vaststellingen in 1999 in verband met het Dijlebekken is dat de biologische kwaliteit van de Vaalbeek-Molenbeek in Oud-Heverlee "slecht" is stroomafwaarts de rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZI) Vaalbeek (meetpunt 486100) en "zeer slecht" enkele honderden meter verder stroomafwaarts (meetpunt 486000). Het zuurstofgehalte wijst op een "matige", respectievelijk "verontreinigde" toestand (Waterkwaliteit – Lozingen in het water 1999, blz. 126, Vlaamse Milieumaatschappij, 2000).

1. De RWZI Vaalbeek heeft een capaciteit van 1.800 IE (inwonersequivalent), maar ondergaat een belasting van 2.489 IE.

Hoe verklaren en verantwoorden de diensten van de minister deze "overbelasting" ?

2. Lozingspunten van huishoudelijke afvalwaters en andere lozingspunten in deze ecologisch waardevolle vallei zullen worden opgeheven door de aanleg van een collector naar de RWZI Kessel-Lo.

Voor wanneer is dit gepland ?

Antwoord

1. De RWZI Vaalbeek (Oud-Heverlee) heeft een ontwerpcapaciteit van 1.800 inwonersequivalent op basis van 54 gram biochemisch zuurstofverbruik (BZV) per IE. Het is juist dat op dit ogenblik, op basis van administratieve tellingen, het afvalwater van 2.489 inwoners is aangesloten op dit zuiveringsstation waarvan het effluent wordt geloosd in de Vaalbeek. Niet alleen het aantal aangesloten inwoners is echter van belang. Belangrijker is het antwoord op de vraag of het zuiveringsstation de toekomstige vuilvrachten ook effectief naar behoren kan verwerken.

De resultaten van de metingen door de Vlaamse Milieumaatschappij uitgevoerd in 2000, tonen aan dat de hydraulische belasting van dit zuiveringsstation zeer sterk fluctueert uit het oogpunt van de tijd. Volgens de uitgevoerde metingen blijft de (hydraulische) belasting bij droogweeromstandigheden echter onder de ontwerp-capaciteiten. De influentconcentraties van de diverse parameters sluiten, eveneens bij droog-

weeromstandigheden, vrij goed aan bij de verwachte waarden.

Ter illustratie, belasting op BZV-basis :

1997	742 IE
1998	1.828 IE
1999	1.477 IE

De gemiddelde belasting bij droog weer bedraagt \pm 1000 IE. Bij regenweer kan er soms door de first-flush en het aanslibben van de collector een grotere belasting toekomen, in geen geval is de RWZI echter overbelast.

Hoewel voor deze RWZI geen normen voor nutriënten gelden (< 10.000 IE), werd de installatie aangepast (extra beluchter en aanpassing sturing), waardoor in verregaande mate toch stikstof wordt verwijderd (in 1999 met een rendement van 64 %, in 2000 wordt dit zelfs bijna 70 %).

De zuiveringsresultaten van de zuiveringsinstallatie zijn, wat de zuurstofbindende stoffen (ZS = zwevende stoffen, BZV = biochemisch zuurstofverbruik, CZV = chemisch zuurstofverbruik) betreft, goed te noemen, zoals blijkt uit onderstaande tabellen. Zelfs stikstof (N) en fosfor (P) worden dus vrij goed verwijderd, niettegenstaande deze installatie hiervoor niet geconcipeerd is.

Tabel 1

Toetsing van concentraties	ZS	BZV	CZV
Vergund (mg/l)	60	25	125
Aantal metingen	16	16	10
Aantal overschrijdingen	0	0	0
Max. overschrijdingen*	2	2	2
Voldaan aan Vlare	Ja	Ja	Ja

* Maximum aantal overschrijdingen volgens Vlare-bijlage 4.2.5.4, art. 3, § 1, 1°

Typische gemiddelde effluentwaarden zijn (1999) :

BZV : 4,4 mg/l
 CZV : 45,5 mg/l
 ZS : 13,4 mg/l
 Ntot : 16,9 mg/l
 Ptot : 4,1 mg/l

Eerlang zullen eveneens alle gegevens voor 2000 beschikbaar zijn.

Tabel 2

Toetsing van de zuiveringsrendementen	ZS	BZV	CZV	N	P
Te behalen rendement					
Behaald rendement	96,68 %	96,99 %	91,92 %	73,03 %	51,29 %
Voldaan aan Vlarem	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.

(N.v.t. : niet van toepassing – red.)

Wat de vervuiling van de Vaalbeek betreft, werd het volgende vastgesteld.

Het eerste lozingspunt (meetpunt 486100) is vlak achter de RWZI gelegen. Op deze plaats komt ook een ongezuiverde lozing toe (10 IE) die hydraulisch niet meer aansluitbaar was. Hier meet men dus het effluent van de RWZI en de ongezuiverde lozing samen. De RWZI vormt eigenlijk het begin van de Vaalbeek, waardoor de impact door de overstort aan de RWZI bij zwaar regenweer ook veel groter is (men krijgt immers geen zelfreinigend effect zoals dit het geval is wanneer men loost in een bestaande beek).

Geen enkele RWZI loost echter effluent van beekwaterkwaliteit. De RWZI Oud-Heverlee moet enkel voldoen aan de basisnormen, geen stikstof- en fosforverwijdering. Er wordt echter +/- 70 % van de stikstof afgebroken en +/- 50 % van de fosfor, we mogen dus concluderen dat de RWZI meer dan behoorlijk werkt.

Het tweede lozingspunt (meetpunt 486000) enkele honderden meter verder stroomafwaarts, bevat de ongezuiverde lozing van enkele achtergelegen huizen.

De nog aanwezige vervuiling heeft derhalve niets te maken met het al of niet goed werken van de RWZI. De RWZI blijkt zelfs heel goed te werken en is helemaal niet overbelast.

2. Het bovengemeentelijk project "Collector Vaalbeek fase 1" (20573) waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst, zou aanvankelijk het afvalwater van het gemeentelijk project "wegen- en rioleringswerken Maurits Noëstraat tussen Waversebaan en Grezstraat" opnemen en afvoeren naar het RWZI Leuven (vroeger RWZI Kessel-Lo genoemd).

De gemeente heeft echter, zonder gebruik te maken van gewestelijke subsidies, werken uitgevoerd in de Maurits Noëstraat waardoor de vuilvracht rechtstreeks zal kunnen worden opgenomen door het bovengemeentelijk project "Collector Dijle fase 2" (20166) dat gepland is voor het investeringsjaar 2001. Hierdoor haalt het project "Collector Vaalbeek fase I" nauwelijks nog rendement. Bij de opmaak van het bovengemeentelijk investeringsprogramma 2002-2006 werd dan ook beslist dit project stop te zetten.

Het technisch plan van het project "Collector Dijle fase 2" werd intussen door de NV Aquafin ingediend bij het Vlaams Gewest en zal binnenkort worden besproken. De oplevering van dit project wordt op dit moment gepland voor oktober 2003.

Het opnemen van de resterende vuilvracht van de "Collector Vaalbeek fase 1" (55 IE) wordt beschouwd als een gemeentelijke opdracht, die mogelijk wel voor subsidie in aanmerking komt.

Vanaf de RWZI Oud-Heverlee zijn er op de Vaalbeek nog enkele kleine lozingspunten aanwezig. Het grootste lozingspunt op de Vaalbeek (t.h.v. de eerste vijver) werd recentelijk opgenomen en via een gemeentelijk project mee aangesloten op de bestaande rioleringsinfrastructuur, die ter hoogte van de Ophemstraat eveneens in de Vaalbeek terechtkomt. Dit lozingspunt zal via het project 20.166 "Collector Dijle fase 2" mee worden aangesloten op de RWZI Leuven. De overige kleine lozingspuntjes werden ooit op het rollend IP vermeld om via de projecten "Collector Vaalbeek fase 1 en 2" mee te worden aangesloten op "Collector Dijle fase 2" (*IP : investeringsprogramma – red.*). Gezien het wegvallen van het grote lozingspunt en gezien de beperktheid van de resterende lozingspunten, wordt de opname van deze lozingspunten niet

meer als bovengemeentelijk beschouwd en werden deze projecten uit het rollend IP genomen. Het aansluiten of saneren van deze resterende lozingspunten valt dan ook onder de verantwoordelijkheid van de gemeente.

De waterkwaliteit van de Vaalbeek zou zeer goed zijn in het stroomafwaarts gelegen natuurgebied, ware het niet dat er nog een belangrijk lozingspunt voorkomt waarop talrijke horecabedrijven zijn aangesloten. Dit lozingspunt werd door de gemeente verlegd van de laatste vijver naar achter deze vijver. 's Zomers zorgde dit lozingspunt immers voor stankhinder op een drukbezochte wandelplaats met een vijftal florerende restaurants. Voorheen zorgde de laatste vijver voor een goede bezinking en zelfzuivering van de geloosde vuilvracht. Stroomafwaarts ervan bevonden zich hier in 1988 nog zeer grote vispopulaties, behorende tot tien soorten (paling, blankvoorn, rietvoorn, zeelt, grondel, karp, kroeskarp, baars, blik en Amerikaanse katvis).

De verlegging van het lozingspunt was interessant voor de plaatselijke horeca, maar nefast voor de natuur en vooral voor het visbestand.

De "echte" problemen van de Vaalbeek en het stroomafwaarts gelegen natuurgebied worden dus zeker niet veroorzaakt door de RWZI Oud-Heverlee.

Vraag nr. 60
van 11 januari 2001
van de heer JAN LOONES

Vensterslachtoffers – Maatregelen

Natuurminnend Vlaanderen in het algemeen en Vogelbescherming Vlaanderen in het bijzonder blijven zich zorgen maken over het hoge aantal vensterslachtoffers : vogels die zich te pletter vliegen tegen de glazen wanden van hoge gebouwen en tegen ruiten (Mens en Vogel – Informatieblad voor Studie en Bescherming van Vogels – okt.-nov.-dec. 2000 – nr. 4).

In de natuur sterven vogels zelden van ouderdom. Daarvoor worden ze door te veel gevaren belaagd. Wanneer deze gevaren van natuurlijke aard zijn, is dit aanvaardbaar. Anders is het wanneer dodelijke ongevallen direct of indirect worden veroorzaakt door toedoen van de mens, zoals de oprichting van hoge gebouwen met ruiten, doorzichtig of spiegelend, met een groot oppervlak (wat niet betekent

dat kleine vensters, zelfs verdeeld in kleine vakjes, ongevaarlijk zijn).

De weerspiegeling van de hemel of de begroeiing in de weerspiegelende of getinte ruiten heeft een verwarrend effect op de vogels. Verder zijn planten die zich vlakbij een raam of een glazen deur bevinden erg aantrekkelijk voor vogels, die in de grootste verwarring tegen de ruit botsen als zij bij het aantrekkelijke groen proberen te komen. Alleen al door het feit dat een ruit doorzichtig is, blijft ze – als een onzichtbare hindernis voor de vogels – een gevaar.

Aangezien er niets te veranderen is aan de vraag naar meer glas in nieuwe bouwwerken, zou toch minstens moeten worden geprobeerd de kans op botsingen zoveel mogelijk te beperken.

In theorie is de enig mogelijke oplossing : de hindernis zichtbaar maken voor de vogels. De middelen daarvoor zijn echter niet altijd haalbaar of esthetisch verantwoord (vervangen van spiegelglas door doorzichtig of mat glas, plaatsen van een net, parelgordijn of bamboestokjes voor vensters of deuren, ...). Een zeer doeltreffende methode om het aantal botsingen aanzienlijk te verminderen, is het aanbrengen op de ruiten van zelfklevers met het silhouet van vliegende roofvogels. De functie van de roofvogelsilhouetten is niet zozeer de vogels de schrik op het lijf te jagen, dan wel het zichtbaar maken van de ruiten. Men kan ze dus evenzeer versieren met aantrekkelijke afbeeldingen.

Belangrijk is het om de plaatsen die een blijvend gevaar vormen, zoals grote glasoppervlakken, die een hindernis zijn op een "verplichte doorgang" van de trekvogels, zo goed mogelijk zichtbaar te maken.

1. Welke maatregelen neemt de minister binnen zijn/haar bevoegdheden ter vermindering van het aantal "vensterslachtoffers" ?
2. Zijn er aanbevelingen gedaan aan de diensten die onder zijn/haar bevoegdheid ressorteren om de nodige stickers aan te brengen op plaatsen die voor de vogels obstakels vormen waartegen ze zich te pletter kunnen vliegen ?
3. Worden ook andere mogelijke acties overwogen met als doel het beschermen van vogels tegen het fenomeen "vensterslachtoffers" ?
4. Worden er ook initiatieven genomen om de bevolking te sensibiliseren voor dit fenomeen ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Gecoördineerd antwoord

1. Uit de inventarisatie uitgevoerd in het kader van deze vraag blijkt dat het aantal maatregelen ter vermindering van het aantal raamslachtoffers onder vogels beperkt is. Heel wat gebouwen bevinden zich dan ook in de geürbaniseerde delen van Brussel of de provinciehoofdplaatsen. Het voorkomen van trekvogels is hier niet onbestaande, zoals de foto's in het geciteerde tijdschrift getuigen, maar de concentraties zijn toch heel wat beperkter dan in het buitengebied, zodat het aantal slachtoffers vermoedelijk veeleer beperkt zal zijn.

Diensten die gehuisvest zijn in gebouwen die in het open gebied staan, kennen het fenomeen van de raamslachtoffers wel en waar herhaaldelijk vensterbotsingen plaatsvinden, werden in de bekende situaties roofvogelsilhouetten aangebracht. Dit is onder meer het geval bij de Vlaamse bezoekers- en NME-centra die nabij reservaten zijn gelegen en waar de concentraties aan vogels en dus de kans op een botsing groter zijn (*NME : natuur- en milieueducatie – red.*). Binnen de bevoegdheid van de minister van Openbare Werken is één gebouw bekend waar vroeger vaak "vensterslachtoffers" gesignaleerd zijn : de Kallosluis. Geregeld vlogen vogels zich te pletter tegen de twee bedieningsdeuren van het gebouw. Er werden roofvogelprofielen op deze deuren aangebracht, met gunstig resultaat.

Wat het afleveren van bouwvergunningen voor gebouwen van de Vlaamse overheid betreft, wordt momenteel geen rekening gehouden met dit aspect. De verleende bouwvergunning wordt weliswaar afhankelijk gesteld van bepaalde voorschriften, doch deze passen uiteraard voornamelijk in de lokale ruimtelijke context en de architecturale vormgeving. Initiatieven op dit vlak met als doel de bescherming van de vogels, kunnen moeilijk worden verwacht van de minister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening.

2. Geen enkele minister van de Vlaamse regering maakt melding van richtlijnen voor het aanbrengen van stickers of roofvogelprofielen.
3. Er worden momenteel geen specifieke acties ondernomen.

4. Toerisme Vlaanderen zal in een van de volgende nummers van het informatieblad de toeristische bedrijven aansporen om aandacht te schenken aan deze problematiek.

De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij is zeker bereid mogelijke (haalbare) maatregelen in ontwerponderichtingen voor bouw en renovatie op te nemen. Eerst moet dan wel uitsluitel bestaan over welke types van beglazing te mijden zouden zijn. Via informatieve campagnes naar de socialehuisvestingsmaatschappijen en de sociale ontleners toe, kunnen eveneens suggesties worden bezorgd om tot concrete maatregelen over te gaan.

Ook in de Vlaamse natuureducatieve centra is er aandacht voor de problematiek.

Vraag nr. 61 van 12 januari 2001 van de heer CARL DECALUWE

Militaire domeinen – Natuurbeheer

Op 1 juni 1999 is een overeenkomst in werking getreden tussen de Belgische Staat (vertegenwoordigd door de minister van Landsverdediging) en het Vlaams Gewest (vertegenwoordigd door de Vlaamse minister van Leefmilieu). Deze overeenkomst handelt over het natuurbehoud en het bosbeheer op 21 militaire domeinen in Vlaanderen. De lijst van 21 militaire domeinen is gezamenlijk opgesteld door de afdelingen Natuur, Bos en Groen en de Divisie Infrastructuur van de Generale Staf van de Krijgsmacht.

In deze overeenkomst wordt gesteld dat militair gebruik de hoofdbestemming van de domeinen blijft. Delen van deze militaire domeinen die (in de vorm van een concessie) als cultuurgrond in gebruik zijn bij beroepslandbouwers en als dusdanig ook zijn aangegeven bij de Mestbank, vallen buiten de overeenkomst. Indien op de domeinen werken nodig zijn voor militaire doelstellingen, worden alle noodzakelijke maatregelen genomen om schade te voorkomen, te beperken of te herstellen.

1. Welke criteria werden gehanteerd om tot 21 militaire domeinen te komen ?
2. Werd de betrokken overeenkomst reeds geëvalueerd ? Zo ja, wat waren de conclusies ?
3. Wanneer wordt de lijst aangevuld ? Wat zijn de criteria voor de aanvulling op deze lijst ?

Antwoord

1. De overeenkomst tussen het Vlaams Gewest en de Belgische Staat werd tijdens de vorige legislatuur, wat het Vlaams Gewest betreft, onderhandeld op niveau van het kabinet van de Vlaamse minister bevoegd voor het natuurbehoud.

Criteria of randvoorwaarden zijn hiervan niet bekend. Een aantal belangrijke gebieden waren reeds voordien, op basis van overeenkomsten, in beheer bij de afdeling Bos en Groen.

Waarschijnlijk heeft de militaire overheid zelf een selectie gemaakt van terreinen met een aanzienlijke oppervlakte bos en andere natuur en die tegelijkertijd minder intensief militair worden gebruikt.

Het is wel zo dat een ontwerp van lijst van domeinen, die als bijlage aan de overeenkomst is toegevoegd, vooraf voor advies is voorgelegd aan de afdeling Bos en Groen.

2. Omdat het protocol dat werd afgesloten met het Ministerie van Landsverdediging zich nog in een beginfase bevindt, vond tot op heden nog geen officiële evaluatie plaats. Op 16 januari jongstleden ontvingen beide afdelingen een uitnodiging van de Generale Staf van de Krijgsmacht voor een evaluatievergadering over de beheersovereenkomst, die op 2 februari zal plaatsvinden.

De beheerscommissies die voor de diverse militaire domeinen werden geïnstalleerd, komen op geregelde tijdstippen samen. Tijdens deze commissievergaderingen werden al diverse concrete maatregelen afgesproken en uitgevoerd. Hierbij kan melding worden gemaakt van uitvoering van dunningshameringen, organiseren van houtverkopen, uitvoering van maai- en vrijstellingswerken, bestrijding van Amerikaanse vogelkers en creatie van open plaatsen in het bos. Ook werden er duidelijke afbakeningen gemaakt van te beheren terreinen tussen de afdeling Natuur, afdeling Bos en Groen en de militaire overheid.

Op basis van de informatie van de buitendiensten van beide afdelingen kan worden gesteld dat de overeenkomst op dit ogenblik als positief wordt beoordeeld.

3. Een van de agendapunten zal handelen over de actualisering van bijlage 1 van de overeenkomst als gevolg van desaffectatie van militaire domeinen. Op dit ogenblik zijn, buiten wat reeds werd

gemeld onder punt 1, geen bijzondere criteria van toepassing.

Door geen van beide partners worden momenteel voorstellen tot uitbreiding van het protocol tot andere militaire domeinen gedaan. Het criterium blijft dat het beheer een meerwaarde voor de natuur en het bosbeheer moet geven.

**Vraag nr. 62
van 12 januari 2001
van de heer BRUNO TOBBACK**

Zenne – Waterkwaliteit

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken
en Energie

Vraag nr. 84

van 12 januari 2001

van de heer Bruno Tobback

Blz. 1114

Antwoord

1. Om te voldoen aan de Europese Richtlijn Stedelijk Afvalwater (91/271/EEG) werd de voorbije jaren de noodzakelijke bovengemeentelijke zuiveringsinfrastructuur uitgetekend. Binnen het bekken van de Zenne werden door het Vlaams Gewest 115 projecten gedefinieerd en opgenomen op de diverse goedgekeurde investeringsprogramma's. Totnogtoe werden 94 van deze projecten door de Vlaamse regering aan de NV Aquafin ter uitvoering opgedragen ; 17 projecten daarvan werden reeds uitgevoerd. Met het uitvoeren van deze goedgekeurde projecten gaat een investering gepaard van ruim 6,4 miljard frank.

Uit de onderstaande detaillijsten (stand van zaken 31 december 2000) kan worden afgeleid dat in de zuiveringsgebieden Grimbergen, Sint-Pieters-Leeuw en Beersel belangrijke inspanningen worden geleverd. Daarnaast worden ook niet onbelangrijke projecten gepland die dienen aan te sluiten op het afvalwaterzuiveringsnetwerk van respectievelijk Brussel-Noord en Brussel-Zuid.

(N.v.d.r. bij volgende tabellen – KWZI : kleinschalige waterzuiveringsinstallatie ; RWZI : rioolwaterzuiveringsinstallatie ; AWV : administratie Wegen en Verkeer ; PS : pompstation ; PL : persleiding ; OL : overloop)

Volgende 17 projecten werden reeds uitgevoerd :

Zuiveringsgebied	Naam project	Kostprijs (mln. fr.)	Voltooiing
Zemst - Larebeek	KWZI Zemst – sanering Larebeek	12,6	2000 ¹
Beersel	Collector Buizingen in vervanging van RWZI Halle	63,6	1998 ²
Beersel	Collector Halle fase 2b	47,4	1999 ²
Beersel	Dworp-Huizingen : collector Dworp – 1ste fase tot collector Huizingen	32,4	2000 ²
Beersel	Pompstation collector Buizingen	53,6	2000 ²
Beersel	Collector Halle fase 2a (lot 1 : pompstation en collector tot Nederhem)	31,8	1998 ²
Beersel	Verbindingsriolering Bergensesteenweg	20,0	1998 ²
Beersel	Verbindingsriolering Gemeenteplein	29,9	1999 ²
Beersel	Verbindingsriolering Heerweg	13,3	1998 ²
Brussel – Zuid	Verbindingsriolering Ruisbroek	4,1	1998 ²
Brussel – Zuid	Collector Ruisbroek	45,7	1999 ²
Grimbergen	Verlenging Tangebeek – collector	57,0	1996 ²
Grimbergen	Maalbeek / 1e fase : Gillebeek – RWZI	41,0	1996 ²
Grimbergen	Poddegemstraat	38,5	1997 ²
Grimbergen	Collector Cargovil	23,1	1997 ²
Grimbergen	Verbindingsriolering Hof Ter Weerde	12,5	1999 ²
Mechelen-Noord	Riolering wijk Leetsesteenweg	39,9	1993 ²
Totaal investeringsbedrag		566,6	

¹ Voorlopig opgeleverd – ² Opgeleverd aan het Vlaams Gewest

Volgende 6 projecten zijn reeds in uitvoering :

Zuiveringsgebied	Naam project	Kostprijs mln. fr. (meest actuele raming)
Beersel	Collector Dworp fase 2	123,7
Grimbergen	Verbindingscollector	62,0
Grimbergen	Collector Maalbeek fase 2	86,8
Grimbergen	Collector Maalbeek fase 3	209,3
Grimbergen	Collector Zemst – Eppegem fase 1 (deel A)	53,3
Zemst – Kesterbeek	KWZI Zemst – sanering Kesterbeek	12,4
Totaal investeringsbedrag (raming)		547,6

Volgende 71 projecten zijn reeds opgedragen aan de NV Aquafin maar zijn nog niet in uitvoering :

Zuiveringsgebied	Naam project	Kostprijs mln. fr. (meest actuele raming)
Beersel	RWZI Lot – fase 1	348,8
Beersel	Collector Halle fase 2a (lot 2)	176,2
Beersel	Uitrusting 3 PS-collectoren fase 1	1,6
Beersel	Collector Halle fase 2b	1,6
Beersel	Verbindingsriolering Edingsesteenweg – Heerweg	5,2
Beersel	Collector Dworp fase 3	408,9
Beersel	Collector Kwadebeek	19,4
Beersel	Verbindingsriolering Kapittelbeek	18,1
Beersel	Verbindingsriolering Grootheideweg	39,9
Beersel	Verbindingsriolering Maasdalbeek	8,1
Beersel	Collector Huizingen	45,6
Beersel	Collector Beersel	12,2
Beersel	Verbindingsriolering Dr. Spitaalstraat – Berendries	16,2
Brussel – Noord	Collector Woluwe C	466,2
Brussel – Noord	Collector Woluwe A	5,7
Brussel – Noord	Collector Woluwe A1	58,0
Brussel – Noord	Collector Woluwe B	13,4
Brussel – Noord	Collector Woluwe B1	47,9
Brussel – Noord	Verbindingsriolering Harensessteenweg	12,5
Brussel – Noord	Verbindingsriolering Veldwaterloop	26,2
Brussel – Noord	Verbindingsriolering Groot-Bijgaarden	14,3
Brussel – Noord	Collector Kleine Beek fase 2	2,1
Brussel – Noord	Verbindingsriolering Nossegem	125,7
Brussel – Noord	Sanering Kleine Maalbeek in Sterrebeek-centrum	28,7
Brussel – Noord	Verbindingsriolering Elegembeek	21,1
Brussel – Noord	Verbindingsriolering Molenbeek	33,1
Brussel – Zuid	Collector Ruisbroek	2,7
Grimbergen	Zennecollector fase 1	140,1
Grimbergen	RWZI Grimbergen-Zemst	526,6
Grimbergen	Verbindingsriolering Brusselsesteenweg ³	0,0
Grimbergen	Collector Amelvonnebeek fase 1	58,9
Grimbergen	Collector Zemst – Eppegem fase 1 (deel B – AWV)	2,1
Grimbergen	Verbindingsriolering Panoramastraat	28,7
Grimbergen	Verbindingsriolering Lambrechtslaan ⁴	0,0
Grimbergen	Verbindingsriolering Hanssenpark	35,5
Grimbergen	Trawoolcollector	125,7
Grimbergen	Zennecollector fase 2	33,1
Grimbergen	Collector Amervonnebeek fase 2	47,4
Grimbergen	Collector Maalbeek fase 4	181,5
Grimbergen	Verbindingsriolering Nieuwelaan	33,9
Grimbergen	Collector Maalbeek fase 5	32,6
Grimbergen	Collector Weerde	93,4
Grimbergen	Collector Gillebeek	70,7
Grimbergen	Collector Lobbeek	6,1
Grimbergen	Collector Zemst – Eppegem fase 2 – deel A	133,7
Grimbergen	Collector Zemst – Eppegem fase 2 – deel B	9,1
Grimbergen	Verbindingsriolering Tervuursesteenweg – Rubenslaan	19,1
Grimbergen	Collector Eppegem-Zemst	13,7
Humbeek	RWZI Humbeek	35,7
Humbeek	PS + PL Molenstraat, afkoppelen Kleine Buisbeek	15,3

Zuiveringsgebied	Naam project	Kostprijs mln. fr. (meest actuele raming)
Mechelen-Noord	Verbindingsriolering aansluiting Heffen	49,4
Mechelen-Noord	Optimalisatie overstorten Robbroekloop ⁵	
Sint-Pieters-Leeuw	Collector Zuunbeek fase 1	144,1
Sint-Pieters-Leeuw	RWZI Sint-Pieters-Leeuw (fase 1)	188,7
Sint-Pieters-Leeuw	Collector Vlezenbeek fase 1	65,7
Sint-Pieters-Leeuw	Verbindingsriolering Beersbrugstraat – Postweg ⁶	0,0
Sint-Pieters-Leeuw	Verbindingsriolering Bergensesteenweg	12,0
Sint-Pieters-Leeuw	Collector Vlezenbeek fase 2	48,1
Sint-Pieters-Leeuw	Collector Zuunbeek fase 2	60,4
Sint-Pieters-Leeuw	Collector Zuunbeek fase 3	56,1
Sint-Pieters-Leeuw	Verbindingsriolering Bruneastraat	40,3
Sint-Pieters-Leeuw	Collector Slagvijverbeek fase 1	39,7
Sint-Pieters-Leeuw	Collector Slagvijverbeek fase 2	28,1
Sint-Pieters-Leeuw	Collector Neerpedebeek fase 1	81,3
Sint-Pieters-Leeuw	Collector Neerpedebeek fase 2	142,3
Sint-Pieters-Leeuw	Verbindingsriolering Pepingen	20,9
Sint-Pieters-Leeuw	Verbindingsriolering Losse Baan	8,3
Sint-Pieters-Leeuw	Verbindingsriolering Akkerstraat	2,1
Sint-Pieters-Leeuw	Collector Diepenbroekbeek	5,7
Sint-Pieters-Leeuw	Collector Slagvijverbeek fase 3	58,0
Sint-Pieters-Leeuw	Collector Neerpedebeek fase 3	13,4
Totaal investeringsbedrag (raming)		4.666,9

³ De kostprijs van dit project zit vervat in de kostprijs van het project "Collector Maalbeek fase 3", waarmee het samen wordt uitgevoerd

⁴ De kostprijs van dit project zit vervat in de kostprijs van het project "Verbindingsriolering Panoramastraat", waarmee het samen wordt uitgevoerd

⁵ Nog geen raming bekend

⁶ De kostprijs van dit project zit vervat in de kostprijs van het project "Collector Vlezenbeek fase 1", waarmee het samen wordt uitgevoerd

Zuiveringsgebied	Naam project	Kostprijs mln. fr. (meest actuele raming)
Beersel	Verbindingsriolering Borreweide	13,3
Beersel	Verbindingsriolering Fabriekstraat	20,0
Beersel	Verbindingsriolering J. Ameysstraat – Pijnbroekstraat	31,8
Brussel – Zuid	Verbindingsriolering Koekoekbeek	26,2
Grimbergen	Verbindingsriolering Bruinborrebeekstraat	27,3
Grimbergen	Verbindingsriolering Strombeek – Beverselaan	11,4
Grimbergen	Verbindingsriolering Gildestraat	31,1
Grimbergen	Aansluiting Perk	7,1
Grimbergen	Afkoppeling Kaarlijebeek + OL Heerbeek	23,2
Grimbergen	Collector Schom	54,5
Grimbergen	PS Brusselsesteenweg – Hamme	6,5
Grimbergen	Verbindingsriolering Meiveld	9,1
Halle	Verbindingsriolering Lenniksesteenweg	5,8
Humbeek	Verbindingsriolering Meiskensbeek	23,3
Humbeek	Verbindingsriolering Zijpstraat, Warandestraat	31,2
Humbeek-Sas	KWZI Sas (Humbeek) of aansluiting op een naburige KWZI	18,3

Zuiveringsgebied	Naam project	Kostprijs mln. fr. (meest actuele raming)
Humbeek-Sas	Aanvoer vuilvracht KWZI Sas (Humbeek)	8,6
Mechelen – Noord	Collector + PS + PL E19	126,0
Mechelen – Noord	Collector + PS + PL Hombeek	36,9
Sint-Pieters-Leeuw	Verbindingsriolering Steenweg op Asse	36,1
Zemst – Bosstraat	KWZI Bosstraat	21,0
Totaal investeringsbedrag (raming)		568,7

Daarnaast zijn er ook nog de infrastructuurwerken die binnen en in opdracht van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zijn of zullen worden uitgevoerd, en dit voor bijna 19 miljard frank. Voor deze infrastructuurwerken komt het Vlaams Gewest tegemoet voor 11,68 % binnen het zuiveringsgebied Brussel-Zuid en 15,7 binnen het zuiveringsgebied Brussel-Noord.

Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest voorziet (informatie toestand 1999) in volgende werken.

In het zuiveringsgebied Brussel – Zuid :

Benaming	Actuele raming (mln. fr.)	Voltooiing
RWZI Bouw ⁷	3.500	1999
RWZI terrein aankoop	67	1990
Coll. Anderlecht sifon onder kanaal	100	1993
Coll. Anderlecht verbinding Neerpedebeek	90	1999
Coll. Anderlecht verbinding Broekbeek	170	2000
Coll. Industrielaan	669	1990
Coll. Vorst I (Paepsem)	131	1996
Coll. Vorst II (Charroi)	150	1999
Coll. Ceria	43	1991
Effluentleiding	157	1989
Coll. Sint-Gillis I	162	1995
Coll. Sint-Gillis II	350	1999
Coll. Ukkel doorsteek NMBS	30	1997
Coll. Ukkel	450	1999
Coll. Verrewinkelbeek Drogenbos fase 1	65	1996
Coll. Verrewinkelbeek Drogenbos fase 2	40	1999
Coll. Verrewinkelbeek Linkebeek-Ukkel	160	2000
Totaal Brussel-Zuid	6.304	

⁷ Intussen is de RWZI Brussel-Zuid operationeel geworden op 01.08.2000

In het zuiveringsgebied Brussel-Noord :

Benaming	Actuele raming (mln. fr.)	Voltooiing
RWZI aankoop terreinen	413	1998
RWZI consultants	60	2004
RWZI bouw ⁸	8.000	2004
Collector Saintelette-Noord ⁸	4.000	2004
Collector Drootbeek	150	1999
Totaal Brussel-Noord	12.623	

⁸De RWZI Brussel-Noord en de collector Saintelette-Noord zijn samen aanbesteed op 17.11.99 en een voorstel van gunning zou in de eerste helft van 2001 worden goedgekeurd. De ramingen zullen in de praktijk sterk worden overschreden. De werken worden evenwel gegund volgens de BOOT-formule (build-own-operate-transfer) en vanaf de operationalisering in twintig jaarlijkse schijven worden afbetaald (prefinanciering, ontwerp, bouw, uitbating), zodat een juiste actuele kostprijs niet voorhanden is

2 a) Beoordeeld op basis van het gemiddelde zuurstofgehalte (Prati-index voor zuurstofverzadiging of PIO) was de Zenne in 1999 opwaarts het Brusselse Hoofdstedelijke gewest verontreinigd en afwaarts ervan zwaar verontreinigd. De biologische kwaliteit was slecht in Halle en zeer slecht in Anderlecht, Vilvoorde en Mechelen. In tegenstelling tot een wijdverspreide gedachte is de Zenne echter niet "biologisch dood". Er zijn nog steeds organismen die in zulk een verontreinigde waterloop kunnen leven, met name borstelwormen en larven van muggen en vliegen. In Halle werden ook bloedzuigers en waterpissebedden aangetroffen.

Ten opzichte van het uitzonderlijk natte jaar 1998 was er in 1999 een lichte verslechtering van de waterkwaliteit, en dit vooral opwaarts het Brusselse Hoofdstedelijke gewest. Ten opzichte van 1997 (droog jaar) is er dan weer een lichte verbetering van het gemiddeld zuurstofgehalte. In Halle is de biologische kwaliteit geëvolueerd van zeer slecht naar slecht. Dit licht herstel kan in verband staan met de aanleg van waterzuiveringsinfrastructuur (o.m. de RWZI van Nijvel) op het grondgebied van het Waalse gewest. Maar globaal kan worden gesteld dat de slechte tot zeer slechte waterkwaliteit van de Zenne nauwelijks evolueert en dat de kleine schommelingen veeleer toevallig zijn of te wijten aan de weersomstandigheden.

b) De ingebruikname van de RWZI Brussel-Zuid in augustus 2000 betekent een keerpunt voor de waterkwaliteit van de Zenne en mag dan ook worden beschouwd als de eerste aanzet naar een betere kwaliteit. Naar-

mate meer en meer huishoudelijke afvalwaters worden gezuiverd, zal de waterkwaliteit gradueel verbeteren.

Voor de sanering van de waterkwaliteit zal echter niet alleen aandacht moeten gaan naar de reductie van de huishoudelijke vuilvracht, maar ook naar belangrijke microverontreinigingen. Zo worden in de Zenne in Vilvoorde een hele reeks milieugevaarlijke stoffen aangetroffen, in soms zeer hoge concentraties :

- de zware metalen lood, koper, zink ;
- arseen ;
- de monocyclische aromatische koolwaterstoffen (MAK) xyleen, toluen en benzeen ;
- trimethylbenzeen, nitrobenzeen en gechloreerde benzenen ;
- andere organische chloorverbindingen zoals trichlooretheen, dichloormethaan, hexachloorbutadien, ... ;
- organochloorpesticiden zoals dieldrin, endrin, telodrin, lindaan en endosulfaan ;
- andere pesticiden zoals diuron en trifluralin ;
- een aantal polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK) ;
- polychloorbifenylen, beter bekend als PCB's.

Heel wat van deze stoffen komen voor op de ontwerplijst van 32 prioritaire stoffen die de Europese Commissie opstelde m.b.t. de kaderrichtlijn water, zoals verschillende PAK's, benzeen, endosulfaan, diuron, dichloormethaan, hexachloorbutadieën, trifluralin en lood. Andere staan op de zwarte en grijze lijsten van de Europese richtlijn gevaarlijke stoffen (76/464). De concentraties waarin deze stoffen worden aangetroffen, liggen geregeld boven de Vlaamse normen en de Europese waterkwaliteitsdoelstellingen.

Een aantal van deze stoffen zijn reeds geruime tijd verboden in België, met name de PCB's en de drins. Sommige zijn afkomstig van de industrie (MAK's, organochloorverbindingen), andere hebben een diffuse oorsprong (sommige metalen, pesticiden, PAK's afkomstig uit het verkeer en de gebouwenverwarming).

In het kader van de Europese Richtlijn Lozing Gevaarlijke Stoffen heb ik een werkgroep opgestart, waarin naast verschillende kabinetmedewerkers ook de Vlaamse Milieumaatschappij, Aquafin en de afdeling Milieuvergunningen van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer betrokken zijn, om de lozing van gevaarlijke stoffen afkomstig van P-bedrijven te beperken (*P-bedrijf: grote lozer – red*). Dit kan door deze bedrijven van de bestaande waterzuiveringsinfrastructuur af te koppelen en ze te stimuleren om zelf hun afvalwater te zuiveren.

Vermelden we ten slotte dat de meeste van de bovenvermelde stoffen niet worden teruggevonden in de Zenne in Lembeek, op de grens met Wallonië. Opvallend is echter het voorkomen op deze meetplaatsen van een aantal pesticiden, vooral lindaan, en arseen.

Wil men komen tot een optimaal niveau van de waterkwaliteit, dan zal het wellicht nodig zijn – éénmaal de waterkwaliteit voldoende verbeterd is – de waterbodem te saneren. De waterbodem van de Zenne is immers zwaar verontreinigd, met onder meer organochloorpesticiden, PCB's, PAK's, lood, cadmium, koper, kwik en zink.

Ten slotte zal, om een goede ecologische toestand mogelijk te maken, ook voldoende aandacht moeten gaan naar de zogenaamde structuurkenmerken. Rechttrekking, verhar-

de oevers, overwelving, enzovoort, zijn hierbij negatieve elementen.

- c) In de Zenne zelf werden door het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer (IBW) geen visbestandsopnames uitgevoerd.

Onderzoek op een van de grootste zijbeken, namelijk de Zuunbeek, in 1996 heeft aangetoond dat deze zijloop geen normale vispopulatie bevatte. Stroomafwaarts de monding van de Zuun lijkt de waterkwaliteit van de Zenne geen visleven mogelijk te maken. Stroomopwaarts (tot aan de grens met Wallonië) zijn er geen visstandgegevens beschikbaar.

Momenteel herziet het IBW haar visbestandsmeetnet, één of meer meetpunten zullen zeker op de Zenne worden aangebracht, zodat in de nabije toekomst ook over de eventuele visstand van de Zenne informatie zal beschikbaar zijn.

**Vraag nr. 64
van 18 januari 2001
van de heer PETER GYSBRECHTS**

Tankstations – Tegemoetkoming bodemsanering

De Vlaamse regering heeft het ontwerp van samenwerkingsakkoord betreffende de uitvoering en financiering van de bodemsanering van tankstations goedgekeurd. Dit houdt onder andere in dat tankstations die minstens tot 31 december 1992 werden uitgebaut, in aanmerking komen voor een tegemoetkoming van het saneringsfonds.

Maar wat met de tankstations of gewezen tankstations die nog open waren tot 1990 waar men reeds vóór het samenwerkingsakkoord begonnen is met de bodemsaneringswerken en waar de werken dus nog bezig zijn, of de tankstations waarvan reeds vóór het akkoord een dossier is ingediend?

Kunnen zij alsnog een financiële tegemoetkoming genieten?

Antwoord

In het ontwerp van samenwerkingsakkoord tussen de federale staat, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de uitvoering en financiering van de bodemsanering van tankstations wordt onder meer bepaald dat enkel die tankstations in aanmerking

komen welke als verkooppunt voor het publiek nog worden uitgebaat of tot en met 31 december 1992 werden uitgebaat.

Tankstations die werden uitgebaat tot 1990 komen derhalve niet in aanmerking voor mogelijke tegemoetkoming door het later op te richten fonds.

Vraag nr. 65
van 18 januari 2001
van de heer CARL DECALUWE

E17 Rekkem-Menen – Bodemverontreiniging

Bij de aanleg van de E17, medio jaren zestig, werd 38.000 m³ chroomafval van de firma Kuhlman (Wattrelos) gebruikt om een gleuf langs de E17 op te vullen. Na metingen erkende de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) de betrokken plaats als "black point".

Medio 1996 werd de toenmalige minister van Leefmilieu Theo Kelchtermans om uitleg gevraagd inzake de vervuiling door zware metalen op de berm van de E17 in Rekkem-Menen. Toen werd gesteld dat overleg zou worden gepleegd met de administratie Openbare Werken om tot concrete oplossingen te komen voor de veiligheid en de uiteindelijke sanering van deze bodemvervuiling (*Handelingen Plenaire Vergadering van 20 juni 1996, blz. 3084 e.v. – red.*).

Twee jaar geleden werd deze problematiek nog eens aangekaart bij de heer Eddy Baldewijns, toenmalig minister van Openbare Werken, om een overzicht te krijgen van de reeds genomen stappen voor een oplossing van dit dossier. Toen bleek dat reeds in november 1996 een oriënterend bodemonderzoek werd uitgevoerd. Uit dit onderzoek blijkt op één zone een historische chroomverontreiniging. Voor een tweede zone is de verontreiniging twijfelachtig en bevindt ze zich wellicht onder de autosnelweg E17 (*Handelingen Plenaire Vergadering van 14 januari 1998, blz. 32 e.v. – red.*).

De minister bevestigde toen tevens dat in overeenkomst met OVAM een beschrijvend bodemonderzoek werd aangevraagd. Dit onderzoek zou door OVAM op kosten van de administratie Wegen en Verkeer worden uitgevoerd. Een concrete datum voor de uitvoering van dit onderzoek kon de minister toen echter niet geven. Met het oog op de verdere afhandeling van het dossier door OVAM zou worden bepaald welke maatregelen al dan niet noodzakelijk waren.

1. In welke mate zijn de resultaten van het bodemonderzoek reeds bekend, teneinde de omvang en ernst van de verontreiniging te bepalen ?
2. Zijn er reeds preventiemaatregelen noodzakelijk ? In welke mate zal er overleg zijn (of is er reeds geweest) met de minister van Leefmilieu ?
3. Wat is de geraamde kostprijs voor de sanering ? Welke timing wordt vooropgesteld ? Wie zal deze saneringskosten betalen ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare werken en Energie.

Vraag nr. 66
van 18 januari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Moties en resoluties – Opvolging

Goedgekeurde resoluties en moties zijn aanbevelingen van het Vlaams Parlement aan de regering. Zoals het Reglement van het parlement bepaalt, wordt verwacht dat elke minister de opvolging van haar/zijn resoluties en moties vermeldt naar aanleiding van de beleidsbrief. Dit is voor het beleid 2001 niet altijd gebeurd.

Uit de lectuur van het verslag van het Rekenhof over de uitvoering door de Vlaamse regering van de resoluties van het Vlaams Parlement (Stuk 39 (1999-2000)) blijkt dat het Rekenhof heeft nagegaan welk gevolg de Vlaamse regering heeft gegeven aan twaalf resoluties die door het Vlaams Parlement werden goedgekeurd in de periode van 1996 tot het einde van de vorige legislatuur in 1999. Het gaat hierbij uitsluitend om die resoluties welke rechtstreeks voortvloeien uit de contacten met het Rekenhof.

De opvolging van de andere resoluties/moties wordt nergens systematisch bijeengebracht. In de beleidsbrieven van sommige ministers wordt wel verwezen naar resoluties/moties van deze legisla-

tuur, soms zelfs van vorige legislatuur, en wordt de stand van zaken gegeven.

Het is dus ondoorzichtig door welke resoluties/moties de regering zich gebonden voelt. Strikt juridisch gesproken, zijn de moties/resoluties van vorige legislatuur gericht tot de vorige ministers. Of ze verder al dan niet als beleidsuitgangspunt worden gebruikt, is nu niet duidelijk.

1. Welke resoluties/moties betreffende de bevoegdheden van de minister goedgekeurd door het Vlaams Parlement vóór juli 1999 blijven van kracht in zijn/haar huidig beleid ?
2. Geldt dit voor de volledige tekst van de resolutie/motie of alleen voor bepaalde onderdelen ?
3. Heeft de minister reeds een overzicht gegeven van de stand van zaken van alle resoluties/moties goedgekeurd tijdens deze legislatuur naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 67 van 19 januari 2001 van de heer JAN LAURYS

Studieopdrachten – Overzicht

Kan de minister meedelen welke studies sedert september 1999 door haar kabinet werden besteld, zowel inzake landbouw- als inzake milieubeleid ?

Aan welke universiteiten werd gevraagd de respectieve studies uit te voeren ?

Welke studies zijn inmiddels afgerond ?

Antwoord

In het verleden is de programmatie van het wetenschappelijk beleidsondersteunend onderzoek voor het domein Leefmilieu niet steeds op een planma-

tige wijze aangepakt, met ook een gebrek aan een langetermijnvisie. Bovendien was het gebruik van veel onderzoeksresultaten niet optimaal, onder meer door de moeilijke bereikbaarheid ervan.

Deze en nog enkele knelpunten hebben mij ertoe aangezet om een strategisch project (Stroomlijning wetenschappelijk onderzoek Leefmilieu – SP5, O & O) te definiëren om een en ander te optimaliseren (*O & O : onderzoek en ontwikkeling – red.*).

Specifiek voor de ontsluiting van de resultaten van uitgevoerde studies werd besloten tot de oprichting van een databank (databank GMO – Gewestelijk Milieuoverleg, module "onderzoek"), waarin gedetailleerde informatie zal opgenomen zijn over de financiële, inhoudelijke en structurele aspecten van al het geplande, lopende en afgeronde onderzoek (sinds 1994) dat betrekking heeft op het beleidsdomein Leefmilieu. Dit betekent dat op termijn alle gegenereerde informatie op een systematische wijze zal kunnen worden geraadpleegd door alle intern betrokkenen. Om het systeem blijvend te kunnen benutten, moet ook worden gewerkt aan een structuur voor decentrale invoer en beheer van gegevens.

Eens de invoer van gegevens in deze databank voldoende ver gevorderd zal zijn, zal de gevraagde informatie kunnen worden meegedeeld. Momenteel is het voor 2001 geplande onderzoek en een deel van het in 2000 geplande onderzoek ingevoerd. Tegen medio 2001 zullen de gegevens van 1999 ingevoerd zijn, mits de administraties en de Vlaamse openbare instellingen hiervoor de nodige manuren kunnen vrijmaken. Heden kan ik dus geen volledig overzicht bezorgen ; het genereren van het gevraagde overzicht zou de planning van het strategisch project in de war sturen.

Gezien de omvang van de opgevraagde informatie kan dit statistisch materiaal in het kader van een schriftelijke vraag niet ter beschikking worden gesteld.

Vraag nr. 70 van 19 januari 2001 van de heer ANDRE VAN NIEUWERKE

Muskusrattenbestrijding – Methode

Bijna een eeuw geleden deed de muskusrat haar intrede in ons land. Ingevoerd vanuit Noord-Amerika ten behoeve van de pelsindustrie en de jacht, veroverde ze Europa in een uiterst snel tempo en

veroorzaakte ze een ware schokgolf bij overheidsdiensten wegens haar graverij in oevers, dijken en waterkeringen.

Reeds tientallen jaren wordt de muskusrat (*Ondatra zibethica*) onvermoeibaar en op grote schaal door de mens bestreden. Alle middelen om de expansie van dit zoogdier in te tomen, worden ingezet : klemmen, fuiken, giftig lokaas, vuurwapens, enzovoort. Natuurbeschermers stellen echter vast dat de gebruikte middelen niet selectief zijn: de klemmen met stukjes appel of wortel veroorzaken heel wat bijvangsten onder watervogels en andere zoogdieren. Het massaal uitleggen van giftig lokaas langs beken en rivieren houdt bovendien risico's in voor de gezondheid van mens, dier en milieu.

Het lijkt dan ook aangewezen deze vangtuigen te verbieden. Er bestaat een veel diervriendelijker alternatief, namelijk een soort buisfuk die veel gericht de doelsoort vangt en geen nevenvangsten (reigers, waterhoen, ...) veroorzaakt. Ook de gezondheid van de mens wordt daardoor minder bedreigd.

Mits bijvoorbeeld inachtneming van een korte overgangperiode zouden polderbesturen, terreinbeheerders, enzovoort, kunnen worden verplicht tegen een bepaalde datum uit te kijken naar voor het milieubehoud beter geschikte alternatieven.

Hoe wordt dit probleem aangepakt ?

Antwoord

Ik kan de Vlaamse Volksvertegenwoordiger bevestigen dat er veel inspanningen worden geleverd om de muskusratpopulatie voldoende laag te houden, zodat de kans op schade door graverij in oevers of door vraat aan landbouwgewassen wordt beperkt.

De muskusrattenbestrijders die werken bij het Vlaams Gewest hebben strikte instructies voor deze bestrijdingsopdracht.

Vuurwapens worden niet gebruikt. Het gebruik van giftig lokaas tegen muskusratten wordt maximaal vermeden en zal enkel tijdelijk en lokaal worden toegelaten op die plaatsen waar met technische vangmiddelen alleen, de populatie niet onder controle te krijgen is. Momenteel wordt er helemaal geen giftig lokaas tegen muskusratten uitgezet door de diensten die onder mijn bevoegdheid vallen. Klemmen met stukjes appel worden juist vanwege de attractiviteit van de appel voor water-

vogels niet meer geplaatst. Wortelen als lokmiddel voor ratten vertonen niet diezelfde aantrekkingskracht voor watervogels.

Voorzover de Vlaamse volksvertegenwoordiger met "een soort buisfuk die veel gericht de doelsoort vangt en geen nevenvangsten veroorzaakt" wil verwijzen naar het gebruik van schijnduikers in de muskusrattenbestrijding, kan ik volgende verduidelijking geven.

De bedoelde fuiken zijn cilindrische kunststofbuisen met passend afsluitdeksel, die met de vrije opening naar het water in de oevers van waterlopen worden ingegraven. De inzwemopening wordt met een kunststoffrechter of keel afgesloten.

Het gebruik van schijnduikers in de muskusratbestrijding is zo oud als het muskusratprobleem zelf. Migrerende ratten onderzoeken in de habitat waar ze zich willen vestigen hun hele nieuwe omgeving. Schijnduikers zijn dan ook in principe even doeltreffend in het afvangen van migrerende ratten als andere vangmiddelen aan oude of verlaten pijpen of echte duikers.

Om onduidelijke redenen blijkt het bestrijdingssucces met schijnduikers nochtans beperkt.

In Limburg, waar reeds tal van deze schijnduikers zijn geplaatst, stelden we vast dat vaak rattennes ten te vinden zijn in de directe omgeving van schijnduikers, soms zelfs ertegenaan, waar de grond losser tegen de schijnduiker aanligt. In de omgeving van schijnduikers levende ratten wennen misschien aan het risico en zijn met het systeem niet meer te vangen.

Zowel in Vlaanderen als in Nederland is algemeen bekend dat uitsluitend gebruik van vast vangmateriaal, om het even van welk type, wel reductie geeft van de populatie ten opzichte van gebieden zonder bestrijding, maar niet tot een aanvaardbaar laag niveau.

In 1997 werd door de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer, afdeling Water, in de provincie Limburg op het grondgebied van Hasselt in een blok van 1 km² waarin voorheen buisfuiken werden geplaatst, de restpopulatie aan muskusratten afgevangen. Na drie vangstdagen werden er in dit blok van 1 km² nog 237 muskusratten gevangen. De efficiëntie van het buisfukensysteem komt door dergelijke vaststellingen zwaar op de helling te staan.

Het systeem van buisfinken werd nauwkeuriger bestudeerd aan het CLO in Merelbeke (*CLO : Centrum voor Landbouwkundig Onderzoek – red.*). Bij een aantal ratten duurde het tot tien minuten na onderdompeling vooraleer men de verdrinkingsdood van het dier kon vaststellen. Dit staat in fel contrast met de recente "Agreement on International Humane Trapping Standards" (Europese Commissie – 19.6.97), die voor dodende vangmiddelen voorlopig nog een maximum van 300 seconden aanvaardt, maar dit verder wil verlagen tot 180 seconden.

JOHAN SAUWENS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
AMBTENARENZAKEN EN SPORT

Vraag nr. 60
van 14 december 2000
van de heer CHRIS VANDENBROEKE

Sociale huurwoningen – Verkiezingsaffiches

Tijdens de periode voorafgaand aan de verkiezingen van 8 oktober jongstleden hebben nogal wat mensen affiches voor politieke partijen en/of kandidaten aan hun raam opgehangen.

Dit lijkt mij een uiting van zinvolle betrokkenheid bij het democratisch verkiezingsgebeuren.

Ik verneem echter dat een aantal bouwmaatschappijen erkend door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij hebben gevraagd om deze affiches te verwijderen.

1. Hebben de bouwmaatschappijen als eigenaar van sociale woningen of appartementen daartoe het recht ?
2. Werde een dergelijke bepaling opgenomen in een reglement of in het huurcontract ? Zo ja, is dit dan niet strijdig met het recht op vrije meningsuiting ?

Antwoord

De typehuurovereenkomst van toepassing binnen de sociale huursector, bevat geen enkele bepaling die de huurders van een sociale woning verbiedt om affiches voor politieke partijen en/of kandidaten aan hun raam op te hangen (besluit van de

Vlaamse regering van 6 april 1995 tot vaststelling van de typehuurovereenkomst voor de woningen die toebehoren aan de door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij erkende sociale huisvestingsmaatschappijen of aan de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij zelf).

Op basis van de typehuurovereenkomst hebben de socialehuisvestingsmaatschappijen, als eigenaars van sociale woningen of appartementen, dan ook het recht niet om de huurders te verbieden affiches voor politieke partijen en/of kandidaten aan hun raam op te hangen.

Of dergelijk verbod opgenomen is in de diverse reglementen van inwendige orde die de socialehuisvestingsmaatschappijen hanteren, is niet bekend. Tevens is het zo dat de daarin voorkomende bepalingen die strijdig zouden zijn met de beschikkingen van de huurovereenkomst, evenwel voor niet-geschreven worden gehouden.

Dit verbod zou ook inderdaad manifest strijdig zijn met het recht op vrije meningsuiting. Artikel 19 van de GGW waarborgt de vrijheid om op elk gebied zijn mening te uiten, behoudens bestraffing van de misdrijven die ter gelegenheid van het gebruikmaken van die vrijheid worden gepleegd. "De vrijheid van eredienst, de vrije openbare uitoefening ervan, alsmede de vrijheid om op elk gebied zijn mening te uiten, zijn gewaarborgd, behoudens bestraffing van de misdrijven die ter gelegenheid van het gebruikmaken van die vrijheden worden gepleegd".

Een gangbare definitie geven van het recht op meningsuiting is niet eenvoudig. Deze vrijheid kan worden omschreven als "het recht om aan zijn filosofische, godsdienstige, politieke, persoonlijke of ideologische overtuiging uiting te geven in woorden, geschriften of gedragingen". De meningsuiting kan bijgevolg op verschillende wijzen gebeuren, zowel door het woord, als door het geschrift, als door handelingen. Zodoende wordt niet alleen elke vrije uitoefening van de cultus, maar verder elke manifestatie op *politiek*, literair, artistiek, filosofisch en wetenschappelijk vlak beschermd (Vande Lanotte, J., Overzicht van het publiek recht, Brugge, Die Keure, 1997, blz. 339-340).

De vrijheid van meningsuiting is evenwel geen onbeperkt recht. Artikel 19 GGW bepaalt immers uitdrukkelijk : "behoudens bestraffing van de misdrijven die ter gelegenheid van het gebruikmaken van die vrijheden worden gepleegd". Deze beperking is in casu evenwel niet aan de orde.

Tot slot merk ik nog op dat de vrijheid van gedachte en de vrijheid van mening ook worden gewaarborgd door de artikelen 9, § 1 en 10, § 1 EVRM en de artikelen 18, § 1 en 19, § 1 BUPO.

(GGW : Gecoördineerde Grondwet ; EVRM : Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens ; BUPO : Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten – red.)

Vraag nr. 61
van 14 december 2000
van de heer JULIEN LIBRECHT

Exportsubsidiëring – Eenmanszaken

In het kader van financiële steunverlening voor exportinitiatieven van vennootschappen kunnen ook KMO's worden gesubsidieerd voor prospectiereizen. De statuten vermelden die steun echter niet voor eenmanszaken.

KMO's die nog in het stadium van eenmanszaak verkeren, vinden deze beperking ten zeerste unfair. Zij hebben immers de subsidies meer dan wie ook nodig, vooral als ze contacten willen zoeken met de internationale markt. Het is een feit dat heel wat van die Vlaamse eenmanshandelszaken qua kennis, nut, inzet en handelsgeest zeker niet moeten onderdoen voor grotere vestigingen. Daarenboven zijn de sociale verankering en de commerciële betekenis van de KMO's in Vlaanderen zeker een factor waaraan beleidsmatig de grootste zorg moet worden besteed.

Op een van de vragen terzake antwoordde de minister reeds in 1999 dat hij "dit knelpunt bij de eerstvolgende evaluatie van het reglement zou laten bestuderen".

Daarom neem ik de vrijheid dienaangaande nader te informeren.

Is dit reglement reeds geëvalueerd ?

Zo ja, wat is het resultaat ?

Zo neen, wanneer wordt een oplossing gezocht voor deze duale maatregel ?

Antwoord

1. Op 17 juni 2000 heeft de Vlaamse regering op mijn voorstel een voorontwerp van besluit goedgekeurd inzake de aanpassing van het sub-

sidiereglement voor exportbevorderende activiteiten. Daarin wordt een oplossing geboden voor het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger geschetste probleem.

Zo zullen eenmanszaken in de toekomst ook in aanmerking kunnen komen voor subsidiëring.

De vernieuwing van het subsidiereglement werd doorgevoerd na evaluatie.

2. Het goedgekeurde voorontwerp van besluit werd verzonden aan de Europese Commissie.

Het is pas na goedkeuring van het reglement door de Europese Commissie, die moet nagaan of de bepalingen ervan niet strijdig zijn met de Europese verdragen, dat het ontwerpbesluit voor advies kan worden voorgelegd aan de Raad van State.

Na het advies van de Raad van State kan het ontwerpbesluit door de Vlaamse regering definitief worden goedgekeurd en in werking treden.

Vraag nr. 62
van 14 december 2000
van de heer MARINO KEULEN

Ambtenarenevaluatie – Resultaten

Het rekruterings- en selectiebeleid vormt een belangrijke component in het personeelsbeleid van iedere overheid. De hoofddoelstelling ervan is het aantrekken en selecteren van bekwame mensen enerzijds, en het behouden van het noodzakelijk arbeidspotentieel binnen de organisatie anderzijds. De inzetbaarheid van het huidige personeel is bovendien des te belangrijker, gezien de voortdurend veranderende overheidsorganisatie, waar de takenpakketten continu wijzigingen ondergaan, afhankelijk van de behoeften die vanuit de maatschappelijke context worden vereist.

Teneinde zich ervan te vergewissen dat de juiste persoon op de juiste plaats werkt, organiseert de overheid evaluatiecycli die enerzijds de evaluatoren dienen te ondersteunen bij het leidinggeven en anderzijds de administratie moeten helpen in haar veranderings- en verbeteringsprocessen. Zulk een evaluatiecyclus vormt evenzeer een belangrijk facet voor de medewerker, daar hij niet enkel is gericht op de verbetering van zijn zwakke punten, maar ook op de optimalisering van zijn sterke punten. Bovendien houdt dergelijke cyclus ook de mo-

gelijkheid tot sanctioneren in bij een manifest disfunctioneren van een personeelslid.

1. Wat zijn de resultaten van de laatste evaluatiecyclus ?
2. Hoeveel negatieve beoordelingen werden er uitgesproken en welke maatregelen werden er ten aanzien van betrokken personeelsleden genomen ?
3. Wat waren de redenen van voormelde negatieve beoordelingen ?
4. Werden er personeelsleden bij een herhaalde negatieve beoordeling ontslagen uit de administratie ?

Antwoord

1. De evaluatie van de ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap verloopt beschrijvend. Dit houdt in dat het evaluatieverslag geen samenvattende waardering of einduitspraak omvat, maar een beschrijving geeft van hoe de geëvalueerde heeft gepresteerd tijdens het evaluatiejaar.

In afwijking hierop kunnen de evaluatoren de eindvermelding "onvoldoende" toekennen indien zij oordelen dat de ambtenaar tijdens het afgelopen evaluatiejaar globaal gezien slecht presteerde (artikel VIII 10, § 6 van het Vlaams Personeelsstatuut).

Deze evaluatie "onvoldoende" heeft onder meer tot gevolg dat de betrokken ambtenaar:

- 1° geen schaalanciënniteit opbouwt in zijn functionele loopbaan (artikel VIII 77, § 2 VPS) ;
- 2° zich niet kan inschrijven voor een vergelijkend examen voor verhoging in graad, voor een vergelijkende bekwaamheidsproef, of voor een vergelijkend examen voor over-

gang naar een ander niveau (artikel VIII 44, 51 VPS) ;

- 3° niet kan worden bevorderd (artikel VIII 44, § 2 VPS), en
- 4° geen toestemming kan krijgen om de eretitel van het door hem laatst waargenomen ambt te dragen (artikel XII 9 VPS).

Het meest vérgaande gevolg is echter dat de ambtenaar wordt afgedankt wegens beroepsongeschiktheid indien hij twee opeenvolgende keren de evaluatie "onvoldoende" gekregen heeft (artikel XII 7, § 1 VPS).

Indien het college van afdelingshoofden oordeelt dat de geëvalueerde ondermaats heeft gepresteerd (slechter dan normaal gezien mag worden verwacht van de geëvalueerde, doch niet zo slecht dat hij de eindvermelding "onvoldoende" verdient), kan het een beslissing tot loopbaanvertraging nemen ten aanzien van de betrokken ambtenaar. Deze beslissing heeft tot gevolg dat de functionele loopbaan van de betrokken ambtenaar vertraagd wordt opgebouwd, in die zin dat enkel de helft van de werkelijke diensten gepresteerd vanaf 1 juli van het jaar volgend op het evaluatiejaar, in aanmerking worden genomen (artikelen VII 77, § 2 en VIII 78 VPS).

Indien het college van afdelingshoofden oordeelt dat de geëvalueerde uitstekend presteerde ten opzichte van de verwachtingen die in de planning werden geformuleerd, kan het de betrokken ambtenaar een functioneringstoelage toekennen (artikel XIII 57 quater VPS). Met ingang van 1 januari 2001 kan deze toelage tot maximum 15 % van het salaris bedragen.

In onderstaande tabel wordt een overzicht gegeven van de evaluaties van de ambtenaren van rang A2 en lager van het ministerie, m.b.t. het evaluatiejaar 1999 (beslissingen genomen in het jaar 2000).

Departement	Aantal personeelsleden	Onvoldoende	Vertraging	Functionerings-toelage
AZF	426	1	2	53
COO	151	0	0	8
WIM	67	0	1	11
OND	884	3	9	91
WVC	1008	0	1	108
EWBL	717	0	0	51
LIN	4674	7	28	405
Totaal	7927	11	41	727

N.v.d.r.

AZF : Algemene Zaken en Financiën

COO : Coördinatie

WIM : Wetenschap, Innovatie en Media

OND : Onderwijs

WVC : Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur

EWBL : Economie, Werkgelegenheid, Binnenlandse Aangelegenheden en Landbouw

LIN : Leefmilieu en Infrastructuur

2. Zoals blijkt uit bovenstaande tabel, kregen in totaal 11 ambtenaren m.b.t. het evaluatiejaar 1999 de evaluatie "onvoldoende" en werden door de colleges van afdelingshoofden 41 ambtenaren vertraagd in hun functionele loopbaan.

De contractuele personeelsleden van het ministerie worden jaarlijks beoordeeld volgens dezelfde regeling als deze welke geldt voor de functioneringsevaluatie van de ambtenaren. De contractuele personeelsleden kunnen evenwel geen loopbaanvertraging krijgen, aangezien zij geen functionele loopbaan hebben. Daarenboven kunnen zij reeds na één negatieve beoordeling worden ontslagen. Vier contractuele personeelsleden kregen m.b.t. het evaluatiejaar 1999 een negatieve beoordeling en werden afgedankt.

3. De toekenning van de evaluatie "onvoldoende" aan ambtenaren of een "negatieve beoordeling" aan de contractuele personeelsleden, gebeurt door de evaluatoren en is gebaseerd op het slecht functioneren van deze personeelsleden tijdens het evaluatiejaar.
4. Slechts één van de elf ambtenaren die m.b.t. het evaluatiejaar 1999 de evaluatie "onvoldoende" kregen, kreeg deze evaluatie een tweede opeenvolgende keer en werd dus afgedankt wegens beroepsongeschiktheid in uitvoering van artikel XII 7, §1 VPS.

Zoals vermeld in het antwoord op vraag 2 werden, m.b.t. het evaluatiejaar 1999, vier contrac-

tuele personeelsleden afgedankt wegens een negatieve beoordeling.

**Vraag nr. 63
van 15 december 2000
van de heer PIETER HUYBRECHTS**

Kanaalbrug Vroenhoven – Bestemming

De afdeling Maas en Albertkanaal ijvert ervoor om de brug aan het Albertkanaal in Vroenhoven te laten afbreken. Ook de bunker langs de kanaalbrug zou moeten verdwijnen. De afbraak van brug en bunker moet het mogelijk maken om het resterende deel van het Albertkanaal te verbreden.

Brug en bunker zijn echter in 1995 op de lijst van de beschermde monumenten geplaatst. Voor het gemeentebestuur van Riemst behoort de brug tot het industrieel patrimonium en het wil dan ook van geen afbraak weten.

1. Heeft de minister reeds maatregelen genomen om tot afbraak van bunker en brug over te gaan, of worden beide als monument behouden ?
2. Zijn er in de omgeving nog bruggen of andere bouwwerken – al of niet beschermd – die een eventuele verbreding van het resterende gedeelte van het Albertkanaal verhinderen ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Steve Stevaert, minister vice-president

van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Antwoord

1. Er werden nog geen maatregelen genomen tot opheffing van de bescherming, laat staan afbraak van de brug en de bunker in Vroenhoven.
2. Momenteel worden er besprekingen gevoerd over de afbraak en de vernieuwing van de brug van de N619 in het centrum van Kanne, alsmede over deze in Lanaken (Veldwezelt).

In verband met de brug in Kanne werd een landschaps- en architectuurstudie uitgevoerd. Geen van beide bruggen zijn echter beschermde monumenten.

(Antwoord Steve Stevaert : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 16 februari 2001, blz. 1010 – red.)

Vraag nr. 64 van 15 december 2000 van de heer ERIK MATTHIJS

Artikel 43 OCMW-wet – Uitvoeringsbesluiten

Het Vlaams decreet van 17 december 1997 heeft in artikel 7 de tekst van artikel 43 van de organieke OCMW-wet van 8 juli 1976 gedeeltelijk vervangen door de volgende tekst (met inwerkingtreding niet voor 1 januari 2001) :

"... Op deze regels wordt echter volgende uitzondering gemaakt : in de OCMW's waar het uitoefenen van het ambt van ontvanger geen volledige dagtaak vereist, wordt dit ambt aan een gewestelijk of een deeltijds ontvanger gegeven, onverminderd de toepassing van artikel 52, §2 van de nieuwe gemeentewet. De Vlaamse regering bepaalt de voorwaarden en de modaliteiten waaronder dit ambt aan deze ontvangers wordt gegeven ..."

Bij brief van 19 oktober 1999 (kenmerk 14AB/DVW/350/15) sprak de minister van Welzijn over deze zaak de hoop uit een antwoord ten gronde te kunnen geven in november 1999. We zijn nu december 2000 ...

Momenteel is er nog steeds geen uitvoering gegeven aan artikel 43 van de organieke OCMW-wet. De Vlaamse regering moet dus nog steeds de voor-

waarden en modaliteiten bepalen vóór de aanwerving van deeltijdse OCMW-ontvangers.

Normaliter was gepland dat dit uitvoeringsbesluit zou worden genomen vóór 1 januari 2001, datum waarop de NOB (nieuwe OCMW-boekhouding) in alle OCMW's zou moeten worden toegepast. Op 31 maart 2000 heeft de Vlaamse regering evenwel de datum van inwerkingtreding verschoven naar 1 januari 2003.

Niettemin zijn de meeste OCMW's ondertussen reeds ingeschakeld als proefproject voor de invoering van de NOB. De overige zullen dit zeker doen op 1 januari 2002, ingevolge de invoering van de euro en ook omdat de softwarehuizen hun oude boekhoudprogramma's daarna niet meer ondersteunen.

Bepaalde OCMW-besturen zitten met ongeduld te wachten op het uitvoeringsbesluit van artikel 43 van de organieke OCMW-wet.

Ook zijn er in dit verband nog enige anomalieën in de huidige regelgeving (hoofdzakelijk in het KB van 20 juli 1993) :

- het onderscheid tussen plaatselijke ontvangers volgens inwonersaantal is een aantasting van het grondrechtelijk gelijkheidsbeginsel ;
 - de discriminatie qua cumulatie van ambten tussen de wettelijke graden van secretaris en ontvanger, die gelijkwaardige ambten zijn, is onwettig en onlogisch ;
 - de diplomaverenissen voor de aanwerving en bevordering van secretaris en ontvanger houden geen rekening met vroeger door de overheid uitgereikte getuigschriften en diploma's van niveau A ;
 - dat statutair benoemde ontvangers geen kandidaat kunnen zijn bij benoeming in een ander bestuur, is eveneens onlogisch ;
 - als men consequent wil zijn, moet tevens rekening worden gehouden met de resultaten van de dure volksraadpleging in verband met de hervorming van de administratie. Daarbij kwam overduidelijk tot uiting dat bekwaamheid en competentie van ambtenaren worden verkozen, boven diploma's.
1. Wat is de stand van zaken m.b.t. uitvoeringsbesluiten voor artikel 43 van de organieke OCMW-wet?

2. In welke mate wordt er rekening gehouden met bovenvermelde anomalieën in de huidige regelgeving ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Antwoord

Op het eerste deel van de vraag zal het antwoord worden verstrekt door de bevoegde Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, aan wie dezelfde vraag werd gesteld.

Artikel 43 van de organieke OCMW-wet van 8 juli 1976 bepaalt onder meer dat in de openbare centra voor maatschappelijk welzijn waar het uitoefenen van het ambt van ontvanger geen volledige dagtaak vereist, dit ambt aan een gewestelijk of een deeltijds ontvanger wordt gegeven, onverminderd de toepassing van artikel 52, §2 van de Nieuwe Gemeentewet betreffende de mogelijkheid de ontvanger van een gemeente met minder dan 10.000 inwoners tegelijkertijd te benoemen tot ontvanger van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van dezelfde gemeente.

Bij de vaststelling van het besluit van de Vlaamse regering houdende de voorwaarden en de modaliteiten waaronder dit deeltijds ambt aan deze ontvangers wordt gegeven, zal uiteraard rekening worden gehouden met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en het grondwettelijk gewaarborgd gelijkheidsbeginsel.

Dit gelijkheidsbeginsel waarborgt aan iedereen die zich in gelijke objectieve omstandigheden en voorwaarden bevindt, ook een gelijke behandeling. Concreet betekent dit dat, bij het bevelen van een openbaar ambt, het toekennen van een voorrecht op basis van geboorte, rang, sociale stand, religieuze, filosofische of politieke overtuigingen verboden is.

Het onderscheid dat vandaag wordt gemaakt tussen de plaatselijke ontvangers volgens het inwonersaantal, is ingegeven door het feit dat de functie-inhoud, los van de formele functiebenaming, erg verschillend is inzake verantwoordelijkheid, omvang van de taken, moeilijkheidsgraad, enz.. Ook het feit dat de regels inzake cumulatie verschillend zijn voor secretarissen en ontvangers kan niet zomaar worden afgedaan als onredelijk en niet ingegeven door objectief vaststelbare en gemotiveerde verschillen tussen deze functies.

Diplomavereisten bij werving of bevordering houden rekening met de algemene principes binnen het openbaar ambt inzake deze toegangsvoorwaarden en kunnen ook worden afgewogen aan de specifieke vereisten voor het uitoefenen van de bedoelde functie. In dit verband wens ik echter vandaag niet vooruit te lopen op de precieze tijdsplanning en inhoud van het bovenvermelde aangekondigde uitvoeringsbesluit.

Ten slotte wijs ik erop dat het een algemene regel is dat de benoeming tot een ambt bij het ene bestuur geen enkel recht opent met het oog op de eventuele benoeming bij om het even welk ander bestuur. De uitzonderingen op deze regel, bijvoorbeeld vrijstelling van deelname aan wervingsexamen of mogelijkheid tot overgang van het ene bestuur naar het andere, zijn bijzonder zeldzaam en kunnen alleen maar op basis van specifiek omschreven wettelijke mogelijkheden.

De interpretatie van de Vlaamse volksvertegenwoordiger van sommige vermeende resultaten van een federale volksraadpleging en het verband dat hij meent te kunnen vaststellen met de bepaling van de algemene diplomavereisten voor de toegang tot de functie van ontvanger, lijken mij erg persoonlijk van aard en wellicht ingegeven door inlichtingen met betrekking tot problemen in verband met de rechtstoestand van een individueel geval.

(Antwoord Mieke Vogels : blz. 1246 – red.)

Vraag nr. 65 van 21 december 2000 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Sportbeleid Kraainem – Maatregelen

In De Lijsterbes, het gemeenschapsblad voor de faciliteitengemeente Kraainem, lees ik dat er daar ook op het sportieve vlak wat problemen rijzen.

Zo wordt informatie van Bloso (Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en de Openlucht-recreatie) geadresseerd aan de sportdienst. Die bestaat evenwel niet en de informatie stroomt derhalve niet door.

Kraainem behoort overigens tot de sportregio Vlaams-Brabantse Ardennen. De gemeente kan daartoe toetreden als ze 1 frank per inwoner betaalt. In ruil daarvoor krijgt ze dan steun op sportief vlak. Maar de gemeente weigert dat, wellicht

om communautaire redenen. Uiteindelijk is de sportraad dan op eigen kosten toegetreden.

In het Vlaams-Brabantbeleid van de regering wordt enige aandacht besteedt aan de sportbeoefening in de Rand. Sport vormt immers een geschikt middel om het Vlaams karakter van de regio te verdedigen en om de integratie van anderstaligen te vergemakkelijken.

Is de minister op de hoogte van de hierboven beschreven situatie ?

Werden er al maatregelen getroffen om ze te verhelpen ?

Antwoord

Zowel vanuit de provinciale sportdienst Vlaams-Brabant (via de regiowerking) als vanuit de Bloso-inspectiedienst Vlaams-Brabant worden inspanningen geleverd om de faciliteitengemeenten in de Vlaamse Rand bij het Vlaamse sportbeleid te betrekken.

De regiowerking in de provincie Vlaams-Brabant werd eigenlijk pas opgestart in 1999. Bij de start zijn 55 van de 65 Vlaams-Brabantse gemeenten toegetreden. Onder de gemeenten die bij de start niet zijn toegetreden, zijn ook de zes faciliteitengemeenten uit de Vlaamse Rand.

In de loop van het jaar 2000 is Kraainem toegetreden tot de regiowerking, maar dan wel via de sportraad en niet via het gemeentebestuur. Deze operatie is totstandgekomen in nauw overleg met de Vlaamse schepen uit deze gemeente, en dit systeem werkt tot ieders voldoening.

Het is trouwens de bedoeling om de oprichting van Nederlandstalige sportraden in de faciliteitengemeenten vanuit de provincie Vlaams-Brabant en de regiowerking verder te stimuleren en de samenwerking via dat kanaal te intensifiëren. Zo werd ondertussen via de regiowerking en de regiomedewerkers van de provincie reeds het Contract Jeugd-sport 2000 gerealiseerd voor drie van de zes faciliteitengemeenten, namelijk Wommel, Wezembeek-Oppem en Kraainem. Voor 2001 wordt door de provinciale sportdienst Vlaams-Brabant een inspanning gedaan om het Contract Jeugd-sport 2001 te realiseren in de zes faciliteitengemeenten.

Vanuit de Bloso-inspectiedienst Vlaams-Brabant en Brussel worden informatieve mailings die naar alle Vlaamse gemeenten worden gestuurd, ook gestuurd naar het gemeentehuis van Kraainem. De

mailings die naar de voorzitters van de sportraden worden gestuurd, worden voor Kraainem gestuurd naar de voorzitter van de Nederlandstalige sportraad. Het Bloso heeft betrokkene opgenomen als contactpersoon in het adressenbestand van de aan te schrijven Vlaamse gemeenten (of sportdiensten), teneinde zekerheid te hebben dat de informatie via hem zou doorstromen naar de Vlaamse inwoners van Kraainem. Betrokkene is trouwens lid van de regiowerkgroep waar alle sportpromotie-initiatieven van de provinciale sportdienst en het Bloso worden toegelicht en besproken.

Daarenboven heb ik aan de VZW De Rand een subsidie van 5 miljoen toegekend om sportinitiatieven te stimuleren in de zes faciliteitengemeenten, en meer bepaald om informatie-uitwisseling en samenwerking tussen de lokale werkingen te stimuleren, voor rechtstreekse financiële input naar de lokale sportverenigingen toe en voor het openstellen van bijkomende infrastructuur voor sportinitiatieven in deze gemeenten.

Vraag nr. 66 van 21 december 2000 van de heer CARL DECALUWE

Verwijlintresten – Overzicht

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden

Vraag nr. 24

van 21 december 2000

van de heer Carl Decaluwe

Blz. 1234

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 67 van 21 december 2000 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Export Vlaanderen – Zendingen

Ook voor 2001 lijkt het actieplan van Export Vlaanderen vrij ambitieus wanneer men het perso-

neelsbestand bekijkt waarover de instelling beschikt.

1. Kan de minister meedelen hoeveel zendingen, contactdagen en beurzen die waren opgenomen in het actieplan 2000, uiteindelijk niet doorgingen ?
2. Wat waren eventueel de redenen voor het afgelasten van initiatieven ?
3. Wat is het gemiddelde aantal bedrijven dat deelnam aan de zendingen ?

Antwoord

1. Tijdens het jaar 2000 werden 9 beurzen, 10 zendingen en 7 contactdagen geannuleerd die opgenomen waren in het actieplan 2000.

Er werden evenwel 11 nieuwe initiatieven aan het actieplan toegevoegd in de loop van het jaar 2000.

2. De redenen voor de afgelasting van aangekondigde initiatieven waren ofwel :

onvoldoende inschrijvingen om een representatieve delegatie samen te stellen ;

gebrek aan belangstelling in het buitenland vanwege potentiële klanten of aankopers, en dus te weinig gegarandeerde business-to-business contacten voor de Vlaamse ondernemingen die zich inschreven ;

uitstel om uiteenlopende redenen, zoals onzekere politieke toestand, lokale binnenlandse actualiteit, of op verzoek van binnenlandse of buitenlandse partners die bij de organisatie van dergelijke initiatieven betrokken zijn.

3. Bij de afgelasting van een handelszending bij gebrek aan deelnemers bleven de ingeschreven ondernemingen echter niet in de kou staan.

In een aantal gevallen konden ze gewoon afreizen en werden de individuele afspraken schema's die voor hen werden voorbereid gewoon afgewerkt, onder begeleiding van en met de gebruikelijke assistentie van de plaatselijke Vlaamse economische vertegenwoordiger, maar zonder de formele omkadering die bij officiële handelszendingen gebruikelijk is.

In andere gevallen wordt aan de bedrijven die zich inschreven voor een zending die later wordt geannuleerd, via de provinciale kantoren een individueel afsprakenprogramma aangeboden op een door hun gekozen tijdstip.

4. Het gemiddelde aantal deelnemers aan zendingen in 2000 bedroeg 12.

Vraag nr. 68

van 21 december 2000

van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Export Vlaanderen – Vacatures diensthoofd

In de persmededelingen van de regering lees ik dat er een principiële goedkeuring werd gehecht aan een wijziging van het personeelsstatuut van Export Vlaanderen, waardoor drie uitdovende functies van diensthoofd worden gecreëerd.

Evenwel werd de wijziging voor advies voorgelegd aan de Raad van State.

1. Waarom werd voor de bekendmaking van de principiële goedkeuring niet gewacht op een gunstig advies van de Raad van State ?

Wat gebeurt er indien de Raad van State een negatief advies verstrekt ?

2. Wordt aan alle personeelsleden die in aanmerking kunnen komen voor die drie functies, de kans geboden om hun kandidatuur in te dienen ?

Op welke basis gebeurt de selectie ?

Antwoord

1. In het kader van de actieve openbaarheid van bestuur, vastgelegd bij het decreet betreffende de openbaarheid van bestuur van 18 mei 1999 en het Reglement betreffende de organisatie van de persvoorlichting van de Vlaamse regering, worden alle door haar genomen beslissingen steeds meteen bekendgemaakt. Deze handelwijze past in het beleid van maximale openheid en openbaarheid dat door de Vlaamse regering wordt gevoerd. Ook de beslissingen die een principiële goedkeuring inhouden, vallen hieronder en worden dus bekendgemaakt ; bovendien wordt aangegeven welke volgende stappen dienen te worden gezet voorafgaand aan de definitieve goedkeuring.

De principieel goedgekeurde beslissingen worden, voorzover het gaat om *ontwerpbesluiten* in de zin van artikel 3, § 1 van de Gecoördineerde Wetten op de Raad van State, voor *advies* overgezonden aan de Raad van State. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger terecht opmerkt, bestaat de mogelijkheid dat de Raad van State opmerkingen ten aanzien van een voor advies voorgelegd ontwerpbesluit formuleert; de behandelende overheid onderzoekt naderhand het geformuleerde advies en past in voorkomend geval het ontwerpbesluit aan in de zin van het advies van de Raad van State. In laatste instantie spreekt de Vlaamse regering zich definitief uit over het (opnieuw) voorgelegd ontwerpbesluit. Dit besluit wordt vervolgens een tweede maal bekendgemaakt, zowel via een persmededeling als officieel, in het Belgisch Staatsblad.

2. Het ontwerp van besluit tot wijziging van het personeelsstatuut van Export Vlaanderen, principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 8 december 2000, dat de aanleiding is tot de parlementaire vraag, betreft de herpositionering van de drie huidige dienstdoende diensthoofden in een staffunctie binnen elke afdeling door de toekenning van een *bijzondere overgangssalarisschaal*.

De reden van deze herpositionering is gelegen in de aan de gang zijnde opmaak van een organisatiestructuur en een personeelsformatie volgens de noodwendigheden van de instelling, waarbij onder meer het aantal afdelingen wordt vastgelegd.

Dit heeft tot gevolg dat, gelet op het onderwerp van besluit en bij wijze van eerste overgangsmaatregel, voor de drie (huidige) afdelingen (die sinds 1991 worden geleid door de dienstdoende afdelingshoofden) per afdeling in een *uitdovende* staffunctie wordt voorzien, die exclusief wordt ingevuld door dit dienstdoend afdelingshoofd.

Aangezien deze functies uitdovend zijn (hetgeen impliceert dat deze functies verdwijnen zodra de betrokken titularissen deze niet meer uitoefenen, bijvoorbeeld ten gevolge van overgang naar een andere dienst, pensioen en dergelijke meer) is er m.b.t. deze specifieke functies *géén selectieronde* waaraan andere personeelsleden kunnen deelnemen door indiening van hun kandidatuur.

Voor de invulling van de betrekkingen van afdelingshoofd, na definitieve goedkeuring van de organisatiestructuur en de personeelsformatie van Export Vlaanderen door de functioneel bevoegde minister, wordt er, conform het stambesluit (besluit van de Vlaamse regering van 30 juni 2000 houdende de rechtspositie van het personeel van sommige openbare instellingen - Belgisch Staatsblad van 26 september 2000) en besluit van de Vlaamse regering van 22 september 2000 houdende de organisatie van Export Vlaanderen en de instellingsspecifieke rechtspositie van het personeel (Belgisch Staatsblad van 14 november 2000), wel voorzien in een selectieronde waaraan alle in aanmerking komende kandidaten kunnen deelnemen.

Vraag nr. 69
van 5 januari 2001
van de heer KOEN HELSEN

Mindervalidensport – Subsidiëring

Sportbeoefening is een belangrijk gegeven bij de integratie van personen met een handicap. Een aantal sporten zijn "paralympisch" en worden financieel ondersteund via de Vlaamse Liga voor Mindervalidensport.

Voor de beoefening van andere sporten voor mindervaliden dient men lidgeld te betalen aan de Liga. Snooker is een van de sporten waarvoor geen extra middelen worden uitgetrokken, niettegenstaande een groot aantal mindervaliden deze voor hen fysiek zeer inspannende sport beoefenen.

1. Hoeveel subsidies gaan er naar de "paralympische" sporten voor mindervaliden? En welke sporten vallen hieronder?
2. Zijn er voorwaarden gekoppeld aan de besteding van deze subsidies? Wordt van de bonden of verenigingen een beleidsplan met opdeling van personeels- en werkingskosten verwacht?
3. Kan een opdeling worden gegeven van de aangewende middelen?

Antwoord

Op dit moment worden er drie sportfederaties voor gehandicaptensport gesubsidieerd, met name de Vlaamse Liga Gehandicaptensport (VLG), de Vlaamse Federatie voor Gehandicaptensport en Psylos.

In het kader van het decreet van 13 april 1999 en de bijbehorende uitvoeringsbesluiten van 17 maart 2000 kunnen de erkende en gesubsidieerde sportfederaties een beroep doen op volgende subsidies :

basissubsidies

- werkingssubsidies
- personeelssubsidies

subsidies voor de facultatieve opdrachten

- topsport (enkel VLG)
- jeugdsport
- sportkampen.

Om in aanmerking te komen voor **basissubsidies** dienen de sportfederaties te voldoen aan een hele reeks erkennings- en subsidiëringsvoorwaarden, waaronder het optellen van een beleidsplan, het aanwerven van gekwalificeerd personeel en het uitvoeren van een aantal basisopdrachten.

Op basis van het nieuwe decreet kunnen voor 2000 nog geen definitieve cijfers m.b.t. de basissubsidie worden gegeven, aangezien de afrekeningsdossiers pas tegen 1 april 2001 dienen te worden ingediend.

Volgende basissubsidies werden op basis van het oude decreet in 1999 toegekend aan de drie sportfederaties :

	Werkingssubs.	Pers. subs.	Totaal
Vlaamse Liga Gehandicaptensport	1.722.031	3.428.200	5.150.231
Vlaamse Federatie voor Gehandicaptensport	800.048	2.752.329	3.552.377
Psylos	680.063	2.588.254	3.268.317

De werkingssubsidies worden in het nieuwe decreet van 13 april 1999 berekend enkel op basis van leden die sporttakken beoefenen die voorkomen op sporttakkenlijst.

- Voor de *Vlaamse Liga Gehandicaptensport* betreft het volgende sporttakken : atletiek, badminton, basketbal, boccia, boogschieten, dansen, goalbal, hockey, paardrijden, powerlifting, rugby, schermen, schieten (olympisch), skiën, squash, tafeltennis, tennis, torbal, voetbal, wielrennen, zaalvoetbal, zeilen en zwemmen.

De leden van de VLG die sporttakken beoefenen die niet voorkomen op de sporttakkenlijst (bv. bowling, handbike, petanque, schaken, schieten (niet-olympisch) en snooker), komen niet in aanmerking voor de berekening van de werkingssubsidies per lid.

- *Psylos* biedt aan haar leden de volgende sporten van de sporttakkenlijst aan : aerobics, atletiek, badminton, baseball, basketbal, bergbeklimmen, dansen, fitness, gymnastiek, handbal, hockey, judo, kajak, korfbal, krachtbal, minivoetbal, oriëntatielopen, paardrijden, reddend zwemmen, roeien, rolschaatsen, speleologie, tafeltennis, tennis, triatlon-duatlon, voetbal, volleybal, wandelen, wielrennen, zaalvoetbal, zeilen en zwemmen, en de volgende sporten die niet op

de sporttakkenlijst voorkomen : boogschieten, bowling, frisbee, hengelen, minigolf, petanque en volkssporten.

- De *Vlaamse Federatie voor Gehandicaptensport* biedt aan haar leden de volgende sporten van de sporttakkenlijst aan : badminton, boccia, dansen, gymnastiek, kajak, minivoetbal, paardrijden, skiën, surfen, wandelen, wielrennen en zwemmen, en de volgende sporten die niet op de sporttakkenlijst voorkomen : handboogschieten, hengelen, petanque en volkssporten.

In het kader van de **facultatieve opdracht topsport** kan het Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en de Openlucht recreatie (Bloso) tegemoetkomen in de door de sportfederaties gedragen kosten voor :

- voorbereiding en deelname internationale wedstrijden,
- topsportscholen,
- organiseren van internationale competities,
- voorbereiding en deelname aan de Olympische Spelen, Paralympics, Stille Spelen en Universiades.

Enkel de *Vlaamse Liga Gehandicaptensport* kan worden gesubsidieerd voor topsport, en dit in 2000 voor :

- voorbereiding en deelname internationale wedstrijden (niet enkel Paralympics) : 2.500.000 frank.

In het Olympisch jaar 2000 werden de kosten voor voorbereiding en deelname volledig gericht naar de Paralympics.

Het betreft volgende sporttakken : atletiek, boccia, paardrijden, rolstoeltennis, schietsport, wielrennen, zwemmen ;

- extra subsidie voorbereiding Paralympics : 1.015.000 frank ;
- deelname Paralympics : ± 2.850.000 frank.

Er hebben in Sydney 21 topsporters van de Vlaamse Liga Gehandicaptensport deelgenomen, en dit in atletiek, boccia, wielrennen, ruitersport, schieten, zwemmen, tafeltennis en tennis.

Het exacte subsidiebedrag per sportfederatie moet nog worden bepaald na voorlegging en controle van de afrekeningsdossiers.

Naast deze topsportsubsidie heeft het Bloso twee gehandicapte topsporters opgenomen in het Bloso-tewerkstellingsproject voor topsporters, waarbij die topsporters zich volledig kunnen voorbereiden op het behalen van topprestaties en daar een normale wedde voor krijgen.

In het kader van de **facultatieve opdracht jeugd-sport** heeft de *Vlaamse Liga Gehandicaptensport* voor 2001 een dossier ingediend dat voor subsidiëring in aanmerking komt.

In het kader van de **facultatieve opdracht sportkampen** hebben de *Vlaamse Liga Gehandicaptensport*, de *Vlaamse Federatie voor Gehandicaptensport* en *Psylos* voor 2001 een dossier ingediend dat voor subsidiëring in aanmerking komt.

Vraag nr. 70
van 5 januari 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

BDBH – Vlaamse vertegenwoordiging

Een bezoek aan de webstek van de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel (BDBH)

toont aan dat nog altijd amper rekening wordt gehouden met de regionalisering van de buitenlandse handel (*www.bdbh.be – red.*).

Naast het aanbod inzake dienstverlening stel ik vast dat de raad van bestuur vijf vertegenwoordigers van de particuliere sector telt, naast drie Nederlandstaligen. De voorzitter en de erevoorzitter van de raad van bestuur zijn Franstaligen. De vertegenwoordigers van het Vlaams Gewest worden niet vermeld.

Nochtans meen ik dat de minister reeds geruime tijd had aangekondigd dat hij de politiek van de lege stoel die tot dusver werd gevoerd, zou verlaten.

1. Werden er vertegenwoordigers van het Vlaams Gewest aangewezen en zo ja, wie ?
2. Hebben die vertegenwoordigers, al dan niet in opdracht van de minister reeds geprotesteerd tegen de wanverhouding inzake de vertegenwoordiging van de Vlaamse bedrijven bij de particuliere delegatie in de raad van bestuur van de BDBH ?
3. Hoe komt het dat belangrijke aangelegenheden zoals de selectieve informatieverspreiding en het exporteursbestand nog altijd bij de BDBH berusten ?

Antwoord

1. Nadat in april 2000 een akkoord werd bereikt over de verdere defederalisering van bevoegdheden en middelen inzake exportpromotie (het zogenaamde Hermes-akkoord), heb ik inderdaad voorgesteld om de tot dan toe gevoerde legestoelpolitiek ten aanzien van de BDBH te verlaten.

Om twee redenen.

Enerzijds omdat het Hermes-akkoord voorziet in de afschaffing van de BDBH en de Vlaamse verzuchtingen met betrekking tot het functioneren van die instelling dus hun voorwerp zouden verliezen. Anderzijds om toe te laten dat de ontmanteling van de BDBH van binnenuit zou kunnen worden begeleid door vertegenwoordigers van de Vlaamse overheid.

2. Na overleg terzake binnen de Vlaamse regering en wegens het feit dat geen werk werd gemaakt van de uitvoering van het Hermes-akkoord, werd echter beslist om de voor Vlaanderen be-

schikbare bestuursmandaten in de BDBH pas te laten opnemen nadat het ontwerp tot wijziging van de Bijzondere Wet in het federale parlement was neergelegd.

3. Tot dusver werden derhalve geen vertegenwoordigers van de Vlaamse overheid aangewezen in de raad van bestuur van de BDBH aan wie een aantal opdrachten zou kunnen worden meegegeven.
4. Vermits vandaag onduidelijkheid bestaat over de kansen op parlementaire goedkeuring van het zogenaamde Lambermont-bis-akkoord, bestaat opnieuw geen zekerheid over de afschaffing van de BDBH.

Ingeval de BDBH toch zou blijven bestaan, zal de Vlaamse overheid haar positie ten aanzien van die instelling sowieso opnieuw moeten bepalen.

Vraag nr. 71
van 9 januari 2001
van de heer FILIP DEWINTER

Bijzonder vertegenwoordiger – Opdrachten

Graag had ik van de minister vernomen welke handelsmissies de heer Louis Bril in opdracht van de Vlaamse regering en als bijzonder vertegenwoordiger voor het Vlaams exportbeleid heeft ondernomen.

Kan de minister vertellen welke reizen hij hiervoor heeft ondernomen en wat het budget hiervoor was ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden en aan de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media.

Antwoord

- 1 Tot op heden heeft de heer Louis Bril op mijn verzoek het voorzitterschap waargenomen van één handelsmissie van Export Vlaanderen.

Het ging om de multisectorale handelsmissie naar Zuid-Afrika en Mozambique van 21 tot 30 mei 2000. Het zwaartepunt van de zending lag op Zuid-Afrika, als poort op Zuidelijk en Mid-

den-Afrika, met verblijf in Johannesburg, Kaapstad en Durban. Aansluitend werd doorgereisd naar Maputo, Mozambique.

- 2 De financiële weerslag van de deelname van de heer Louis Bril heeft zich beperkt tot de vergoeding van de verplaatsings- en logementskosten, opgeteld 238.266 frank. Deze kosten werden aangerekend op het zendingskrediet van de Vlaamse minister bevoegd voor de buitenlandse handel.

Voor de opmaak van het officieel zendingsverslag ten behoeve van de Vlaamse regering is ook de secretaris van de heer Bril meegereisd. De verplaatsings- en logementskosten van deze laatste werden ten laste genomen door Export Vlaanderen.

Vraag nr. 72
van 9 januari 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Export Vlaanderen – Wijziging personeelsstatuut

Aan destijds van de BDBH (Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel) overgekomen personeelsleden van Export Vlaanderen wordt thans de keuze geboden tussen het behoud van hun oude statuut en het nieuwe statuut. Wie voor het eerste opteert, verzaakt aan verdere promoties.

Op dit ogenblik loopt er bij de Raad van State nog een klacht die zeven jaar geleden werd ingediend tegen een aantal benoemingen tot adjunct-adviseur hoofd van dienst. Indien betrokkenen voor het oude statuut kiezen en de Raad van State daarna hun benoeming alsnog zou vernietigen, betekent dit dat ze terugvallen op hun oude graad van voor zeven jaar en dat ze in de onmogelijkheid verkeren om alsnog promotie te maken.

1. Kan de minister dat bevestigen ?
2. Is daarmee, in het licht van de wijziging van het personeelsstatuut en de creatie van drie uitdovende functies, het gelijkheidsbeginsel niet geschonden ?

Antwoord

1. Indien de Raad van State overgaat tot de vernietiging van een aantal benoemingen tot adjunct-adviseur hoofd van dienst bij Export Vlaanderen, worden betrokkenen inderdaad te-

ruggezet in hun oude graad, zijnde de graad van vóór de aanvang van de bevorderingsprocedure.

2. Deze vernietigingsprocedure bij de Raad van State staat volledig los van de keuze die de personeelsleden krachtens het instellingsspecifiek besluit van Export Vlaanderen van 22 september 2000 (ISB/EV) dienden te maken.

Krachtens de bepaling in het ISB/EV, artikel XV.9 en volgende dient een keuze te worden gemaakt tussen een statutaire functie, dan wel een contractuele uitdovende functie. Artikel XV.9, § 5 stelt dat de rechtspositie van de contractuele uitdovende wordt beheerst door dezelfde regels die gelden voor de ambtenaren. Dit met uitzondering in verband met deze gebieden :

- a) ziekteverlof ;
 - b) krachtens artikel XV.9, § 3 verliezen de contractuelen in het uitdovende kader het recht op bevordering en kunnen zij geen aanspraak maken op hogere functies. Evenmin komen zij in aanmerking voor een aanstelling als opdrachthouder, of voor een mandaat als afdelingshoofd ;
 - c) aan dwingende bepalingen van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten mag de regelgeving geen afbreuk doen.
3. Ik ben van oordeel dat de voorgestelde wijziging van het personeelsstatuut geen ongelijke behandeling van personeelsleden impliceert. Zij wil precies tegemoetkomen aan een erg specifieke situatie waarin betrokken personeelsleden zich bevinden.

Ingeval daarover toch betwisting zou ontstaan, komt het de rechterlijke macht toe om hierover een vonnis te vellen.

**Vraag nr. 73
van 11 januari 2001
van de heer MARINO KEULEN**

Lokale mandatarissen – Presentiegeld gepensioneerden

De opwaardering van de politieke mandaten op lokaal vlak vertaalt zich onder andere in een hogere vergoeding voor de mandatarissen. Als gevolg hiervan zouden die mandatarissen meer beschikbaar moeten zijn voor de politiek.

Deze maatregel dreigt maar een gedeeltelijk effect te sorteren of bijna zonder voorwerp te worden voor gepensioneerde gemeente- en OCMW-raadsleden. Volgens hun statuut mogen zij immers jaarlijks maar tot 295.000 frank bruto bijverdienen.

1. Worden er maatregelen genomen om deze anomalie te verhelpen ?
2. Worden er met name maatregelen genomen om te voorkomen dat de betrokken mandatarissen problemen krijgen met hun pensioen ? Krijgen ze advies ? Wat houdt dat in ?

Antwoord

1. De pensioenwetgeving, die onder de bevoegdheid ressorteert van de federale minister van Sociale Zaken en Pensioenen, houdt inderdaad in dat gepensioneerden die het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermelde bedrag aan toegelaten bijverdiensten overschrijden, hun pensioen hetzij verminderd, hetzij volledig geschorst zullen zien.

Dit geldt ook wanneer deze bijverdiensten afkomstig zijn uit een politiek mandaat.

Vanuit de gedachte dat moest worden verhinderd dat het opnemen van een gemeentelijk mandaat financieel zou worden gestraft, heeft de – eveneens federale – gemeentewetgever, met de wet van 4 mei 1999, een §1bis ingevoegd in artikel 12 van de Nieuwe Gemeentewet, waardoor aan de gemeenten de mogelijkheid wordt gegeven het presentiegeld van hun gepensioneerde raadsleden die erom zouden vragen, aan te vullen met een bedrag ter compensatie van het verlies aan pensioen dat ze lijden ten gevolge van de bovenvermelde cumulatierregels. Het presentiegeld aangevuld met het compenserend bedrag kan weliswaar niet hoger zijn dan een schepenwedge van een gemeente met 50.000 inwoners.

Deze regelgeving en het koninklijk besluit van 29 maart 2000 houdende nadere regels aangaande de verhoging van het presentiegeld van gemeenteraadsleden en van de wedde van burgemeesters en schepenen (Belgisch Staatsblad 13 april 2000) kregen reeds uitwerking sinds 1 augustus 1999.

Met het decreet van 18 mei 1999 heeft de decreetgever in artikel 38 van de OCMW-wet ten

behoefte van gepensioneerde OCMW-raadsleden trouwens eenzelfde regeling ingeschreven.

2. Wanneer een gepensioneerde een beroepsactiviteit wenst uit te oefenen, dient hij, overeenkomstig de pensioenwetgeving, daarover een voorafgaande verklaring in te dienen bij de instelling die zijn pensioen uitbetaalt, en die ook alle verdere informatie kan verstrekken over de mogelijke financiële gevolgen van de uitgeoefende beroepsactiviteit voor het pensioen.

Deze instelling zal trouwens aan de gepensioneerde mandataris die bij zijn gemeente een aanvulling van zijn presentiegeld zou willen vragen, overeenkomstig het zojuist vermeld koninklijk besluit, een attest moeten afleveren waarin de verminderde of geschrapte pensioenen worden vermeld. Dit attest zal naast het bedrag van de eventuele vermindering ook de verhoging van het presentiegeld moeten vermelden waarin moet worden voorzien opdat betrokkene geen inkomensverlies zou lijden.

**Vraag nr. 74
van 11 januari 2001
van de heer CHRIS VANDENBROEKE**

Export Vlaanderen – Vacatures

Dat Export Vlaanderen als belangenbehartiger van de buitenlandse handel in volle uitbouw is, kan enkel worden toegejuicht. Gegeven de zeer hoge openheidscoëfficiënt van de Vlaamse economie, is het alvast aangewezen om deze troef verder ter harte te blijven nemen.

In een recente doorlichting (1999) werd er dan ook op gewezen dat een personeelsaanpassing en -uitbreiding aangewezen is. Een geapprecieerde gedachteswisseling in het Vlaams Parlement (november 2000) met de algemeen directeur van Export Vlaanderen kan dit enkel bevestigen (*Stuk 490 (2000-2001) – Nr. 1 – red.*). Niet anders zal het zijn wanneer de buitenlandsehandelspolitiek binnenkort zo goed als volledig wordt geregionaliseerd.

Het brengt ons tot het formuleren van enkele concrete vragen.

1. Eind 2000 waren er op een bestand van 51 VLEV's (Vlaamse economische vertegenwoordigers) liefst acht posten (15,7 %) vacant, naast zeven voor handelssecretaris op een bestand van twintig (35 %).

Zijn deze vacatures intussen reeds ingevuld ?

2. Hoe is het te verklaren dat binnen een performante dienst als Export Vlaanderen een dergelijk hoog aantal vacatures wordt genoteerd ?
3. Binnen welke (van de 86) kantoren is er sprake van een tijdelijke onderbezetting en waaraan met name is dit toe te schrijven ?
4. Kunnen verdere preciseringen worden meegeëld omtrent de "aanwezigheidsduur", en dit per kantoor van de VLEV's en handelssecretarissen ?
5. Waarom en in welke mate is daarbij sprake van mutaties tussen de diverse kantoren, of gaat het veeleer om stopzettingen van carrières (waaruit volgt dat meteen een pak expertise verloren gaat) ?
6. Welke specifieke criteria zijn bepalend bij het in dienst nemen van economische vertegenwoordigers en/of handelssecretarissen ?
7. Verwacht wordt dat door de afschaffing van de BDBH (Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel) het personeelsbestand van Export Vlaanderen verder zal toenemen, dit overeenkomstig de uitbreiding van de verantwoordelijkheden.

Kan de mogelijke uitbreiding van het personeelsbestand nu reeds nader worden omschreven ?

Wat zullen hiervan de gevolgen zijn voor de verdere uitbouw van het buitenlandse netwerk ?

Antwoord

1. De selectieprocedure voor de invulling van de acht bedoelde vacatures is inmiddels afgerond.

Een ontwerpbesluit van de Vlaamse regering tot benoeming van acht nieuwe Vlaamse economische vertegenwoordigers staat op de agenda van de vergadering van de Vlaamse regering van 16 februari eerstkomende.

2. De recente vacatures kunnen worden verklaard door (a) de gestage uitbreiding van het buitenlandse netwerk, waarbij meerdere nieuwe standplaatsen werden gecreëerd, en (b) het vervallen van de vorige wervingsreserve voor Vlaamse economische vertegenwoordigers op

31 december 1998. Daardoor werden tussen januari 1999 en juli 2000 geen nieuwe vertegenwoordigers meer aangeworven.

Gedurende de voorbije twee jaar zijn ook enkele economische vertegenwoordigers gepensioneerd en zijn er ook enkele die de stap hebben gezet naar de privé-sector.

Met de benoeming van twee Vlaamse economische vertegenwoordigers in China in juli 2000 en de benoeming van acht bijkomende economische vertegenwoordigers, wordt deze lacune aangevuld.

3. Van een tijdelijke onderbezetting is hoogstens sprake in een aantal posten die momenteel vacant zijn. Het gaat om Berlijn, Bordeaux, Vilnius, Tunis, Johannesburg, Hanoi en Chicago. De vacante post in Ljubljana is nieuw en nog op te starten en dus momenteel niet als onderbezet te beschouwen.

Elk van de thans vacante posten is echter steeds bemand gebleven door het ondersteunend personeel, of werd waargenomen door een collega economisch vertegenwoordiger. Rekening houdende met de lokale kantooruren, zijn er steeds personeelsleden ter beschikking gebleven om ondernemingen wegwijs te maken en individuele vragen op te lossen.

Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de standplaatsen van de economische vertegenwoordigers en de aanvangsdatum van tewerkstelling op hun huidige post.

4. De mutatiebeweging wordt gezien als een element ter voorkoming van verstarring en ter creatie van een blijvend dynamisme bij het personeelslid.

Als algemene regel wordt gesteld dat een verblijfsduur op eenzelfde post tussen de vier en acht jaar ligt.

Inzake de mutatie wordt rekening gehouden met de gespecialiseerde kennis die de betrokkene heeft verworven en de lasten veroorzaakt door de levensomstandigheden van de verblijfsstaat. Tevens worden onder andere volgende begrippen als objectieve criteria bij mutatie gebruikt : jaren op post, "hardship" inzake de standplaats, huidige en vorige standplaatsen, evaluaties, ervaring en interesse.

Uitzonderlijk kan hiervan worden afgeweken om familiale of medische redenen.

6. De jongste selectieprocedure voor Vlaamse economische vertegenwoordigers geschiedde via Jobpunt Vlaanderen, dat op zijn beurt een beroep deed op Deloitte & Touche voor screening van de kandidaten.

De selectie verliep op grond van volgende vereiste kerncompetenties : analytisch inzicht, verantwoordelijkheidszin, zelfstandig werken, nemen van initiatief, resultaatgerichtheid, relatiebekwaam voor de uitbouw van een netwerk, communicatievaardig, onderhandelingsvaardigheden, organisatie- en planningsvaardigheden, representativiteit, mogelijkheid tot het verwerven van nieuwe kennis, kennis van de Vlaamse economische context, kennis van de politieke instellingen, taalkennis.

7. Ingeval het Lambermont-bis-akkoord al dan niet geamendeerd zou worden goedgekeurd in het federale parlement, wordt inderdaad een substantiële personeelsoverdracht van de BDBH naar de gewesten verwacht. De impact daarvan op het personeelsbestand van Export Vlaanderen kan vandaag nog niet in detail worden omschreven.

Gelet op het feit dat de BDBH sinds een kleine tien jaar niet meer beschikt over een buitenlands netwerk, gaat het uitsluitend om personeel dat het afgelopen decennium in het binnenland is tewerkgesteld geweest.

Van de mogelijke overheveling van dat personeel wordt daarom geen directe impact verwacht op de evolutie van het buitenlands netwerk van Export Vlaanderen.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 75
van 11 januari 2001
van de heer JAN LOONES**

Vensterslactoffers – Maatregelen

Zie :
Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw
Vraag nr. 60
van 11 januari 2001
van de heer Jan Loones
Blz. 1160

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

**Vraag nr. 76
van 12 januari 2001
van de heer CARL DECALUWE**

Sociale woningen – Verhuring buiten sociaal stelsel

In principe worden alle woningen van een sociale-huisvestingsmaatschappij (SHM) (met uitzondering van de woningen gebouwd in het kader van de huurcompensatie en de alternatieve financiering) verhuurd overeenkomstig artikel 80ter van de Huisvestingscode en het uitvoeringsbesluit van 29 september 1994 houdende de socialehuurreglementering.

Overeenkomstig artikel 3, §1, 3° van het besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 1999 tot bepaling van de specifieke regelingen van het toezicht op de socialehuisvestingsmaatschappijen, kunnen de SHM's mits schriftelijke machtiging van de VHM (Vlaamse Huisvestingsmaatschappij) aan een onroerend goed een andere bestemming geven dan sociale huisvesting.

Bij de verhuringen buiten het sociaal huurstelsel kan men een onderscheid maken tussen een viertal categorieën : gemeenschappelijke wijkgebouwen, buurt- en wijkcomités, huisvesting van doelgroepen, sociale veiligheid en leefbaarheid.

1. Kan de minister een overzicht geven van het aantal woningen dat buiten het sociaal huurstelsel wordt verhuurd, en dit opgesplitst per provincie ?
2. Wat is de evaluatie hiervan ? Wat is de sociale return ?

Antwoord

1. De lijst van de woningen die worden verhuurd buiten het sociaal huurstelsel opgesplitst per provincie :

Antwerpen	220
Limburg	78
Oost-Vlaanderen	114
Vlaams-Brabant	47
West-Vlaanderen	130
Totaal Vlaams Gewest	589

2. Op 16 december 1997 bevestigde de raad van bestuur van de VHM het principe van verhuringen buiten het sociaal huurstelsel, dat reeds lange tijd van toepassing was, met dien verstande dat de procedure terzake meer werd gestructureerd en de projecten (lopende vanaf 1 januari 1998) driejaarlijks worden geëvalueerd.

Tot nu toe werden drie projecten geëvalueerd. De evaluatie was in de drie gevallen gunstig.

De sociale return van de verhuring van een woning aan de VZW "Houthalense Moskee" bestaat erin dat een zekere sociale controle werd opgebouwd in het appartementsgebouw, waar vooral migranten van Turkse origine wonen.

Een andere woning werd verhuurd aan een VZW met het oog op de huisvesting van ex-psychochiatrische patiënten. Het hoeft geen betoog dat de integratie van die mensen in het gewone leef- en woonmilieu een voldoende sociale return inhoudt.

Het derde project is de verhuring van een woning, die opgedeeld is in drie éénkamerappartementen, aan een OCMW. Die woning wordt gebruikt voor de crisisopvang, onder begeleiding, van jongeren als aanloop tot zelfstandig wonen. Ook in dit project mag men spreken van een voldoende sociale return.

Vraag nr. 77
van 12 januari 2001
van de heer CARL DECALUWE

Onbewoonbare woningen – Stand van zaken

De Vlaamse steden en gemeenten schieten blijkbaar goed op met hun systematisch onderzoek naar de kwaliteit van de woningen.

Er zouden reeds drieduizend onbewoonbare huizen zijn geregistreerd.

1. Kan de minister een overzicht geven van het aantal woningen dat werd onderzocht, met het aandeel onbewoonbare woningen, en dit zo mogelijk opgesplitst per gemeente ?
2. Welke maatregelen werden reeds genomen om deze onbewoonbare woningen opnieuw op de woningmarkt te brengen, via de instrumenten waarin de Vlaamse Wooncode voorziet ?
3. Werd er reeds een positieve evolutie vastgesteld via deze instrumenten en wat waren de conclusies ?

Antwoord

1. Tot eind vorig jaar waren, over het volledige Vlaamse gewest, reeds een drieduizendtal woningen geregistreerd als ongeschikt of onbewoonbaar. Het betreft hier alle ooit geïnventariseerde woningen, met andere woorden een gecumuleerde weergave van de inventarislijst.

Als een momentopname wordt genomen, met name het aantal geïnventariseerde woningen op datum van 22 november jongstleden, bedraagt het aantal ongeschikte of onbewoonbare woningen 2.260. Als **bijlage** worden de gecumuleerde cijfers per provincie en per gemeente weergegeven.

2. De reguliere maatregelen zoals opgenomen in het heffingsdecreet en de Vlaamse Wooncode hebben hun volle toepassing. Zo heeft de heffing een toenemende sanctionerende werking als de eigenaar het pand niet wenst te renoveren. De dwingende werking van de heffing resulteert voor de houder van het zakelijk recht, op termijn, noodgedwongen in renovatie of sloop.

Ten aanzien van de bijzondere instrumenten opgenomen in de Vlaamse Wooncode bestaat er

geen dwingende uitoefeningsplicht. Dit houdt in dat de gemeenten, naargelang hun appreciatie-recht, het sociaal beheer of voorkooprecht kunnen uitoefenen.

Om de uitoefening evenwel aan te moedigen, zijn afgelopen jaar omtrent deze instrumenten infossies opgezet voor de gemeentelijke ambtenaren. Eveneens werd vanuit het beleid de projectsubsiëring aangepast uit het oogpunt van de toepassing van de bijzondere instrumenten. Tevens wordt eraan gedacht om de juridische figuur van het sociaal beheer in een model om te zetten, zodat de praktische bruikbaarheid wordt verduidelijkt en de uitoefening wordt aangemoedigd.

3. Afgelopen jaar werden de instrumenten geëvalueerd.

De resultaten van de studie geven onmiskenbaar een positieve evolutie weer. Voornamelijk in de steden en grote gemeenten is duidelijk een mentaliteitswijziging merkbaar. De kennis van de instrumenten en de bereidwilligheid om ze toe te passen, nemen er gestadig toe.

Ook uit de cijfers inzake projectsubsiëring blijkt een positieve ontwikkeling en blijkt de toepassing van het recht van voorkoop daadwerkelijk toe te nemen.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
 VAN ECONOMIE, RUIMTELIJKE ORDENING
 EN MEDIA

Vraag nr. 47
van 21 december 2000
van de heer JAN LOONES

Vlaamse film – VRT-participaties

De Vlaamse film kan niet langer overleven zonder overheidssteun. Tot deze conclusie kwamen onderzoekers in een recente studie "Economische impact van de film in Vlaanderen" (Financieel-Economische Tijd van 28 oktober 2000).

Op het vlak van inkomsten en recuperatie van de productiekosten is de Vlaamse film in eerste instantie aangewezen op de binnenlandse markt, wat een onhoudbare positie is.

Ter illustratie : zonder subsidie zou de prachtige lowbudgetfilm "Manneken Pis" (kostprijs 29 miljoen frank) 250.000 bezoekers nodig hebben gehad (in plaats van de iets minder dan 60.000 die de film zijn gaan bekijken) om uit de kosten te raken. Zelfs de zogenaamde publieksfilms ("Max" en "Oesje"), die konden rekenen op een recordaantal bezoekers (meer dan 600.000), kwamen zonder de subsidie niet tot een nuloperatie.

Een van de mogelijkheden om het failliet van de Vlaamse film te voorkomen, is de dotatie voor de openbare omroep te verhogen met minstens 100 miljoen frank. Op die manier krijgt de VRT de kans om de Vlaamse onafhankelijke audiovisuele productie te ondersteunen.

1. Is de minister op de hoogte van de moeilijkheden die de Vlaamse film ondervindt om te overleven ?
2. Is hier, volgens de minister, ook een ondersteunende taak weggelegd voor de openbare omroep ?
3. Werd in het kader daarvan het voorstel tot verhoging van de dotatie voor de openbare omroep met minstens 100 miljoen frank reeds geëvalueerd ? Met welk resultaat ?

Antwoord

1. Naar aanleiding van de vraag om uitleg van de heer Dany Vandebossche over het Vlaams Audiovisueel Fonds ben ik uitvoerig ingegaan op de studie "De economische impact van de film" (Handelingen Commissievergadering nr. 146 van 3 mei 2000, blz. 1).

Deze besluiten waren zeer duidelijk.

- Zonder tegemoetkomingen van de Vlaamse overheid in de filmproductie is elke filmproductie onmogelijk.
- De return van de Vlaamse investeringen gaat integraal naar de federale overheid.
- Het is een conditio sine qua non voor de oprichting van een Vlaams Audiovisueel Fonds

dat er naast de investeringen van de Vlaamse Gemeenschap ook voldoende andere financieringsmogelijkheden zijn, onder andere een taxshelter, belangrijke inbreng van de omroepen.

Op het vlak van inkomsten en recuperatie van de productiekosten zijn de Vlaamse audiovisuele producties inderdaad hoofdzakelijk aangewezen op de binnenlandse markt. Er zijn weliswaar uitzonderingen. Zo onder meer de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermelde film "Manneken Pis", die een bijzondere internationale exploitatie kende. Zonder subsidies vanwege het Fonds Film in Vlaanderen kon deze schitterende film zelfs niet worden geproduceerd.

2. De huidige beheersovereenkomst met de VRT bepaalt reeds dat "de VRT actief zal blijven participeren in de Vlaamse onafhankelijke audiovisuele productie (bv. speelfilms, tv-drama en documentaires) en zo zal blijven bijdragen tot de ontwikkeling van de sector".

Wat de langspeelfilm betreft, participeerde de VRT in 2000 in de volgende films :

Villa des Roses	4 mln. fr.
Blinker en het Bagbagjuweel	3 mln. fr.
Vallen	3 mln. fr.
De Verlossing	3 mln. fr.
Pauline en Paulette	3 mln. fr.

De tegemoetkoming bestaat telkenmale uit een cash-inbreng en uitzendrechten.

3. Het initiatief waarbij voor de televisieproductie van onafhankelijke producenten, opgezet met en ondersteund door de omroepen VRT en VTM, een bedrag van 100 miljoen frank uit het Fonds Film in Vlaanderen ter beschikking werd gesteld volgens het principe "één frank voor één frank", zal worden geëvalueerd. Op die manier wordt 200 miljoen frank vrijgemaakt voor kwalitatief Vlaams drama. Dit systeem werd opgezet als financiële stimulans voor de omroepen om te investeren in kwaliteitsfictie, wat nu nauwelijks gebeurt wegens veel te duur.

Naar de nieuwe beheersovereenkomst toe is het, wat de VRT betreft, de bedoeling dat :

- de VRT mede aandacht besteedt aan de promotie van kwalitatieve langspeelfilms ;

- het project LolaBelgica wordt opgestart, waarin jaarlijks middellange tv-speelfilms van vijftig minuten, geregisseerd door jong talent, worden gecoproduceerd met het bevoegde Fonds.

Teneinde zes dergelijke films per jaar te produceren, wordt een bedrag uit het Fonds Film in Vlaanderen ter beschikking gesteld. De VRT doet een inspanning voor de overige 50 % per film. De VRT zal hierbij eveneens instaan voor de distributie ;

- dertien documentaires per jaar worden ondersteund in een samenwerkingsverband met het bevoegde Fonds.

De onderhandelingen betreffende de nieuwe beheersovereenkomst werden evenwel nog niet afgerond.

Het kan niet worden ontkend dat de financiering van Vlaamse audiovisuele (co)producties moeilijk ligt. De facto is de tegemoetkoming van de Vlaamse overheid via het Fonds Film in Vlaanderen de enige constante. Het principe van deze cofinanciering wordt niet in vraag gesteld, wel het percentage van de overheidstegemoetkoming. Voor de aanmoediging van de privé-financiering zijn fiscale stimuli noodzakelijk. Het instrument bij uitstek is hier een taxsheltersysteem, dat reeds in meerdere EU-lidstaten positieve resultaten heeft opgeleverd.

In het kader van een fiscaal gunstig regime voor de audiovisuele producties heb ik reeds van bij mijn aantreden als Vlaams minister aangedrongen op de invoering van een taxshelter bij mijn federale collega, Didier Reynders. Begin dit jaar werd bevestigd dat minister Reynders het dossier opnieuw op gang heeft getrokken.

Zoals eerder gemeld, zal dit noodzakelijk zijn om privé-inbreng in de filmproductie te stimuleren, wat essentieel is om aan de Vlaamse filmindustrie een toekomst te kunnen bieden. Binnenkort zou hierover een officieel overleg worden opgestart. In ieder geval werd gevraagd om de Vlaamse Gemeenschap bij verdere stappen te betrekken. Ook de Franse Gemeenschap dringt aan op een spoedige aanpak van dit dossier.

Vraag nr. 48
van 21 december 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

BVN-TV – Subsiëring

Recentelijk maakte de minister bekend dat, op vraag van de betrokken stichting, de modaliteiten van de subsidiëring aan de televisiezender "Het Beste van Vlaanderen en Nederland" (BVN) worden aangepast.

Kan de minister toelichten in welke zin die aanpassing gebeurt ?

Antwoord

Op 17 december 1999 verleende de Vlaamse regering een subsidie van 35 miljoen frank aan BVN als tegemoetkoming in de programmatie- en uitzendkosten voor de periode tot december 2000.

De uitbetaling zou gebeuren in twee schijven: 20 miljoen frank na de ondertekening van het besluit en 15 miljoen frank op basis van onder meer een activiteitenverslag en op voorwaarde dat BVN in Noord-Amerika op 1 augustus 2000 minstens vierduizend abonnees telt.

Uit een voorlopige evaluatie vanwege de administratie Buitenlands Beleid blijkt dat BVN de gestelde afspraken heeft nagekomen in verband met het geografische bereik van de zender, de Vlaamse programmatie, de beeldkwaliteit en de bestuurlijke deelname.

Er blijven evenwel twee opmerkingen, namelijk :

1. door de overname van een satellietmaatschappij in Noord-Amerika kan het juiste aantal abonnees in Noord-Amerika niet worden opgegeven;
2. BVN wenst de door Vlaanderen verstrekte middelen in het raam van de tweede schijf aan te wenden voor de periode september 1999 – september 2001.

De Vlaamse regering heeft in zijn vergadering van 15 december 2000 en in afwachting van een definitieve evaluatie beslist de voorwaarde omtrent het aantal abonnees in Noord-Amerika te schrappen

en een aanvullend protocol bij de beheersovereenkomst met BVN af te sluiten, waarin wordt vermeld dat de tweede schijf van 15 miljoen frank zal worden uitbetaald in de mate dat de periode van 1 januari 2001 tot en met 31 augustus 2001 wordt verantwoord.

Met ingang van het begrotingsjaar 2001 worden de kredieten voor de stichting BVN van de administratie Buitenlands Beleid overgeheveld naar het mediabudget.

Vraag nr. 49
van 21 december 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Gewestplanwijziging Voerstreek – Uitvoering

De pracht en de aantrekkelijkheid van de Voerstreek zijn mede het gevolg van de afwisseling van bossen en weiden, akkers en boomgaarden. Eerlang zou 169 hectare landbouwgrond worden omgezet in natuurgebied.

Dit wordt in de streek blijkbaar aangevoeld als een bedreiging. Vooral in landbouwkringen, waar het Mestactieplan al drukt op de melkveebedrijven en andere boeren, wordt die ingreep beschouwd als een beperking.

Hoeveel bezwaren werden er ingediend ?

Waarop berust de bewering dat de communicatie omtrent de bewuste wijziging en het onderzoek daarrond bijzonder mank zouden zijn verlopen ?

Is de wijziging definitief en zo ja, hoe worden de betrokkenen gecompenseerd ?

Antwoord

De vraag betreft een algemeen standpunt inzake **uitvoering** van gewestplanwijzigingen, meer bepaald de omzetting van agrarisch gebied naar natuurgebied, wat volgens de Vlaamse volksvertegenwoordiger als een bedreiging wordt ervaren door de plaatselijke landbouw. In het algemeen kan ik erop wijzen dat de bestemmingswijzigingen zijn gebaseerd op een kwalitatieve ruimtelijk geïntegreerde gebiedsgerichte afweging, waarbij de kenmerken van het fysisch systeem, het huidige ruimtegebruik en de perspectieven voor de beroepslandbouw en de huidige en potentiële natuurwaarden ter versterking van de natuurlijke structuur werden getoetst.

Het is niet zozeer de gewestplanwijziging dan wel de uitvoering van sectorale decreet- en regelgeving die rechtstreeks effecten op de landbouwbedrijfsvoering veroorzaakt. Door te verwijzen naar de gevolgen van het Mestactieplan (sectorwetgeving) op de melkveebedrijven bevestigt de Vlaamse volksvertegenwoordiger dat. Wat zijn vraag tot **mogelijke compensaties** voor de agrarische bedrijfsvoering betreft, dient hij zich te richten tot mijn collega's bevoegd voor Landbouw in de Vlaamse regering en op federaal niveau.

Aan de lopende procedure tot gewestplanwijziging, die nog gebeurt volgens de procedure conform het decreet op de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 26 oktober 1996, is niet automatisch een uitvoering van de aangegeven bestemming verbonden. Dit wordt anders wanneer de Vlaamse regering in de toekomst, conform het nieuwe decreet op de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, zal overgaan tot het opmaken van ruimtelijke uitvoeringsplannen voor (delen van) de agrarische structuur en/of (delen van) de natuurlijke structuur, in uitvoering van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Ter realisatie van de uitvoeringsplannen kunnen inderdaad specifieke instrumenten ter uitvoering door de sector (natuur, landbouw) worden ingezet. Voor een aantal van de gebieden zijn momenteel reeds, evenwel los van de gewestplanprocedure, sectorale maatregelen genomen, zoals de aankoop of het in beheer nemen door het Vlaams Gewest. Voor meer informatie dient de Vlaamse volksvertegenwoordiger zich te richten tot mijn collega bevoegd voor Leefmilieu en Landbouw.

Met betrekking tot de **bestemmingswijzigingen** ter versterking van de natuurlijke structuur in het buitengebied kan ik stellen dat de voorstellen voor omvorming van landbouwgebied niet enkel passen in de realisatie van de ruimtebalans op Vlaams niveau, overeenkomstig de opties van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. De voorgestelde gebieden maken deel uit van grotere eenheden van structuurbepalende valleien en habitatrictlijngebieden (EEG-richtlijn ter bescherming van ecotopen van bepaalde vogels en andere diersoorten) en/of bevatten biologisch waardevolle natuurelementen, waaronder verschillende soorten ecologisch waardevolle bostypes.

De voorstellen tot bestemmingswijziging in het buitengebied moeten in hun geheel bijdragen tot de volgende doelstellingen voor het buitengebied :

- het vrijwaren van de ruimte voor de landbouwfunctie om de structuur van het buitengebied te versterken ;

- het voorzien in goed gestructureerde gehelen voor de natuur-, bos en landbouwfunctie ;
- het tegengaan van versnippering van de natuurlijke en de agrarische structuur ;
- het afstemmen van het ruimtelijk beleid en het milieubeleid op basis van het fysisch systeem (in de valleigebieden) ;
- het bufferen van de natuurfunctie ten opzichte van de aangrenzende functie.

Specifiek voor de regio Zuid-Limburg zijn de voorstellen m.b.t. de natuurlijke structuur gebaseerd op de volgende punten, zoals omschreven in het besluit van 28 april 2000 :

- de noodzaak om de door de Vlaamse regering voorgestelde habitatgebieden een geëigende bestemming te geven, waardoor bepaalde instrumenten voor natuurbeheer kunnen worden ingezet om op terrein de natuurwaarden beter te (kunnen) beschermen ;
- de noodzaak om op korte termijn de natuurwaarden in beekvalleien te versterken en te bufferen ;
- de noodzaak om op korte termijn bepaalde boscomplexen te versterken, zowel op het vlak van uitbreiding als op het vlak van een betere buffering ;
- de noodzaak om in de bosarme regio Zuidwest-Limburg mogelijkheden voor bosuitbreiding te creëren.

Het besluit van de Vlaamse regering van 28 april 2000 houdende de voorlopige vaststelling van de gewestplanwijziging van het gewestplan Sint-Truiden-Tongeren betreft uiteraard de **voorlopige vaststelling**. De communicatie omtrent dit wijzigingsvoorstel verloopt zoals omschreven in de wetgeving en is voor alle gewestplanwijzigingen dezelfde. Na de voorlopige vaststelling, met name het *voorstel* van de Vlaamse regering, wordt door de gouverneur van de betrokken provincie een openbaar onderzoek ingesteld via de gemeenten waar het plan ter inzage wordt gelegd. Mij zijn geen gevallen bekend over het eventueel mank lopen van de communicatie m.b.t. het openbaar onderzoek. Het besluit van de Vlaamse regering werd eveneens vertaald in het Frans en aldus mee gepubliceerd.

Op het correct verlopen van de procedure wordt nauwlettend toegezien bij de verdere goedkeuring.

Tijdens dit openbaar onderzoek kon iedereen bezwaar indienen bij de gouverneur. Deze bezwaren worden terdege onderzocht in de verdere procedure, onder andere door de Regionale Commissie voor Advies van de betrokken provincie (Streekcommissie). Daarnaast worden ook adviezen ingediend door de gemeenten en de bestendige deputatie.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek dat werd gehouden van 18 september 2000 tot 16 november 2000 werden 270 **bezwaarschriften** ingediend (laattijdige bezwaren inbegrepen), die evenwel momenteel nog niet bij mijn administratie in behandeling zijn.

De Streekcommissie, die eveneens de ingebrachte adviezen en bezwaren behandelt, dient eerst advies uit te brengen.

De vervalddag van deze gewestplanwijziging is bepaald op 15 mei 2001, dit wil zeggen dat de Vlaamse regering het wijzigingsplan vóór deze datum definitief moet vaststellen. Op gemotiveerd verzoek van de Streekcommissie en op vraag van de Vlaamse regering kan deze termijn met maximaal tweemaal zestig dagen worden verlengd.

Vraag nr. 50
van 21 december 2000
van de heer CARL DECALUWE

Verwijlintresten – Overzicht

Zie :
 Minister-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden
 Vraag nr. 24
 van 21 december 2000
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 1234

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 51
van 21 december 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Zuidelijk Eiland Bornem – Nivelleringswerken

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 18 van 7 november 2000 inzake het landschapsonwerp Zuidelijk Eiland in Bornem deelt de minister mee dat de nivelleringswerken waarnaar ik verwees, gesitueerd zijn op een ander gedeelte van het Zuidelijk Eiland, dat een industriële bestemming heeft. De minister voegt eraan toe dat de afspraak dat, in afwachting van de opmaak van een landschapsonwerp, alle initiatieven van de NV Zeekanaal zouden worden geblokkeerd, geen betrekking heeft op de nivelleringswerken (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 19 januari 2001, blz. 847 – red.*).

Onlangs heeft de dienst Stedenbouw van het Vlaams Gewest de stopzetting bevolen van de nivelleringswerken.

1. Kan de minister enige klaarheid scheppen in dit dossier ?
2. Worden er initiatieven genomen om het gebied alsnog in te kleuren als natuurgebied ? Zo ja, welke en door wie ?

Antwoord

M.b.t. de mogelijkheid van nivelleringswerken op het Zuidelijk Eiland tussen de oude sluis en de kanaalarm in Bornem verwijs ik naar mijn antwoord op vermelde vraag nr. 18 van 7 november 2000. Het is een gebied waar nivelleringswerken kunnen worden uitgevoerd om de vooropgestelde industriële bestemming te realiseren.

Op 2 augustus 1984 verkreeg de NV Zeekanaal een bouwvergunning om in de industriezones A, B, C en D reliëfwijzigingen door te voeren tussen de Rupel en de nieuwe toegang van de zeevaart naar de Schelde. Voor dezelfde verrichtingen werd ook een milieuvergunning uitgereikt voor een periode van vier jaar.

Bij een controle ter plaatse op 8 en 12 december 2000, naar aanleiding van een klacht, werd door de aanwezige ambtenaar verklaard dat de werkzaamheden op het betrokken perceel pas startten omstreeks 1991/1992. Aangezien eerdere activiteiten niet werden aangetoond, moest op dat ogenblik

worden geconcludeerd dat de vergunning van 1984 vervallen was.

Via nadien geleverde stukken werd afdoende bewezen dat er tijdig een substantieel begin werd gemaakt met de vergunde verrichtingen en reliëfwijzigingen, dat deze ook zijn voortgezet in de tijd en dat de vereiste vergunningen voorhanden waren, respectievelijk werden verlengd, zodat er geen reden meer was om de stopzetting nog verder te bevelen wat de zones A en B betreft.

Wat de voorbereiding van een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan voor het gebied tussen de oude sluis en de Rupel betreft, heb ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger reeds meegedeeld in antwoord op zijn vraag nr. 3 van 5 oktober 2000 dat eerst een onderzoeksoopdracht wordt uitgevoerd voor de opmaak van een landschapsonwerp voor het gebied. Pas daarna zal de opdracht tot opmaak van een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan kunnen worden gegeven (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 19 januari 2001, blz. 836 – red.*).

Vraag nr. 52
van 9 januari 2001
van de heer FILIP DEWINTER

Bijzonder vertegenwoordiger – Opdrachten

Graag had ik van de minister vernomen welke opdrachten de heer Louis Bril als bijzonder vertegenwoordiger voor het Vlaams investeringsbeleid tot nogtoe heeft gekregen, welke reizen hij hiervoor heeft ondernomen en wat het budget voor deze reizen was.

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord op de twee identieke vragen zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

(*Antwoord Johan Sauwens : blz. 1183 – red.*)

Vraag nr. 53
van 9 januari 2001
van de heer JAN LOONES

Vlaamse film – Leefbaarheid

De Vlaamse film kan niet langer overleven zonder overheidssteun. Tot deze conclusie kwamen onderzoekers in een recente studie "Economische impact van de film in Vlaanderen" (Financieel-Economische Tijd van 28 oktober 2000).

Op het vlak van inkomsten en recuperatie van de productiekosten is de Vlaamse film in eerste instantie aangewezen op de binnenlandse markt, wat een onhoudbare positie is.

Ter illustratie : zonder subsidie zou de prachtige lowbudgetfilm "Manneken Pis" (kostprijs 29 miljoen frank) 250.000 bezoekers nodig hebben gehad (in plaats van de iets minder dan 60.000 die de film zijn gaan bekijken) om uit de kosten te raken. Zelfs de zogenaamde publieksfilms ("Max" en "Oesje"), die konden rekenen op een recordaantal bezoekers (meer dan 600.000), kwamen zonder subsidie niet aan het break-evenpunt.

Naar verluidt zou de overheid geen slechte zaak doen bij de subsidiëring van films. Van de bijna 31 miljoen frank per Vlaamse film die gaat naar de overheid, blijft er, na aftrek van de gemiddelde subsidie van 16 miljoen, nog een overschot van 15 miljoen frank per film.

1. Is de minister op de hoogte van de bovenvermelde studie inzake de leefbaarheid van de Vlaamse film ?

2. Op welke wijze houdt hij in zijn beleid rekening met de noden terzake ?

Welke maatregelen worden daartoe genomen of op het getouw gezet ?

3. Klopt het dat, na aftrek van de subsidie, de overheid nog 15 miljoen frank per film overhoudt?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

Gecoördineerd antwoord

1. In de studie "Economische impact van de film" geven de onderzoekers op basis van de door hen gehanteerde studiemethodes en uitgangspunten een aantal theoretische modellen.

De krachtlijnen van een geïntegreerde beleidsaanpak worden hierin als volgt samengevat :

- (1) het invoeren van een federale maatregel "willekeurige afschrijving" voor investeringen in filmproducties ;
- (2) het opleggen van een lastenboek aan de openbare omroep en het verhogen van de dotatie ;
- (3) het operationaliseren van het Vlaams Audiovisueel Fonds ;
- (4) het aanwerven van een filmmanager ;
- (5) het reorganiseren van de filmscholen op basis van een sterkte-zwakteonderzoek.

2. (1) In het kader van een fiscaal gunstig regime voor de audiovisuele producties heb ik reeds van bij mijn aantreden als Vlaams minister aangedrongen op de invoering van een taxshelter bij mijn federale collega, Didier Reynnders. Begin dit jaar werd bevestigd dat minister Reynnders het dossier opnieuw op gang heeft getrokken.

Zoals eerder gemeld, zal dit noodzakelijk zijn om privé-inbreng in de filmproductie te stimuleren, wat essentieel is om aan de Vlaamse filmindustrie een toekomst te kunnen bieden. Binnenkort wordt hiervoor een officieel overleg opgestart. In ieder geval werd gevraagd om de Vlaamse Gemeenschap bij verdere stappen te betrekken.

Ook de Franse Gemeenschap dringt aan op een bespoediging van dit dossier.

(2) Omtrent Vlaamse film – openbare omroep verwijs ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar mijn antwoord op zijn vraag nr. 47 van 21 december 2000 (*blz. 1188 – red.*).

(3) Op 13 april 1999 keurde het Vlaams Parlement een decreet goed houdende machtiging

van de Vlaamse regering om toe te treden tot en mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstoogmerk Vlaams Audiovisueel Fonds.

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat dit decreet wordt uitgevoerd.

De VZW die wordt opgericht, heeft tot doel binnen de Vlaamse Gemeenschap de onafhankelijke audiovisuele productie te stimuleren. De vereniging kan financiële tegemoetkomingen verstrekken aan natuurlijke personen en rechtspersonen, waarbij zij rekening houdt met kwaliteit, diversiteit, culturele uitstraling en bereik. Eén orgaan wordt verantwoordelijk voor zowel de kwalitatieve als de administratieve beoordeling en opvolging van het dossier. Aan het verzelfstandigd fonds kunnen ook een aantal bijkomende taken worden opgelegd die moeilijker door een administratie kunnen worden vervuld.

- (4) Dit Fonds zal worden geleid door een filmmanager (directeur), aangesteld door de raad van bestuur.

Naast het zorgen voor een goede werking van het toekomstige fonds, zal de filmmanager een aantal bijkomende taken kunnen vervullen. Hij zal in het bijzonder een aantal specifieke problemen van de sector kunnen onderzoeken en voorstellen van oplossing formuleren. Hij staat in voor de coördinatie van de sector en is verantwoordelijk voor de communicatie binnen de sector en tussen de sector en de overheid. Hij krijgt de opdracht tot het uitwerken van een gedetailleerd meerjarenplan, met als doel het verzekeren van een betere werking en expansie van de audiovisuele sector.

Eveneens ijvert hij voor een verbetering van het imago door een voortdurende aanwezigheidspolitiek in de media en door een weloverwogen marketing- en promotiebeleid. Deze verbetering van het imago is zowel op het brede publiek als op potentiële commerciële en artistieke partners gericht, zowel in binnen- als in buitenland. Hij stelt in dit verband een samenwerkingsakkoord op met Flanders Image.

De filmmanager werkt een strategie uit met maatregelen die de sector economisch zullen stimuleren en begeleidt het beslissingsproces

over de goedkeuring van de subsidieaanvragen.

Hij speelt in op de mogelijkheden die de Europese Raad en de Raad van Europa aan de filmsector bieden en stelt in dit verband een samenwerkingsmodel op met het infopunt Mediadesk van de Vlaamse Gemeenschap.

- (5) Wat een reorganisatie van filmscholen betreft, dit dient te worden besproken met de Vlaamse minister van Onderwijs.

3. In de studie wordt het voorbeeld aangehaald van een gemiddelde, Vlaamse langspeelfilm met een productiebudget van 60 miljoen frank.

De bruto terugvloeit naar de federale overheid bedraagt gemiddeld bijna 31 miljoen frank. Wanneer hiervan de productiesubsidies met een omvang van 16 miljoen frank worden afgetrokken, resulteert dit in een netto terugvloeit van een kleine 15 miljoen frank per film.

**Vraag nr. 54
van 9 januari 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Verkiezingsuitsendingen – Politieke partijen

Meer dan veertig uren zendtijd werden in de aanloop naar de gemeenteraadsverkiezingen van oktober 2000 besteed aan verkiezingsprogramma's.

In welke mate kwamen de verschillende politieke partijen in die programma's aan bod? Kan de minister terzake een overzicht verstrekken?

Antwoord

Vooraf weze duidelijk gesteld dat een gedetailleerd overzicht van alle verkiezingsuitsendingen, met tijdsduur, niet haalbaar is binnen de beschikbare tijd.

Televisie

De tv-nieuwsdienst heeft gekozen voor een sterk gedifferentieerde aanpak: talkshow, debatprogramma's, campagnejournaal, reportages/duiding, lange interviews, verkiezingsuitsending met uitslagen en reacties.

Voor alle verkiezingsprogramma's was de deontologische code van kracht op basis van de criteria waarheidsgetrouwheid, onpartijdigheid en goede trouw.

Concrete invulling :

- alle partijen zijn aan bod gekomen, onpartijdigheid houdt echter niet in dat elke partij in elk programma zijn zeg heeft ;
- de beleidspartijen kregen voldoende tijd om hun beleid te verdedigen ;
- voor de grote debatten werden alle partijen uitgenodigd ;
- bij aparte interviews in de laatste week voor de verkiezingen is voor de volgorde rekening gehouden met de uitslag van de gemeenteraadsverkiezingen van 1994.

Radio

Ook bij de radio was voor alle verkiezingsprogramma's de deontologische code van kracht op basis van de criteria waarheidsgetrouwheid, onpartijdigheid en goede trouw.

Concrete invulling :

- alle partijen zijn aan bod gekomen, onpartijdigheid houdt echter niet in dat elke partij in elk programma zijn zeg heeft ;
- de beleidspartijen kregen voldoende tijd om hun beleid te verdedigen ;
- voor de grote debatten werden alle partijen uitgenodigd ;
- bij aparte interviews in de laatste week voor de verkiezingen is voor de volgorde rekening gehouden met de uitslag van de gemeenteraadsverkiezingen van 1994.

(Radio Donna en Klara : geen eigen uitzendingen rond de verkiezingen)

Radio 1 en radionieuwsdiensten

Het is ondoenbaar om een gedetailleerd overzicht te geven van alle verkiezingsuitzendingen op de VRT-radio (zowel Radio 1, Radio 2, Klara, Studio Brussel als Radio Donna) naar aanleiding van de gemeenteraadsverkiezingen van 8 oktober 2000.

De radionieuwsdienst heeft in de nieuwsuitzendingen verslag uitgebracht van de verkiezingscongres-

sen van zes grote Vlaamse partijen, telkens gevolgd door een interview met de partijvoorzitter in ofwel "Actueel" ofwel "Voor de dag".

In "Actueel", "Voor de dag" en "De wandelgangen" werden telkens tien reportages uitgezonden over ofwel één gemeente, ofwel één of meerdere thema's per gemeente (mobiliteit, inspraak van de burger, veiligheid, ruimtelijke ordening, afvalbeleid, enz.). Daarbij zijn in "Voor de dag" alle partijen aan bod gekomen, ook de plaatselijke lijsten die niet in het Vlaams Parlement vertegenwoordigd zijn. Er waren in "Voor de dag" ook uitzendingen van eigen journalisten over bevoegdheden van gemeenten en provincies. In "De wandelgangen" zijn alle partijen met beleidservaring aan bod gekomen : de grote partijen telkens twee keer, de kleinere één keer. De uitzendingen van "Actueel" zijn besloten met twee debatten tussen telkens drie partijen.

Op Studio Brussel werden portretten uitgezonden van jonge kandidaten van de zes grote partijen.

Radio 2

Antwerpen

In de aanloop naar de verkiezingen liep, zoals bij de andere regionale productiecentra, een reeks onder de noemer "Stemmenslag". Vier weken voor de verkiezingen werd in de middaguitzendingen telkens een bepaald thema belicht, gericht op een breed publiek. Daarbij is streng gewaakt over het politiek evenwicht. Alle partijen zijn aan het woord geweest in het programma.

In het regionale nieuws zijn natuurlijk ook vaak de verschillende politieke partijen genoemd en aan het woord gelaten. Daar hangt het aantal keer af van het nieuwsfeit van die dag.

Vlaams-Brabant

Week van 11 september : afscheid van de politiek. Elke dag een afscheidsnemend politicus (SP, CVP, VLD, VU).

Week van 18 september : de "BV-politici". Dagelijks een bekende Vlaming (CVP, Agalev, onafhankelijke, VLD, SP).

Week van 25 september : actuaweek. Maandag : plaatselijke lijst PAB Pepingen Anders Besturen. Dinsdag : drukker uit Kampenhout over verkiezingsdrukwerk vroeger en nu. Woensdag : Steenok-

kerzeel, een gemeente waar iedereen met iedereen ruzie heeft, overloperij in het kwadraat, repo met drie plaatselijke lijsten. Donderdag : vrederechter van Lennik over het gebrek aan burgerzin. Vrijdag : schoolkinderen uit Tielt- Wingene en hun kijk op de gemeentepolitiek.

Week van 2 oktober : debatweek. Maandag : debat rond titanenstrijd in Leuven (SP, CVP en VLD). Dinsdag : debat politieke inzet Vilvoorde (met CVP, VLD en SP). Woensdag : debat rond positie Vlamingen in Brussel (met lib., CVP en SP). Donderdag : debat faciliteitengemeenten (met kartellijst Rode, kartellijst Wezembeek-Oppem en FDF). Vrijdag : debat met en over Euroburgers (met Vlaamse eenheidslijst, Ecolo-Agalev en SP). Zaterdag : provinciedebat met CVP, SP, AGALEV, VU, en VLD).

Limburg

Voorgaande reportages over de 44 Limburgse gemeenten : gesprekspartners waren de lokale pers-correspondenten, er zijn geen politici aan het woord geweest.

Verkiezingsdebat in samenwerking met : Belang en TVL. Alle nationale partijen waren vertegenwoordigd (CVP, SP, VLD, Agalev, VU, Blok). Van dit debat zijn slechts flitsen uitgezonden, waarbij alle partijen op een evenwichtige manier aan het woord geweest zijn. (TVL : TV Limburg – red.)

Verkiezingszondag en -maandag : alle partijen werden eveneens op een evenwichtige manier behandeld.

West-Vlaanderen

In de bulletins nieuws over de lijstvorming. Enkel die lijsten met de grote namen of waar er verschuivingen zijn, waar burgemeesters of schepenen niet meer opkomen of overgestapt zijn naar een andere partij of een nieuwe partij hebben opgericht.

Vanaf maandag 11 september elke middag een bijdrage over de politieke situatie in een aantal gemeenten en dat tot 6 oktober. Concreet : steden en gemeenten waar problemen zijn geweest of verschuivingen te verwachten zijn.

Alle belangrijke politieke partijen kwamen aan bod :

11 september
Brugge (VLD-SP-CVP en VU)

12 september
Waregem (CVP 2 kand - Eendracht 2 (1 SP, 1 VU)

13 september
Eenmanspartij Veurne Open en Bloot

14 september
Oostende (CVP-SP-VLD-Agalev-VI. Blok-Demo-VU)

15 september
Wervik (Nieuw-Actief)

18 september
Ieper (CVP-SP-VLD-VIA)

19 september
De Haan (CVP-NU-Samen-SP-LB)

20 september
Een CVP-kandidate uit Bredene net 18

21 september
Koksijde (CVP-VLD-Stem-SP)

22 september
Kortrijk (CVP-SP-VLD-VU/ID-Agalev-VI. Blok)

25 september
Poperinge (Pro-CVP-VLD)

26 september
Middelkerke (CVP-SP-VLD-STEM van het Volk)

27 september
Mee met plakploegen van SP in Oostende

28 september
Houthulst (CVP-SP-Roelens-De Brug)

29 september
Knokke (GB-VLD-Raak)

2 oktober
Blankenberge (VLD-Dwars-SP-CVP)

3 oktober
Avelgem (CVP-Nieuw-Agalev)

4 oktober
Provincieraadsverkiezingen

5 oktober
Izegem (SP-CVP-VLD-VU)

6 oktober
Diksmuide (CVP-Pro-DLC)

De dag van de verkiezingen

10 reporters te velde : in Oostende, Brugge (en De Haan) Tielt, Wevelgem, Roeselare, Waregem, Kortrijk, Koksijde, Ieper en Kortemark

Oost-Vlaanderen

04.09.00 – arrondissement overzicht Gent/Eeklo (I) ; middag ; (2x5') alle partijen vermeld

05.09.00 – arrondissement overzicht Gent/Eeklo (I) ; middag ; (2x5') alle partijen vermeld

06.09.00 – Gent ; middag ; SP, CVP, Agalev, VU, VLD, Vl. Blok

07.09.00 – Eeklo ; middag ; CVP, Agalev, SP, VLD

08.09.00 – Sint-Laureins ; middag ; Agalev, CVP, VLD, Vl. Blok vermeld : waren niet bereikbaar

11.09.00 – arrondissement overzicht Sint-Niklaas-Dendermonde ; middag ; (2x5') alle partijen vermeld

12.09.00 – overzicht Waasland ; middag ; (2x5') alle partijen vermeld

13.09.00 – overzicht Sint-Niklaas ; middag ; CVP, VLD, VU-ID, Agalev, Vl. Blok, SP

14.09.00 – overzicht Dendermonde ; middag ; Inzet, Agalev, CVP Hamme, Agalev Lebbeke

15.09.00 – overzicht Lokeren ; middag ; VLD, SP, CVP, Vl. Blok, Agalev

18.09.00 – arrondissement overzicht Aalst ; middag ; (2x5') alle partijen vermeld

Themastuk "voorkeurstemmen" ; avond ; CVP, VLD, VU-ID, Agalev, Vl. Blok, SP

19.09.00 – arrondissement overzicht Oudenaarde ; middag ; (2x5') alle partijen vermeld

Themastuk "politici en hun loon" ; avond ; Vlaamse Steden en Gemeenten, SP, Samen Zingem en VLD Moerbeke

20.09.00 – overzicht Oudenaarde ; middag ; Agalev, CVP, VLD, Samen, Vl. Blok

Themastuk "politici en beroepsachtergrond" ; avond ; VLD, SP, kartel VLD, VU, Agalev, MVP Merelbeke

21.09.00 – overzicht Aalst ; middag ; VLD, SP, CVP, Vl. Blok, VU-ID

Themastuk "politiek en economie" ; avond ; CVP Buggenhout, Gemeentebelangen (SP, VU, VLD)

22.09.00 – overzicht Ronse ; middag ; SP, CVP, VLD, LDR-EDB, Agalev en Vl. Blok

Themastuk "politiek : zgn. stoppers" ; avond ; Idee, CVP, Volksbelangen

25.09.00 – provincie : structuur ; middag ; 5' algemeen, alle partijen vermeld

Themastuk "jonge politici" ; avond ; De Sutter VU Lochristi (51"), Daelman Anders Moerbeke, Bruno Schijns Vl. Blok Zottegem, vermelding Agalev over Tim Van Achte Sint-Laureins

26.09.00 – provincie : terugblik ; middag ; terugblik over zes vorige jaren ; CVP, SP, VLD, Agalev, Vl. Blok, VU

Themastuk "vrouw en politiek" ; avond ; Agalev, SP, CVP, VLD

27.09.00 – provincie : visie op de toekomst ; middag ; CVP, VLD, SP, Vl. Blok, Agalev, VU-ID (36)

Themastuk "bekende Oost-Vlamingen in de politiek" ; avond ; studiosprek VLD, CVP

28.09.00 – provincie : profiel Oost-Vlaamse provincieraadsleden ; middag ; algemeen, zonder partijvermelding + 21-jarige voor SP

Themastuk "bekende Oost-Vlamingen in de politiek" ; avond ; studiosprek VLD, SP

29.09.00 – provincie : de gouverneur ; middag ; algemeen, zonder partijvermelding

Themastuk "verkiezingscampagnes" ; avond ; Kiesbord 2000, VLD, CVP, Vrij Melle, SP, Vivant

02.10.00 – EU-burgers voor het eerst stemrecht ; middag ; VLD, SP, Agalev

03.10.00 – politici en familiebanden ; middag ; Bannier-Ninove, VLD Lokeren, Merelbeekse Volksbelangen, CVP-Kaprijke, VLD-Oudenaarde

04.10.00 – kleinere partijen ; middag ; ZAP Zottegem, BAL Buggenhout, Dichter Gent, Wietie Ronse

07.10.00 – gesprekjes met burgemeestersvrouwen ; avond

08.10.00 – diverse, met alle partijen

Studio Brussel

Van maandag 2 oktober tot vrijdag 6 oktober

Republica van 11 tot 13 uur. – 6 reportages ; SP, Agalev, VLD, CVP, Vl. Blok, VU-ID

Maandag 9 oktober werd elke kandidaat uitgenodigd voor een nabespreking. Iedereen kwam opdagen behalve Vl. Blok en VLD.

**Vraag nr. 55
van 9 januari 2001
van de heer JOACHIM COENS**

Bouwdossiers – Behandelingsduur

De regering heeft een regeling getroffen om de achterstand inzake bouwdossiers in te lopen. Deze regeling houdt in dat aan ambtenaren een forfaitaire vergoeding wordt uitbetaald per dossier dat zij tijdens het weekend afhandelen (buiten hun normale diensturen).

1. Hoeveel dossiers per provincie werden reeds in deze weekendregeling afgehandeld, door hoeveel ambtenaren en in welke periode ?
2. Hoelang bedraagt de gemiddelde doorstroomtijd van een dossier in de verschillende provincies in deze periode (inbegrepen de "weekend-dossiers") ?
3. Hoeveel dossiers werden in dezelfde periode in de normale diensturen afgehandeld bij de diensten waarvan de in de weekendregeling actief betrokken ambtenaren deel uitmaken ?
4. Hoeveel dossiers werden in dezelfde diensten afgehandeld in dezelfde periode vorig jaar en het jaar daarvoor, en hoelang was de gemiddelde doorstroomtijd toen ?
5. Hoeveel bedraagt de totale vergoeding die reeds verschuldigd is en hoeveel werd reeds uitbetaald ?

Antwoord

1. Toestand op 5 januari 2001 (de volgende evaluatie gebeurt op 5 februari e.k.)

Provinciale afdeling	Aantal dossiers	Aantal ambtenaren	Periode
Antwerpen	572	13	15.9.00-5.1.01
Oost-Vlaanderen	515	8	idem
West-Vlaanderen	355	5	idem
Limburg	69	4	idem
Vlaams-Brabant	6	6	idem

Voor alle duidelijkheid dient erop te worden gewezen dat de dossierachterstand in de provincies Limburg en Vlaams-Brabant minimaal is (wat het gering aantal afgehandelde dossiers verklaart), doch dat door de betrokken personeelsleden hulp worden geboden aan de provincies Antwerpen en Oost-Vlaanderen.

2. De gemiddelde doorlooptijd varieert uiteraard naargelang de duur van de periode die men beschouwt. Wanneer enkel de periode in aanmerking wordt genomen sinds de start van het project (van 15.09.00 tot 15.01.01) ziet de gemiddelde doorlooptijd van de afgehandelde dossiers er als volgt uit :

Antwerpen	99
Oost-Vlaanderen	90
West-Vlaanderen	84
Limburg	45
Vlaams-Brabant	32

3. Dossiers afgehandeld tijdens de periode begrepen tussen september 2000 en januari 2001 in de normale diensturen

Antwerpen	1.298
Oost-Vlaanderen	1.916
West-Vlaanderen	1.507
Limburg	847
Vlaams-Brabant	982

4. Dossiers afgehandeld tijdens de periode begrepen tussen september 1999 en januari 2000

Provinciale afdeling	Aantal dossiers	Gemiddelde doorlooptijd
Antwerpen	1.785	125
Oost-Vlaanderen	1.839	82
West-Vlaanderen	1.726	55
Limburg	716	44
Vlaams-Brabant	997	28

Waar er in de provincie Antwerpen een opmerkelijk verschil tussen het aantal behandelde dossiers tijdens de twee referentieperiodes is vast te stellen, dient nochtans rekening te worden gehouden met volgende omstandigheden :

- a) de vrijwel permanente wijzigingen in het personeelseffectief, waarbij de recente versterkingen vanwege de nodige inwerktijd aanvankelijk contra-productief werken (behoefte aan opleiding door de ervaren dossierbehandelaars) ;
- b) de grote achterstand in de provincie heeft niet alleen betrekking op de bouwaanvragen artikel 43, maar treft vrijwel alle dienstverleningspakketten.

Van het project werd gebruikgemaakt om tijdens de diensturen ietwat meer te focussen op andere probleemsectoren.

Het gestructureerd bijhouden van statistisch cijfermateriaal op een geïnfomatiseerde en uniforme wijze gebeurt thans in alle provinciale afdelingen, doch slechts vanaf september 1999. Enkel een manuele telling van reeds uitgeschreven en geklasseerde dossiers kan uitsluitel geven over de dossiers afgehandeld voor deze datum.

Gelet op de situatie die de Vlaamse volksvertegenwoordiger kent, kan dit thans geen prioriteit uitmaken.

5. De totale vergoeding die op basis van goedgekeurde schuldvorderingen dient te worden uitbetaald aan de dossiersvoorbereiders en dossierbehandelaars bedraagt momenteel : 2.261.624 frank. Vooralsnog werd hiervan 1.019.259 frank effectief uitbetaald.

De rest van wat vooralsnog verschuldigd is, zal worden betaald in de loop van de maand februari eerstkomende.

Vraag nr. 56
van 11 januari 2001
van de heer JAN LOONES

Vensterslachtoffers – Maatregelen

Zie :
Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw
Vraag nr. 60
van 11 januari 2001
van de heer Jan Loones
Blz. 1160

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Vraag nr. 57
van 12 januari 2001
van de heer CARL DECALUWE

Bouwdossiers – Behandelingsduur

De ambtenaren van Stedenbouw mogen "bijklussen" om de achterstand inzake bouwvergunningen weg te werken. Ze krijgen een vergoeding per dossier.

1. Kan de minister een overzicht geven van de achterstand van het aantal bouwvergunningdossiers, en dit opgesplitst per provincie met referentiejaar vanaf oktober 1999 ?
2. Hoeveel ambtenaren hebben reeds met het bijklussen de achterstand verkleind ? Met hoeveel dossiers ?
3. Wat is de geraamde kostprijs van dergelijke operatie tot op heden, en dit opgesplitst per provincie ?

Antwoord

1. Voor het definiëren van de achterstand is het vooreerst noodzakelijk om het begrip "achterstand" in het kader van de behandeling van bouwaanvragen "artikel 43" nader te duiden.

Volgens de vigerende decretale bepalingen dient een bouwaanvraag afgehandeld te zijn binnen een termijn van 75 dagen, die ingaat op de datum van het ontvangstbewijs afgeleverd door de gemeente. Wanneer deze termijn niet wordt gerespecteerd, ligt dit niet steeds (of alleen) aan de adviesverlenende diensten van de provinciale afdelingen Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (ROHM). In vele gevallen is de termijn immers reeds grotendeels verstreken wanneer het dossier op de ROHM-afdeling terechtkomt.

Het is dan ook niet redelijk om, zodra een dossier langer dan 75 dagen bij de gemeente is ingediend, te gewagen over achterstand bij de provinciale ROHM-afdelingen. Aangezien de ontvangstbewijzen worden afgeleverd door de gemeenten, beschikken de ROHM-afdelingen

niet over statistische cijfergegevens m.b.t. alle nog niet afgehandelde aanvragen waarvan het ontvangsbewijs inmiddels sinds langer dan 75 dagen werd afgeleverd.

De in de tabel als **bijlage** opgenomen cijfers geven vanaf de maand oktober 1999 de evolutie van het aantal dossiers dat nog dient te worden afgehandeld. Hierbij wordt ook voor elke maand het aantal ontvangen en het aantal behandelde dossiers vermeld. Bij een eventuele verificatie van het resterend aantal moet er wel rekening worden gehouden met een aantal dossiers (weliswaar gering) dat werd teruggestuurd wegens onvolledigheid.

Uit de tabel is duidelijk op te maken dat in de "problematische" provincies Antwerpen en Oost-Vlaanderen dankzij het nemen van diverse maatregelen de achterstand aanzienlijk aan het teruglopen is.

Het soms tijdelijk opnieuw oplopen van de achterstand heeft hoofdzakelijk te maken met gelijktijdige ziekteperiodes van dossierbehandelaars. Tevens dient rekening te worden gehouden met het feit dat de in juli 2000 aangestelde planologische ambtenaren, die overwegend werden gerekruteerd uit vroegere dossierbehandelaars vergunningen, vanaf september 2000 intensief moesten werken aan de advisering inzake de vervalregeling van de BPA's (artikel 190 DORO). (*BPA : bijzonder plan van aanleg ; DORO : decreet op de ruimtelijke ordening – red.*)

Het is ook zo dat onder de resterende dossiers er heel wat zijn waarvan de termijn nog niet is verstreken en ook een aantal dat vooralsnog niet kan worden afgehandeld wegens het ont-

breken van externe adviezen of het in uitvoering zijn van bepaalde planningsprocedures. Een aantal dossiers is dermate complex dat een snelle afhandeling overigens noch mogelijk, noch verantwoord is.

Tot slot dient te worden beklemtoond dat ook het project op zich bijkomende arbeid genereert, al ware het maar dat systematisch moet worden opgezocht welke dossiers in het pakket thuishoren, kunnen worden behandeld, enzovoort. Een aantal dossiers diende overigens uit het pakket te worden gehaald, omdat eerst in artikel 158 van het decreet bedoelde regularisatieprocedure moet worden doorlopen, die op haar beurt voor bijkomende werklast zorgt.

2. Voor deelname aan het project "wegwerken achterstand bouwaanvragen artikel 43" meldden zich 36 dossierbehandelaars en 6 dossiervoorbereiders. Zij stonden op datum van 5 januari 2000 (volgende evaluatie gebeurt op 5 februari e.k.) reeds in voor het afhandelen van 1.517 dossiers.
3. In het project zijn de dossiers opgenomen die sinds minstens 70 dagen op de afdeling verblijven. Het globaal aantal bedroeg op 15 september 2000 bij de start van het project 1.943. De totale kostprijs van het project wordt geschat op 5.093.956 frank. Dit bedrag dient proportioneel te worden verdeeld over het aantal te behandelen dossiers in elke provincie, namelijk :

Antwerpen	770 = 2.018.706 fr.
Oost-Vlaanderen	549 = 1.439.311 fr.
West-Vlaanderen	460 = 1.205.980 fr.
Vlaams-Brabant	34 = 89.138 fr.
Limburg	130 = 340.821 fr.

Periode	Antwerpen		Oost-Vlaanderen		West-Vlaanderen		Vl. Brabant		Limburg						
	Ontvang.	Behand. Te behand.	Ontvang.	Behand. Te behand.	Ontvang.	Behand. Te behand.	Ontvang.	Behand. Te behand.	Ontvang.	Behand. Te behand.					
Okt. 1999	425	595	2212	651	839	2031	446	415	1304	385	365	391	345	281	502
Nov. 1999	357	715	1854	618	554	2087	493	384	1399	343	353	355	348	214	603
Dec. 1999	325	475	1701	524	446	2157	328	430	1290	425	279	490	240	221	586
Jan. 2000	652	664	1677	797	825	2122	619	497	1398	366	463	358	479	478	583
Feb. 2000	533	313	1897	805	921	1991	484	513	1367	405	417	332	365	371	506
Mrt. 2000	556	568	1878	778	767	1998	554	685	1237	486	379	420	455	774	663
Apr. 2000	601	473	1994	542	979	1553	490	341	1197	371	352	414	343	247	737
Mei 2000	366	1036	1317	625	681	1480	525	449	1238	386	391	354	333	520	501
Juni 2000	531	358	1479	419	537	1350	331	415	1140	308	308	329	282	299	454
Juli 2000	329	307	1493	368	352	1348	202	399	935	252	259	273	213	302	343
Aug. 2000	225	291	1411	438	353	1418	384	332	977	300	211	330	221	201	315
Sept. 2000	159	293	1273	534	442	1500	533	370	1117	300	236	375	263	212	342
Okt. 2000	482	399	1355	518	512	1380	162	312	962	374	285	434	230	271	269
Nov. 2000	387	429	1303	417	514	1379	598	523	1016	280	276	406	217	192	271
Dec. 2000	324	158	1465	403	448	1322	309	302	1007	250	185	453	199	172	285

Vraag nr. 58
van 12 januari 2001
van mevrouw ISABEL VERTRIEST

Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen – Sociale huisvesting

De problematiek van het tekort aan sociale (huur)woningen staat hoog op de politieke agenda. De regering doet een maximale inspanning om in de huidige periode een groot aantal, minimaal vijftienduizend, sociale woningen te realiseren. Het sociale huisvestingsbeleid is een bevoegdheid van minister Sauwens. Het algemene (ruimtelijke) kader van het wonen, ook de prognoses, is gesitueerd bij de minister van Ruimtelijke Ordening.

De gemeentelijke woningbehoeftestudie vormt op gemeentelijk niveau het instrument bij uitstek om meer sturing te geven aan het lokaal woonbeleid. Ze wordt in twee gevallen opgesteld : in het kader van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, en ter motivatie van het aansnijden van een woonuitbreidingsgebied.

De problematiek van voldoende sociale huurwoningen op de juiste locatie komt in de meeste woningbehoeftestudies maar mondjesmaat en vrijblijvend aan bod.

De woningbehoeftestudie biedt een ideale gelegenheid om ook op gemeentelijk niveau een beter inzicht te krijgen in de lokale woonbehoeften m.b.t. het socialewoningenbestand. Bij de bepaling van de kwantitatieve woonbehoefte kan nader worden ingegaan op de kwantitatieve behoefte aan sociale woningen. Bij de kwalitatieve behoeftebepaling kan duidelijker dan nu worden aangegeven welke locaties in het bijzonder geschikt zijn voor sociale huurwoningen, doordat ze gunstig zijn gesitueerd ten opzichte van de kern of van bepaalde voorzieningen. In de beleidselementen kunnen uitspraken worden gedaan over het na te streven aantal bijkomende socialehuurwoningen, de locatie ervan en de gemeentelijke financiële en materiële inspanningen die hiervoor nodig zijn.

1. Welk percentage woningen is al schriftelijk "toegewezen" aan gemeenten door middel van de goedgekeurde gemeentelijke woningbehoeftestudies ? In welke mate worden de streefcijfers van het RSV (Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen) gehaald of overschreden ?
2. Welke aantallen bijkomende sociale woningen worden in deze studies genoemd ?

3. Wordt er in de gemeentelijke woonbehoeftestudie wel voldoende aandacht besteed aan sociale huurwoningen ? Zo neen, op welke wijze denkt de minister de aandacht hiervoor te vergroten ?

Antwoord

1. In het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen worden geen behoefteberekeningen inzake sociale huisvesting opgenomen.

Sociale huisvesting wordt, net als bijvoorbeeld huisvesting voor bejaarden, appartementsbouw, gezinswoningen, enzovoort, gezien als een deel van een globale behoefte aan woningen. Die globale behoefte is voor Vlaanderen geschat op 400.000 bijkomende woningen over de periode 1992-2007, de planperiode van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

Volgens gegevens van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij zouden er in de periode 1991 tot 2000 om en bij de 26.500 sociale woningen gebouwd zijn. Het gros daarvan, met name 70 %, betreft sociale huurwoningen.

Het komt mijn collega minister Sauwens toe om aan te geven in welke mate dit cijfer tegemoetkomt aan de doelstellingen van het sociaal woonbeleid.

Vanuit de ruimtelijke ordening is veeleer van belang waar de woningen terecht komen, met name in de stedelijke gebieden of het buitengebied, dan wel het totale aantal woningen dat wordt gerealiseerd. Een bijkomend principe is dat steeds in een aanbod kan worden voorzien uit het oogpunt van de behoefte. Indien die behoefte vooral bestaat uit sociale huisvesting, dan lijkt het me ook logisch dat gemeenten binnen hun woningbehoeftestudie of hun gemeentelijk ruimtelijk structuurplan hiermee rekening houden.

2. In die gemeentelijke woningbehoeftestudies of structuurplannen worden meestal schattingen gemaakt van het aandeel sociale huisvesting binnen de globale berekende behoefte aan woningen.

Het inschatten van de behoefte aan sociale huisvesting op gemeentelijk niveau is echter niet eenvoudig. Een uitgebreide analyse van de sociaal-economische kenmerken van de inwoners (bv. aan de hand van inkomensverwachting) wordt bijna nooit gemaakt. Bovendien biedt

ook niet elkeen die in theorie in aanmerking komt voor een sociale woning wegens een te laag inkomen, zich ook daadwerkelijk op de socialewoningmarkt aan.

In de gemeentelijke woningbehoeftestudies wordt daarom meestal vertrokken van globale studies voor Vlaanderen, waarbij een inschatting wordt gegeven van de nood aan sociale huisvesting. Gemeentelijke aandelen in de bestaande woningvoorraad worden dan wel eens vergeleken met een Vlaams gemiddelde. Afhankelijk van het aandeel worden dan voorstellen tot projecten opgenomen om het gemeentelijk aandeel op te trekken naar het Vlaams gemiddelde. Het aantal ingeschrevenen op de lijsten van de socialehuisvestingsmaatschappijen die actief zijn in de gemeente, geeft ook zicht op de behoefte. Meestal worden cijfers van 10 tot soms 20 % sociale huisvesting vooropgesteld in de studies.

Tot slot speelt ook de rol van de huisvestingsmaatschappijen mee. Sommige maatschappijen geven blijk van een veel actiever beleid dan andere. Niet elke maatschappij richt zich op dezelfde doelgroep (huurwoningen, koopwoningen, kavels). Daarnaast zijn ook de inspanningen van de gemeenten en intercommunales doorslaggevend in het al dan niet realiseren van sociale huisvesting. Voor de eerder genoemde 26.500 sociale woningen voor Vlaanderen is hiermee trouwens geen rekening gehouden.

3. In vrijwel alle gemeentelijke woningbehoeftestudies die totnogtoe aan mijn administratie werden voorgelegd, komt het aspect sociale huisvesting aan bod. Tot een aantal jaar geleden werd de woningbehoeftestudie bijna uitsluitend voorgelegd om sociale projecten in het woninguitbreidingsgebied te verantwoorden.

Aangezien de meeste gemeenten ondertussen reeds gestart zijn met een gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, verschuift de aandacht meer naar globale benadering van de woonproblematiek in de gemeenten, maar blijft sociale huisvesting nog steeds een belangrijk aandachtspunt. Dit naast de aandacht die ook gaat naar andere doelgroepen. Bovendien is met de omzendbrief uit 1997 al aangegeven welke aspecten in een gemeentelijk woningbehoeftestudie aan bod moeten komen. De geplande projecten in de sociale sector zijn daar één van.

Toch dien ik erop te wijzen dat binnen het domein van de ruimtelijke ordening niet alleen de

aantallen of de aard van de huisvestingsprojecten van belang zijn, maar zeker ook de locatie. Vanuit ruimtelijk oogpunt gaat daarom vooral de aandacht naar inbreidingsgerichte en kernversterkende projecten.

Het is niet de taak van de ruimtelijke ordening om aandelen vast te leggen die mogelijk het lokale woonoverleg kunnen hypothekeren. Vanuit het sociaal woonbeleid wordt het daarom ook niet wenselijk geacht bijvoorbeeld aandelen sociale huisvesting bindend vast te leggen in gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen of gemeentelijke woningbehoeftestudies.

Vraag nr. 60
van 18 januari 2001
van de heer JOS DE MEYER

Doel – Werkgroep Strategisch Plan

In mei vorig jaar nam de Vlaamse regering een aantal beslissingen betreffende de evolutie van de leefbaarheid van de woonkern Doel in de gefaseerde ontwikkeling van het havengebied in het Linkerscheldeoevergebied.

Bij punt twee: "Strategische Planning en Gewestplanwijzigingen, ruimtelijke uitvoeringsplannen", heb ik volgende vragen.

1. Kan de minister de huidige samenstelling van de werkgroep Strategisch Plan meedelen (zowel namen als functies) ?
2. Naar verluidt is die werkgroep opgesplitst in twee groepen : één voor de linker- en één voor de rechteroever van de Schelde. Kan de minister de samenstelling van deze twee werkgroepen meedelen ?
3. Kan hij de data van de vergaderingen van de plenaire werkgroep, alsmede de data van vergaderingen van de afzonderlijke werkgroepen meedelen ?

Graag ontving ik ook de verslagen van die werkgroepen.

4. In het laatste lid van 2B wordt gezegd : "De werkgroep kan door de minister vice-president, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, aangevuld worden met deskundigen".

Kan de minister de naam en de kwalificatie meedelen van de eventuele deskundigen die reeds zijn toegevoegd, zowel aan de plenaire werkgroep, als aan de twee afzonderlijke werkgroepen ?

5. Naar verluidt werken deze twee werkgroepen afzonderlijk, naargelang het behandelde deelonderwerp.

Zijn bij die deelgroepen andere personen betrokken dan degenen die reeds behoren tot de groepen vermeld in de vragen 1 tot 4 ?

Wat zijn de vergaderdata van deze deelgroepen tot op heden ?

Graag ontvang ik ook de verslagen van die werkgroepen.

6. Wat is het eindbesluit betreffende de ruimtelijke uitvoeringsplannen ?

Welke instantie zal worden belast of is reeds belast met de totstandbrenging van "ruimtelijke uitvoeringsplannen" over het geheel of over onderdelen van het strategisch plan ?

Indien reeds gedeeltelijke opdrachten zouden gegeven zijn, zou ik graag volledige informatie krijgen over de stand van zaken rond die opstelling.

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN,
BEGROTING, BUITENLANDS BELEID
EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 13 van 14 november 2000 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Regelgeving – Inwerkingtreding en publicatiedatum

Zeer geregeld verschijnen ministeriële besluiten, omzendbrieven, zelfs decretale bepalingen ná het ingaan van de regelgeving.

Zo verscheen bijvoorbeeld in het Belgisch Staatsblad van 16 september 2000 een ministerieel besluit over de planning van centra voor dagverzorging, dat ingaat op 1 januari 2000. Bij nader toezien werd het besluit zelfs pas ondertekend op 28 juli 2000, zodat hier niet "het drukken van het Staatsblad" de oorzaak kan zijn.

Vaak wordt inderdaad gesteld dat de oorzaak van de vertraging bij het Belgisch Staatsblad ligt. Nochtans is de datum van ondertekening vaak ook vroeger dan de datum van inwerkingtreding.

Dit getuigt geenszins van een behoorlijk bestuur, wat toch één van de doelstellingen van de Vlaamse regering is.

1. Wat is de reden van de trage totstandkoming van bovenvermeld besluit ? Waarom moest dit met terugwerkende kracht ingaan ?
2. Welke omzendbrieven, besluiten, decretale bepalingen werden door de minister uitgevaardigd met terugwerkende kracht ten opzichte van de publicatiedatum in het Staatsblad ?

Wat waren de respectieve redenen daarvoor ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Gecoördineerd antwoord

1. Het desbetreffende ministerieel besluit van 28 juli 2000 houdende de vaststelling van de planning van de centra voor dagverzorging is het sluitstuk van een wetgeving die zijn oorsprong vindt in de federale wetgeving.

Op 29 februari 2000 verscheen immers in het Belgisch Staatsblad het koninklijk besluit van 24 juni 1999 tot wijziging van het koninklijk besluit van 2 december 1982 houdende vaststelling van de normen voor de bijzondere erkenning van rust- en verzorgingstehuizen.

Tegelijkertijd werd het koninklijk besluit van 9 januari 2000 gepubliceerd tot wijziging van het koninklijk besluit van 24 juni 1999 tot wijziging van het koninklijk besluit van 2 december 1982 houdende vaststelling van de normen voor de bijzondere erkenning van rust- en verzorgingstehuizen. Door dit laatste koninklijk besluit werd een bepaling met betrekking tot de inwerkingtreding aan het koninklijk besluit van 24 juni 1999 toegevoegd. Hierdoor trad het koninklijk besluit van 24 juni 1999 in werking op 1 januari 2000, behalve voor de artikelen 3 en 5, die op 1 oktober 2000 in werking traden.

Ten slotte werd in hetzelfde Staatsblad het ministerieel besluit van 5 juli 1999 gepubliceerd, dat in uitvoering van voornoemd koninklijk besluit de programmatiecriteria voor rust- en verzorgingstehuizen en voor centra voor dagverzorging vaststelde.

Ondertussen was de RIZIV-regelgeving reeds aangepast die de financiering van de dagverzorgingscentra mogelijk maakte met ingang van 1 januari 2000 (KB van 13 juni 1999 tot wijziging van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 tot uitvoering van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994 –

BS 20 juli 1999) en waren de benodigde budgetten op de RIZIV-begroting ingeschreven. (*KB : koninklijk besluit ; BS : Belgisch Staatsblad ; Riziv : Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering – red.*)

Door deze federale wetgeving werd het, in uitvoering van aanhangsel nr. 2 van het protocol van 9 juni 1997 gesloten tussen de federale regering en de overheden bedoeld in artikel 128, 130 en 135 van de Grondwet over te voeren ouderenzorgbeleid, mogelijk om aan centra voor dagverzorging met ingang van 1 januari 2000 een bijzondere erkenning te leveren, teneinde in aanmerking te komen voor een financiering van de zorgkosten op basis van een dagforfait verleend door de federale ziekteverzekering. Aansluitend hierop werd onverwijld de procedure opgestart tot totstandkoming van een besluit van de Vlaamse regering tot regeling van die bijzondere erkenning. Dit besluit werd goedgekeurd op 23 juni 2000 en werd op 18 juli 2000 gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad. In uitvoering van het besluit van de Vlaamse regering van 23 juni 2000 werd vervolgens bij ministerieel besluit van 28 juli 2000 de planning van de centra voor dagverzorging vastgesteld. Beide laatste besluiten hadden dan ook, naar analogie van de federale wetgeving waarop zij gebaseerd zijn, uitwerking met ingang van 1 januari 2000.

Ik wens te benadrukken dat het steeds de bechtoring was van de Vlaamse overheid om de dagverzorgingscentra niet een aanzienlijke subsidiering door de federale overheid te ontnemen.

Deze zal het immers mogelijk maken dat met ingang van 1 januari 2000 de zorgkosten voor de zorgbehoevende bejaarden die de dagverzorgingscentra opvangen, aanzienlijk worden verlicht.

2. Hierna kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger per minister een gedetailleerd overzicht vinden van de omzendbrieven, besluiten en decreetale bepalingen die werden uitgevaardigd met terugwerkende kracht ten opzichte van de publicatiedatum in het Staatsblad, en de respectieve redenen daarvoor.

Minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden

Overzicht decreten

Datum	Opschrift	Publicatie- datum BS	Datum inwerkingtred.
17/12/1999	Decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1999	15/2/2000	+ 10 dagen
22/12/1999	Decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2000	30/12/1999	01/01/2000
22/12/1999	Decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2000	31/12/1999	01/01/2000
22/12/1999	Decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2000	15/06/2000	+ 10 dagen
03/03/2000	Decreet houdende goedkeuring van de Euro-mediterrane overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten enerzijds, en de staat Israël anderzijds, met de bijlagen I, II, III, IV, V, VI, VII, de protocollen 1 tot 5, en de slotakte, ondertekend te Brussel op 20 november 1995	15/04/2000	+ 10 dagen
03/03/2000	Decreet houdende instemming met de overeenkomst inzake economisch partnerschap, politieke coördinatie en samenwerking tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten enerzijds, en de Verenigde Mexicaanse Staten anderzijds, slotakte en bijlage, ondertekend te Brussel op 8 december 1997.	15/04/2000	+ 10 dagen
07/04/2000	Decreet tot wijziging van het decreet van 30 november 1988 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de openbare instellingen en publiekrechtelijke verenigingen die van het Vlaams Gewest afhangen	18/05/2000	+ 10 dagen
07/04/2000	Decreet tot wijziging van het decreet van 30 november 1988 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de openbare instellingen en publiekrechtelijke verenigingen die van de Vlaamse Gemeenschap afhangen	18/05/2000	+ 10 dagen
05/05/2000	Decreet houdende instemming met het samenwerkingsverdrag, gesloten tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest en de republiek Slovenië, ondertekend in Ljubljana op 3 september 1998	03/06/2000	+ 10 dagen
30/06/2000	Decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2000	31/08/2000	+ 10 dagen
30/06/2000	Decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2000	17/08/2000	01/07/2000 + zie voetnoot
30/06/2000	Decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2000	17/11/2000	+ 10 dagen

Datum	Opschrift	Publicatie- datum BS	Datum inwerkingtred.
17/07/2000	Decreet houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van Hong Kong inzake de bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Brussel op 7 oktober 1996	11/08/2000	+ 10 dagen
17/07/2000	Decreet houdende instemming met het verdrag inzake verstandhouding en samenwerking tussen het Koninkrijk België, de Vlaamse Gemeenschap van België, de Franse Gemeenschap van België, de Duitstalige Gemeenschap van België, het Vlaamse Gewest van België, het Waalse Gewest van België, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van België en Oekraïne, ondertekend te Brussel op 23 april 1997.	11/08/2000	+ 10 dagen
17/07/2000	Decreet houdende instemming met de overeenkomst gesloten tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Republiek van Zuid-Afrika inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Pretoria op 14 augustus 1998	11/08/2000	+ 10 dagen
17/07/2000	Decreet houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Slovenië inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Ljubljana op 1 februari 1999	17/08/2000	+ 10 dagen
17/07/2000	Decreet houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van Roemenië inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Brussel op 4 maart 1996.	11/08/2000	+ 10 dagen
17/07/2000	Decreet houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van Oekraïne inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Kiev op 20 mei 1996	11/08/2000	+ 10 dagen
17/07/2000	Decreet houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie enerzijds en de regering van de republiek Kazachstan anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Almaty op 16 april 1998	11/08/2000	+ 10 dagen
17/07/2000	Decreet houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de republiek India inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te New Delhi op 31 oktober 1997	11/08/2000	+ 10 dagen
17/07/2000	Decreet houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie enerzijds, en de regering van de republiek Oezbekistan anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Tashkent op 17 april 1998	11/08/2000	+ 10 dagen

Dit decreet treedt in werking op 1 juli 2000 met uitzondering van :

- de artikelen 2 tot en met 7, 12, 13 en 14, 18 en 19, 23, 24, die uitwerking hebben met ingang van 1 januari 2000 ;
- de artikelen 20 tot en met 22, die uitwerking hebben met ingang van het aanslagjaar 1999 ;
- artikel 25, dat uitwerking heeft met ingang van 31 maart 1998.

Datum	Opschrift	Publicatie- datum BS	Datum inwerkingtred.
13/07/1999	BVR tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering	15/07/1999	13/07/1999
27/07/1999	BVR tot organisatie van de kabinetten van de Vlaamse ministers	16/09/1999	13/07/1999
03/12/1999	BVR tot wijziging van het BVR van 15/07/1997 betreffende het toezicht door ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap op de kwijting van het kijk- en luistergeld	25/01/2000	25/01/2000
31/03/2000	BVR tot aanstelling van twee bijzondere commissarissen voor de reorganisatie van het Vlaamse overheidsapparaat	14/06/2000	31/03/2000
08/09/2000	BVR betreffende de oprichting en de werking van de entiteit Interne Audit in het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	25/10/2000	08/09/2000
08/09/2000	BVR tot wijziging van het Vlaams Personeelsstatuut van 24/11/1993 wat de loopbanen bij de entiteit Interne Audit betreft en de bijbehorende bijlage	25/10/2000	08/09/2000
08/09/2000	BVR tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 13 juni 1996 houdende vaststelling van de personeelsformatie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap naar aanleiding van de oprichting van de entiteit Interne Audit	25/10/2000	08/09/2000
20/10/2000	BVR waarbij de waarborg van het Vlaams Gewest gehecht wordt aan de geconsolideerde schuld van de stad Antwerpen	25/11/2000	+ 10 dagen

Overzicht ministeriële besluiten

Datum	Opschrift	Publicatie- datum BS	Datum inwerkingtred.
21/10/1999	Ministerieel besluit tot aanwijzing van ambtenaren die belast zijn met de uitvoerbaarverklaring, met de inning en met de invordering van de heffing ter bestrijding van leegstand en verkrotting van gebouwen en/of woningen en met de beslissing over de beroepsschriften	11/11/1999	13/07/1999
05/11/1999	Ministerieel besluit tot wijziging van het ministerieel besluit van 13/12/1993 houdende delegatie van sommige bevoegdheden inzake financiën en begroting aan ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	30/11/1999	05/11/1999
08/05/2000	Ministerieel besluit houdende vaststelling wat het Vlaams Gewest betreft en voor het aanslagjaar 2000 van de coëfficiënt zoals bedoeld in artikel 255, vierde lid, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 en van de vermindering zoals bedoeld in artikel 257, par. 1, 2° van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992	26/05/2000	01/01/2000
15/05/2000	Ministerieel besluit tot aanstelling van ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap belast met de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen	27/06/2000	27/06/2000

**Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken
en Energie**

Administratie Wegen en Verkeer (AWV)

Nihil

Administratie Ondersteunende Studies en Opdrachten (AOSO)

Niet van toepassing

Administratie Algemene Administratieve Diensten (AAD)

Nihil

Administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ)

Het hieronder vermelde besluit van de Vlaamse regering trad retroactief in werking. De reden van de retroactieve inwerkingtreding wordt vermeld.

Besluit van de Vlaamse regering van 19 november 1999 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 1996 tot vaststelling van de tarieven van het loodsgeld en andere vergoedingen en onkosten voor loodsv verrichtingen in de Belgische loodsvaarwateren en op de Schelde beneden Antwerpen, in de Scheldemonden en op het kanaal Gent-Terneuzen

BS – 12 juli 2000

Datum inwerkingtreding : 1 januari 2000

Reden retroactiviteit

De Vlaamse regering heeft dit besluit op 19 november 1999 goedgekeurd, maar door technische problemen kon het pas worden gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 12 juli 2000. Bovendien betreft het hier de rechtzetting van een fout uit het verleden in de vaststelling van de loodsgeldtarieven, waardoor uiteindelijk de klanten, in casu de rederijen en scheepsagenten, konden profiteren van een loodsgeldverlaging vanaf 1 januari 2000.

Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

Gezinszorg

Wijzigende besluiten

Besluit van de Vlaamse regering van 17 juli 2000 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse rege-

ring van 16 juni 1998 tot regeling van de erkenning en de subsidiëring van de centra voor ontwikkelingsstoornissen (BS 26.10.2000), inwerkingtreding 1 januari 2000.

Er werd veel belang gehecht aan een (tijds)intensief overleg met de sector.

Verder heeft dit besluit een budgettaire weerslag, hetgeen de doorlooptijd van de administratieve procedure in belangrijke mate verhoogt. De voorbereiding van deze regelgeving kon slechts starten na goedkeuring van de begroting.

In het belang van de sector werd de inwerkingtreding bepaald op 1 januari 2000.

Ouderenzorg

Wijzigende besluiten

Besluit van de Vlaamse regering van 28 januari 2000 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 10 juli 1985 tot vaststelling van de rechtspleging voor erkenning en sluiting van serviceflatgebouwen, woningcomplexen met dienstverlening en rusthuizen (BS 08.03.2000), inwerkingtreding 01.01.2000

Het besluit van de Vlaamse regering van 28 januari 2000 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 10 juli 1985 tot vaststelling van de rechtspleging voor erkenning van serviceflatgebouwen, woningcomplexen met dienstverlening en rusthuizen wijzigt de behandeling van de verweerschriften bij negatieve procedures door de adviseerende beroepscommissie. Dit besluit had uitwerking met ingang van 1 januari 2000 en werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 8 maart 2000.

Aangezien er voor de neerlegging van de nota aan de Vlaamse regering geen verweerschriften ingediend waren, en teneinde de rechten van die uitbaters die tussen deze datum en de effectieve datum van goedkeuring door de Vlaamse regering eventueel een verweerschrift zouden indienen niet te schaden, werd beslist deze aanpassing te laten ingaan op 1 januari 2000.

Nieuwe besluiten

Ministerieel besluit van 23 december 1999 houdende de vastlegging van bevolkingsprojectie zoals bedoeld in artikel 4 van het besluit van de Vlaamse regering van 17 maart 1998 houdende vaststelling van het programma voor serviceflatgebouwen, wo-

ningcomplexen met dienstverlening en rusthuizen (BS 15.02.2000), inwerkingtreding 01.01.2000

Dit besluit trad in werking op 1 januari 2000. Het werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 15 februari 2000. Alhoewel dit besluit werd genomen voor de datum van inwerkingtreding ervan, werd dit pas twee maanden later gepubliceerd in het Staatsblad.

Thuiszorg

Wijzigende besluiten

Besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 tot wijziging van bijlage I bij het besluit van de Vlaamse regering van 18 december 1998 houdende de erkenning en subsidiëring van verenigingen en welzijnsvoorzieningen in de thuiszorg (BS 18.07.2000), inwerkingtreding 01.01.1999

Het gaat hier om de vertaling van de "structurele vermindering" (werkgeversbijdrage) naar de Vlaamse regelgeving. Deze vertaling heeft uiteraard een budgettaire weerslag. Deze budgettaire impact was echter niet duidelijk en vroeg om grondig onderzoek. Het besluit werd tijdig goedgekeurd, zodat de voorzieningen bij de uitbetaling van het saldo 1999 in 2000 correct konden worden uitbetaald. In het belang van de voorzieningen werd de datum van inwerkingtreding bepaald op 1 januari 1999.

Besluit van de Vlaamse regering van 10 november 2000 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 18 december 1998 houdende de erkenning en subsidiëring van verenigingen en welzijnsvoorzieningen in de thuiszorg, inwerkingtreding 01.09.2000 (nog niet gepubliceerd maar gezien de datum van inwerkingtreding zal de publicatie laattijdig zijn)

Het betreft hier de subsidiëring van de aankopen van personalarmpoestellen door de lokale en de regionale dienstencentra. Alhoewel het besluit nog niet werd gepubliceerd, werd het integraal ter kennis gebracht aan alle betrokkenen.

In de besluiten wordt een subsidie verleend aan de dienstencentra die dergelijke toestellen factureren in de periode september 1999 tot en met maart 2001.

De Inspectie van Financiën heeft eind 1999 terecht opgemerkt dat het gebruik van personalarmpoestellen dermate is ingeburgerd dat de experimentele fase voorbij is en dat de aankopen dus niet meer

in aanmerking komen voor een subsidiëring als vernieuwend of experimenteel project. Vermits er echter vanuit het werkveld een grote vraag is naar verdere subsidiëring, en vermits er op de begroting 2000 nog middelen resten die daarvoor in aanmerking kunnen komen, werd een regeling uitgewerkt waarbij de centra worden beloofd die inzake het uitlenen van personalarmpoestellen hun inspanningen hebben voortgezet.

Gezien de beschikbare middelen op de begroting 2000 diende deze regeling nog in 2000 in te gaan.

Nieuwe besluiten

Ministerieel besluit van 8 maart 2000 tot vaststelling van de subsidieerbare urencontingenten 2000 van de private diensten voor gezins- en bejaardenhulp (BS 25.03.2000) (inwerkingtreding 01.01.2000)

Ministerieel besluit van 8 maart 2000 tot vaststelling van de subsidieerbare urencontingenten 2000 van de openbare diensten voor gezins- en bejaardenhulp (BS 25.03.2000) (inwerkingtreding 01.01.2000)

Dit besluit heeft een budgettaire weerslag, hetgeen de doorlooptijd van de administratieve procedure in belangrijke mate verhoogt. De voorbereiding van deze regelgeving kon slechts starten na goedkeuring van de begroting.

In het belang van de sector werd de inwerkingtreding bepaald op 1 januari 2000.

Besluit van de Vlaamse regering van 28 januari 2000 tot regeling van de erkenningen en de subsidiëring van opleidingscentra voor polyvalente verzorgenden (BS 09.03.2000) (inwerkingtreding 01.01.2000)

Het gaat hier over een volledig nieuwe regelgeving. Er werd veel belang gehecht aan een (tijds)intensief overleg met de sector. Verder heeft dit besluit een budgettaire weerslag, hetgeen de doorlooptijd van de administratieve procedure in belangrijke mate verhoogt. De voorbereiding van deze regelgeving kon slechts starten na goedkeuring van de begroting.

In het belang van de sector werd de inwerkingtreding bepaald op 1 januari 2000.

Besluit van de Vlaamse regering van 23 juni 2000 tot vaststelling van de procedure voor de bijzondere erkenning van een centrum voor dagverzorging (BS 18.07.2000) (inwerkingtreding 01.01.2000)

Zie verantwoording ouderenzorg – interferentie met federale regelgeving.

Ministerieel besluit van 28 juli 2000 houdende vaststelling van de planning van de centra voor dagverzorging (BS 06.09.2000) (inwerkingtreding 01.01.2000)

Zie verantwoording ouderenzorg – interferentie met federale regelgeving.

Minderheden

Nieuwe besluiten

Ministerieel besluit van 21 april 2000 houdende de toekenningsvoorwaarden van een projectstudie in het kader van het Vlaamse minderhedenbeleid voor 2000 (BS 07.06.2000) (inwerkingtreding 01.04.2000)

Er werd zeer veel tijd besteed aan het zorgvuldig bepalen van de criteria voor projectsubsidie. De laattijdige publicatie in het Belgisch Staatsblad werd opgevangen door het aanschrijven van alle belanghebbenden. Alle voorzieningen en organisaties actief met de doelgroep werden aangeschreven (bv. de integratiesector, de zelforganisaties,...) alsook specifiek die organisaties welke werken met de beoogde doelgroepen (dit jaar voorzieningen in de thuiszorg en de CAW). (*CAW : centrum voor algemeen welzijnswerk – red.*)

Deze mailing werd op 2 mei 2000 verzonden, zodat de organisaties nog twee maanden de tijd hadden om een project in te zenden. De uiterste inschrijvingsdatum was 30 juni 2000. Het ministerieel besluit en de formulieren werden daarenboven op 5 mei op de website van de Vlaamse Gemeenschap geplaatst. Er kwamen in totaal 95 aanvragen binnen, hetgeen zeer veel is voor een beschikbaar budget van 17 miljoen.

Kwaliteitszorg

Wijzigende besluiten

Besluit van de Vlaamse regering van 21 januari 2000 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 1997 tot regeling van de erkenning en de subsidiëring van de centra voor integrale gezinszorg (BS 19.02.2000), inwerkingtreding 01.01.2000

Besluit van de Vlaamse regering van 25 februari 2000 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 16 juni 1998 tot regeling van erken-

ning en de subsidiëring van de centra voor ontwikkelingsstoornissen (BS 03.06.2000), inwerkingtreding 01.01.2000

Nieuwe besluiten

Ministerieel besluit van 26 januari 2000 inzake de kwaliteitszorg in de verenigingen voor gezinseducatie (BS 09.03.2000) (inwerkingtreding 01.01.2000)

Ministerieel besluit van 22 januari 2000 inzake de kwaliteitszorg in de centra voor integrale gezinszorg (BS 22.03.2000) (inwerkingtreding 01.01.2000)

Ministerieel besluit van 17 maart 2000 inzake de kwaliteitszorg in de opleidingscentra voor polyvalente verzorgenden (BS 20.05.2000) (inwerkingtreding 01.01.2000)

Ministerieel besluit van 15 mei 2000 inzake de kwaliteitszorg in de centra voor ontwikkelingsstoornissen (BS 23.06.2000) (inwerkingtreding 01.01.2000)

Besluit van de Vlaamse regering van 24 maart 2000 tot aanwijzing van sectoren waarvoor uitzonderlijk de termijn wordt verlengd voor de aanpassing van erkenningsvoorwaarden en procedureregels voor erkenning in het kader van het decreet van 29 april 1997 inzake de kwaliteitszorg in de welzijnsvoorzieningen (BS 19.05.2000) (inwerkingtreding 01.01.2000)

Het decreet van 29 april 1997 inzake de kwaliteitszorg in de welzijnsvoorzieningen biedt een voorwaardenscheppend kader aan waarbinnen de welzijnsvoorzieningen de kwaliteit van de hun geboden hulp- en dienstverlening kunnen bepalen, beheersen, verbeteren en waarborgen.

Gelet op de algemeenheid van dit kaderdecreet en op de diversiteit van de welzijnssectoren en hun respectieve sectorale regelgevingen, stelt het decreet dat per sector en in overleg met deze een sector-specifieke invulling wordt gegeven aan de principes en algemene vereisten van dit decreet.

Hiertoe dienden sectorale overleggroepen te worden opgestart, die drie opdrachten hadden, namelijk :

1. het operationaliseren van de sectorale minimale kwaliteitseisen ;

2. het bepalen van de minimale elementen voor het opzetten van een kwaliteitssysteem, een kwaliteitsplanning en een kwaliteitshandboek ;
3. het formuleren van voorstellen tot aanpassing van de sectorale regelgeving.

Dit overleg werd zeer grondig gevoerd en vergde de nodige tijd.

Slechts na het afronden van dit overleg kon worden gestart met de voorbereiding van een integratie van de voornoemde elementen in de respectieve sectorspecifieke regelgevingen en met de procedure tot goedkeuring van deze regelgeving.

De sector gezinszorg was de eerste die deze integratie realiseerde.

Hierbij dient te worden opgemerkt dat de voorzieningen vanaf de datum van inwerkingtreding drie jaar tijd krijgen om deze regelgeving te implementeren.

Voor sommige sectoren was het wenselijk uitstel te verkrijgen gelet op de fundamentele wijzigingen van hun regelgeving. Dit kon slechts na wijziging van het decreet van 29 april 1997, hetgeen werd gerealiseerd door artikel 51 van het decreet van 22 december 1999 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2000 (BS 30.12.1999).

Zorgverzekering

Nieuwe besluiten

Besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 2000 houdende organisatie en regeling van het beheer en de werking van het Vlaams Zorgfonds (BS 26.10.2000) (inwerkingtreding 01.07.2000)

Besluit van de Vlaamse regering van 17 juli 2000 betreffende de adviesraad bij het Vlaams Zorgfonds (BS 21.10.2000) (inwerkingtreding 01.08.2000)

Besluit van de Vlaamse regering van 17 juli 2000 betreffende de organisatie, het beheer, de werking en de erkenning van zorgkassen en betreffende de controle op de zorgkassen (BS 01.11.2000) (inwerkingtreding 20.07.2000)

Deze besluiten werden niet met terugwerkende kracht genomen. De publicatie in het Belgisch Staatsblad nam de nodige tijd in beslag.

Inburgering

Besluit van de Vlaamse regering van 17 juli 2000 houdende de nadere regels betreffende de subsidieverlening voor inburgeringstrajecten voor meerderjarige anderstalige nieuwkomers (BS 28.10.2000) (inwerkingtreding 19.07.2000)

Dit besluit werd niet met terugwerkende kracht genomen. De publicatie in het Belgisch Staatsblad nam de nodige tijd.

Gelijke Kansen

Tot nu toe werden er geen specifieke omzendbrieven over Gelijke Kansen uitgevaardigd.

Verder werden de Vlaamse regelgevende bepalingen die door Gelijke Kansen in Vlaanderen worden beheerd en opgevolgd, niet met terugwerkende kracht uitgevaardigd ten opzichte van hun publicatiedatum. In casu gaat het om de quotadecreten van 15 juli 1997 en 18 mei 1999 betreffende de samenstelling van advies- en bestuursorganen en het door de minister geïnitieerde BVR van 22 februari 2000 inzake de afwijkingsprocedure van artikel 6 van het decreet van 15 juli 1997.

Kind en Gezin

Ministerieel besluit van 3 december 1999 tot wijziging van het ministerieel besluit van 26 november 1997 betreffende de invoering van de boekhouding, de jaarrekening en het rekeningenstelsel voor de kinderdagverblijven, diensten voor opvanggezinnen, initiatieven voor buitenschoolse opvang en centra voor kinderopvang en gezinsondersteuning

Dit besluit treedt in werking op 1 januari 2000. Publicatiedatum : 5 januari 2000. Reden : laattijdige publicatie in het Belgisch Staatsblad.

Besluit van de Vlaamse regering van 17 december 1999 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juni 1997 houdende de voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van kinderdagverblijven en diensten voor opvanggezinnen

Dit besluit treedt in werking op 1 januari 2000. Publicatiedatum : 19 februari 2000. Reden : laattijdige publicatie in het Belgisch Staatsblad.

Ministerieel besluit van 26 april 2000 betreffende de berekeningswijze van de subsidiebedragen voor de personeelskosten in kinderdagverblijven en diensten voor opvanggezinnen

Dit besluit treedt in werking op 1 januari 2000. Publicatiedatum : 3 juni 2000. Reden : dit ministerieel besluit voert het daarboven vermelde besluit van de Vlaamse regering van 17 december 1999 uit. De redactie ervan en publicatie namen nog enige tijd in beslag. Vermits het de berekeningswijze voor het jaar 2000 bevat, diende het uitwerking te hebben vanaf 1 januari 2000.

Besluit van de Vlaamse regering van 18 december 1998 tot bepaling van de voorwaarden en de procedureregels inzake erkenning en subsidiëring van de consulatiebureaus voor het jonge kind

Dit besluit treedt in werking op 1 januari 1999. Publicatiedatum : 19 maart 1999. Reden : laattijdige publicatie in het Belgisch Staatsblad.

Sociale integratie van personen met een handicap

Er zijn nauwelijks voorbeelden in deze sector van toestanden zoals door de Vlaamse volksvertegenwoordiger beschreven.

Inzake de vergoeding van doventolken werd deze honorering vanaf 1 januari 2000 opgetrokken bij besluit van de Vlaamse regering van 17 juli 2000, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 17 oktober 2000.

Het met terugwerkende kracht toekennen van een bijkomend voordeel kan moeilijk als schadelijk voor de betrokkenen worden beschouwd.

Het besluit van de Vlaamse regering van 17 december 1999 dat vanaf 1 januari 2000 nieuwe erkenningsregels vastlegt voor de beschutte werkplaatsen, werd slechts op 25 juli 2000 in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd.

Zowel wat dit laatste geval betreft, als in het algemeen wat de gehandicaptensector betreft, wil ik er wel op wijzen dat de regelgeving terzake slechts na overleg met het werkveld totstandkomt, hetzij in de voorbereidende fase, hetzij via advisering door de raad van bestuur van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap, waarin alle actoren uit dit beleidsdomein vertegenwoordigd zijn, zodat de belanghebbenden niet moeten wachten op officiële publicatie om van de teneur van de reglementaire maatregelen op de hoogte te zijn.

Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking

In mijn beleidsdomeinen zijn er nauwelijks anomalieën vast te stellen met betrekking tot de laattijdige publicatie in het Belgisch Staatsblad.

Voor de sector van de volksoontwikkeling moet melding worden gemaakt van de decretale bepalingen vervat in hoofdstuk VI van het decreet van 30 juni 2000 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2000 (Belgisch Staatsblad 17 augustus 2000).

De bepalingen werden in een eerste ontwerp in de loop van december 1999 geschreven. De tijd nodig om omtrent deze bepalingen de vereiste adviezen te verwerven evenals de geëigende technieken gehanteerd bij een begrotingscontrole kunnen waarschijnlijk het uiteindelijke tijdsverschil verklaren.

Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

Algemeen

Er wordt door het departement Onderwijs niet systematisch geregistreerd welke besluiten of decretale bepalingen eerder in werking treden dan de datum waarop zij in het Belgisch Staatsblad worden gepubliceerd. Als het gebeurt in dit beleidsdomein, dan zijn hiervoor verschillende verklaringen aan te geven, waarvan de vertraging door laattijdige publicatie in het Staatsblad er maar één is.

Het afstemmen van de inwerkingtreding van regelgeving op de publicatiedatum in het Belgisch Staatsblad gebeurt wanneer mogelijk, maar dat is vaak niet het geval. Reglementaire bepalingen behoeven meestal een exacte inwerkingtredingsdatum, hetzij om conform de verwante regelgeving te zijn, hetzij om de rechtszekerheid en -continuïteit te waarborgen. Dit is in de regel niet verenigbaar met de publicatiemodaliteiten van het Belgisch Staatsblad. Wanneer nieuwe regelgeving bestaande knelpunten wil oplossen, is de facto retroactiviteit ten opzichte van het vaststellen van de regelgeving en dus ook ten opzichte van de publicatie in het Belgisch Staatsblad niet enkel onvermijdelijk, maar de regel.

Een andere belangrijke verklaring vindt men onder meer in de lange ontstaansprocedure bij de ontwikkeling van nieuwe regelgeving.

Er moet hierbij worden gewezen op alle formele stappen die moeten worden genomen bij de totstandkoming van (onderwijs)reglementering : het advies van de Inspectie van Financiën, het begrotingsakkoord van de minister van Begroting, de principiële goedkeuring door de Vlaamse regering, het advies van de Vlaamse Onderwijsraad en van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, de onderhandelingen met vakbonden en inrichtende machten, de opmaak van een kindeffectrapport, het advies van de Raad van State, het akkoord van de Vlaamse regering over de aangebrachte wijzigingen ten gevolge van overleg en advisering en de definitieve goedkeuring vooraleer zij aan het Vlaams Parlement wordt voorgelegd.

Naast deze formele stappen worden er – meestal bij ingrijpende wijzigingen – ook een aantal informele overleg- en consultatiemomenten gehouden teneinde het maatschappelijk draagvlak van de nieuwe regeling nog te vergroten.

Indien de totstandkomingsprocedure dermate veel tijd in beslag neemt dat de inwerkingtredingsdatum nadert vooraleer er tot publicatie kan worden overgegaan, is het binnen de onderwijssector gebruikelijk dat scholen via een omzendbrief de nieuwe regelgeving krijgen toegelicht vóór het schooljaar waarin zij moet worden toegepast.

In een beperkt aantal gevallen treedt nieuwe regelgeving met terugwerkende kracht in werking. Meestal wordt dit doorgevoerd om een einde te maken aan interpretatieproblemen van bestaande reglementering, of om tegemoet te komen aan door het Rekenhof vastgestelde lacunes in de bestaande wetgeving. Het is een beginsel van behoorlijk bestuur dat retroactieve werking slechts in uitzonderlijke gevallen wordt toegepast en in ieder geval geen afbreuk mag doen aan eerder toegekende rechten van personen of instellingen.

Deze principes worden proactief bewaakt doordat nieuwe regelgeving vooraf aan de Raad van State voor advies moet worden voorgelegd en doordat de toetsing van bestaande rechtsregels hetzij bij de Raad van State, hetzij bij het Arbitragehof kunnen leiden tot schorsing of vernietiging.

Hierna volgt een overzicht van de regelgeving die tot hiertoe tijdens de huidige legislatuur werd uitgevaardigd en waarvan de publicatie in het Belgisch Staatsblad op een latere datum dan de inwerkingtreding heeft plaatsgevonden.

Basisonderwijs

Besluit van de Vlaamse regering van 26 mei 2000 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 14 juli 1998 betreffende het tijdelijk project zorgverbreding in het gewoon basisonderwijs. Dit besluit trad in werking op 1 september 2000 en werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 28 november 2000.

Besluit van de Vlaamse regering van 28 augustus 2000 inzake het tehuis van het Gemeenschapsonderwijs dat instaat voor de opname van jongeren in het kader van de hulp- en bijstandsregeling. Dit besluit trad in werking op 1 september 2000 en werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 20 oktober 2000. Dit is de normale termijn die moet worden uitgetrokken voor publicatie in het Staatsblad.

Ministerieel besluit van 8 september 2000 tot wijziging van liet ministerieel besluit van 5 maart 1998 houdende samenstelling van de commissie van advies voor het buitengewoon onderwijs, opgericht door de Vlaamse regering. Dit ministerieel besluit heeft uitwerking met ingang van 1 september 1999 en werd op 21 november 2000 in het Staatsblad gepubliceerd.

Ministerieel besluit van 24 oktober 2000 tot wijziging van het ministerieel besluit van 5 maart 1998 houdende samenstelling van de commissies van advies voor het buitengewoon onderwijs, opgericht door de Vlaamse regering. Dit ministerieel besluit heeft uitwerking met ingang van 1 september 2000 en werd gepubliceerd in het Staatsblad van 24 november 2000.

Secundair onderwijs

Besluit van de Vlaamse regering van 27 juli 1999 houdende afwijking op de multisectoraliteit voor bepaalde scholengemeenschappen van het voltijds secundair onderwijs : inwerkingtreding vanaf 1 september 1999, BS van 19 oktober 1999.

Besluit van de Vlaamse regering van 7 september 1999 betreffende de studiegebieden en structuuronderdelen in het secundair onderwijs : inwerkingtreding vanaf 1 september 1998, BS van 1 februari 2000 ; reden : langdurige onderhandelingen met inrichtende machten en vakorganisaties met betrekking tot het gereduceerd studieaanbod tweede en derde graad secundair onderwijs, over de cataloge-

ring in studiegebieden met ingang vanaf 1 september 1998 was er geen discussie.

Besluit van de Vlaamse regering van 7 september 1999 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 9 oktober 1991 houdende inrichting van de examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap voor het voltijds secundair onderwijs : inwerkingtreding vanaf 1 januari 1999, BS van 17 december 1999 ; reden : teneinde de goede werking van de examencommissie niet in het gedrang te brengen, de pariteit tussen het aantal examinatoren van het officieel en het vrij onderwijs te bewaren én professionele plus gemotiveerde juryleden te kunnen behouden, diende de toestand van een aantal nog fungerende leden die reeds de leeftijdsgrens hadden bereikt, te worden geregulariseerd.

Ministerieel besluit van 20 september 1999 tot vaststelling van het globale aantal extra uren-leraar toegekend aan de scholengemeenschappen secundair onderwijs voor het schooljaar 1999-2000 : inwerkingtreding vanaf 1 september 1999, BS van 25 november 1999.

Ministerieel besluit van 12 januari 2000 tot wijziging van het ministerieel besluit van 20 februari 1998 houdende benoeming van de leden van de onderscheiden afdelingen van de examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap voor het voltijds secundair onderwijs : inwerkingtreding vanaf 1 september 1999, BS van 15 februari 2000 ; reden : de aanwijzing van de juryleden dient vaak te worden gewijzigd bij de aanvang van of tijdens de zittijd gelet op onvoorziene ontslagnemingen of onbeschikbaarheid van de benoemde examinatoren.

Ministerieel besluit van 21 januari 2000 houdende benoeming van de leden van de onderscheiden afdelingen van de examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap voor het voltijds secundair onderwijs : inwerkingtreding vanaf 1 januari 2000, BS 19 februari 2000.

Besluit van de Vlaamse regering van 11 februari 2000 houdende goedkeuring van programmatie van specifieke structuuronderdelen van de tweede en derde graad van een school voor voltijds secundair onderwijs : inwerkingtreding vanaf 1 september 1999, BS van 12 april 2000 ; reden : het betreft de oprichting van een topsportopleiding aan het KA Leuven waarvoor de voormalige minister van Onderwijs een convenant (dat in de programmatie voorziet) met de school en de sportfederatie heeft gesloten (*KA : Koninklijk Atheneum – red.*). Na aanvankelijke weigering, werd pas in de loop van het schooljaar het begrotingsakkoord, en dan nog beperkt tot dat ene schooljaar, ontvangen.

Ministerieel besluit van 20 juli 2000 tot wijziging van het ministerieel besluit van 21 januari 2000 houdende benoeming van de leden van de onderscheiden afdelingen van de examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap voor het voltijds secundair onderwijs : inwerkingtreding vanaf 1 maart 2000, BS van 17 augustus 2000, reden : de aanwijzing van de juryleden dient vaak te worden gewijzigd bij de aanvang van of tijdens de zittijd, gelet op onvoorziene ontslagnemingen of onbeschikbaarheid van de benoemde examinatoren.

Ministerieel besluit van 26 juli 2000 tot wijziging van het ministerieel besluit van 24 november 1997 houdende benoeming van de voorzitter, de plaatsvervangende voorzitters, de secretarissen en de adjunct-secretarissen van de examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap voor het voltijds secundair onderwijs : inwerkingtreding vanaf 1 juli 2000, BS van 3 oktober 2000 ; reden : de procedure voor de vervanging van een ontslagnemende voorzitter en een ontslagnemende ondervoorzitter, waarbij respectievelijk op het federaal departement van Justitie en het Vlaams departement van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur een beroep moet worden gedaan, heeft meer tijd dan gepland in beslag genomen.

Ministerieel besluit van 31 augustus 2000 tot vaststelling van de scholen met experimenteel secundair onderwijs volgens modulair stelsel : inwerkingtreding vanaf 1 september 2000, BS van 21 oktober 2000.

Besluit van de Vlaamse regering van 8 september 2000 houdende afwijking op de rationalisatienorm voor het Koninklijk Technisch Atheneum Beringen : inwerkingtreding vanaf 1 september 2000, BS van 28 november 2000.

Besluit van de Vlaamse regering van 14 september 1999 betreffende de bijzondere terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden voorafgaand aan het rustpensioen voor sommige personeelsleden van het voltijds gewoon secundair onderwijs : inwerkingtreding vanaf 1 september 1998, BS van 28 december 1999 ; reden : de procedure voor het verkrijgen van het begrotingsakkoord en de desbetreffende onderhandelingen hebben extra tijd in beslag genomen.

Niveau-overschrijdend : personeel

1. BVR van 11 februari 2000 betreffende de volledige terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden voorafgaand aan het rustpensioen voor personeel van het onderwijs en de psycho-medisch-sociale centra. BS 11.04.2000.

Uitwerking : verschillende data, namelijk 1 juli 1991, 1 januari 1994, 1 september 1995, 1 januari 1997 en 1 september 1999.

2. BVR van 11 februari 2000 tot wijziging van het BVR van 20 april 1994 betreffende de deeltijdse terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden voorafgaand aan het rustpensioen voor personeelsleden van het onderwijs en van de psycho-medisch-sociale centra. BS 12.04.2000. Uitwerking : 1 september 1999.

Het in punt 1 vermelde besluit van de Vlaamse regering is de uitvoering van het akkoord van sectorale sociale programmatie voor de jaren 1997 en 1998 voor de sector "onderwijs" van de Vlaamse Gemeenschap, de zogenaamde CAO IV. De datum van inwerkingtreding van deze punten was vastgesteld in de CAO (*collectieve arbeidsovereenkomst – red*).

Het in punt 2 vermelde besluit van de Vlaamse regering is eveneens de uitvoering van een punt van voormeld akkoord, namelijk wat de inwerkingtreding vanaf 1 september 1999 betreft. Deze datum was eveneens vastgelegd in de CAO. Verder geeft dit besluit uitvoering aan een punt van het akkoord van sectorale sociale programmatie voor de jaren 1995 en 1996 voor de sector onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap, de zogenaamde CAO III, namelijk de inwerkingtreding vanaf 1 januari 1997. Met de andere data van uitwerking werden de bepalingen inzake deze materie in overeenstemming gebracht met andere bestaande reglementaire bepalingen.

Ter inlichting kan worden meegedeeld dat de maatregelen die worden getroffen in een zogenaamde CAO steeds onverwijld na de ondertekening van het protocol terzake bij omzendbrief ter kennis worden gebracht van de personeelsleden. Wat meer specifiek de volledige terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden voorafgaand aan het rustpensioen voor personeelsleden van het onderwijs en van de psycho-medisch-sociale centra betreft (BVR sub 1°), hierover werd in een omzendbrief van 5 juli 1999 uitgebreide toelichting gegeven.

3. Besluit van de Vlaamse regering van 31 augustus 1999 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 29 april 1992 betreffende de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reffectatie, de wedertewerkingstelling en de toekenning van een wachtgeld of wachtgeldtoelage : inwerkingtreding vanaf 1 augustus 1999, BS van 7 maart 2000 ; reden : vertraging bij Belgisch Staatsblad.
4. Besluit van de Vlaamse regering van 31 augustus 1999 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 14 juni 1989 betreffende de bekwaamheidsbewijzen, de weddeschalen, het prestatiestelsel en de bezoldigingsregeling in het secundair onderwijs : BS 23 maart 2000 ; reden : vertraging Belgisch Staatsblad, bij het besluit horen zo'n 1.500 bladzijden bijlagen.

Hoger onderwijs

	Titel en datum	Publ. BS	Inwerk.
1.	BVR van 17.12.1999 houdende de vaststelling van de tweede salarisschaal	14.06.2000	01.10.1999
2.	BVR van 17.12.1999 tot wijziging van het besluit van 04.11.1997 tot vaststelling van de ambtsgebieden van de commissaris-coördinator en van de commissarissen van de Vlaamse regering bij de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap	07.06.2000 erratum 10.08.2000	01.01.2000
3.	BVR van 21.01.2000 houdende samenstelling en werking van de adviescommissie projecten en instituten hoger kunstonderwijs	22.03.2000	01.09.2000 art. 1 op 01.01.2000
4.	BVR van 30.06.2000 tot wijziging van het BVR van 17.01.1996 betreffende de afwijking inzake tewerkingstelling van sommige personeelsleden van het centraal fonds	15.08.2000	persoonsgebonden

	Titel en datum	Publ. BS	Inwerk.
5.	BVR van 08.09.2000 betreffende de financiering van de Bijzondere Onderzoeksfondsen aan de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap	18.11.2000	01.01.2000 & 01.10.2000
6.	BVR van 08.09.2000 tot wijziging van het BVR van 17.12.1996 houdende vaststelling van de voorwaarden van subsidieverlening aan het FWO-Vlaanderen en tot wijziging van de beheersovereenkomst 1997-2001 tussen de Vlaamse Gemeenschap en het FWO-Vlaanderen	18.11.2000	01.10.2000
7.	BVR van 20.10.2000 tot wijziging van het BVR van 22.06.1999 betreffende de minimale studieomvang van de voortgezette lerarenopleidingen in de hogescholen van de Vlaamse Gemeenschap	28.11.2000	01.09.2000

Volwassenenonderwijs

- 1999-2000, gepubliceerd in het Staatsblad op 4 mei 2000.
- Besluit van de Vlaamse regering van 7 september 1999 houdende de vaststelling van de procedure voor het verlenen van de vrijstellingen van het inschrijvingsgeld : uitwerking vanaf 1 september 1999, gepubliceerd in het Staatsblad op 28 december 1999.
 - Besluit van de Vlaamse regering van 7 september 1999 houdende de vaststelling van de voorlopige structuurschema's van het modulair onderwijs voor sociale promotie : uitwerking vanaf 1 september 1999, gepubliceerd in het Staatsblad op 7 januari 2000.
 - Besluit van de Vlaamse regering van 7 september 1999 houdende de ordening van de bestaande afdelingen van het onderwijs voor sociale promotie in studiegebieden en categorieën : uitwerking vanaf 1 september 1999, gepubliceerd in het Staatsblad op 26 . januari 2000.
 - Besluit van de Vlaamse regering van 7 september 1999 houdende de vaststelling van de modellen van de studiebewijzen in het onderwijs, voor sociale promotie en de modaliteiten voor de uitreiking van deze studiebewijzen door de centra voor volwassenenonderwijs : uitwerking vanaf 1 september 1999, gepubliceerd in het Staatsblad op 3 februari 2000.
 - Besluit van de Vlaamse regering van 17 maart 2000 houdende de vaststelling van de opleidingen in het onderwijs voor sociale promotie waartoe ook voltijds leerplichtigen worden toegelaten : uitwerking tijdens schooljaar
 - Besluit van de Vlaamse regering van 17 maart 2000 houdende de vaststelling van de nadere regelen van de overdracht van studiegebieden tussen de centra voor volwassenenonderwijs : uitwerking vanaf 1 september 1999, gepubliceerd in het Staatsblad op 11 mei 2000.
 - Besluit van de Vlaamse regering van 30 juni 2000 tot regeling van een aantal aangelegenheden van het begeleid individueel studeren : uitwerking vanaf 1 mei 2000, gepubliceerd in het Staatsblad op 5 augustus 2000.
 - Besluit van de Vlaamse regering van 30 juni 2000 houdende de delegatie van sommige bevoegdheden inzake onderwijs aan de Vlaamse minister, bevoegd voor het onderwijs : uitwerking vanaf 1 september 2000, gepubliceerd in het Staatsblad op 5 augustus 2000.
- Het decreet volwassenenonderwijs was een stap in de goede richting naar de hervorming van het onderwijs voor sociale promotie. In uitvoering van dit decreet dienden echter dringend een aantal besluiten te worden genomen om het operationeel te maken.
- De procedures die dienen te worden doorlopen alvorens een besluit kan worden gestemd, werken echter vertragend. Bovendien dient te worden opgemerkt dat de meerderheid van bovenvermelde besluiten niet in werking kan treden in de loop van een schooljaar en dat het niet gemotiveerd zou kunnen worden om de inwerkingtreding met een schooljaar uit te stellen.

Centra voor leerlingenbegeleiding

Besluit van de Vlaamse regering van 10 november 1999 tot vaststelling van de nadere regels voor het bepalen van de werkgebieden voor de centra voor leerlingenbegeleiding en van de bemiddelingsprocedure : inwerkingtreding vanaf 22 oktober 1999, BS van 17 juni 2000.

Besluit van de Vlaamse regering van 14 januari 2000 tot vaststelling van de bewaamheidsbewijzen en de weddenschalen voor de ambten van opsteller en intercultureel medewerker in de psycho-medisch-sociale centra : inwerkingtreding vanaf 1 september 1999, BS van 25 november 2000.

Besluit van de Vlaamse regering van 4 februari 2000 betreffende de overdracht van personeel van de psycho-medisch-sociale centra of de centra voor medisch schooltoezicht naar de centra voor leerlingenbegeleiding : inwerkingtreding vanaf 1 januari 2000, BS van 16 mei 2000.

Besluit van de Vlaamse regering van 11 februari 2000 betreffende de volledige terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden voorafgaand aan het rustpensioen voor personeelsleden van het onderwijs en van de psycho-medisch-sociale centra : inwerkingtreding op 1 september 1999, BS van 11 april 2000.

Besluit van de Vlaamse regering van 17 maart 2000 tot bepaling van sommige opdrachten van de centra voor leerlingenbegeleiding : inwerkingtreding vanaf 1 september 2000, BS van 17 mei 2000.

Besluit van de Vlaamse regering van 17 juli 2000 tot vaststelling van de procedure voor opname in de financiering of subsidiëringsregeling van de centra voor leerlingenbegeleiding : inwerkingtreding 1 september 2000, BS van 23 september 2000.

Besluit van de Vlaamse regering van 17 juli 2000 betreffende de overdracht van de leerlingendossiers van de PMS- en MST-centra naar de centra voor leerlingenbegeleiding : inwerkingtreding vanaf 1 april en 1 september 2000, BS van 7 oktober 2000.

Besluit van de Vlaamse regering van 28 augustus 2000 tot bepaling van sommige opdrachten van de centra voor leerlingenbegeleiding : inwerkingtreding vanaf 1 september 2000, BS van 28 oktober 2000.

Besluit van de Vlaamse regering van 28 augustus 2000 tot vaststelling van de operationele doelstel-

lingen voor de begeleiding van jongeren met leerplichtproblemen in de centra voor leerlingenbegeleiding : inwerkingtreding vanaf 1 september 2000, BS van 4 november 2000.

Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

In de beleidsdomeinen werkgelegenheid en toerisme zijn geen anomalieën vastgesteld die verband houden met een laattijdige publicatie in het Belgisch Staatsblad.

Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

Een onderzoek werd uitgevoerd naar de retroactiviteit van de inwerkingtreding van omzendbrieven, besluiten en decreten ten opzichte van hun publicatie in het BS.

Hiertoe werden in het BS voor de periode 1 juli 1997 – 31 oktober 2000 alle regelgevende akten opgezocht die in werking zijn getreden vóór hun publicatie in het BS en die door mij werden onderkend of (mede) voorgedragen.

Terzake werd door de juristen van de afdeling Europa en Milieu een lijst opgesteld (chronologisch naar datum van publicatie in het BS). Deze lijst vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger hieronder.

Een antwoord op de vraag naar de respectieve redenen voor de retroactieve inwerkingtreding van al deze akten kan niet worden gegeven binnen het beschikbare tijdsbestek.

Grosso modo kan volgend onderscheid worden gemaakt.

Vele *individuele besluiten* (erkenningen, benoemingen, verlenen van afwijkingen, enz.) die niet van algemeen belang zijn voor de rechtssubjecten, mogen bij uittreksel of bij een gewone vermelding worden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad. De retroactieve werking ervan ten opzichte van de publicatiedatum is daarbij niet van groot belang, aangezien deze besluiten niet van algemeen belang zijn. Belangrijker hierbij is wel de eventuele terugwerkende kracht van bijvoorbeeld een erkenning ten opzichte van de datum van goedkeuring van het besluit. Vastgesteld werd dat in de meeste gevallen de datum van inwerkingtreding (bv. "erkenning vanaf ...") ingaat na de datum of op dezelfde datum van goedkeuring van het besluit.

Besluiten *van algemeen belang* die in werking treden na de datum van goedkeuring ervan maar vóór de datum van publicatie.

Voorbeeld : het besluit van de Vlaamse regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 17 december 1997 tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake afvalvoorkoming en -beheer heeft als datum van goedkeuring 22 december 1999 en treedt in werking op 7 januari 2000. Evenwel werd het slechts gepubliceerd in het BS van 18 mei 2000.

In deze gevallen is de reden voor de retroactiviteit niet eenduidig. Wellicht kunnen hiervoor redenen als onjuist ingeschatte timing of communicatiestoornissen inzake ondertekening ervan of toezending naar het BS worden aangehaald.

Besluiten van algemeen belang die in werking treden vóór de datum van publicatie maar bovendien ook vóór de datum van goedkeuring.

Voorbeeld : uitvoeringsbesluiten van het Mestdecreet : datum goedkeuring 31 maart 2000, inwerkingtreding 1 januari 2000, datum publicatie 20 en 26 april 2000.

In deze gevallen zal er meestal een gegronde reden bestaan voor de terugwerkende kracht ervan, bijvoorbeeld Europese verplichtingen.

Overzicht

MB 14.05.99. Ministeriële besluiten waarbij erkenningen als bodemsaneringsdeskundige van type 2 worden verleend. Worden aldus erkend : de vennootschap Bosol Milieu-adviseurs NV te 3000 Leuven, de vennootschap AIB-Vinçotte International NV te 1160 Brussel, VITO te 2400 Mol, IGN-België NV, SGS Ecocare Consultants NV (BS 01.07.99). De erkenningen gaan in vanaf 15.05.99.

MB 13.04.99. OVAM, Vlarea. Wijziging in individuele afwijking op het stortverbod voor de stortplaats NV Stevan te Lendeledede (BS 01.07.99). Inwerkingtreding 01.07.98.

MB 02.04.99. OVAM, Vlarea. Wijziging in individuele afwijking op het stortverbod voor de CVBA IVVVA Regio-3 (BS 01.07.99). Inwerkingtreding 01.04.99.

MB 30.06.98. OVAM, Vlarea. Verlenen van afwijking aan de intercommunale Hooge Maey (BS 01.07.99). Inwerkingtreding 01.05.99.

BVR 30.03.99. Besluit van de Vlaamse regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 19 december 1997 tot bepaling van de be-

voegdheden van de leden van de Vlaamse regering (BS 15.07.99). Inwerkingtreding 01.11.98.

BVR 13.07.99. Besluit van de Vlaamse regering tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering (BS 15.07.99). Inwerkingtreding 13.07.99.

MB 07.06.99. MVG, departement Leefmilieu en Infrastructuur. Bijzondere onderzoekscommissie inzake luchtverontreiniging door gevaarlijke stoffen. Aanstelling voorzitter en drie externe deskundigen (BS 28.07.99). Inwerkingtreding 07.06.99.

MB 11.06.99. OVAM. Erkenning van de vennootschap Trevi NV uit 8930 Menen als bodemsaneringsdeskundige type 2 (BS 03.08.99). Inwerkingtreding 12.06.99.

MB 22.06.99. OVAM. Afwijking verleend aan NV Depovan voor het storten van een aantal afvalstoffen op categorie 2-stortplaatsen gelegen te Rumbekke (Roeselare) (BS 06.08.99). Afwijking vanaf 01.07.98.

BVR 08.06.99. Besluit van de Vlaamse regering over de oprichting van een Forum Natuur en Landbouw (BS 10.08.99). Inwerkingtreding 08.06.99.

MB 21.05.99. OVAM. Wijziging van individuele afwijking op het stortverbod in hoofde van de CVBA ILVA (BS 13.08.99). Inwerkingtreding 26.03.99.

MB 02.06.99. OVAM. Erkenning als bodemsaneringsdeskundige van type 2 in hoofde van Montgomery Watson NV te 1190 Brussel (BS 13.08.99). Erkenning vanaf 03.06.99.

MB 07.06.99. Benoeming van Kristel Gevaert als lid van de raad van bestuur van de VMW (BS 13.08.99). Inwerkingtreding 11.06.99.

BVR 13.07.99. Besluiten houdende verlening van ontslag van kabinetschefs en adjunct-kabinetschefs behorende tot de respectieve kabinetten. Voor Leefmilieu zijn vooral van belang de vier besluiten m.b.t. het "kabinet van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling" waarbij ontslag wordt verleend aan Eddy Peeters, kabinetschef, Frans Wambacq, adjunct-kabinetschef, Marleen Evenepoel, adjunct-kabinetschef, en Guido Debie, adjunct-kabinetschef (BS 18.08.99). Ontslag vanaf 14.07.99.

MB 03.05.99. Met ingang van 1 mei 1999 wordt de heer Jean-Pierre Heirman, directeur-generaal en leidend ambtenaar van Aminal, belast met het toe-

zicht over de inrichtingen van klasse 1 en met het hoog toezicht over de inrichtingen van klasse 2 en 3 op de naleving van de bepalingen van het decreet betreffende de milieuvergunning en zijn uitvoeringsbesluiten (BS 25.08.99). Inwerkingtreding 01.05.99.

MB 13.07.98. Erkende natuurreservaten. Ministeriële besluiten waarbij het statuut van erkend natuurreservaat wordt verleend aan de volgende privé-natuurreservaten : Schor van Doel te Beveren, De Cramp te Hamme (Moerzeke-Kastel), De Linie te Lokeren, Blokkersdijk te Antwerpen-Linkerover, Rotte Gaten te Kortenberg, Durmemeesen te Hamme en Waasmunster en Zele, Het Maldegemveld te Maldegem, De Peulisbossen te Putte, Bourgoyen-Grijtgracht te Gent (BS 25.08.99). Erkenning vanaf 13.07.98.

MB 30.10.98. Erkende natuurreservaten. Ministeriële besluiten waarbij het statuut van erkend natuurreservaat wordt verleend aan de volgende privé-natuurreservaten of uitbreidingen van privé-natuurreservaten : Silsombos te Kampenhout en Kortenberg, Winkelsbroek te Turnhout, Warmbeekvallei te Hamont-Achel en Neerpelt, De Hoeffaert te Bilzen, Het Heidebos te Moerbeke en Wachtebeke, De Graaf te Arendonk en Retie, Blauwschuurbroek te Bierbeek, De Potpolder-Mechels Broek te Bonheiden en Mechelen. Erkenning vanaf 30.10.98.

MB 13.07.98. Hernieuwing en uitbreiding erkende natuurreservaten. MB in hoofde van De Langdonken te Herselt (BS 25.08.99). Erkenning vanaf 13.07.98.

BVR 01.05.99. Besluit van de Vlaamse regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning en van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (BS 04.09.99). Inwerkingtreding 01.05.99.

MB 05.07.99. Financiering door de Vlaamse Landmaatschappij van het bouwen van infrastructuur voor mestopslag (BS 10.09.99). Inwerkingtreding 01.07.99.

BVR 27.07.99. Besluit van de Vlaamse regering tot organisatie van de kabinetten van de Vlaamse ministers (BS 16.09.99). Inwerkingtreding 13.07.99.

MB 24.12.98. Departement LIN. Ministerieel besluit waarbij de erkenning wordt verlengd van het

privé-natuurreservaat Orchis te Bornem (BS 16.09.99). Inwerkingtreding 20.05.98.

MB 24.12.98. Departement LIN. Ministerieel besluit waarbij de erkenning wordt verlengd en uitbreiding wordt verleend aan het volgende privé-natuurreservaat : Gerhoeven-De Rammelaars te Balen en Ham (BS 16.09.99). Erkenning vanaf 20.05.98.

MB 24.12.98. Departement LIN. Ministeriële besluiten waarbij het statuut van erkend natuurreservaat wordt verleend aan de volgende privé-natuurreservaten : Ter Doest te Brugge, Hobokense Polder te Antwerpen, Planterijen-Kraaienbroek te Bornem (BS 16.09.99). Erkenning vanaf 24.12.98.

MB 17.06.99. Departement LIN. Ministeriële besluiten waarbij het statuut van erkend natuurreservaat wordt verleend aan de volgende privé-natuurreservaten : Romboutswerve te Damme, Kreken van Lapscheure te Damme, Het Duivenbos te Herzele, Het Kordaalbos te Nokere, Netevallei-Schaapswees te Westerlo en Herselt (BS 16.09.99). Erkenning vanaf 17.06.99.

MB 04.06.99. Ministerieel besluit betreffende het toepassen van milieuvriendelijke landbouwproductiemethoden ter uitvoering van de Verordening (EEG) nr. 2078/92 van de Raad van 30 juni 1992 (BS 21.09.99). Inwerkingtreding vanaf 01.01.99.

MB 04.06.99. Ministerieel besluit betreffende het sluiten van beheersovereenkomsten ter uitvoering van de Verordening (EEG) nr. 2078/92 van de Raad van 30 juni (BS 21.09.99). Inwerkingtreding vanaf 01.01.99.

MB 05.07.99. OVAM. Ministeriële besluiten houdende erkenning als bodemsaneringsdeskundige van : Adviesbureau Inzake Grondwatertechnieken NV te Mechelen (type 2), Laboratorium ECCA NV Te Merelbeke (type 1), Saneco BVBA te Oostkamp (type 1) (BS 23.09.99). Erkenning vanaf 06.07.99.

MB 02.07.99. Ministeriële besluiten waarbij het statuut van erkend natuurreservaat wordt verleend aan de volgende privé-natuurreservaten of uitbreidingen van privé-natuurreservaten : Vallei van de Zeverenbeek te Deinze, De Puidebroeken te Middelerke (Slijpe) De Hagelandse Vallei te Holsbeek, Molenbeekvallei te Herent en Kortenberg, 't Hasselterbroek te Bree en Kinrooi, Gemeentelijk natuurgebied Het Rood te Kapellen, Frans Segersreservaat te Turnhout, Cuestazoom, bronbosjes en

Sombeekse meersen te Waasmunster. Erkenning vanaf 02.07.99.

MB 15.06.99. Ministerieel besluit waarbij het staatuut van erkend natuurreservaat wordt verleend aan het privé-natuurreservaat De Fondatie van Boudelo te Sint-Niklaas (BS 23.09.99). Erkenning vanaf 15.06.99.

MB 11.03.99. OVAM. Erkenning als ophaler van afvalstoffen van Antwerp Waste Services NV uit 2000 Antwerpen (BS 05.10.99). Erkenning vanaf 01.04.99.

MB 12.02.99. OVAM. Erkenning als ophaler van afvalstoffen van Montaco NV uit 3580 Beringen (BS 05.10.99). Erkenning vanaf 15.02.99.

MB 12.02.99. OVAM. Erkenning als ophaler van afvalstoffen van : MCR BVBA uit 2627 Schelle, Serveco NV uit 6040 Jumet (BS 05.10.99). Erkenning vanaf 09.02.99.

MB 12.02.99. OVAM. Erkenning als ophaler van afvalstoffen van Accu Centrale BVBA uit 2170 Merksem (BS 05.10.99). Erkenning vanaf 15.02.99.

MB 30.03.99. OVAM. Erkenning als ophaler van afvalstoffen van Milieu en Leven BVBA uit 2460 Kasterlee (BS 05.10.99). Erkenning vanaf 01.02.99.

MB 05.05.99. OVAM. Erkenning als ophaler van afvalstoffen van Degussa Belgium NV uit 1050 Brussel (BS 05.10.99). Erkenning vanaf 01.04.99.

MB 07.05.99. OVAM. Erkenning als laboratorium voor het uitvoeren van analyses op afvalstoffen in hoofde van Indaver uit 2030 Antwerpen (BS 05.10.99). Erkenning vanaf 01.09.98.

MB 30.04.99. OVAM. Erkenning als laboratorium voor het uitvoeren van analyses op afvalstoffen én als laboratorium voor het uitvoeren van analyses op bodem en grondwater in hoofde van Analytico Milieu BV uit NL-3771 NB Barneveld (BS 05.10.99). Erkenning vanaf 01.03.98.

MB 03.08.99. OVAM. Wijziging van individuele afwijking op het stortverbod voor de CVBA ILVA (BS 05.10.99). Wijziging vanaf 01.07.99.

MB 09.09.99. OVAM. Erkenning als bodemsaneringsdeskundige type 2 van A + D Milieu NV te 3600 Genk (BS 21.10.99). Erkenning vanaf 10.09.99.

MB 02.11.99. Ministerieel besluit tot wijziging van het ministerieel besluit van 9 juli 1999, houdende delegatie van het bestuur en de vertegenwoordiging van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (BS 11.11.99). Inwerkingtreding 01.11.99.

BVR 22.10.99. Benoeming van Aviel Verbruggen tot kabinetschef van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw (BS 11.11.99). Inwerkingtreding 16.08.99.

BVR 07.09.99. Benoeming van Hendrik De Baere tot adjunct-kabinetschef van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw (BS 11.11.99). Inwerkingtreding 19.07.99.

BVR 29.10.99. Besluit van de Vlaamse regering houdende organisatie van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest en de regeling van de rechtspositie van het personeel (BS 10.12.99). Inwerkingtreding 01.07.99.

MB 09.12.99. Erkenning van de laboratoria voor het uitvoeren van analyses in het kader van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen (BS 12.01.00). De erkenningen gaan in vanaf 15.09.99.

MB 08.10.99. OVAM. Twee ministeriële besluiten houdende erkenning als bodemsaneringsdeskundige type 2 in hoofde van Smet Jet NV te 2360 Oud-Turnhout en Tauw NV te 1930 Zaventem (BS 15.01.00). De erkenningen gaan in vanaf 09.10.99.

MB 14.01.00. Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek. Benoeming van de voorzitter, de secretaris en de leden van de Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek bedoeld in artikel 31 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen en houdende de vervanging van één ambtenaar in deze Stuurgroep (BS 28.01.00). Inwerkingtreding 14.01.00.

BVR 26.11.99. Aanwijzing van Philippe D'Hondt als afgevaardigde in de raad van bestuur van het Europees Milieuagentschap (BS 16.02.00). Aanwijzing vanaf 25.08.99.

BVR 17.12.99. Besluit van de Vlaamse regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 3 juni 1992 tot vaststelling van de bijzondere regelen inzake de erkenning en subsidiëring van de milieu- en natuurverenigingen (BS 18.02.00). Inwerkingtreding 01.01.00.

7 ministeriële besluiten tot erkenning als laboratorium (...) (BS 04.03.00). De erkenningen gaan retroactief in.

20 ministeriële besluiten tot erkenning als ophaler van afvalstoffen (...) (BS 04.03.00). De erkenningen gaan retroactief in.

D 03.03.00. Decreet houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen (BS 30.03.00). Inwerkingtreding : 01.01.00.

BVR. 03.03.00. Besluit van de Vlaamse regering ter uitvoering van de artikelen 11, § 1, 13° en § 7, 33 en 33bis van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen (BS 30.03.00). Inwerkingtreding : 01.01.00.

BVR . 03.03.00. Besluit van de Vlaamse regering ter uitvoering van de artikelen 3, § 8, en 14, § 7, van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen (BS 30.03.00). Inwerkingtreding : 01.01.99.

MB 14.01.00. Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek (bedoeld in artikel 31 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen). Nieuwe samenstelling (BS 04.04.00). Inwerkingtreding : 14.01.00.

BVR 31.03.00. Besluit van de Vlaamse regering tot uitvoering van artikel 14, § 5, van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen (BS 20.04.00). Inwerkingtreding : 01.01.2000.

BVR 31.03.00. Besluit van de Vlaamse regering tot aanwijzing van de gebiedsgerichte verscherpingen zoals bedoeld in artikel 13bis, 15, 15bis, 15quater, 15quinquies en 17 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen (BS 26.04.00). Inwerkingtreding : 01.01.00.

BVR 22.12.99. Besluit van de Vlaamse regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 17 december 1997 tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake afvalvoorkoming en -beheer (BS 18.05.00). Inwerkingtreding : 07.01.00.

BVR 24.03.00. Besluit van de Vlaamse regering tot overheveling van ambtenaren van de Vlaamse Mi-

lieumaatschappij naar de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (BS 18.05.00). Inwerkingtreding : 20.10.98. Noot : betreft een BVR op voorstel van de minister bevoegd voor Leefmilieu.

BVR 28.04.00. Besluit van de Vlaamse regering tot erkenning van geval van overmacht inzake steun aan de bedrijfsbegeleiding van land- en tuinbouwbedrijven in financiële moeilijkheden (BS 21.06.00). Inwerkingtreding : 01.06.99. Noot : betreft een BVR onder meer op voorstel van de minister bevoegd voor Landbouw.

BVR 26.05.00. Besluit van de Vlaamse regering tot wijziging van artikel 20 van het besluit van de Vlaamse regering van 24 november 1993 betreffende de ondersteuning van de zeevisserij en de aquicultuur (BS 06.07.00). Inwerkingtreding : 01.06.00.

BS 07.07.00 : verscheidene ministeriële besluiten inzake erkenningen als ophaler van afvalstoffen, als laboratorium ; afwijkingen op stortverboden ; ... gaan retroactief in ten opzichte van publicatiedatum in het BS :

MB 26.11.99. OVAM. Erkenning als ophaler van afvalstoffen in hoofde van A & M Garwig & C° NV uit 8650 Houthulst

MB 25.11.99. OVAM. Erkenning als ophaler van afvalstoffen in hoofde van Degussa-Huls Belgium NV uit 1050 Brussel

MB 08.12.99. OVAM. Erkenning als ophaler van afvalstoffen in hoofde van Vulsteke & Verbeke NV uit 8970 Poperinge

MB 15.12.99. OVAM. Erkenning als ophaler van afvalstoffen in hoofde van Metallo Chimique International NV uit 2340 Beerse

MB 17.12.00. OVAM. Erkenning als ophaler van afvalstoffen in hoofde van Valorauto Belgium NV uit 8930 Wervik

MB 02.02.00. OVAM. Erkenning als ophaler van afvalstoffen in hoofde van Edelchemie België BVBA uit 3650 Dilsen-Stokkem

MB 22.02.00. OVAM. Erkenning als ophaler van afvalstoffen in hoofde van Deckers Milieubeheer BVBA uit 2910 Essen

MB 23.02.00. OVAM. Erkenning als ophaler van afvalstoffen in hoofde van De Neef Chemical Recycling NV uit 2220 Heist-op-den-Berg

MB 02.03.00. OVAM. Erkenning als ophaler van afvalstoffen in hoofde van Rurgers VFT NV uit 9060 Zelzate

MB 09.03.00. OVAM. Erkenning als ophaler van afvalstoffen in hoofde van Oud Papier Oostmalle NV uit 2390 Oostmalle

MB 20.03.00. OVAM. Erkenning als ophaler van afvalstoffen in hoofde van Kayak Maritime Services BVBA uit 2000 Antwerpen

MB 27.03.00. OVAM. Erkenning als ophaler van afvalstoffen in hoofde van H. Van Nispen BV uit Sprundel, Nederland

MB 21.03.00. OVAM. Erkenning als ophaler van afvalstoffen in hoofde van Hoyer België NV uit 2030 Antwerpen

MB 26.04.00. OVAM. Erkenning als ophaler van afvalstoffen in hoofde van Hydro Cleaning International NV

MB 25.04.00. OVAM. Erkenning als ophaler van afvalstoffen in hoofde van Van Laecke-De Muyenck en zonen uit 9960 Assenede

MB 25.04.00. OVAM. Erkenning als ophaler van afvalstoffen in hoofde van Interleuven CV uit 3000 Leuven

MB 12.05.00. OVAM. Erkenning als ophaler van afvalstoffen in hoofde van Gielen Containerservice NV uit 3720 Kortesseem

MB 14.05.00. OVAM. Erkenning als ophaler van afvalstoffen in hoofde van IJzerland BVBA uit 2110 Wijnegem

MB 12.05.00. OVAM. Erkenning als ophaler van afvalstoffen in hoofde van Dumon BVBA uit 8020 Oostkamp

MB 17.03.00. OVAM. Ministeriële besluiten houdende erkenning als laboratorium voor uitvoeren van analyses op afvalstoffen, in hoofde van : Meat Control NV uit 9520 Sint-Lievens-Houtem, Centrum voor Voedings- en Drankonderzoek (CVDO) BVBA uit 8900 Ieper, Biocontrol BVBA uit 2880 Bornem

MB 11.04.00. OVAM. Erkenning als laboratorium voor uitvoeren van analyses op afvalstoffen, in hoofde van Toegepaste Geologie en Hydrogeologie uit 9000 Gent

MB 09.05.00. OVAM. Ministeriële besluiten houdende afwijkingen op stortverboden in hoofde van : NV De Kock, NV Depovan, Intercommunale Hooge Maey, CV Igean, CVBA ILVA, CV IMOG, CV IOK, CVBA Igemo, CVBA IVVA, NV Remo, NV Stevan

MB 12.05.00. OVAM. Afwijking van stortverbod in hoofde van CVBA Igemo.

BVR 14.04.00. Besluit van de Vlaamse regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 1994 tot invoering van een afschotplan voor reewild en tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 23 juni 1998 betreffende de jacht in het Vlaamse gewest voor de periode van 1 juli 1998 tot 30 juni 2003 (BS 08.07.00). Inwerking-treding : 01.07.00.

MB 20.04.00. Ministerieel besluit houdende verlening van statuut van erkend natuurreservaat aan "Dauteweyers" te Diepenbeek. De erkenningen gelden vanaf de datum van het besluit.

MB 31.03.00. Ministerieel besluit houdende verlening van statuut van erkend natuurreservaat aan "De Rilroheide" te Beersel. De erkenningen gelden vanaf de datum van het besluit.

Ministerieel besluit houdende verlening van statuut van erkend natuurreservaat aan "Zoerselbos-Heiblok" te Zoersel. De erkenningen gelden vanaf de datum van het besluit.

MB 31.03.00. Ministerieel besluit houdende verlening van statuut van erkend natuurreservaat aan "Kreielerbos" te Bocholt. De erkenningen gelden vanaf de datum van het besluit.

MB 31.03.00. Ministerieel besluit houdende verlening van statuut van erkend natuurreservaat aan "Hondsbossen" te Sint-Katelijne-Waver. De erkenningen gelden vanaf de datum van het besluit.

MB 25.04.00. Ministerieel besluit houdende verlening van statuut van erkend natuurreservaat aan "Het Kluysbos" te Galmaarden. De erkenningen gelden vanaf de datum van het besluit.

MB 08.05.00. Ministerieel besluit houdende verlening van statuut van erkend natuurreservaat aan "De Zig" te Kinrooi. De erkenningen gelden vanaf de datum van het besluit.

MB 25.04.00. Ministerieel besluit houdende verlening van statuut van erkend natuurreservaat aan

"Het Meldertbos" te Hoegaarden. De erkenningen gelden vanaf de datum van het besluit.

MB 31.03.00. Ministerieel besluit houdende verlening van statuut van erkend natuurreserveaat aan "De Lommelse Heidegebieden" te Lommel (BS 11.07.00). De erkenningen gelden vanaf de datum van het besluit.

BVR 26.05.00. Besluit van de Vlaamse regering ter uitvoering van sommige artikelen van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen (BS 15.07.00). Inwerkingtreding 1.1.2000.

MB 26.05.00. Verlening van statuut van erkend natuurreserveaat aan "Het Speelhof" te Stekene. De erkenningen gelden vanaf de datum van het besluit.

MB 29.05.00. Verlening van statuut van erkend natuurreserveaat aan "De Zwaanhoek" te Oudenburg. De erkenningen gelden vanaf de datum van het besluit.

MB 29.05.00. Verlening van statuut van erkend natuurreserveaat aan "Het Aardgat" te Tienen. De erkenningen gelden vanaf de datum van het besluit.

MB 13.06.00. Verlening van statuut van erkend natuurreserveaat aan "De Molse Nete" te Mol (BS 19.07.00). De erkenningen gelden vanaf de datum van het besluit.

BVR 17.07.00. Besluit van de Vlaamse regering houdende uitspraak over de op 31 maart 2000 door Unizo (Unie van Zelfstandige Ondernemers) (vroeger NCMV), Spastraat 8, 1000 Brussel ingediende aanvraag tot wijziging van sommige voorwaarden van titel II van het Vlarem voor bepaalde ingedeelde en niet-ingedeelde gasolieopslagplaat- sen (BS 05.08.00). Inwerkingtreding : 01.08.00.

D 30.06.00. Decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2000 (BS 17.08.00). Inwerkingtreding (van artikel 11) : 01.07.00.

BVR 08.06.00. Besluit van de Vlaamse regering houdende vaststelling van de lijst van de bodemsaneringen waarvan de uitvoering ambtshalve door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest in de loop van 2000 zal worden begonnen of voortgezet (BS 26.08.00). Inwerkingtreding : 01.01.00.

MB 03.05.00. Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud. Benoeming van leden en hernieuwing der mandaten (BS 05.09.00). Inwerkingtreding : 01.07.00.

MB 03.07.00. Verlening van statuut van erkend natuurreserveaat aan "d'Achtentwintig Roeden" te Dendermonde. De erkenningen gelden vanaf de datum van het besluit.

MB 13.07.00. Verlening van statuut van erkend natuurreserveaat aan "De Pils" te Zedelgem (BS 07.09.00). De erkenningen gelden vanaf de datum van het besluit.

BVR 30.06.00. Besluit van de Vlaamse regering houdende de regeling van de rechtspositie van het personeel van sommige Vlaamse openbare instellingen (BS 26.09.00). Verschillende bepalingen treden in werking met terugwerkende kracht. Noot : betreft een BVR onder meer op voorstel van de minister bevoegd voor Leefmilieu.

MB 27.09.00. Departement LIN. Erkenning van laboratoria voor het uitvoeren van analyses in het kader van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen (BS 14.10.00). De erkenningen gaan in op 05.05.00.

MB 15.09.00. Twee ministeriële besluiten houdende verlening van het statuut van erkend natuurreserveaat aan het privaat natuurreserveaat "De Keuzemeersen" te Gent-Drongen en het privaat natuurreserveaat "De Scheldemeersen" te De Pinte en Merelbeke (BS 18.10.00). De erkenningen gaan in vanaf de datum van het besluit.

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport

Huisvesting

Het besluit van de Vlaamse regering van 14 januari 2000 houdende goedkeuring van de gewijzigde statuten van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij trad in werking op 14 januari 2000, doch werd pas gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 20 oktober 2000 ten gevolge van een technische vergissing, die werd opgemerkt voor de publicatie in het Belgisch Staatsblad. Dit besluit geeft uitvoering aan artikel 30 van de Vlaamse Wooncode ; er was geen reden om de inwerkingtreding ervan uit te stellen.

Het besluit van de Vlaamse regering van 8 december 2000 houdende de voorwaarden waaronder kredietvennootschappen voor sociaal woonkrediet

erkend kunnen worden door de Vlaamse regering. De inwerkingtreding ervan is bepaald op 8 december 2000, aangezien deze kredietvennootschappen vanwege een federale fiscale wetgeving absoluut een gewesterkenning behoeven vóór 31 december 2000.

Ambtenarenzaken

Hierna volgt een overzicht van de voornaamste besluiten inzake Ambtenarenzaken die in de huidige legislatuur werden goedgekeurd en die terugwerkende kracht hebben ten opzichte van de datum van goedkeuring door de Vlaamse regering.

Het besluit van de Vlaamse regering van 22 december 1999 tot wijziging van het Vlaams Personeelsstatuut van 24 november 1993, wat het verlot voor opdracht betreft: in werking getreden op 13 juli 1999; gepubliceerd in het BS van 15/01/2000.

Het besluit van de Vlaamse regering van 4 februari 2000 tot wijziging van het Vlaams Personeelsstatuut van 24 november 1993 inzake de uitvoering van het sectoraal akkoord 1997-1998: in werking getreden op 1 januari 1999; gepubliceerd in het BS van 25/05/2000.

Het besluit van de Vlaamse regering van 4 februari 2000 tot wijziging van het personeelsstatuut van de Vlaamse wetenschappelijke instellingen inzake de uitvoering van het sectoraal akkoord 1997-1998: in werking getreden op 1 januari 1999; gepubliceerd in het BS van 25/05/2000.

Het besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 tot wijziging van de personeelsstatuten van sommige Vlaamse openbare instellingen (het zogenaamde globobesluit): in werking getreden op 1 januari 1995; gepubliceerd in het BS van 04/08/2000.

Het besluit van de Vlaamse regering van 4 februari 2000 tot wijziging van het Vlaams Personeelsstatuut van 24 november 1993 wat betreft de harmonisering van vergoedingen en toelagen en de incorporatie van sociale voordelen: in werking getreden op 1 september 1999; gepubliceerd in het BS van 23/06/2000.

Sinds het aantreden van de Vlaamse regering in augustus 1999 zijn geregeld besluiten van de Vlaamse regering, omzendbrieven en decretale bepalingen inzake Ambtenarenzaken gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad na het in werking treden van de regelgeving. De hierboven opgesomde betreffen de voornaamste. Dit mag echter niet zonder

meer worden beschouwd als een bewijs van onbehoorlijk bestuur.

Het principe van de inwerkingtreding tien dagen na publicatie in het Belgisch Staatsblad werd niet als algemene regel toegepast om diverse redenen. Besluiten van de Vlaamse regering, omzendbrieven en decretale bepalingen treden vaker in werking op datum van de goedkeuring door de Vlaamse regering (dus nog voor de publicatie in het Belgisch Staatsblad) en hebben in uitzonderlijke omstandigheden zelfs terugwerkende kracht. Toch is er steeds een gerechtvaardigde reden aan te halen voor deze terugwerkende kracht.

Hierna bezorg ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de voornaamste redenen voor terugwerkende kracht :

- sommige maatregelen passen in een sectoraal akkoord waarvan de datum van inwerkingtreding werd overeengekomen met de vakbonden en zijn bijgevolg in het voordeel van het personeel ;
- een aantal besluiten hebben in de loop van de procedure een vertraging opgelopen, terwijl de datum van inwerkingtreding vroeger in de procedure met de vakbonden werd afgesproken (bijvoorbeeld de wachttijd bij de Raad van State, de regeringswissel,...) ;
- bepaalde wijzigingen zijn een gevolg van wijzigingen in de federale regelgeving die de Vlaamse overheid dient te volgen en die in werking dienen te treden op de datum van de inwerkingtreding van die gewijzigde federale regeling (bijvoorbeeld de federale regeling van de overheidsopdrachten) ;
- wanneer bepaalde de facto toestanden dienen te worden geregulariseerd zal de datum van de inwerkingtreding samenvallen met het begin van de de facto toestand ;
- bepaalde besluiten en bepalingen dienen uitwerking te hebben met ingang van de inwerkingtreding van het Vlaams Personeelsstatuut, het statuut van de Vlaamse wetenschappelijke instellingen of het stambesluit dat van toepassing is op sommige Vlaamse openbare instellingen. Dit geldt ook voor bepaalde maatregelen die samenhangen met maatregelen die reeds vroeger in de reeds vermelde statuten werden ingeschreven. Ook technische aanpassingen en verduidelijkingen van bestaande regelgeving

gaan in vanaf de datum van het inschrijven van de oorspronkelijke regelgeving ;

- nog andere besluiten krijgen terugwerkende kracht ingevolge opmerkingen van het Rekenhof, omdat het aangelegenheden betreft die verband houden met de invoering van nieuwe toelagen, vergoedingen en andere betalingswijzen en die bijgevolg beter in het begin van een kalenderjaar worden ingevoerd, of omdat het regelingen betreft die gelden voor overgeheveld personeelsleden en die in het kader van de verworven rechten met ingang van de overhevelingsdatum uitwerking hebben.

Binnenlandse Aangelegenheden

Er zijn geen omzendbrieven, besluiten of decretale bepalingen met terugwerkende kracht uitgevaardigd.

Sport

Het besluit van de Vlaamse regering van 1 oktober 2000 houdende benoeming van de secretaris van de disciplinaire commissie en disciplinaire raad inzake medisch verantwoorde sportbeoefening. Dit besluit werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 27 oktober 2000 en trad in werking op 1 september 2000.

Het besluit betreft een louter interne administratieve aangelegenheid, waarbij om redenen van goed bestuur en betere benutting van de personeelsleden van de administratie Gezondheidszorg werd overgegaan tot subdelegatie op het meest functionele niveau.

Het besluit van de Vlaamse regering van 17 maart 2000 tot vaststelling van de erkennings- en subsidiëeringsvoorwaarden van de Vlaamse sportfederaties en de daarmee samenhangende besluiten van 17 maart 2000 tot het verkrijgen van de subsidie inzake topsport, sportkampen en jeugdsport. Deze besluiten werden genomen op basis van het decreet van 13 april 1999 houdende erkenning en subsidiëring van de sportfederaties. Zij werden gepubliceerd op 26 mei 2000 en traden in werking op 1 januari 2000.

De terugwerkende kracht was noodzakelijk om op geen enkel moment de continuïteit van de werking van de federatie in moeilijkheden te brengen.

De uitvoeringsbesluiten bevatten voldoende overgangsbepalingen om de bestaande federaties toe te

laten zich aan te passen aan de nieuwe erkennings- en subsidiëeringsvoorwaarden.

Stedenbeleid

Inzake stedenbeleid zijn er geen decreten, besluiten of omzendbrieven waarop de parlementaire vraag van toepassing is.

Buitenlandse Handel

Het besluit van de Vlaamse regering van 22 september 2000 houdende de organisatie van Export Vlaanderen en de instellingsspecifieke regeling van de rechtspositie van het personeel (IS/BEV) bevat heel wat bepalingen die terugwerkende kracht hebben ten aanzien van de datum van inwerking-treding van het besluit. De belangrijkste bepalingen betreffen de datum van oprichting van de niveaus en de datum van de functionele loopbaan voor de ambtenaren van de instelling (artikel XV 14 van het IS/BEV) en de inschalingsdata voor de verschillende niveaus (artikel VIII 3 IS/BEV).

De terugwerkende kracht is een gevolg van de langdurige besprekingen en onderhandelingen die werden gevoerd rond het instellingsspecifiek besluit van Export Vlaanderen. Bij het bepalen van de data werd ermee rekening gehouden ook in de de andere Vlaamse openbare instellingen de inschaling met terugwerkende kracht was vastgesteld. Omtrent data werd een akkoord afgesloten na onderhandeling in het bevoegde sectorcomité.

Monumenten en Landschappen

Noch inzake archeologie, noch inzake monumenten en landschappen zijn er omzendbrieven, besluiten of decreten waarop de parlementaire vraag van toepassing is.

Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media

Ruimtelijke Ordening

Het nieuwe decreet ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 trad in werking op 1 mei 2000. Voor dit decreet moesten een aantal prioritaire uitvoeringsbesluiten worden gemaakt.

De volgende besluiten werden vóór 1 mei genomen, maar na die datum gepubliceerd. Ze traden wel op 1 mei in werking.

Advies over provinciaal ruimtelijk structuurplan: het besluit van de Vlaamse regering van 28 april 2000 tot aanwijzing van de gewestelijke administraties en instellingen die advies uitbrengen over een ontwerp van provinciaal ruimtelijk structuurplan (BS 13/5/2000)

Vergunningplicht: het besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is (BS 18/5/2000)

Beslissingsformulieren stedenbouwkundige vergunning oud systeem: ministerieel besluit van 21 april 2000 houdende bepaling van de vorm der beslissingen inzake aanvragen van een stedenbouwkundige vergunning volgens het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (BS 19/5/2000)

Beslissingsformulieren verkavelingsvergunning oud systeem: het ministerieel besluit van 21 april 2000 houdende bepaling van de vorm der beslissingen inzake verkavelingsaanvragen volgens het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (BS 19/5/2000)

Grondfonds : besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 betreffende het financiële en materiële beheer van de dienst met afzonderlijk beheer "Grondfonds" (BS 13/5/2000)

Planologisch attest: het besluit van de Vlaamse regering van 28 april 2000 tot bepaling van de nadere regels voor de aanvraag en de afgifte van het planologisch attest (BS 18/5/2000)

Administratieve geldboete: het besluit van de Vlaamse regering van 28 april 2000 betreffende de administratieve geldboete voor het overtreden van een bekrachtigd stakingsbevel (BS 13/5/2000)

Ambtenaren die PV opmaken : het besluit van de Vlaamse regering van 28 april 2000 houdende de aanwijzing van ambtenaren die bevoegd zijn om de misdrijven op het gebied van de ruimtelijke ordening en stedenbouw op te sporen en vast te stellen (BS 13/5/2000)

De volgende besluiten werden na 1 mei genomen en gepubliceerd. Ze traden wel op 1 mei in werking.

Ambtenaren : het besluit van de Vlaamse regering van 19 mei 2000 tot vaststelling van de voorwaarden waaraan personen moeten voldoen om als

ambtenaar van ruimtelijke ordening te kunnen worden aangesteld, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 7 juli 2000 (BS 28/7/2000)

Ambtenaren: het ministerieel besluit van 13 juli 2000 tot bepaling van de diploma's van een opleiding ruimtelijke ordening die voldoen om te kunnen worden aangesteld als ambtenaar van ruimtelijke ordening (BS 28/7/2000)

Procoro en gecoro: het besluit van de Vlaamse regering van 19 mei 2000 tot vaststelling van nadere regels voor de samenstelling, de organisatie en de werkwijze van de provinciale en gemeentelijke commissies voor ruimtelijke ordening (BS 3/6/2000)

Vlacoro : het besluit van de Vlaamse regering van 19 mei 2000 tot vaststelling van nadere regels voor de organisatie en de werkwijze van de Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke Ordening (BS 3/6/2000)

Vooroverleg structuurplannen: het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 tot regeling van het vooroverleg over voorontwerpen van ruimtelijke structuurplannen (BS 20/5/2000)

Ontwerpers : het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 tot instelling van het register van ruimtelijke planners, tot bepaling van de voorwaarden voor opname van personen in dat register en tot vaststelling van nadere regels met betrekking tot de verantwoordelijkheid van ruimtelijke planners voor de opmaak van ruimtelijke structuurplannen en ruimtelijke uitvoeringsplannen, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 7 juli 2000 (BS 28/7/2000)

Ontwerpers : het ministerieel besluit van 13 juli 2000 tot bepaling van de diploma's van een opleiding ruimtelijke ordening die voldoen om te kunnen worden geregistreerd als ruimtelijk planner (BS 28/7/2000)

Plannenregister : het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 houdende bepaling van de nadere regels voor de opmaak en de actualisering van het plannenregister (BS 23/5/2000)

Vergunningenregister : het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 houdende de organisatie van het vergunningenregister (BS 20/5/2000)

Algemeen belang : het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 tot aanwijzing van de werken, handelingen of wijzigingen van algemeen be-

lang en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse Bouwmeester (BS 19/5/2000)

Openbaar onderzoek vergunningen: het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingsaanvragen (BS 20/5/2000)

Adviesverlening vergunningen: het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 betreffende de adviesverlening inzake aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingaanvragen (BS 20/5/2000)

Vrijstelling gemachtigde ambtenaar oud systeem: het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 tot bepaling van de werken en handelingen die vrijgesteld zijn van het eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar (BS 19/5/2000)

Meerwaarde: het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 betreffende de berekening en de betaling van de meerwaarde (BS 20/5/2000)

Transactiesom: het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 betreffende de transactiesom inzake ruimtelijke ordening (BS 20/5/2000)

De reden waarom deze uitvoeringsbesluiten van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening met terugwerkende kracht in werking traden, is vrij eenvoudig. Het decreet trad in werking op 1 mei 2000. De meeste uitvoeringsbesluiten dienden dus ook op 1 mei in werking te treden.

Het decreet van 18 mei 1999 werd op heel wat punten bijgestuurd door de decreetswijziging van 26 april 2000 (gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 29 april 2000).

Een aantal besluiten ondervond niet onmiddellijk gevolgen van deze decreetswijziging. Het betreft hier vooral de besluiten die terug te vinden zijn in de lijst van tijdig genomen, doch te laat gepubliceerde besluiten. Deze besluiten waren meestal in ontwerpfasen reeds enige tijd klaar, doch met hun definitieve afhandeling werd gewacht tot de bekrachtiging van de decreetswijziging.

De inhoud van een aantal andere besluiten hing echter af van de vraag of en hoe de decretale bepalingen werden gewijzigd. De Raad van State heeft immers duidelijk gesteld deze besluiten slechts te kunnen adviseren na de afronding van de decreetswijziging. Dit gebeurde dan ook. Hierdoor werden

deze besluiten genomen met terugwerkende kracht.

Ik deel de mening van de Vlaamse volksvertegenwoordiger dat deze praktijk zoveel mogelijk dient te worden vermeden. In het geval van deze uitvoeringsbesluiten was dit echter onvermijdbaar.

Economie

De beslissing van de Vlaamse regering van 17 juli 2000 tot wijziging van de expansierichtlijnen MGB3 en VL7, gepubliceerd in het BS van 19 augustus 2000, is van toepassing op alle steunaanvragen die vanaf 17 juli 2000 worden ingediend en op alle steunaanvragen die voor die datum zijn ingediend maar waarover op 17 juli 2000 nog geen beslissing over de steunverlening was genomen.

Het betreft hier een verplichte retroactiviteit. De wijzigingen van de expansierichtlijnen waren noodzakelijk om ze in overeenstemming te brengen met de Europese regelgeving, in het bijzonder de Europese richtsnoeren inzake regionale steun. De retroactieve werking was verantwoord en zelfs verplicht om te voldoen aan de supranationale verplichting om de wetgeving aan te passen met ingang van 1 januari 2000. De wijzigingen doen niets anders dan teruggrijpen naar een supranationale norm die reeds bestond ten tijde van de inwerkingtreding van de respectieve richtlijnen MGB3 en VL7 (1 november 1998), terwijl de Europese richtsnoeren dateren van 10 maart 1998.

Het laattijdig afstemmen van de expansierichtlijnen op de Europese richtsnoeren is te wijten aan het niet aanmelden van de MGB3-70 richtlijn van 1 november 1998 aan de Europese Commissie, en dit ondanks de aanmaningen van de Europese Commissie en de administratie om elke wijziging aan de regelgeving "regionale expansiesteun" aan te melden. Op 17 december 1999 besliste de Europese Commissie om de regelgeving MGB3-70 op te schorten met ingang van 1 januari 2000, zolang deze niet conform was aan de Europese richtsnoeren. Na een overleg met de Commissie op 26 mei 2000 heeft de Vlaamse regering op 17 juli 2000 een aantal wijzigingen op de expansierichtlijnen en zachte steun goedgekeurd, teneinde deze in overeenstemming te brengen met de Europese regelgeving inzake overheidssteun aan ondernemingen. De wijzigingen dienden op bevel van de Europese Commissie onmiddellijk in werking te treden, en dit met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2000.

Wetenschaps- en technologisch innovatiebeleid

Titel	Vlaams Instituut voor de Bevordering van het Wetenschappelijk-Technologisch Onderzoek in de Industrie (IWT) – Benoeming van de commissaris en de gemachtigde van financiën van de Vlaamse regering
Datum beslissing	22 oktober 1999
Publicatie in Belgisch Staatsblad	6 juni 2000
Inwerkingtreding	22 oktober 1999

Titel	Vlaams Instituut voor de Bevordering van het Wetenschappelijk-Technologisch Onderzoek in de industrie (IWT) – medesubsidiëring van de onderzoeksprojecten van de collectieve en gelijkgestelde researchcentra
Datum beslissing	3 december 1999
Publicatie in Belgisch Staatsblad	3 juni 2000
Inwerkingtreding	Niet expliciet vermeld (portfolio 1999)

Titel	Besluit van de Vlaamse regering tot vaststelling van de personeelsformatie en van het statuut van het personeel van het permanent secretariaat van de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid en tot wijziging van het Vlaams Personeelsstatuut
Datum beslissing	3 december 1999
Publicatie in Belgisch Staatsblad	15 februari 2000
Inwerkingtreding	3 december 1999

Titel	Besluit van de Vlaamse regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 12 juni 1995 houdende organisatie van het Vlaams Instituut voor de Bevordering van het Wetenschappelijk-Technologisch Onderzoek in de Industrie (IWT) en de regeling van de rechtspositie van het personeel
Datum beslissing	17 maart 2000
Publicatie in Belgisch Staatsblad	28 juli 2000
Inwerkingtreding	1 januari 1995 (sommige artikelen treden op 1 januari 1996 in werking)

Titel	Besluit van de Vlaamse regering houdende de inwerkingtreding van een artikel van het decreet van 18 mei 1999 betreffende het voeren van een beleid ter aanmoediging van de technologische innovatie
Datum beslissing	28 april 2000
Publicatie in Belgisch Staatsblad	28 juli 2000
Inwerkingtreding	1 april 2000

Titel	Besluit van de Vlaamse regering houdende de overdracht van rechten en plichten van het FIOV naar het IWT
Datum beslissing	17 juli 2000
Publicatie in Belgisch Staatsblad	25 oktober 2000
Inwerkingtreding	1 juli 2000

(FIOV : Fonds ter Bevordering van het Industrieel Onderzoek in Vlaanderen – red)

Uit bovenstaand overzicht blijkt dat de datum van de inwerkingtreding van de besluiten meestal samenvalt met de datum van beslissing. Reden hiervoor is uiteraard dat men de genomen beslissingen zo snel mogelijk wil uitgevoerd zien. De publicatie van de beslissing volgt in een latere fase. Aangezien de betrokken partijen steeds rechtstreeks worden geïnformeerd over de genomen beslissingen, heeft dit geen nadelige gevolgen voor de concrete uitvoering ervan.

De datum van inwerkingtreding van het besluit van de Vlaamse regering in verband met de rechtspositie van het personeel van IWT dat in 2000 werd goedgekeurd met terugwerkende kracht tot 1 januari 1995, vergt enige bijkomende uitleg. Dit besluit bevat een aantal regelingen om het IWT-personeelsstatuut van 1995 aan te passen aan de verschillende evoluties in het personeelsstatuut van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de gelijktijdigheid ervan te realiseren. Dit betreft bijvoorbeeld de bijsturing van het Ploeg-evaluatie- en managementsysteem en de bijbehorende organisatie ervan (*Ploeg : plannen, leiding geven en leiding krijgen, opvolgen en ondersteunen, evaluatie, geëvalueerd worden – red.*). In het verloop van de procedure tot goedkeuring heeft de adviesverstrekking door de Raad van State bovendien ongeveer een volledig jaar in beslag genomen.

Overigens stelde de retroactiviteit op zich geen direct juridisch probleem, vermits de toestand van het personeel in de instellingen intussen werd geregeld door de afspraken van CAO's en omzendbrieven van de Vlaamse regering.

**Vraag nr. 21
van 6 december 2000
van de heer JOACHIM COENS**

Heffing leegstand – Vrijstelling bij overmacht

Het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten vestigt een heffing op de leegstaande bedrijfsruimten die werden geregistreerd in de inventaris van leegstand en hiertoe tweemaal een registratieattest ontvingen.

Het decreet van 22 december 1995 vestigt een gelijkaardige heffing op leegstaande en/of verkrotte gebouwen en woningen.

In dit laatste decreet werd op 18 mei 1999 een nieuwe vrijstellingsgrond toegevoegd, met name in artikel 41, tweede lid. Hierin is bepaald dat belastingplichtigen die in een erkende ouderenvoorziening zijn opgenomen of die langdurig in een psychiatrische instelling verblijven, zijn vrijgesteld van belasting. Daarnaast is ook elke belastingplichtige

van de belasting vrijgesteld indien hij een situatie van overmacht kan bewijzen. Dit valt te beschouwen als een algemene vrijstellingsgrond.

1. Is het feit dat het decreet van 22 december 1995 m.b.t. leegstaande en verkrotte woningen in een algemene vrijstelling voorziet in geval van overmacht en dat het decreet van 19 april 1995 m.b.t. leegstaande bedrijfsruimten dat niet doet, niet te beschouwen als een discriminatie en dus schending van het gelijkheidsbeginsel ?
2. Zo neen, is het onderscheid in behandeling redelijk te verantwoorden ? Waarom voorziet het decreet van 19 april 1995 niet in een dergelijke vrijstelling ?
3. Wordt een aanslepende gerechtelijke procedure, zoals bijvoorbeeld een vereffening, een verdeling van een nalatenschap of het gedwongen uit onverdeeldheid treden van mede-eigenaars, beschouwd als overmacht ?

Antwoord

1 en 2. Het is niet nodig dat het decreet van 19 april 1995 zou voorzien in een algemene vrijstelling in geval van overmacht zoals het decreet van 22 december 1995 dat doet. Vrijstelling op basis van overmacht, zelfs zonder decretale bepaling, is mogelijk.

Immers, in administratieve zaken – dus ook in het kader van het decreet op de leegstand bedrijfsruimten – kan men zich steeds op een algemeen rechtsbeginsel zoals dat van "overmacht" beroepen. Bij de beoordeling van het begrip "overmacht" volgt de administratie de leer van de "ontoerekenbare onmogelijkheid", waarbij in wezen wordt aangesloten bij het begrip overmacht of dwang in strafzaken en in het contractuele of buitencontractuele aansprakelijkheidsrecht. Volgens deze leer moeten twee voorwaarden voorhanden zijn opdat er sprake kan zijn van overmacht: het objectief bestanddeel (een onoverkomelijke gebeurtenis waarop de belastingplichtige geen vat heeft) en het subjectief bestanddeel (de belastingplichtige moet hebben gehandeld zoals een normaal voorzichtig en redelijk mens in dezelfde feitelijke omstandigheden geplaatst).

Dienvolgens is er ook geen onderscheid in de behandeling van de belastingplichtigen die vallen onder de toepassing van het decreet van 22

december 1995 en van deze die vallen onder toepassing van het decreet van 19 april 1995.

3. Het is best mogelijk dat bijvoorbeeld een vereffening, een verdeling van nalatenschap of een gedwongen uitonverdeeldheidtrekking van mede-eigenaars in een concreet dossier wordt beschouwd als overmacht indien beide elementen van overmacht bewezen zijn.

Het is echter aan de belastingplichtige om het bewijs van overmacht te leveren, en aan de gemachtigde ambtenaar om in geval van afwijzing van het argument zijn beslissing te motiveren.

In ieder geval is een beslissing van een gemachtigde ambtenaar waarbij ingeroepen overmacht als ongegrond wordt afgewezen, nog vatbaar voor een rechterlijk beroep.

Vraag nr. 22 van 6 december 2000 van de heer CARL DECALUWE

Onroerende voorheffing – Bezwaarschriften

Sinds de overheveling van de inning van de onroerende voorheffing door de Vlaamse overheid naar het Centrum voor Informatica Provincies Antwerpen en Limburg (Cipal) zijn er veel problemen opgedoken in verband met gegevens inzake gezinslast, categorie bescheiden woning. Eigenaars moeten kosten maken (bv. aangetekende brieven, ...) om de fouten van de administratie recht te zetten.

1. Hoeveel bezwaren werden ingediend wegens fouten van de administratie ? Welke evolutie is er vast te stellen ten opzichte van de voorgaande jaren ?
2. Hoe zal Cipal deze problemen rechtzetten ?
3. Hoe kunnen de eigenaars hun geld recupereren ?

Antwoord

1. Het aantal bezwaren van belastingplichtigen in het kader van de onroerende voorheffing bedroeg 102.518 voor het aanslagjaar 1999 en 25.523 voor het aanslagjaar 2000, beide op datum van 04 januari 2001. 56.745 bezwaren tegen de aanslagen van 1999 waren terecht. De bezwaarindieners kregen een positief antwoord. Het is voorbarig nu reeds conclusies te trekken voor het aanslagjaar 2000. Of een bezwaar

tegen een aanslag voor 2000 terecht is, kan immers enkel worden vastgesteld nadat het administratief onderzoek is afgesloten.

2. De fouten in de aanslagen zijn te wijten aan de kwaliteit van de aangeleverde gegevens door diverse overheidsadministraties.

Er is gebleken dat de bestanden van het Kadaster niet volledig overeenstemmen met deze van het Rijksregister en vermits de "matching" van de gegevens op het niveau van het adres gebeurt, wordt enkel aan de adressen die volledig overeenstemmen een vermindering gekoppeld. Dit geldt voor de vermindering voor kinderen, gehandicapte persoon en bescheiden woning.

De verantwoordelijkheid voor de slechte koppeling van bestanden kan noch bij de Vlaamse Gemeenschap, noch bij Cipal worden gelegd. Het gaat hier immers om een onvermijdbare fout als gevolg van de koppeling van meerdere niet-uniforme bestanden.

De koppelingen van de gegevens zijn door Cipal in de loop van het jaar 2000 manueel bijgewerkt.

Dit geeft tot gevolg gehad dat er merkkelijk minder bezwaren zijn ingediend, namelijk 25.523 op datum 04 januari 2001. Het aantal bezwaarschriften voor het aanslagjaar 2000 vertegenwoordigt immers slechts eenvierde van het aantal bezwaarschriften met betrekking tot het vorig aanslagjaar.

3. In de brief waarin de Belastingdienst voor Vlaanderen zijn beslissing meedeelt, wordt het ontheven bedrag vermeld.

De terugbetaling van het eventueel te veel betaalde bedrag gebeurt voor het einde van de tweede maand die volgt op de brief waarin de ontheffing wordt meegedeeld.

Vraag nr. 23
van 15 december 2000
van de heer JOHAN DE ROO

Adviesraden – Budget

Uit het antwoord van de minister-president op mijn schriftelijke vraag nr. 1 van 5 oktober 2000 met betrekking tot de adviesvragen over decreten aan de verschillende adviesorganen, blijkt dat vooral de MINA-raad (Milieu- en Natuurraad van

Vlaanderen) en de SERV (Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen) en in mindere mate de VLOR (Vlaamse Onderwijsraad) worden geconsulteerd (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 19 januari 2001, blz. 856 – red.*).

1. Voor welke bedragen, zowel inzake dotaties als inzake andere kosten, heeft de Vlaamse overheid in deze adviesorganen geïnvesteerd ?
2. Hoe zijn deze middelen door de adviesraden aangewend inzake huisvesting, loonkosten en werkmiddelen ?

Antwoord

Het antwoord dat ik verstrekte op vraag nr. 1 van 5 oktober 2000 was van algemeen-juridisch-coördinerende aard.

De vraag die nu voorligt, richt zich tot het beleidsdomein van de Vlaamse ministers onder wie de genoemde adviesorganen ressorteren. Desalniettemin antwoord ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger betreffende de aspecten die aansluiten bij mijn bevoegdheid van Financiën en Begroting, door hem te verwijzen naar de uitgavenbegroting 2001 (Stuk 15 (2000-2001) – Nr. 1 – Bijlagen) voor de vragen over de VLOR en de SERV enerzijds, en naar de specifieke uitgavenbegroting van de MINA-raad anderzijds.

De begroting van de VLOR is terug te vinden op bladzijde 100, met een detail van alle ontvangsten en uitgaven die men begroot voor 2001. De Vlaamse inbreng bedraagt 100,6 miljoen frank.

De begroting van de SERV is terug te vinden op bladzijde 123 van hetzelfde stuk; de Vlaamse inbreng bedraagt 260,1 miljoen frank.

Wat de MINA-raad betreft, heeft het Vlaams Parlement een dotatie gestemd van 36,4 miljoen frank op basisallocatie 41.02 van programma 61.1.

Hiervan zal : 850.000 fr. gaan naar investeringen van handelsgoederen, grond- en hulpstoffen, 4.738.000 fr. naar de kosten van het gebouw, 725.000 fr. naar huur/onderhoud van materiaal, 900.000 fr. naar dagelijks verbruik, 1.660.000 fr. naar kosten van publicaties, 1.600.000 frank naar organisatiekosten, 513.000 fr. naar kantoomateriaal, 23.509.343 fr. naar personeelskosten en sociale lasten, 768.000 fr. naar externe vertegenwoordiging, 530.0000 fr. naar kosten in verband met raads- en

werkgroepactiviteiten, 730.000 fr. naar andere kosten.

Voor meer specifieke informatie betreffende de aanwending van de middelen van VLOR en SERV verwijs ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar de bevoegde ministers terzake : voor de SERV naar de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, voor de VLOR naar mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

Vraag nr. 24
van 21 december 2000
van de heer CARL DECALUWE

Verwijlintresten – Overzicht

De minister-president heeft vorig jaar aangekondigd dat hij bijkomende acties zou ondernemen om de verwijlintresten te verminderen. De geplande acties moesten een inzicht geven in de totaliteit van schuldverplichtingen enerzijds en in de ordonnanceringskredieten die nodig zijn voor betaling anderzijds.

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 20 van 4 november 1999 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 21 januari 2000, blz. 459 – red.*) had ik graag enkele vragen aan de minister gesteld.

1. Kan de minister een overzicht geven van de verwijlintresten die in 1999 en in de loop 2000 werden uitbetaald bij de administraties en de diensten met afzonderlijk beheer (DAB) onder zijn/haar bevoegdheid ?
2. Werden de aangekondigde acties reeds geïmplementeerd en welk effect hebben zij gesorteerd ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Gecoördineerd antwoord

In het financieel systeem worden de betalingen van de verwijlintresten geregistreerd onder speciaal daarvoor gereserveerde ordonnantienummers, met het oog op de rapportering en om duidelijk de aandacht te vestigen op het uitzonderlijke karakter van deze uitgaven. De rapportering over de betaalde verwijlintresten voor de diensten algemeen bestuur wordt dan ook uit dit financieel systeem gehaald.

Bij de diensten met afzonderlijk beheer werden de gegevens opgevraagd.

Hierna vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de tabel van betaalde verwijlintresten :

Departement	1999	2000
COO	-	383.495
AZF	1.672	951.207
OND	-	-
WVC	16.484	1.792.847
EWBL	-	-
LIN	13.453.157	9.696.987
DAB MINA	5.634.066	210.344
DAB VIF	36.367.871	61.094.200
Totaal	55.636.969	74.129.080

N.v.d.r.

COO : Coördinatie

AZF : Algemene Zaken en Financiën

OND : Onderwijs

WVC : Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur

EWBL : Economie, Werkgelegenheid, Binnenlandse Aangelegenheden en Landbouw

LIN : Leefmilieu en Infrastructuur

MINA : Milieu en Natuur

VIF : Vlaams Infrastructuurfonds

Ten gevolge van diverse maatregelen die werden genomen op het vlak van begroting en dossieropvolging werd het bedrag van de betaalde verwijlintresten steeds maar verminderd : 192,9 miljoen in 1998 tegenover 55,6 miljoen in 1999. In 2000 was er een lichte stijging merkbaar tot 74,1 miljoen.

Bij het departement WVC is deze stijging te wijten aan een veroordeling inzake een geschil met een aannemer dat reeds tien jaar aansleepte.

De verhoging bij de DAB VIF is te wijten aan de betaling van oude dossiers (t.b.v. 23,4 miljoen) uit de periode 1992-1996 en 1998 van de administratie Waterwegen en Zeewezen.

Vrijwel alle in 1999 en 2000 betaalde verwijlintresten komen op rekening van het departement Leefmilieu en Infrastructuur, inclusief de DAB's, MINA en VIF. Hierbij dient te worden opgemerkt dat door de aard van de activiteiten van dit departement het onmogelijk is om verwijlintresten volledig te vermijden. Dit is in hoofdzaak te wijten aan verrekeningen waarbij de prijsbepaling in overleg met de aannemer moet gebeuren en waarbij de vooropgestelde betalingstermijn meestal niet te

respecteren is, evenals de schadeclaims en rechterlijke uitspraken.

Bij het ontstaan van verrekeningen waarover niet onmiddellijk tot een prijsakkoord kan worden gekomen met de aannemer is de opdracht gegeven om te werken met ramingsstaten waarbij het niet-betwiste gedeelte van de schuld onmiddellijk kan worden vastgelegd en betaald.

De afhandeling van geschillendossiers is meestal afhankelijk van rechterlijke uitspraken, die onvoorspelbaar zijn, zodat de intresten die deze dossiers genereren vooraf ook niet te bepalen zijn.

De nu nog gegeneerde verwijlinteressen zijn vrijwel tot het minimum teruggebracht. Dit impliceert dat de reeds genomen acties hun vruchten hebben afgeworpen.

Eind 2000 bleven er geen vervallen facturen onbetaald, wat wijst op een betere kredietinschatting en tijdige kredietherschikking. De probleemdossiers werden geïnventariseerd en de openstaande schuldverplichtingen worden opgevolgd.

Binnen de administratie van LIN werden in 2000 bestaande projecten voortgezet en nieuwe projecten opgestart in het kader van de integrale kwaliteitszorg (IKZ) en de European Foundation for Quality Management (EFQM) in verband met tijdige betalingen en het minimaliseren van de doorlooptijd van de af te handelen dossiers.

Voor de spreiding van de aanbestedingen zijn een aantal acties ondernomen zoals de introductie van het project "beter investeren" en de opmaak van een aanbestedingskalender. De praktijk leert dat steeds meer administratieve voorwaarden werden opgelegd om dossiers te kunnen aanbesteden. De spreiding van de aanbestedingen is een project dat aldus niet op korte termijn te realiseren is. Door invoering van een langetermijnplanning en het starten met een aanbestedingskalender die loopt over twee begrotingsjaren, wordt verwacht dat op middellange termijn (2 à 3 jaar) een betere spreiding van de aanbestedingen zal worden verkregen.

De invoering van de economische boekhouding werd vanwege een aantal administratieve moeilijkheden uitgesteld tot 1 oktober 2001.

De invoering ervan, ondersteund door een flexibel en gedetailleerd registratiesysteem, zal een permanent inzicht geven in de totaliteit van de schuldverplichtingen enerzijds en in de voor betaling benodigde ordonnanceringskredieten anderzijds.

**Vraag nr. 25
van 21 december 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Zuid-Afrikaprojecten – Taalgebruik

Op de ministerraad van 8 december jongstleden werden subsidies aan diverse projecten in Zuid-Afrika toegekend. Zo werd onder meer 29,8 miljoen frank bestemd voor een Literacy and Numeracy for all Project in de Vrijstraat, 31,5 miljoen voor de oprichting van 17 Community Based Rehabilitation Centers voor gehandicapten, enzovoort.

Kan de minister-president preciseren wat de voertaal is bij al deze projecten ?

Antwoord

Tijdens de vergadering van de Vlaamse regering van 8 december 2000 werden inderdaad een aantal subsidies voor de uitvoering van diverse projecten in Zuid-Afrika toegekend. Deze dossiers behoren echter tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister voor Ontwikkelingssamenwerking, de heer Bert Anciaux, die deze ook op de agenda van de vergadering van de Vlaamse regering van 8 december 2000 plaatste.

Bijgevolg stel ik voor dat, indien meer details gewenst zijn, contact wordt opgenomen met mijn collega bevoegd voor Ontwikkelingssamenwerking.

Uit overleg met de Vlaamse minister van Ontwikkelingssamenwerking blijkt in elk geval dat, gelet op het feit dat de Zuid-Afrikaanse overheid verantwoordelijk is voor de uitvoering van de projecten, de voertaal onder de Zuid-Afrikaanse wetgeving valt. Aangezien Zuid-Afrika elf officiële talen heeft, is de voertaal dan ook één of meerdere van deze officiële talen.

**Vraag nr. 32
van 11 januari 2001
van de heer JAN LOONES**

Vensterslactoffers – Maatregelen

Zie :

Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw
Vraag nr. 60
van 11 januari 2001
van de heer Jos Loones
Blz. 1160

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Vraag nr. 36
van 25 januari 2001
van mevrouw SONJA BECQ

Elektronische informatie – Stand van zaken

Notarissen moeten in het kader van hun werkzaamheden vaak een beroep doen op informatie-diensten die vanuit de Vlaamse overheid worden georganiseerd. Ik denk hierbij onder meer aan OVAM (Openbare Afvalstoffemnaatschappij voor het Vlaams Gewest), gemeenten die informatie geven omtrent stedenbouwkundige attesten, milieuvergunningen en ruilverkavelingen en te informeren instanties in geval van voorkooprecht.

Voor deze beroepsgroep – net als voor anderen – kan het nuttig zijn om enerzijds gebruik te kunnen maken van een (vertrouwelijke) gegevensbank en anderzijds rechtsgeldig gebruik te kunnen maken van e-mail.

1. In hoeverre bestaat er een inventaris van gegevens waarop notarissen (of andere beroepen) een beroep moeten doen, met vermelding van de bevoegde instantie, met betrekking tot materies die door de Vlaamse overheid worden geregeld? Graag kreeg ik hiervan een overzicht.
2. In welke mate bestaat er overleg met de federale regering om een infodatabank op te zetten met onder meer gegevens over onroerend goed?
3. In welke mate bestaat er bereidheid om ook via e-mail rechtsgeldige documenten te laten afleveren?
4. Binnen welke termijn wordt één en ander gerealiseerd (operationeel)?

Antwoord

1. Er is op dit ogenblik reeds heel wat informatie via elektronische weg raadpleegbaar en downloadbaar op de verschillende deelsites van de Vlaamse overheid.

Algemene bronnen :

- De brochure "De Vlaamse overheid op het Internet" (ook raadpleegbaar via www.vlaanderen.be/wegwijs) en te bestellen via de Vlaamse Infolijn 0800/3.02.01 of via de website van de Vlaamse overheid : <http://www.vlaanderen.be/ned/sites/publicaties/index.html>
- De publicatie "Gids van de Vlaamse overheid" : eveneens mogelijkheid tot elektronisch bestellen via vermelde url. De publicatie kan ook worden geraadpleegd op <http://www.vlaanderen.be/ned/sites/adres-sen/index.html>
- De Vlaamse Infolijn kan ook wegwijs helpen : 0800/3.02.01
- Vlaamse Codex : www.vlaanderen.be/codex

Tot welke instanties de notarissen zich moeten wenden om informatie omtrent een onroerend goed te krijgen, varieert naargelang de vraag.

- Wie is eigenaar : registratiekantoor (federaal) – op te vragen per individueel dossier.
- Kadastrale gegevens : Kadaster (federaal).
- Bestemmingsplannen (gewestplannen, BPA's en verkavelingen) : publieke site van de VLM voor gewestplannen (Vlaams) <http://www.vlm.be/> en bij de gemeente.
- Is er een dagvaarding wegens een bouwover-treding : individueel op te vragen bij de hypotheekbewaarder (federaal).
- Gegevens m.b.t. het bouwbedrijf tijdens de strafrechtelijke procedure : individueel op te vragen bij het parket.
- Gegevens m.b.t. bouwbedrijf na een gerechtelijke einduitspraak : individueel bij hypotheekbewaarder (of bij administratie Ruimtelijke Ordening).
- Gewestplannen zijn te raadplegen op <http://www.gis-vlaanderen.be/>
- Ruilverkavelingen zijn te vinden op <http://www.vlm.be/ruilverkaveling/>
- Loket recht van voorkoop te raadplegen op : <http://www.vlm.be/rechtvanvoorkoop>

- De afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is elektronisch te bereiken op volgend e-mailadres : stedenbouw@lin.vlaanderen.be
- De afdeling Ruimtelijke Planning van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is elektronisch te bereiken op volgend e-mailadres : ruimtelijke.planning@lin.vlaanderen.be
- Er bestaat tevens een inventaris van leegstand, verwaarlozing en ongeschiktheid ; deze is echter niet publiekelijk raadpleegbaar : notarissen kunnen wel aan de inventarisbeheerder vragen of een bepaald goed al of niet op deze lijst staat.
- Gepland : publiek vergunningenregister evenals plannenregister, met alle informatie m.b.t. vergunnings- en/of overtredingstoestand van een perceel, respectievelijk de algemene bestemmingen, verordeningen en voorschriften die van toepassing zijn op het grondgebied van de gemeente.

(BPA : bijzonder plan van aanleg ; VLM : Vlaamse Landmaatschappij – red)

2. Op 9 februari keurde de Vlaamse regering op voorstel van minister-president Patrick Dewael en de Vlaamse ministers Dirk Van Mechelen en Johan Sauwens de tekst goed – mits enkele aanpassingen – van een samenwerkingsakkoord tussen de federale staat en de gemeenschappen en de gewesten betreffende een gemeenschappelijk e-governmentplatform.

Dit samenwerkingsakkoord beoogt een maximale toegankelijkheid en uitwisselbaarheid van de elektronische gegevens die door alle genoemde overheden worden aangeboden. Tevens voorziet dit platform in de introductie van een zoekmachine die de gebruiks- en klantvriendelijke ontsluiting van de gegevens en databanken moet bevorderen.

Uiteraard zal de realisatie van dit gemeenschappelijk e-governmentplatform in de tijd gespreid zijn en met belangrijke investeringen gepaard gaan.

De Vlaamse overheid zelf zal medio 2001 klaar zijn met haar eigen portaalsite, die onder meer zal linken naar de federale, regionale, provinciale, gemeentelijke en Europese overheden. Dit bete-

kent een belangrijke stap voorwaarts in de geïntegreerde informatieverstrekking van de overheid, over de bestuurslagen heen. Ook hier zal een zoekmachine het vinden van informatie voor bedrijf en burger faciliteren via thematische trefwoorden. Deze portaalsite zal vervolgens aan het gemeenschappelijk platform worden gekoppeld. Interactiviteit met de klant zal worden bevorderd door het vermelden van e-mailadressen en het verstrekken van formulieren.

Zoals hierboven vermeld, is er op dit ogenblik al veel informatie beschikbaar op de (deel) site(s) van de Vlaamse overheid. Alle informatie die op het net raadpleegbaar is, kan in principe ook worden afgeprint.

3. Bereidheid om rechtsgeldige documenten elektronisch te verzenden bestaat, maar daarvoor wordt gewacht op het federale initiatief inzake de elektronische handtekening, de elektronische identiteitskaart, het uniek identificatienummer en de maatregelen die dienen te worden genomen op het vlak van beveiliging en authenticatie (PKI, Public Key Infrastructure).

De Nationale Gemengde Commissie met betrekking tot de hinderpalen voor de informatiemaatschappij, opgericht door de federale regering (koninklijk besluit van 12 maart 2000, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 17 maart 2000), buigt zich over deze problematiek.

4. Deze Nationale Gemengde Commissie bestudeert twee jaar de haalbaarheid van concrete oplossingen die in samenwerking met de privé-sector moeten worden uitgewerkt om de burgers en de bedrijven toe te laten op een doeltreffende wijze met de besturen te communiceren door gebruik te maken van de nieuwe informatie- en communicatietechnologie. Minister Van den Bossche kondigde aan dat de elektronische indentiteitskaart tegen eind 2002 zou worden geïnitieerd.

Ook als de nodige juridische stappen zijn gezet, zal het nog de nodige tijd en investeringen vergen om uitvoering te geven aan de geplande ICT-doelstellingen. *(ICT : informatie en communicatietechnologie – red)*

Inmiddels werkt de Vlaamse overheid verder aan de uitbouw van haar elektronische dienstverlening.

Daartoe werd op 8 december door de Vlaamse regering een nota goedgekeurd waarin de prin-

cipes van de uitbouw van geïntegreerde loketten worden uiteengezet. Duidelijk is dat e-government in fasen zal worden gerealiseerd, waarbij het geïntegreerde informatieloket eerst aan de beurt komt, en in een tweede fase het afhandelen van dossiers (transacties) zal worden mogelijk gemaakt.

Maar deze alomvattende uitdaging moet in een meerjarenperspectief worden bekeken, gezien de koppeling met de implementatie van het beter bestuurlijk beleid (procesreëngineering).

Vraag nr. 39
van 1 februari 2001
van de heer CHRIS VANDENBROEKE

Beleidsgericht onderzoek – Projecten

Een geëigend onderdeel binnen het luik Onderzoek en Ontwikkeling betreft het beleids- en praktijkgericht wetenschappelijk onderzoek zoals het door de verschillende ministers wordt voorgesteld en toegewezen aan universiteiten en/of hogescholen.

Een overzicht van het onderwijskundig onderzoek, en dit sinds 1994, werd opgenomen onder Bijlage 1-9 van de Beleidsbrief Onderwijs – Beleidsprioriteiten 2000-2001 van 6 december 2000 (Stuk 15 (2000-2001) – Nr. 6-H).

Ik neem uiteraard aan dat dergelijke onderzoeksprojecten, net als tijdens de vorige legislatuur, niet enkel beperkt blijven tot onderwijskundige onderwerpen.

Kan de minister een overzicht geven van de toegevoegde beleids- en praktijkgerichte onderzoeksprojecten binnen zijn/haar bevoegdheidsdomeinen sinds de aanvang van de legislatuur (en indien mogelijk gegroepeerd voor 1999 en 2000) ?

Voor het beoordelen van dit overzicht is het aangegeven dat, behalve de titel van de projecten, eveneens de naam van de promotor (en de instelling) wordt vermeld, alsook de looptijd van het project en de toegewezen middelen.

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers. De vraag aan mevrouw Marleen Vanderpoorten betreft evenwel alleen de kredieten die werden toegekend aan de onderzoeksprojecten vermeld in voornoemde beleidsbrief.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
 VAN WELZIJN, GEZONDHEID
 EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 36
van 6 december 2000
van mevrouw INGRID VAN KESSEL

Vlaams Fonds – Wachtlijstwerking

Tijdens de besprekingen in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen van de begroting van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap is gebleken dat er in 2001 geen uitbreiding is gepland in de residentiële sector, maar enkel nog de erkenning van voorafgaande vergunningen. Het is de eerste keer in jaren dat de uitbouw van het aanbod wordt afgeremd.

Zonder een ordentelijke programmatie op lange termijn vrees ik dat vele zorgdragers in de kou zullen blijven staan en dat de wachtlijsten nog langer worden.

Een van de doelstellingen die door de minister werden aangekondigd, was de invoering van een geautomatiseerd systeem voor de wachtlijstwerking.

Wat is de stand van zaken van deze automatisering en hoeveel mensen staan er momenteel op de wachtlijsten per provincie ?

Antwoord

In de begroting 2001 van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap is het bijkomend krediet van 715 miljoen ingeschreven om maximaal, en zo snel mogelijk, een effectieve oplossing te bieden aan personen met een handicap die bijstand nodig hebben. De uitbouw van het aanbod wordt dan ook niet afgeremd, integendeel, het toegekende bijkomend bedrag in 2001 is hoger dan het gemiddelde budgettaire groeiritme

voor bijkomende opnamecapaciteit in de periode 1996 – 2000.

Ik ben het eens met de stelling dat het onmogelijk is een degelijk gehandicaptenbeleid te voeren zonder een ordentelijke programmatie, die is gesteund op een grondige analyse van de aanwezige en te verwachten vraag naar zorg, bijstand en assistentie. Deze opdracht is complex en de onderzoekscel van het Vlaams Fonds, die sinds 2000 aan deze opdracht werkt, is op geheel braakliggend terrein aan het werk moeten gaan. De huidige programmatie binnen het Vlaams Fonds draagt immers alle kenmerken van een sterk verouderde benadering van de gehandicaptenzorg

Ik som de belangrijkste op.

- De programmatie heeft alleen betrekking op de voorzieningen die een aanvraag voor vergunning en erkenning indienen of hebben ingediend, en houdt geen rekening met vormen van bijstand die rechtstreeks aan het individu worden toegekend, zoals bijvoorbeeld de individuele materiële bijstand, maatregelen inzake tewerkstelling, persoonlijke assistentiebudget. Nochtans hebben deze bijstandsvormen, en de groei ervan, een invloed op de vraag naar voorzieningen die wel in de programmatie zijn opgenomen.
 - De basis voor de programmatie heeft voor het grootste deel betrekking op residentiële en semi-residentiële voorzieningen die stammen uit de tijd van het Fonds 81, waarvoor de programmatie werd uitgedrukt in promille van de bevolking (3,4/1000 personen).
 - In 1994 bleek deze basis voor de programmatie ontoereikend. Sindsdien werd de capaciteit die op basis van het promille was vastgelegd drie keer verhoogd, maar nu in absolute getallen (+150, +150, +225).
 - De coördinatie en de leesbaarheid van het programmatiebesluit is als een historiek van de gehandicaptenzorg, waarbij elke periode met een eigen aanpak herkenbaar is. Er werd geen programmatie op langere termijn opgesteld, noch onderbouwd, zodat demografische evoluties niet werden verdisconteerd.
 - Ook is het programmatiebesluit onvoldoende op onderzoek naar en analyse van de precieze behoeften van de zorgvragers gebaseerd.
 - Precies programmeren per typevoorziening wordt sterk bemoeilijkt door de praktijk waarbij men personen met een zeer gelijkaardige zorgbehoefte kan aantreffen in verschillende soorten voorzieningen.
 - Programmeren van het geheel van voorzieningen voor specifieke doelgroepen is vrijwel onmogelijk, omdat het inzicht ontbreekt in de omvang van deze doelgroepen, laat staan in de precieze zorgbehoefte.
 - Sommige (recente) doelgroepen die nu op wachtlijsten staan, komen in de stoorniscategorieën in de voorzieningen volgens de oude erkenningen Fonds 81 niet voor.
 - Te verwachten verschuivingen, van bijvoorbeeld tehuis niet-werkenden naar beschermd wonen, bepalen mee het ritme van aangroei van bepaalde voorzieningen. Onderzoek en analyse van deze verschuivingen zijn niet beschikbaar.
 - Er is (nog) niet bekend welke de weerslag over meerdere jaren zal zijn op de noodzakelijke capaciteit van voorzieningen van het introduceren van het persoonlijk assistentiebudget.
 - In welke mate zal de bestaande capaciteit nog intenser worden benut door "deeltijdse" gebruikers en heroriëntering van de bijstand naar meer gezinsondersteunende, ambulante prestaties?
- Een ordentelijke programmatie, onder andere in het licht van de begrotingsopmaak, zal moeten voldoen aan de volgende vereisten :
- rekening houden met alle vormen van bijstand binnen het Vlaams Fonds, en niet enkel met de (semi)residentiële en ambulante opvang en begeleiding ;
 - capaciteit van voorzieningen en bijstandsvormen éénduidig uitdrukken in absolute getallen ;
 - programmeren over meerdere jaren ;
 - programmatie opstellen en capaciteit uitdrukken in graden van ondersteuningsbehoeften, in zorgpakketten volgens gradaties van zorgintensiteit ;
 - rekening houden met uitgebreide en actuele onderzoeksgegevens inzake doelgroep, behoeften, demografische evoluties, evoluties in de zorgvragen, evoluties in het zorgaanbod binnen het

Vlaams Fonds, dienstverlening aan gehandicapten buiten het Vlaams Fonds, ...

Het reëel aantal wachtenden op zorg moet blijken uit betrouwbare, vergelijkbare en volledige gegevens die geen ruimte laten voor allerlei interpretatiemogelijkheden.

Een belangrijke stap is de realisatie van een doeltreffende wachtlijstwerking. Het Vlaams Fonds werkt aan het voeden van het eigen beleidsrapporteringssysteem. Dit systeem laat toe om rapporten te genereren over gegevens die vanuit verschillende sectoren worden ingebracht. Zo wordt het bijvoorbeeld mogelijk om gegevens over de doelgroep en de verleende bijstand te koppelen aan gegevens over de effectieve tenlasteneming, teneinde vast te stellen wie van de bij het Fonds ingeschreven personen intussen al dan niet toegang kreeg tot een voorziening en wie daarvan nog geen gebruikmaakte.

Het geautomatiseerd systeem dat vandaag wordt opgezet, is gebaseerd op een sluitend systeem van afspraken tussen het Vlaams Fonds en de provinciale diensten. Het laat toe om op uniforme wijze gegevens over wachtenden in de zorgsector te registreren. De concrete neerslag van deze afspraken vertaalt zich in een zogeheten CWL-codeboek met bijhorende handleiding (*CWL : centrale wachtlijsten – red.*). Dit codeboek dient als een leidraad voor diegenen die op het niveau van de wachtlijstwerkingen de gegevens invoeren in het daartoe aangepaste automatische bestand. Op dit ogenblik wisselen de administratie van het Vlaams Fonds en de wachtlijstwerkingen concrete gegevens uit en wordt de informaticatechnische overdracht van deze geregistreerde gegevens uitgewerkt.

De wachtlijstwerkingen schakelden intussen over op het codeboek voor het registreren van nieuwe gegevens van wachtenden op zorg, en dit voor alle leeftijdsgroepen en alle types van handicap. Gegevens die nog volgens de oude, niet-uniforme wijze werden ingevoerd, zullen – in zoverre deze gegevens tenminste nog als relevant worden beoordeeld voor het voeren van een programmatorisch beleid – worden omgezet in de vorm die vereist is om in het nieuwe geglobaliseerde automatische bestand te worden opgenomen. De beleidsrapportering op basis van het CWL-codeboek zal, door toepassing van analyseschema's, mee de basis vormen tot het opstellen van een meerjarenprogrammatie, die ik in de eerste plaats aan de Vlaamse regering wil voorleggen.

De beschikbare niet-geautomatiseerde gegevens (oktober 2000) geven voor het eerst sinds de start van de wachtlijstwerking een vrijwel volledig uniforme registratie. Het betreft evenwel de ruwe registratie, waarop analyseschema's uit het oogpunt van het vaststellen van programmatievoorstellen nog niet werden toegepast.

3.101 vragen inzake opvang, behandeling of begeleiding van 2.737 personen werden opgetekend in de vijf provinciale wachtlijstdiensten. Merk dus op dat één persoon meerdere zorgvragen kan stellen.

569 van de 3.101 zorgvragen werden beoordeeld met urgentiecode 1 ; 812 zorgvragen kregen de appreciatie urgentiecode 2. De urgentie geeft aan hoe dringend de gestelde zorgvraag is. De urgentiecode staat voor een tijdsperiode waarbinnen de zorgvraag bij voorkeur een oplossing moet krijgen:

- hoogst urgent (urgentiecode 1) : binnen één maand.
- urgent (urgentiecode 2) : binnen zes maanden.

Vraag nr. 37
van 6 december 2000
van mevrouw SONJA BECQ

Vrijwilligerswerk – Campagne

In de loop van of net vóór juli jongstleden werd in diverse kringen "De schoen" verspreid, een promotiefolder die naar verschillende mensen/groepen werd verstuurd.

Naar verluidt, was het de bedoeling om via deze "schoenencampagne" (autonome) vrijwilligersorganisaties uit te nodigen een aanvraag in te dienen tot subsidiëring volgens het decreet op het vrijwilligerswerk in welzijns- en gezondheidsinstellingen (23 maart 1994).

1. Wat was de concrete doelstelling van deze campagne ?
2. Wie en hoeveel mensen/groepen werden aangeschreven ?
3. Op welke wijze werd op de campagne gereageerd ? Is het aantal aanvragen met betrekking tot subsidies voor autonoom vrijwilligerswerk verhoogd en met hoeveel ?

4. Werden alle aanvragen ingewilligd ? Hoeveel organisaties werden geweigerd en waarom?
5. Welk budget werd aan deze promotiecampagne besteed ?

Antwoord

1. De aanmaak en verspreiding van de "schoenbrochure" passen in het Internationaal VN-Jaar van de Vrijwilliger (*VN : Verenigde Naties – red*).

Het vrijwilligerswerk is dan ook, zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger in mijn beleidsbrief heeft kunnen lezen, één van mijn beleidsprioriteiten als Vlaams minister bevoegd voor Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen (*Beleidsbrief Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen ; Stuk 451 (2000-2001) – Nr. 1, blz. 21 – red*). De algemene doelstelling van deze campagne is enerzijds de burger te informeren over en te sensibiliseren voor het vrijwilligerswerk, en anderzijds een grotere valorisering en ondersteuning te bieden aan vrijwilligers en vrijwilligersorganisaties.

De meer specifieke doelstellingen kunnen als volgt worden omschreven.

- Informatieverspreiding naar de vrijwilligers en vrijwilligersorganisaties toe over allerlei initiatieven die zullen worden opgestart in het kader van het Internationaal Jaar van de Vrijwilliger.
- De vrijwilligersvacatures kenbaar maken aan burgers die interesse betonen om een bepaald maatschappelijk engagement als vrijwilliger op te nemen.
- Ruimere bekendheid geven naar de vrijwilligersorganisaties toe aan de regelgeving inzake de erkenning en subsidiëring van het vrijwilligerswerk.

De brochure (oplage van 3.000 exemplaren) werd verstuurd naar de gemeenten en OCMW's, de provinciale steunpunten vrijwilligerswerk en het Platform voor het Voluntariaat, voorzieningen en koepels van het maatschappelijk opbouwwerk en van de thuiszorg voor ouderen, de lokale integratiecentra en de integratiediensten, de landelijke verenigingen voor allochtonen, de armoedeverenigingen, de centra voor algemeen welzijnswerk, het Ouderen

Overlegcomité, de SIF-coördinatoren, Kind en Gezin. (*SIF : Sociaal Impulsfonds – red.*)

De tekst van de brochure en van de antwoordkaart werd eveneens verspreid via de website van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap.

Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een analyse van de respons op de brochure.

3. Via een ingesloten antwoordkaart konden de aangeschreven voorzieningen en organisaties bij de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn onder meer een erkenningsdossier aanvragen.

Er werden 197 informatiepakketten over de erkenningsaanvraag verspreid. Uiteindelijk werden er 54 erkenningsaanvragen ook effectief ingediend. In vergelijking met de voorbije twee jaar is het aantal erkenningsaanvragen voor 2001 dan ook opmerkelijk gestegen ; terwijl met het oog op een erkenning voor 1999 en 2000 telkens 11 erkenningsaanvragen werden ingediend, steeg dit aantal voor de erkenningen 2001 tot 54. Voorlopig zijn 13 van deze aanvragen door de administratie positief geadviseerd en bij ministerieel besluit erkend.

4. De overige 41 aanvragen werden door de administratie negatief geadviseerd. Deze negatieve adviezen steunen voornamelijk op de volgende drie overwegingen.
 - De erkenningsaanvraag werd ingediend voor vrijwilligerswerk dat is ingebouwd en ingebed in de reguliere werking van een organisatie die haar doelstellingen hoofdzakelijk met beroepskrachten realiseert. De regelgeving voorziet enkel in erkenning en subsidiëring van autonome vrijwilligersorganisaties.
 - De afgesloten verzekeringspolissen zijn niet conform aan de reglementair opgelegde verzekeringsvoorwaarden ; meestal is er niet voldoende dekking voor burgerrechtelijke aansprakelijkheid en voor ongevallen waarvan de vrijwilligers slachtoffer worden tijdens de uitoefening van hun activiteiten.
 - De activiteiten van de aanvragende organisatie zijn gesitueerd op socio-cultureel vlak, en niet op het vlak van de welzijns- en gezondheidssector.

Daar de beroepsprocedure pas eind januari 2001 wordt afgerond, kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger dan ook nog geen definitieve cijfers meedelen over het effectief aantal toegekende erkenningen.

- De kosten van de brochure bedragen 204.760 frank (BTW inclusief), waarvan 67.760 frank voor het ontwerp van de brochure en 137.000 frank voor de drukkosten.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 42
van 8 december 2000
van mevrouw SIMONNE JANSSENS-VANOPPEN

Vaccins – Combivax en Infanrix

Vanaf drie maanden worden pasgeborenen preventief ingeënt tegen bepaalde kinderziekten, zoals polio, kinkhoest, enzovoort. Deze vaccinaties worden doorgaans toegediend via Kind en Gezin, maar de ouders dienen de vaccins zelf te gaan afhalen bij de apotheek.

Nu blijkt dat voor de vaccinatie in kwestie twee gelijkaardige producten op de markt zijn, namelijk Combivax en Infanrix. Uit financiële overwegingen wordt steeds het product Combivax voorgeschreven, omdat er voor het andere product geen vergoeding of subsidie is.

Men stelt echter al enige tijd vast dat Combivax veel meer neveneffecten veroorzaakt dan Infanrix. Men beweert dat Combivax bij een niet te onderschatten aantal baby's (1 % à 2 %) stuipen zou veroorzaken, wat tot zware letsels of zelfs tot de dood kan leiden.

Niettegenstaande men bij Kind en Gezin op de hoogte is van deze verschijnselen, blijft men het product voorschrijven, zonder de ouders te verwittigen over de mogelijke gevolgen.

- Is de minister op de hoogte van de kwaliteitsverschillen tussen de twee aangeboden vaccins? Is het inderdaad zo dat het product Infanrix minder nevenverschijnselen veroorzaakt?
- Op welke wijze wordt tegemoetgekomen aan de bezorgdheden van de ouders?

Wordt eraan gedacht om bij het gebruik van Combivax de ouders in te lichten over de mogelijke gevolgen?

- Worden de tegemoetkomingen voor Infanrix eventueel opgetrokken met het oog op een vrije keuze voor de ouders?

Antwoord

Sinds verscheidene jaren worden vaccins door de Vlaamse Gemeenschap gratis ter beschikking gesteld van de vaccinatoren. Zowel artsen van Kind en Gezin en schoolartsen van de centra voor leerlingenbegeleiding, als individuele huisartsen en pediaters kunnen vaccins bestellen via de Gezondheidsinspectie van de Vlaamse Gemeenschap. Deze vaccins moeten dus niet worden voorgeschreven door de artsen van Kind en Gezin of andere artsen. De ouders dienen de gratis ter beschikking gestelde vaccins ook niet zelf te gaan afhalen bij de apotheek, ze worden immers bij de arts aan huis bezorgd.

Uiteraard kan men ook geen beroep doen op dit gratis aanbod. In dit geval is er wel een voorschrift nodig en wordt het vaccin afgeleverd door de apotheek volgens de in het RIZIV geldende financieeringsafspraken. (*Riziv : Rijksdienst voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering – red*)

In de rand van deze vraagstelling wens ik toch te melden dat de inenting tegen haemophilus influenzae type B op deze procedure een uitzondering vormt. Dit vaccin is nog niet opgenomen in de gratis aangeboden vaccinatiekorf en is het enige vaccin uit het basisschema dat nog moet worden voorgeschreven. Momenteel wordt hierover overlegd in het kader van de Interministeriële Conferentie Gezondheid. De Vlaamse volksvertegenwoordiger had het evenwel niet over deze problematiek.

Combivax is een gecombineerd vaccin tegen tetanus (klem), difterie (kroep) en "whole cell" vaccin tegen pertussis (kinkhoest). Infanrix is een gecombineerd vaccin tegen dezelfde ziektes, met dit verschil dat het een acellulaire component tegen kinkhoest bevat.

Aangezien de discussie niet gaat om het ene merkproduct of het andere, zullen we het verder hebben over whole cell vaccins (DTPw) en acellulaire vaccins (DTPa). Deze vaccins bestaan immers ook bij andere fabrikanten.

1. Beide vaccins zijn efficiënt voor vaccinatie tegen de vermelde ziektes. Inderdaad zijn de bijwerkingen van DTPw meer uitgesproken dan die van DTPa, zowel de algemene bijwerkingen (koorts, onwel zijn, irritatie,) als de lokale bijwerkingen (roodheid, pijn, verharding op de injectieplaats, ...). Stuipen vormen een contra-indicatie en kunnen uitzonderlijk door het vaccin worden uitgelokt. Cijfers in West-Europese studies spreken over een incidentie 0,18 tot 0,26 per duizend toegediende doses whole cell vaccin (en dus niet 1 à 2 %). Deze liggen inderdaad ook beduidend lager voor de acellulaire vaccins.

Aangezien de bijwerkingen zich vooral voordoen bij de vierde dosis in het tweede levensjaar, werd voor Vlaanderen in het jaar 1999 reeds beslist om voor die vierde dosis het duurdere acellulaire vaccin gratis ter beschikking te stellen van de vaccinatoren.

In de nieuwe vaccinatiekorfbestanden voor 2001 is bovendien overgegaan naar acellulaire vaccins voor alle doses. Dit betekent dus dat vanaf 2001 gekozen is voor de vaccins met de minste bijwerkingen.

2. Het is normaal dat ouders bezorgd zijn om hun kinderen en om problemen van infectieziekten. Meestal is men terecht bezorgd om het doormaken van een ernstige infectie die eventueel levensbedreigend kan zijn, dan om de eventuele relatief lichte bijwerkingen en de zeldzame zwaardere bijwerkingen van vaccins. Ik meen dat de meeste vaccinatoren de ouders voldoende inlichten over de vaccins die worden toegediend.

Aangezien vanaf 2001 gekozen is voor het acellulair vaccin, doet het probleem m.b.t. Combivax zich nu niet meer voor.

3. Tot nu toe was er geen "tegemoetkoming" voor Infanrix. Infanrix werd gratis ter beschikking gesteld voor de vierde dosis van het DTP-vaccin, op dezelfde manier als Combivax voor de eerste drie doses ter beschikking was.

Nu is de situatie veranderd en worden enkel nog combinatievaccins met acellulaire component tegen kinkhoest gebruikt, in combinatie met componenten tegen difterie, tetanus en geïnactiveerd poliovaccin (Tetravac).

Dit betekent dat door deze beslissing ook het hier gestelde probleem is opgelost.

**Vraag nr. 44
van 8 december 2000
van mevrouw SONJA BECQ**

Vrijwilligerswerk – Erkenning en subsidiëring

Het decreet op het vrijwilligerswerk in de welzijns- en gezondheidssector van 23 maart 1994 voorziet in de erkenning en subsidiëring van autonome vrijwilligersorganisaties. Voor 2000 was er een budget van 22,9 miljoen, voor 2001 van 24,5 miljoen.

1. Kan de minister met betrekking tot de jaren 1999 en 2000 volgende gegevens meedelen.

Hoeveel organisaties dienden een aanvraag tot erkenning in en hoeveel organisaties werden effectief erkend ?

Hoeveel organisaties dienden een subsidieaanvraag in en hoeveel werden effectief gesubsidieerd ?

Om welke redenen worden erkenningen of subsidies geweigerd ?

2. Kan de minister eveneens een overzicht geven van het geplande budget en de effectieve uitgaven voor de jaren 1999 en 2000 ?

Indien het budget niet werd uitgeput, had dit dan te maken met het feit dat de organisaties niet het maximumbedrag aanvroegen en/of konden staven, of was dit omdat minder organisaties dan vooropgesteld een aanvraag indienden, of om andere redenen?

3. De minister beloofde reeds in 1999 naar aanleiding van een vraag om uitleg dat zij een vereenvoudiging van de regelgeving wilde realiseren.

Is dit reeds gebeurd ?

Antwoord

1. In bijgaande tabel vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger met betrekking tot de jaren 1999 en 2000 een overzicht van het aantal ingediende erkenningsaanvragen en effectieve erkenningen, en het aantal ingediende subsidieaanvragen en effectief toegekende subsidies.

	Aantal erkennings- aanvragen	Aantal effectieve erkenningen	Aantal subsidie- aanvragen	Aantal effectief toegekende subsidies
1999	10	7	99	90
2000	11	7	116	106

Bepaalde erkennings- en subsidieaanvragen werden geweigerd wegens hun non-conformiteit met de reglementaire erkennings- of subsidievoorwaarden.

2. Op de begroting 1999 werd een bedrag van 23,1 miljoen frank ingeschreven voor de subsidiëring van vrijwilligersorganisaties ; van dit bedrag werd 23.008.852 frank effectief uitbetaald, het gemiddeld bedrag van de toegekende subsidies bedroeg 255.653 frank.

Tot en met 1999 is het uitgetrokken budget altijd toereikend geweest. De verklaring daarvoor is tweërlei : 1) niet alle erkende organisaties

vragen jaarlijks een subsidie aan en 2) de gesubsidieerde organisaties konden niet voldoende kosten staven om het maximumbedrag van 300.000 frank te verantwoorden. Dit blijkt onder meer uit het gemiddeld toegekende subsidiebedrag van 1999.

In 2000 is het aantal subsidieaanvragen en het aantal effectief toegekende subsidies zodanig gestegen dat het uitgetrokken bedrag op de begroting (22,9 miljoen) ontoereikend was. Daarom werd dan ook de volgende verdeelsleutel uitgewerkt op basis van het aantal vrijwilligers per organisatie.

Categorie organisatie	Minder dan 20 vrijwilligers	Van 20 tot 100 vrijwilligers	Van 100 tot 500 vrijwilligers	Meer dan 500 vrijwilligers
Bedrag	215.000	235.000	255.000	275.000

De maximumbedragen werden zo bepaald dat de totale subsidie ongeveer zal overeenstemmen met de op de begroting ingeschreven 22,9 miljoen frank.

3. Wat mijn voornemen betreft om de regelgeving op het georganiseerd vrijwilligerswerk transparanter te maken en te vereenvoudigen, kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger mededelen dat er momenteel voorbereidend overleg aan de gang is tussen mijn medewerkers en de administratie ; dit overleg wordt in de zeer nabije toekomst uitgebreid naar de organisaties zelf en naar de Gezins- en Welzijnsraad.

Het is dan ook mijn bedoeling tegen eind 2001, begin 2002 een nieuw ontwerp van decreet inzake het georganiseerd vrijwilligerswerk in te dienen bij het Vlaams Parlement.

Vraag nr. 52
van 15 december 2000
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Adoptiebeleid – VZW Gewenst Kind Zoekregister

In april van dit jaar werd door Kind en Gezin de werking van de VZW Gewenst Kind Zoekregister als experimenteel project erkend en tevens ondersteund met een projectsubsidie. Deze VZW heeft de opdracht gekregen een zoekregister aan te leggen, teneinde binnenlandse geadopteerden in staat te stellen hun natuurlijke ouders terug te vinden. Zij beschikt dan ook over een aantal adoptiedossiers afkomstig van adoptieorganisaties.

De VZW begint zich echter ook bezig te houden met interlandelijk geadopteerden en verklaart zelf in het buitenland actief te zijn, waar zij zich voorstelt als een door Kind en Gezin erkende dienst.

In de informatiebrochure van deze VZW, verspreid op een open contactdag op 2 december 2000 van de VAG (Vereniging voor Kind en Adoptiegezin), in aanwezigheid van Kind en Gezin, stelt zij echter letterlijk dat zij om gegevens te verkrijgen, gebruikmaakt van "ingewikkelde, niet altijd even legale constructies".

Daarenboven blijken een aantal adoptiedossiers van adoptiebemiddelaars die niet meer bestaan, in het bezit te zijn van Kind en Gezin. Tijdens dezelfde contactdag verklaarde Kind en Gezin dat deze dossiers slechts kunnen worden geraadpleegd onder begeleiding van het project Zoekregister. Een dergelijke handelwijze lijkt mij in strijd met het inzagerecht en creëert een monopoliesituatie van één dienst.

Tevens werd gesteld dat het de bedoeling is van Kind en Gezin om in de toekomst het rootsonderzoek onder te brengen bij de bemiddelingsorganisaties. Het lijkt mij echter dat men op die wijze bezwaarlijk van onafhankelijkheid en respect voor alle betrokken partijen zal kunnen spreken aangezien, zeker in het verleden, door de bemiddelingsdiensten een aantal tekortkomingen zijn begaan en zij dus geenszins onpartijdig kunnen worden genoemd wanneer het gaat om geadopteerden die hun natuurlijke ouders willen terugvinden.

De minister heeft opdracht gegeven tot een evaluatie van het Vlaams adoptiebeleid, waarbij de adoptieouders, de kandidaat-adoptanten en de bemiddelingsbureaus worden betrokken. Er is echter nergens sprake van de geadopteerden.

1. Is bij de erkenning van de VZW Gewenst Kind Zoekregister ook gesteld dat de VZW in het buitenland actief kon zijn? Zo ja, volgens welke modaliteiten?

Volgens welke voorwaarden gebeurde de erkenning, en kunnen ook andere organisaties worden erkend onder dezelfde voorwaarden?

Waar vindt men de grond voor de erkenningsvoorwaarden, aangezien de nazorg niet is vervat in het decreet terzake?

2. Is het normaal dat een, via Kind en Gezin, door de Vlaamse Gemeenschap zogenaamd erkende en gesubsidieerde VZW zelf verklaart gebruik te maken van niet altijd even legale constructies? Om welke constructies gaat het?

Heeft de minister reeds maatregelen genomen om deze wijze van werken tegen te gaan en zo ja, welke?

3. Volgens welke modaliteiten kunnen geadopteerden hun dossier, dat in het bezit is van Kind en Gezin en tot hun privé-verleden behoort, inzien?

Waarom verplicht Kind en Gezin hen tot begeleiding door één welbepaalde dienst? Is deze begeleiding verplicht en zo ja, waarom?

Is het niet correcter de vraag naar begeleiding te laten afhangen van de wensen van de geadopteerden, in plaats van ze op te dringen?

4. Wat zijn de plannen van Kind en Gezin met betrekking tot de nazorg?

Wordt deze toevertrouwd aan adoptiebemiddelingsorganisaties en hoe ziet de minister in dat kader dan het probleem van de belangenvermenging?

5. Worden bij de evaluatie van het adoptiebeleid ook de geadopteerden betrokken en zo ja, welke organisaties, wanneer en op welke wijze?

Zo neen, waarom niet?

Antwoord

1. Bij deze vraag verwijs ik allereerst naar de wijze waarop projecten bij Kind en Gezin een subsidiëring kunnen verkrijgen en hoe ze worden opgevolgd.

De aanvrager dient een dossier in, dat wordt voorgelegd op de opvolgingsgroep voor projecten. Deze brengt een eerste advies uit. Na consultatie van het financieel management, wordt een ontwerpnota voor de raad van bestuur opgemaakt, die via het bestuurlijk directiecomité wordt overgezonden aan de raad van bestuur. Deze beslist of een project al dan niet wordt gesubsidieerd. Vervolgens wordt een overeenkomst opgemaakt en wordt het project opgevolgd door de projectcoördinator en de aangevozen projecteigenaar.

Wat buitenlandse adopties betreft, is de VZW enkel actief op individuele vraag van geadopteerden of afstandsouders in de gevallen waarbij geen adoptiedienst betrokken is.

De doelstelling van Gewenst Kind Zoekregister is de begeleiding van het proces dat al dan niet leidt tot een ontmoeting met de oorspronkelijke ouder(s), respectievelijk het kind dat werd afgegaan. Na een ontmoeting wordt de betrokkene verder begeleid en wordt nazorg aangeboden voor het verwerken van de ervaring.

Gewenst Kind Zoekregister wil zelf geen rootsreizen organiseren. Wel is het nodig om ook de situatie ter plaatse in het buitenland te begrijpen teneinde een adequate begeleiding te kunnen bieden. De realiteit in de diverse herkomstlanden kan erg verschillend zijn en heeft een invloed op de mogelijkheden om al dan niet informatie te vinden of tot een ontmoeting te kunnen komen.

De nazorg is in het Vlaams decreet opgenomen, met name in artikel 6 §1, 2° en §2, 6° en in artikel 9 §3.

2. Kind en Gezin heeft deze verklaring niet vernomen. De vertegenwoordiger van Kind en Gezin was enkel aanwezig bij het eigen agendapunt.

Bij bespreking en evaluatie van het project zal Kind en Gezin dit element wel kritisch aanbrengen. Het is in deze context inderdaad niet wenselijk uit te gaan van "niet altijd even legale constructies".

3. Op dit ogenblik wenst Kind en Gezin dat de vermelde dienst de begeleiding op zich neemt van de geadopteerde of de afstandsouder die de informatie vraagt, aangezien een adoptiedossier steeds informatie bevat over de drie betrokken partijen. Elke partij heeft slechts recht op de informatie die op haar betrekking heeft.

Vaak beantwoordt de schriftelijke informatie niet volledig aan de behoeften of verwachtingen en is het nodig via gesprekken hierop verder in te gaan. Alle binnenlandse diensten doen dit voor hun eigen dossiers. Het is noodzakelijk voor alle dossiers in deze begeleiding te voorzien. Op dit ogenblik is Gewenst Kind de enige dienst die deze dienstverlening kan bieden voor de dossiers die niet door een adoptiedienst werden gerealiseerd.

De begeleiding wordt niet opgedrongen, doch aangeboden. Indien een verzoeker dit wenst, kunnen de gesprekken ook geschieden door medewerkers van Kind en Gezin zelf. Uiteraard indien het dossiers betreft die bij Kind en Gezin worden bewaard.

4. Nazorg is meer dan het beantwoorden van de zogenaamde rootsvragen. De adoptiediensten dienen ter beschikking te staan voor nazorg op vraag van alle bij de adoptie betrokken partijen. Ook wat de rootsvragen betreft, is het belangrijk dat dit in eerste instantie geschiedt via de adoptiediensten die verantwoordelijkheid hebben, ook naar de autoriteiten in het land van herkomst. Zij beschikken over de rechtstreekse contacten die nodig zijn om bijkomende informatie te krijgen.

Indien er terzake in het verleden problemen zijn geweest, dient te worden onderzocht waaraan dit te wijten was. Ook het recht van een geadopteerde om inzage te krijgen in zijn afstammingsgegevens kan soms beperkt zijn door bijvoorbeeld de visie op adoptie in de herkomstlanden, het taboe ten aanzien van ongehuwde moeders, of de wettelijk geregelde anonieme bevalling, waardoor definitief elk spoor wordt uitgewist.

In elk geval zullen zowel de specifieke problematiek van de rootsvragen, als de globale aanpak van de nazorg ten gronde worden herzien wanneer de procedures van het adoptieproces in Vlaanderen, naar aanleiding van de resultaten van de gebruikersbevraging en de doorlichting van de adoptiediensten, worden geheroriënteerd.

5. Beide vermelde onderzoeken hadden een specifiek doel. Enerzijds de ervaring van (kandidaat) adoptieouders in kaart brengen. Anderzijds de werking van de adoptiediensten doorlichten. Deze invalshoeken brengen de geadopteerden zelf niet op de voorgrond.

Ik vind het evenwel belangrijk in het adoptiedebat ook de stem van de geadopteerden een plaats te geven. In deze context zie ik binnenkort de VZW Adoptielijn.

Vraag nr. 53
van 15 december 2000
van de heer ERIK MATTHIJS

Artikel 43 OCMW-wet – Uitvoeringsbesluiten

Zie :
 Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport
 Vraag nr. 64
 van 15 december 2000
 van de heer Erik Matthijs
 Blz. 1176

Antwoord

Omtrent het eerste gedeelte van de vraag

De uitvoering van artikel 43 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn is geagendeerd op de eerstvolgende vergadering van de Vlaamse Commissie voor de OCMW-boekhouding, ingesteld bij artikel 90 van het besluit van de Vlaamse regering van 17 december 1997 betreffende de boekhouding en de administratieve organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Zodra deze commissie haar advies heeft verleend, zal een ontwerp van besluit voor beslissing worden voorgelegd aan de Vlaamse regering.

Omtrent het tweede gedeelte van de vraag

- Het onderscheid dat vandaag wordt gemaakt tussen de plaatselijke ontvangers volgens het inwonersaantal, is ingegeven door het feit dat de functie-inhoud, los van de formele functiebenaming, erg verschillend is inzake verantwoordelijkheid, omvang van de taken, moeilijkheidsgraad, enzovoort ; dit onderscheid kan niet worden beschouwd als een aantasting van het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel.
- Het feit dat de regels inzake cumulatie van ambten verschillend zijn voor secretarissen en ontvangers, is ingegeven door objectief vaststelbare en gemotiveerde verschillen tussen deze functies.
- Diplomaverenisten bij werving of bevordering houden rekening met de algemene principes binnen het openbaar ambt inzake deze toegangsvoorwaarden, en kunnen ook worden afgewogen aan de specifieke vereisten voor het uitoefenen van de bedoelde functie.
- Het is de algemene regel dat de benoeming tot een ambt bij het ene bestuur geen enkel recht opent met het oog op de eventuele benoeming bij om het even welk ander bestuur.

De uitzonderingen op deze regel, bijvoorbeeld vrijstelling van deelname aan wervingsexamen of mogelijkheid tot overgang van het ene bestuur naar het andere, zijn bijzonder zeldzaam en kunnen alleen maar op basis van specifiek omschreven wettelijke mogelijkheden.

- Het komt mij niet toe uitspraken te doen over de resultaten van een federale volksraadpleging.

**Vraag nr. 55
van 21 december 2000
van mevrouw PATRICIA CEYSENS**

Adoptiediensten – Boekhoudkundige inspectie

Volgens artikel 34 van het besluit van 20 oktober 1998 van de Vlaamse regering inzake interlandelijke adoptie wordt het toezicht op de adoptiediensten uitgeoefend door Kind en Gezin. Het toezicht heeft betrekking op de financiële verrichtingen van de adoptiedienst.

Vele adoptieouders klagen evenwel over de hoogte van de bedragen, alsook over de onduidelijkheid omtrent de bestemming van de bedragen die zij dienen te betalen.

1. Hoe worden de adoptiediensten geïnspecteerd ?
2. Wordt elke adoptiedienst minstens één keer per jaar geïnspecteerd ?
3. Aan de hand van welke criteria wordt de boekhouding gecontroleerd ?
4. Worden er steekproeven gedaan waarbij de kostenstaten die ouders ontvangen, worden vergeleken met de inkomsten die de adoptiediensten inschrijven en/of de betalingen die zij in het buitenland verrichten ?

Antwoord

1 en 3. De jaarrekening (balans + resultatenrekening) van de adoptiediensten wordt opgevraagd en gecontroleerd aan de hand van de afrekening van de jaarsubsidie. Vervolgens worden onduidelijkheden en/of fouten ter plaatse verduidelijkt en rechtgezet aan de hand van de individuele documenten (facturen, loonstaten en afrekeningen). De opmerkingen en het besluit van de inspecteur worden aan Kind en Gezin meegeleed.

Er wordt gekeken hoe de middelen die de adoptiediensten ter beschikking hebben, worden aangewend. Er wordt ook nagegaan met welke personeelsformatie de adoptiediensten werken en welke verloning hiertegenover staat.

2. In principe wordt elke adoptiedienst jaarlijks geïnspecteerd.
4. De controle bestaat in principe uit twee hoofdstukken.

Eenzijds wordt nagegaan of de door Kind en Gezin voorgeschreven richtlijnen worden gevolgd en of de subsidie correct wordt aangevend.

Anderzijds worden steekproeven genomen op het bedrag dat door de ouders wordt betaald.

Ook wordt nagegaan op welke manier en via welke verdeelsleutels de kosten worden verdeeld.

Vraag nr. 56
van 21 december 2000
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Kandidaat-adoptanten – Leeftijdsgrens

In de adoptiewetgeving is er wel sprake van een minimumleeftijd waaronder men niet kan adopteren, maar niet van een maximumleeftijd.

Evenwel is het de facto zo dat wie zich wendt tot Kind en Gezin voor een beginseltoestemming, wordt geconfronteerd met beperkingen inzake leeftijd.

1. Is er binnen Kind en Gezin en/of de selectieteams officieel een maximumleeftijd vastgelegd waarboven kandidaat-adoptanten automatisch niet meer in aanmerking komen voor een beginseltoestemming ?

2. Zo ja, wat is deze leeftijd ?

Aan de hand van welke criteria werd die leeftijdsgrens vastgelegd ?

Is deze leeftijdsgrens absoluut ?

Kan er onder welbepaalde omstandigheden van worden afgeweken ? Zo ja, in welke omstandigheden ?

3. Wat was totnogtoe de laagste leeftijd waarop kandidaat-adoptanten de beginseltoestemming kregen ?

4. Wat was totnogtoe de hoogste leeftijd waarop kandidaat-adoptanten de beginseltoestemming kregen ?

Antwoord

1 en 2. Binnen de huidige procedure geldt geen maximumleeftijd.

3. De jongste kandidaat-adoptant die een beginseltoestemming kreeg, was 26 jaar.

4. De oudste kandidaat-adoptanten zijn geboren in respectievelijk 1937 (endofamiliale adoptie) en 1942 (hadden reeds meerdere adoptiekinderen).

Vraag nr. 57
van 21 december 2000
van mevrouw SONJA BECQ

Buitenschoolse kinderopvang – Personeelsstatuut

De buitenschoolse kinderopvang werd niet opgenomen in het Vlaams Intersectoraal Akkoord voor de social-profit 2000-2005. Hierdoor komen de werknemers uit deze sector – als enigen in de Vlaamse social-profitsector – niet in aanmerking voor de loonharmonisatie, het verdwijnen van de nepstatuten, het invoeren van bijkomende functies, de extra verlofdagen voor 35plussers en de arbeidsduurvermindering voor 45-plussers.

Nochtans blijft werken in de buitenschoolse opvang moeilijk. Er wordt vaak gewerkt in onderbroken en variabele uurroosters, deeltijds, enzovoort. En toch wordt er kwaliteitsvol gewerkt tegen een lage verloning.

1. Is de minister op de hoogte van de moeilijke situatie van de werknemers in de initiatieven buitenschoolse kinderopvang (IBO) ?

2. Worden er initiatieven in het vooruitzicht gesteld om de situatie te verbeteren ?

3. Vanaf wanneer komen Weerwerkgesco's (gesubsidieerde contractuelen) in initiatieven buitenschoolse kinderopvang in aanmerking voor regularisatie ?

Antwoord

1. Het is mij bekend dat de werknemers in de initiatieven voor buitenschoolse opvang in moeilijke omstandigheden werken.

Niet alleen is er het feit dat zij niet worden gevat door het Vlaams Intersectoraal Akkoord. Ook de moeilijke werktijden en de statutaire problematiek van de Weerwerkers spelen daarbij een grote rol. Het is trouwens globaal een sector wordt gekenmerkt door een tewerkstellingsproblematiek. Het feit dat zo goed als de hele IBO-sector draait op Weerwerkgesco's als begeleiders van de kinderen, maakt deze deelsector binnen het opvanglandschap kwetsbaar.

Ik heb daar in mijn beleidsplan op gewezen. Ik heb ook een aantal oplossingen gesuggereerd. Eén ervan is het instellen van de verplichting om op termijn minstens de helft van de personeelsleden over een hoger diploma te doen beschikken. Deze aanpak maakt dat de Weerwerkers verdere doorgroeikansen krijgen en dat de sector in zijn totaliteit op een hoger niveau kan worden getild.

Het nieuwe besluit van de Vlaamse regering zal terzake de concrete modaliteiten vastleggen.

2. Naast deze maatregel zal het noodzakelijk zijn de situatie ten gronde te verbeteren door het doorvoeren van een regularisatieoperatie.

Ik trad daarover reeds in overleg met mijn collega van Werkgelegenheid, minister Landuyt.

3. Principieel is de minister van Werkgelegenheid het ermee eens werk te maken van een regularisatie van de Weerwerkgesco's. Dit standpunt is vanuit de Vlaamse regering in het kader van het Vesoc-overleg ook al formeel gemeld. (*Vesoc : Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité – red.*)

Een concrete timing daarvoor kon nog niet worden vastgelegd.

Vraag nr. 58
van 21 december 2000
van mevrouw SONJA BECQ

Arbeidstrajectbegeleiding – Evaluatie

Bij besluit van 18 december 2000 werd het "experiment" arbeidstrajectbegeleiding (ATB) in een regulier kader gegoten. Bedoeling hiervan is de pro-

fessionele integratie van personen met een handicap in het normale circuit.

1. Werd inmiddels een evaluatie gemaakt inzake arbeidstrajectbegeleiding ?

Hoeveel mensen doen een beroep op ATB ?

Hoe is dit aantal in verhouding tot het aantal personen met een handicap dat werd erkend door het Vlaams Fonds om in een normaal circuit te werken, om in een beschutte werkplaats te werken en in verhouding tot het aantal werknemers in een beschutte werkplaats ? Kunnen deze gegevens worden uitgesplitst voor Brussel en voor de verschillende provincies en, wat Vlaams-Brabant betreft, voor het arrondissement Halle-Vilvoorde en het arrondissement Leuven ?

2. In hoeverre gebeurt de toeleiding van personen met een handicap naar een reguliere werkplaats overeenkomstig CAO 26 (collectieve arbeidsovereenkomst) en de Vlaamse integratiepremie via ATB ?

Graag ontving ik cijfers over het aantal werknemers tewerkgesteld in CAO 26 of via de Vlaamse inschakelingspremies (VIP) met gebruikmaking van ATB, en zonder een beroep te doen op ATB. Graag een uitsplitsing voor Brussel en per provincie, met voor Vlaams-Brabant een uitsplitsing naar het arrondissement Halle-Vilvoorde en het arrondissement Leuven.

3. Op welke wijze gebeurt de samenwerking met de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) en met eventuele andere diensten ?
4. In welke mate kunnen werknemers van een beschutte werkplaats een beroep doen op ATB ?
5. Wat is de gemiddelde duur van ATB ?

Zijn er regionale verschillen ? Zo ja, graag de cijfers voor Brussel, voor de provincies en voor Vlaams-Brabant opgesplitst per arrondissement.

6. Wanneer wordt een ATB als geslaagd beschouwd ? Hoelang loopt de ATB op de werkvloer en waaruit bestaat de begeleiding ?
7. Doen de ATB-diensten ook aan begeleiding voor anderen dan personen met een handicap ?

Antwoord

Na de experimentele werking werd de erkenning en subsidiëring van de ATB-diensten geregeld in het besluit van de Vlaamse regering van 18 december 1998.

1. Jaarlijks analyseert de Inspectiedienst van het Vlaams Fonds de besteding van de subsidies en de resultaten en de werking van de ATB-diensten. De cijfers hebben betrekking op het jaar 1999, tenzij anders vermeld. In 1999 hebben 2.135 werkzoekenden zich bij deze diensten aangemeld, waarvan per provincie :

514 in Antwerpen,
162 in Limburg,
527 in Oost-Vlaanderen,
336 in West-Vlaanderen,
596 in Brussel en Vlaams-Brabant.

Van het totaal aantal aanmeldingen in 1999 (2.135) werden met 1.563 werkzoekenden effectief arbeidstrajecten gestart. In hetzelfde jaar werden ook nog de personen begeleid van wie het traject startte in voorgaande jaren : 1.119 werkzoekenden die behoren tot de doelgroep van het Fonds en 399 die niet in het Fonds zijn ingeschreven.

Arbeidstrajecten in 1999

Provincies	Doelgroep VFSIPH Voortzetting	Doelgroep VFSIPH Start in 1999	Doelgroep VFSIPH Totaal	Doelgroep Nt-VSFIPH Voortzetting	Doelgroep Nt-VFSIPH Start in 1999	Doelgroep Nt-VFSIPH Totaal	Algemeen totaal
Antwerpen	344	234	578	128	130	258	836
Limburg	145	138	283	76	82	158	441
Oost- Vlaanderen	190	190	380	90	228	318	698
Vlaams- Brabant	257	155	412	45	70	115	527
West- Vlaanderen	263	275	538	60	61	121	659
Totaal	1.199	992	2.191	399	571	970	3.161

De personen met een handicap waarvoor de Provinciale Evaluatiecommissie (PEC) beslist heeft dat ze in aanmerking komen voor een job in het normaal economisch circuit (NEC), worden schriftelijk door het Fonds op de hoogte gebracht van de mogelijkheid om een beroep te doen op de ATB-dienst in hun provincie.

Personen met een handicap die beschikken over een PEC-beslissing "beschut werk", kunnen vandaag een beroep doen op een ATB-dienst wanneer zij wensen door te groeien naar een job in het normale werksmilieu. In de begroting 2001 van het Vlaams Fonds zijn middelen ingeschreven om de ATB-begeleiding ook open te stellen voor personen die niet (meer) op de open arbeidsmarkt terecht kunnen. Een ontwerpbesluit ter verbreding van de opdracht van ATB is in voorbereiding.

Personen met een handicap, begeleid door ATB, met een beslissing NEC (1998) : 1.484. Personen

met een handicap, begeleid door ATB, met een beslissing BW (1998) : 1.529.

Aantal werknemers in BW (1998) : 11.226
Aantal werknemers in BW (1999) : 11.346

(BW : beschutte werkplaats – red.)

2. De mogelijkheden om met toepassing van CAO 26 en van de Vlaamse Inschakelingspremie de werkkansen te verhogen, worden door de ATB-diensten en hun partners individueel besproken met de betrokken persoon met een handicap en met de potentiële werkgevers.

Precieze gegevens over het aantal ATB-cliënten dat effectief op deze regelingen een beroep doet, valt uit de rapportering over de ATB-diensten niet op te maken. Ik verzoek het Vlaams Fonds om bij het ontwikkelen van een uniform cliëntvolgsysteem voor de ATB-diensten, de koppeling van de ATB-cliëntenbestanden met

het databeheer CAO 26 en VIP in het Fonds mogelijk te maken.

	Tewerkstelling met CAO 26 op 31.12.99	Tewerkstelling met VIP op 31.12.99 (*)	Totaal op 31.12.99
Antwerpen	730	80	810
Limburg	479	14	493
Oost-Vlaanderen	485	85	570
West-Vlaanderen	649	113	762
Brabant	430	35	465
Totaal	2.773	327	3.100

(*) pas van kracht vanaf 1 januari 1999

3. Zoals bepaald in artikel 3, § 5 van het bovengenoemd besluit ATB, is de VDAB een van de bevoorrechte partners in het samenwerkingsverband. Voor elke persoon met een handicap wordt een maximale inspanning geleverd opdat hij kan deelnemen aan acties in het gewone opleidings- en arbeidscircuit.

Op 30 mei 2000 hebben de Vlaamse minister van Werkgelegenheid en ikzelf een overeenkomst afgesloten om de tewerkstelling van personen met een handicap te bevorderen via de uitbouw van de lokale dienstverlening. Concreet betekent dit dat de ATB-diensten worden ingebed in het gedecentraliseerd arbeidsmarktbeleid en in de lokale werkwinkels. Zo worden de basisdienstverlening en de trajectbegeleiding gestroomlijnd naar één loket. Deze overeenkomst zal, samen met de eerder genoemde voorstellen tot aanpassing, in een voorstel van wijzigingsbesluit ATB worden vastgelegd.

Een ontwerp van samenwerkingsakkoord tussen het Vlaams Fonds en de VDAB, actueel ter bespreking in het beheerscomité van de VDAB, moet de afspraken inzake een gemeenschappelijk doelgroepmanagement voor de ruimere groep van de "arbeidsgehandicapten" concretiseren. Gelet op de omvang van deze groep is het aangewezen dat de partners op het terrein gemeenschappelijk strategieën ontwikkelen om deze werkzoekenden via trajectwerking te begeleiden naar een passende job.

Andere (verplichte) partners in het ATB-samenwerkingsverband zijn de centra voor gespecialiseerde voorlichting bij beroepskeuze (CGVB) en de centra voor beroepsopleiding (CBO). De CGVB's zijn de belangrijkste actor

in de eerste fase van het traject (intake, oriëntering, ...) en de CBO's spelen uiteraard een cruciale rol in de opleiding, werkervaring en begeleiding bij en na de indiensttreding.

4. De huidige regelgeving beoogt een tewerkstelling in het normaal economisch circuit. Derhalve kunnen werknemers van een beschutte werkplaats ook een beroep doen op een ATB-dienst met het oog op een doorstroming naar het NEC.

De uitbreiding van de ATB-opdracht naar werknemers die worden georiënteerd naar beschutte werkplaatsen zal in de komende maanden worden geregeld.

5. De duur van een arbeidstraject is afhankelijk van veel factoren die individueel verschillen. Het Vlaams Fonds gaat enkel na of de opleidingsfase wordt afgewerkt binnen de duur van twee jaar en binnen het opleidingskrediet van 3.600 uren per cursist.

De duur van het traject zal wel in kaart kunnen worden gebracht via het cliëntvolgsysteem (CVS) dat de VDAB hanteert en dat, via het samenwerkingsakkoord, ook zal worden gebruikt door de ATB-diensten.

6. Een ATB-begeleiding wordt als geslaagd beschouwd als er een tewerkstelling wordt gerealiseerd in het normaal economisch circuit die minstens drie maanden duurt binnen het jaar na de datum van het afsluitend gesprek in fase V van het arbeidstraject (art. 7, 3°).

De begeleiding gebeurt gedurende die drie maanden en bestaat erin dat de ATB -dienst, of

één van de partners, in de beginfase van de tewerkstelling de integratie op de werkvloer begeleidt, advies verleent inzake de aanpassing van de arbeidspost en de vorderingen, en eventuele knelpunten evalueert en remedieert in overleg met de werknemers en de werkgevers. In een latere fase kunnen zowel werkgever als werknemer een beroep doen op de ondersteuning of de bemiddeling van de ATB-dienst.

7. De ATB-diensten kunnen eveneens personen begeleiden die behoren tot de door de Vlaamse of Brusselse regering bepaalde risicogroepen. Dit aantal begeleidingen mag 45 % van het totale aantal begeleidingen niet overstijgen (art. 8).

In 1999 werden 970 personen binnen deze groep door ATB begeleid.

**Vraag nr. 60
van 21 december 2000
van mevrouw SONJA BECQ**

Sociaal huis – Stand van zaken (2)

Op 27 oktober 2000 stelde ik een schriftelijke vraag in verband met het onduidelijke concept "sociaal huis". De minister verwees – vermoedelijk in antwoord op mijn subvragen 1 en 2 ("wat voor haar de essentiële kenmerken zijn van het sociaal huis", "op welke wijze het sociaal huis wordt geoperationaliseerd" en "welke timing, werkwijze wordt gehanteerd en wie bij dit proces structureel wordt betrokken"), naar een nog te ontwikkelen concept.

Er was echter geen duidelijk antwoord op de subvraag naar de verhouding tussen sociaal huis en gemeentelijke dienstverlening, en er was totaal geen antwoord op mijn subvragen 4 en 5 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 2 februari 2001, blz. 969 – red.*).

Vandaar dan ook opnieuw volgende vragen.

1. Hoe verhoudt het sociaal huis zich tot de gemeentelijke dienstverlening ?
2. Volgens welke criteria en op welke wijze worden experimentele sociale huizen toegewezen ?

Kunnen OCMW's zich vrij kandidaat stellen ?

Welke financiële of andere ondersteuning krijgen zij ?

Zijn er reeds experimentele sociale huizen opgestart ?

3. Is het de bedoeling dat diverse experimentele huizen verschillende wegen kunnen opgaan, of is het de bedoeling dat zij alle dezelfde werkwijze hanteren ?

Antwoord

1. In mijn vorig antwoord werd wel degelijk op deze vraag ingegaan :

- "volgende partners spelen hier een cruciale rol: lokale besturen (OCMW en gemeente), ...";
- "uiteraard kan dit alles niet volledig losstaan van de initiatieven die de vereenvoudiging van de administratie voor de burger beogen. Hiervoor wordt nauw overleg gepleegd binnen de regering".

2. Zoals ik reeds in mijn vorig antwoord stelde, loopt er tot eind 2001 een actieonderzoek met het oog op de concrete invulling van het concept "sociaal huis".

De ondersteuning van experimenten zal binnen dit kader worden georganiseerd.

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

**Vraag nr. 11
van 14 december 2000
van de heer JAN LOONES**

Campings – Groensubsidies

Uit vele bevestigingen blijkt dat toeristen op campings zeer gevoelig zijn voor groenaanleg op en rond de terreinen. Vooral het gebrek aan onderlinge afscherming van de percelen door groenaanplanting wordt door hen als een minpunt beschouwd (Campingfederatie CKVB – Jaarboek 2000).

Het zijn vooral de campings aan de Kust die met dit probleem worden geconfronteerd, en dit om verschillende redenen.

Er is de kostprijs van de gronden, wat de uitbater dwingt tot een politiek van minimale plaatsen in oppervlakte, met als gevolg dat wordt gekozen voor het opstellen van de verblijven in rechte lijnen, met weinig ruimte voor groen. Bovendien is er de voor de beplanting destructieve invloed van de steeds aanwezige zeewind, alhoewel een aantal groensoorten toch goed gedijt in kuststreken. De voornaamste reden echter voor het ontbreken van groen is het onderhoud, dat arbeidsintensief en duur is.

De sector wil de uitbaters motiveren voor groenaanleg door een stimulerende maatregel via het premiebesluit.

Na een unaniem advies van de Vlaamse Raad voor het Toerisme (19 mei 1999) en van het Technisch Comité van de Openluchtrecreatieve Verblijven (26 mei 1999) om de lijst van werkzaamheden die voor een premie in aanmerking komen uit te breiden met twee rubrieken, enerzijds onroerende, sport- en spelinfrastructuur voor kinderen, en anderzijds groenaanplanting binnen het terrein, heeft de toenmalige Vlaamse overheid op 8 juni 1999 – in tegenstelling tot rubriek één – de groenaanplanting binnen het terrein niet in aanmerking genomen voor subsidiëring.

Nochtans vormen deze aanplantingen een belangrijke rol in de kwaliteitsverbetering van de sector. Bovendien zouden veel groenaanplantingen niet alleen de aantrekkelijkheid van de campings verhogen, maar er ook voor zorgen dat ze minder opvallen in grote open ruimten.

1. Werd het destijds unaniem advies van de Vlaamse Raad voor het Toerisme en het Technisch Comité de Openluchtrecreatieve Verblijven om "groenaanplantingen binnen het terrein" toe te voegen aan de lijst van door de Vlaamse overheid gesubsidieerde werkzaamheden, door de minister reeds geëvalueerd? Met welke conclusies?

Hoe staat de minister tegenover de beslissing van de toenmalige Vlaamse overheid (8 juni 1999) om dit advies niet te volgen?

2. Wordt er beleidsmatig van uitgegaan dat groenaanleg op kampeerterrainen nodig is in het kader van een algemene kwaliteitsverbetering van de sector?
3. Wordt in dat opzicht de toenmalige beslissing van de Vlaamse overheid dan ook herzien en de gevraagde subsidie alsnog toegekend?

Antwoord

1. De motivering van de vorige Vlaamse regering om groenaanplantingen niet in deze lijst van subsidiabele werken op te nemen, is mij niet bekend, zodat het niet mogelijk is er een uitspraak over te doen.

Voorts werd er nog niet overgegaan tot een globale evaluatie van de adviezen uitgebracht door de Vlaamse Raad voor het Toerisme en het Technisch Comité van de Openluchtrecreatieve Verblijven aan de vorige Vlaamse regering.

2. Uit de reeds goedgekeurde premiedossiers blijkt dat wanneer groenaanplantingen worden gebruikt als afsluiting van een camping of kampeerverblijfpark, de aankoop en aanleg ervan reeds worden gesubsidieerd met toepassing van de rubriek "afsluitingen" van het kampeerpremiebesluit.

Campings genieten dus reeds gedeeltelijk groensubsidies.

Kamperen is een toeristische verblijfsactiviteit die in ideale omstandigheden het best in een rustige en groene omgeving plaatsvindt. Een dergelijke groenaanleg zal dan ook de aantrekkelijkheid ervan verhogen en bijdragen tot een kwalitatief kampeertoerisme.

Uit onderzoek is gebleken dat destijds, bij de opmaak en uitvaardiging van het kampeerpremiebesluit, prioriteit werd gegeven aan de subsidiëring van werken en materialen voor de verbetering van de brandveiligheid, de milieuzorg en de hygiëne op de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven.

Tijdens de periode 1995-2000 werd afgerond 135 miljoen frank aan subsidies vastgelegd voor 215 goedgekeurde premieaanvragen. Dit komt overeen met een gemiddelde subsidie van ongeveer 628.000 frank per aanvraag en een totale eigenlijke investering in het kampeertoerisme van ruim 450 miljoen frank.

3. Het campingdecreet laat toe om, op advies van het Technisch Comité van de Openluchtrecreatieve Verblijven en de Vlaamse Raad voor het Toerisme, de modaliteiten van het kampeerpremiebesluit te evalueren en eventueel bij te sturen.

Momenteel geef ik nog de voorkeur aan de toekenning van premies om de aanleg en de uit-

rusting van campings mogelijk te maken op grond van de bepalingen van het huidig kampeerdecreet en subsidiebesluit, met het oog op het afleveren van de broodnodige vergunningen, die al jaren op zich laten wachten.

Daarna ben ik bereid om de gehele premieregeling in zijn totaliteit te bekijken en te evalueren met het oog op een eventuele bijsturing.

In dat geval zal de mogelijke subsidiëring van de groenaanleg eveneens aan bod komen.

Vraag nr. 13
van 14 december 2000
van de heer JAN LOONES

Campings – Toeristisch kamperen

Terwijl campings oorspronkelijk enkel toeristische doeleinden nastreefden, worden veel uitbaters vandaag de dag geconfronteerd met het fenomeen "campingwonen" (Terzake : praktijkblad over lokaal beleid en samenlevingsopbouw, Creatief met camping – februari 2000).

Eenzijds vindt de campingsector dat de uitbating van vaste plaatsen op kampeerterreinen een noodzaak is en blijft ; anderzijds is de sector toch van oordeel dat de diverse overheden en toeristische diensten met recht pleiten voor meer zogenaamde "toeristische uitbatingen" (Campingfederatie CKVB – Jaarboek 2000).

Maar uiteindelijk ligt de keuze tussen een uitbating met meer toeristische, dan wel meer vaste plaatsen bij de uitbater van het betrokken terrein. Het kan volgens de sector nooit de bedoeling zijn om een omschakeling naar meer toeristische kampeerplaatsen op te leggen.

Ten slotte houdt de toeristische uitbating van een camping meer financiële risico's in dan de vaste, gelet op de afhankelijkheid van het weer. Een toeristische uitbating is ook meer arbeidsintensief.

De federatie ziet wel mogelijkheden om dit soort uitbatingen te stimuleren via fiscale maatregelen, promotionele logistieke steun en premies, structurele ondersteuningsmaatregelen voor uitbaters die letterlijk en figuurlijk "ruimte" willen maken voor meer toeristische exploitatievormen.

1. Werd het voorstel van de sector om via structurele ondersteuningsmaatregelen de toeristische exploitatievormen op de kampeerterreinen te

stimuleren, reeds geëvalueerd ? Met welke conclusies ?

2. Welke maatregelen worden eventueel in het vooruitzicht gesteld ?

Antwoord

Het toeristisch kamperen moet aanzienlijk worden bevorderd en het imago van de sector moet verbeteren.

De recente inspanningen van mij en van de sector voor de toepassing van het decreet via het afleveren van de nodige vergunningen, zijn daartoe een zeer belangrijke stap.

Uit recente gesprekken met de Campingfederatie blijkt dat mij in de eerstekomende weken een volledig uitgewerkt concept inzake mogelijke initiatieven zal worden overhandigd.

Ik zal deze voorstellen in zijn totaliteit bekijken en evalueren.

**II. VRAGEN WAARVAN
 DE REGLEMENTARE TERMIJN
 VERSTREKEN IS EN WAAROP
 NOG NIET WERD GEANTWOORD***
(Reglement artikel 81, 6)

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
 VAN DE VLAAMSE REGERING,
 VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN,
 BEGROTING, BUITENLANDS BELEID
 EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 29
van 11 januari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Nationale Delcrederedienst – Vrouwen

In haar vergadering van 20 oktober 2000 vaardigde de Vlaamse regering de heren Hugo Van Driessche en Rudy De Meyer af naar de raad van beheer van de Nationale Delcrederedienst. Als plaatsvervangers werden Daniël Geerts en Theodoor Vanden Berghe aangewezen. Het gaat dus uitsluitend om mannen.

*datum van afsluiting : 15/3

Nochtans engageerde de Vlaamse regering zich extra-inspanningen te doen om tot een evenwichtiger samenstelling van raden van bestuur te komen.

1. Deed de regering voor deze aanstellingen een beroep op de Pluspuntbank ?
2. Hoe werd deze afvaardiging bekendgemaakt ? Welk profiel werd vooropgesteld ?

Vraag nr. 35
van 18 januari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Moties en resoluties – Opvolging

Goedgekeurde resoluties en moties zijn aanbevelingen van het Vlaams Parlement aan de regering. Zoals het Reglement van het parlement bepaalt, wordt verwacht dat elke minister de opvolging van haar/zijn resoluties en moties vermeldt naar aanleiding van de beleidsbrief. Dit is voor het beleid 2001 niet altijd gebeurd.

Uit de lectuur van het verslag van het Rekenhof over de uitvoering door de Vlaamse regering van de resoluties van het Vlaams Parlement (Stuk 39 (1999-2000)) blijkt dat het Rekenhof heeft nagegaan welk gevolg de Vlaamse regering heeft gegeven aan twaalf resoluties die door het Vlaams Parlement werden goedgekeurd in de periode van 1996 tot het einde van de vorige legislatuur, in 1999. Het gaat hierbij uitsluitend om die resoluties welke rechtstreeks voortvloeien uit de contacten met het Rekenhof.

De opvolging van de andere resoluties/moties wordt nergens systematisch bijeengebracht. In de beleidsbrieven van sommige ministers wordt wel verwezen naar resoluties/moties van deze legislatuur, soms zelfs van vorige legislatuur, en wordt de stand van zaken gegeven.

Het is dus ondoorzichtig door welke resoluties/moties de regering zich gebonden voelt. Strikt juridisch gesproken zijn de moties/resoluties van vorige legislatuur gericht tot de vorige ministers. Of ze nadien al dan niet als beleidsuitgangspunt worden gebruikt, is nu niet duidelijk.

1. Welke resoluties/moties betreffende de bevoegdheden van de minister goedgekeurd door het Vlaams Parlement vóór juli 1999 blijven van kracht in zijn/haar huidig beleid ?
2. Geldt dit voor de volledige tekst van de resolutie/motie of alleen voor bepaalde onderdelen ?
3. Heeft de minister reeds een overzicht gegeven van de stand van zaken van alle resoluties/moties goedgekeurd tijdens deze legislatuur naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER
 VAN CULTUUR, JEUGD,
 BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN
 EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 27
van 25 januari 2001
van de heer JOS STASSEN

Boelwerf Temse – Archief

Volgens mijn informatie is bij het akkoord tussen de curatele van de Boelwerf in Temse en het consortium dat heel het terrein en de gebouwen van de Boelwerf overneemt, het (immense) archief van de Boelwerf in meerdere delen verspreid.

1. Wat is de situatie van het archief van de Boelwerf ?
2. Welke inspanningen heeft de minister reeds gedaan om dit Boelwerf-archief integraal te behouden ?
3. Worden eventueel nieuwe inspanningen op dat vlak in het vooruitzicht gesteld ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media.

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN
OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG
(Reglement artikel 81, 4)**

Nihil

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
P. DEWAEL, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden				
△ 13	14.11.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Regelgeving – Inwerkingtreding en publicatiedatum</i>	1205
21	06.12.2000	J. Coens	<i>Heffing leegstand – Vrijstelling bij overmacht</i>	1231
22	06.12.2000	C. Decaluwe	<i>Onroerende voorheffing – Bezwaarschriften</i>	1232
23	15.12.2000	J. De Roo	<i>Adviesraden – Budget</i>	1233
△ 24	21.12.2000	C. Decaluwe	<i>Verwijlntresten – Overzicht</i>	1234
25	21.12.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Zuid-Afrika-projecten – Taalgebruik</i>	1235
26	09.01.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Domeinnaam.vl – Initiatieven</i>	1107
○ 29	11.01.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Nationale Delcrederedienst – Vrouwen</i>	1254
32	11.01.2001	J. Loones	<i>Vensterslachtoffers – Maatregelen</i>	1235
33	12.01.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Buitenlands Beleid – Schotland</i>	1107
○ 35	18.01.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Moties en resoluties – Opvolging</i>	1255
36	25.01.2001	S. Becq	<i>Elektronische informatie – Stand van zaken</i>	1236
39	01.02.2001	C. Vandebroek	<i>Beleidsgericht onderzoek – Projecten</i>	1238
S. STEVAERT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie				
77	21.12.2000	C. Decaluwe	<i>Verwijlntresten – Overzicht</i>	1109
78	21.12.2000	R. Van Goethem	<i>Windturbines – Investerings- en energiekosten</i>	1109
79	11.01.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Reclame langs gewestwegen – Infrastructuur van openbaar nut</i>	1111
80	11.01.2001	B. Tobback	<i>Telecominfrastructuur – Controle</i>	1112
81	11.01.2001	C. Decaluwe	<i>Zuidoostelijke randweg Tielt – Planning</i>	1113
82	11.01.2001	J. Loones	<i>Vensterslachtoffers – Maatregelen</i>	1113
83	12.01.2001	C. Decaluwe	<i>Kanaal Roeselare-Ooigem – Uitdieping</i>	1113
84	12.01.2001	B. Tobback	<i>Zenne – Waterkwaliteit</i>	1114
87	17.01.2001	M. Keulen	<i>Bruggen Albertkanaal – Geplande werken (2)</i>	1114
M. VOGELS, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen				
36	06.12.2000	I. Van Kessel	<i>Vlaams Fonds – Wachtlijstwerking</i>	1238
37	06.12.2000	S. Becq	<i>Vrijwilligerswerk – Campagne</i>	1240
41	08.12.2000	S. Becq	<i>Kindeffectenraad – Adviezen</i>	1115

42	08.12.2000	S. Janssens-Vanoppen	<i>Vaccins – Combivax en Infanrix</i>	1242
44	08.12.2000	S. Becq	<i>Vrijwilligerswerk – Erkenning en subsidiëring</i>	1243
50	15.12.2000	P. Ceysens	<i>Krant voor werkende ouders – Financiering en verspreiding</i>	1117
52	15.12.2000	P. Ceysens	<i>Adoptiebeleid – VZW Gewenst Kind Zoekregister</i>	1244
53	15.12.2000	E. Matthijs	<i>Artikel 43 OCMW-wet – Uitvoeringsbesluiten</i>	1246
54	21.12.2000	P. Ceysens	<i>Vrijwilligerswerk – Zelfhulpgroepen</i>	1117
55	21.12.2000	P. Ceysens	<i>Adoptiediensten – Boekhoudkundige inspectie</i>	1247
56	21.12.2000	P. Ceysens	<i>Kandidaat-adoptanten – Leeftijdsgrens</i>	1248
57	21.12.2000	S. Becq	<i>Buitenschoolse kinderopvang – Personeelsstatuut</i>	1248
58	21.12.2000	S. Becq	<i>Arbeidstrajectbegeleiding – Evaluatie</i>	1249
59	21.12.2000	C. Decaluwe	<i>Verwijlintresten – Overzicht</i>	1118
60	21.12.2000	S. Becq	<i>Sociaal huis – Stand van zaken (2)</i>	1252
61	05.01.2001	P. Ceysens	<i>Filmkeuringscommissie – Werking</i>	1118
62	05.01.2001	L. Caluwe	<i>Visueel gehandicapten – Invoering euro</i>	1119
66	11.01.2001	J. Loones	<i>Vensterslachtoffers – Maatregelen</i>	1119

B. ANCIAUX, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking

17	15.12.2000	F. Dewinter	<i>"Nachten van de Ramadan" – Subsidiëring</i>	1120
20	09.01.2001	J. Loones	<i>Vlaamse Film – Leefbaarheid</i>	1121
21	11.01.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Sociaal-culturele verenigingen – Concurrentie SIF-projecten</i>	1121
22	11.01.2001	J. Loones	<i>Vensterslachtoffers – Maatregelen</i>	1122
24	18.01.2001	P. Ceysens	<i>Studie basisindicatoren jeugdbeleid – Voortzetting</i>	1122
○ 27	25.01.2001	J. Stassen	<i>Boelwerf Temse – Archief</i>	1255
30	01.02.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Nederlands-Vlaams Huis – Stand van zaken</i>	1122

M. VANDERPOORTEN, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

38	14.12.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Alternatieve geneeskunde – Opleidingen</i>	1123
39	14.12.2000	P. Huybrechts	<i>Thesisjaar – Sensibilisering</i>	1124
40	15.12.2000	A. Moreau	<i>Drugpreventie – Basisonderwijs</i>	1124
41	15.12.2000	P. Ceysens	<i>A2-verpleegkundigen – Brugopleiding A1</i>	1125
42	21.12.2000	D. De Cock	<i>Schoolcomputers – Tweedehands</i>	1126
43	21.12.2000	J. De Meyer	<i>Onderwijspersoneel – Wedde-afhouding bij staking</i>	1127
44	21.12.2000	C. Decaluwe	<i>Verwijlintresten – Overzicht</i>	1128
45	05.01.2001	J. De Meyer	<i>Cumulatie onderwijs-privé – Bezoldigingsregeling</i>	1129
46	09.01.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Franstalige faciliteitenscholen – Nationaliteiten (2)</i>	1129
47	09.01.2001	J. Malcorps	<i>Klasse – Reclame voor wegwerpverpakkingen</i>	1130

48	09.01.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Leerlingentellingen – Illegalen</i>	1131
49	11.01.2001	J. De Meyer	<i>Vervangingspools – VDAB-opdracht</i>	1131
50	11.01.2001	J. Loones	<i>Vensterslachtoffers – Maatregelen</i>	1133
51	12.01.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Franstalige leerlingen West-Vlaanderen – Onderzoek</i>	1133
52	12.01.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Gezondheidseducatie – Gratis-fruitacties</i>	1134
53	18.01.2001	C. Decaluwe	<i>Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken</i>	1134

R. LANDUYT, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

11	14.12.2000	J. Loones	<i>Campings – Groensubsidies</i>	1252
12	14.12.2000	J. Loones	<i>Campings – Flexibiliteit arbeidsvoorwaarden</i>	1135
13	14.12.2000	J. Loones	<i>Campings – Toeristisch kamperen</i>	1254
14	21.12.2000	J. Loones	<i>Campings – Sectoronderzoek</i>	1136
15	21.12.2000	J. Loones	<i>Campings – Bewegwijzering</i>	1137
16	21.12.2000	J. Loones	<i>Campings – Verblijfsstatistieken</i>	1138
17	21.12.2000	M. Keulen	<i>Hengelhoef Houthalen-Helchteren – Subsidiëring</i>	1139
18	21.12.2000	C. Decaluwe	<i>Verwijlintresten – Overzicht</i>	1140
19	21.12.2000	J. Loones	<i>Vlaamse Kust – Benaming</i>	1140
20	11.01.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Reïntegratie na loopbaanonderbreking – Kinderopvang</i>	1141
21	11.01.2001	J. Loones	<i>Vensterslachtoffers – Maatregelen</i>	1142

V. DUA, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

42	06.12.2000	J. Stassen	<i>Barbierbeek Kruikeke – Stand van zaken</i>	1142
45	06.12.2000	C. Decaluwe	<i>Rioolwaterzuiveringsinstallaties – Kikkerplannen</i>	1144
50	15.12.2000	J. De Roo	<i>Waterzuivering – Samenwerking met Nederland</i>	1147
51	15.12.2000	P. Lachaert	<i>Natuurreservaten – Erkenning en subsidiëring</i>	1147
52	21.12.2000	C. Decaluwe	<i>Individuele waterzuivering – Stand van zaken</i>	1148
53	21.12.2000	C. Decaluwe	<i>Kleinschalige waterzuivering – Kortrijk-Roeselare-Tielt</i>	1149
54	21.12.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kalmthoutse Heide – Werken</i>	1150
55	21.12.2000	C. Decaluwe	<i>Verwijlintresten – Overzicht</i>	1154
56	05.01.2001	J. Loones	<i>Natuurherstel IJzermonding – Stand van zaken</i>	1154
57	11.01.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Wateroverlast Sluizen (Tongeren) – Maatregelen</i>	1155
58	11.01.2001	B. Tobback	<i>Zeekanaal Brussel-Schelde – Waterkwaliteit</i>	1156
59	11.01.2001	B. Tobback	<i>Vaalbeek-Molenbeek Oud-Heverlee – Waterkwaliteit</i>	1158
△ 60	11.01.2001	J. Loones	<i>Vensterslachtoffers – Maatregelen</i>	1160
61	12.01.2001	C. Decaluwe	<i>Militaire domeinen – Natuurbeheer</i>	1161
62	12.01.2001	B. Tobback	<i>Zenne – Waterkwaliteit</i>	1162

64	18.01.2001	P. Gysbrechts	<i>Tankstations – Tegemoetkoming bodemsanering</i>	1168
65	18.01.2001	C. Decaluwe	<i>E17 Rekkem-Menen – Bodemverontreiniging</i>	1169
66	18.01.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Moties en resoluties – Opvolging</i>	1169
67	19.01.2001	J. Laurys	<i>Studieopdrachten – Overzicht</i>	1170
70	19.01.2001	A. Van Nieuwerkerke	<i>Muskusrattenbestrijding – Methode</i>	1170

J. SAUWENS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport

60	14.12.2000	C. Vandebroeke	<i>Sociale huurwoningen – Verkiezingsaffiches</i>	1172
61	14.12.2000	J. Librecht	<i>Exportsubsidiëring – Eenmanszaken</i>	1173
62	14.12.2000	M. Keulen	<i>Ambtenarenevaluatie – Resultaten</i>	1173
63	15.12.2000	P. Huybrechts	<i>Kanaalbrug Vroenhoven – Bestemming</i>	1175
64	15.12.2000	E. Matthijs	<i>Artikel 43 OCMW-wet – Uitvoeringsbesluiten</i>	1176
65	21.12.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Sportbeleid Kraainem – Maatregelen</i>	1177
66	21.12.2000	C. Decaluwe	<i>Verwijlintresten – Overzicht</i>	1178
67	21.12.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Export Vlaanderen – Zendingen</i>	1178
68	21.12.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Export Vlaanderen – Vacatures diensthoofd</i>	1179
69	05.01.2001	K. Helsen	<i>Mindervalidensport – Subsidiëring</i>	1180
70	05.01.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>BDBH – Vlaamse vertegenwoordiging</i>	1182
71	09.01.2001	F. Dewinter	<i>Bijzonder vertegenwoordiger – Opdrachten</i>	1183
72	09.01.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Export Vlaanderen – Wijziging personeelsstatuut</i>	1183
73	11.01.2001	M. Keulen	<i>Lokale mandatarissen – Presentiegeld gepensioneerden</i>	1184
74	11.01.2001	C. Vandebroeke	<i>Export Vlaanderen – Vacatures</i>	1185
75	11.01.2001	J. Loones	<i>Vensterslachtoffers – Maatregelen</i>	1186
76	12.01.2001	C. Decaluwe	<i>Sociale woningen – Verhuring buiten sociaal stelsel</i>	1187
77	12.01.2001	C. Decaluwe	<i>Onbewoonbare woningen – Stand van zaken</i>	1188

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media

47	21.12.2000	J. Loones	<i>Vlaamse film – VRT-participaties</i>	1188
48	21.12.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>BVN-TV – Subsidiëring</i>	1190
49	21.12.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Gewestplanwijziging Voerstreek – Uitvoering</i>	1191
50	21.12.2000	C. Decaluwe	<i>Verwijlintresten – Overzicht</i>	1192
51	21.12.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Zuidelijk Eiland Bornem – Nivelleringswerken</i>	1193
52	09.01.2001	F. Dewinter	<i>Bijzonder vertegenwoordiger – Opdrachten</i>	1193
△ 53	09.01.2001	J. Loones	<i>Vlaamse film – Leefbaarheid</i>	1194
54	09.01.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Verkiezingsuitzendingen – Politieke partijen</i>	1195
55	09.01.2001	J. Coens	<i>Bouwdossiers – Behandelingsduur</i>	1199

56	11.01.2001	J. Loones	<i>Vensterslachtoffers – Maatregelen</i>	1200
57	12.01.2001	C. Decaluwe	<i>Bouwdossiers – Behandelingsduur</i>	1200
58	12.01.2001	I. Vertriest	<i>Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen – Sociale huisvesting</i>	1203
60	18.01.2001	J. De Meyer	<i>Doel – Werkgroep Strategisch Plan</i>	1204